

A. gr. b.

3114

8. A. gr. b. 3774

Simeon

~~A. gr. 2078~~

52

17

224.

<36622222980013

S

<36622222980013

Bayer. Staatsbibliothek

Amt. Gr. Vet. 375. p. 811.

ΣΥΜΕΩΝΟΣ

ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΗΘΙ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΚΑΤΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

ᾧ

ΤΡΟΦΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ.

SIMEONIS SETHI MAGISTRI

ANTIOPENI

VOLUMEN

DE ALIMENTORVM

FACVLTATIBVS IYXTA ORDINEM

Literarum digestum,

*Ex duob. Bibliotheca Menteliana MM.SS.Codd. emen-
datum, auctum, & Latina versione donatum, cum
difficilium Locorum explicatione*

A MARTINO BOGDANO,

Drifna Marchico.

Io. Alberti Fab.

LVTETIÆ PARISIORVM,

Ex Offic. DION. BECHET & LVD. BILLANII,

viâ Iacobæâ, sub scuto Solari.

M. DC. LVIII.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

M. DC. LIII.

CLARISSIMO
DOCTISSIMOQUE VIRO
IACOBO MENTELIO,
PARISIENSI MEDICO
MARTINVS BOGDANVS,

Μακροβιότητι precatur.

VELUTI Nautæ ex Puppi noctu tæ-
das suspendunt, vt sibi lumen inter æ-
stus vndarum præbeant: Ita & Ego
Nomen tuum huic Libello affigo, Vir
Nobilissime. Nec immeritò hoc fieri
vides: Id enim auitæ Virtutis radijs, & Marte
proprio illustre, nullum non ad Tui cultum sollicitat.
Nusquam quippe Gentium quisquam sibi Posterita-
tem magis deuinxit, ac Maiores tui fecêre. Hi veri
ac genuini Typographicæ Artis, (vt alia præclara eo-
rum Facinora, seu per Belli Artes, seu per Pacis,
edita, præteream) Inuentores, Eruditionem Græ-
ciæ, illustria Latij Gesta, & tot Gentium Famam
ferè deperditam restaurarunt. Quidquid tenebris
immersum obliuionique sempiternæ mancipatum
erat: Id illi Lumini & perpetuæ Memoræ vindica-
runt. Sic temporis inuidiam (quæ omnia carpit &
absumit) hac ope diuinâ superarunt, perennaturam-
que senectutem dederunt: ac se ipsos suosque apud

Posteror, Mundo venerandos reddiderunt. Eandem
Avorum tuorum virtutem, & de quibusvis bene-
merendi gloriam Tibi in hereditatem, vel omni pa-
trimonio maiorem, obuenisse, satis superque testan-
tur Ingenij tui, atque Animi dotes. Igitur iure
Tibi quosvis Eruditos deuincis; quia quorumli-
bet conatus industriè & generosè adiuuas. Id ma-
nifesta per Exempla non effero, cum apud quemuis
æstimentur: Et mihi ipse tale sim. Tua πολυμάθεια
mihi per sesquiennium Parisijs ad omne Studium præ-
fulsit, nutantem firmavit & ex quocumque dubio
expediuit. Quæ nihilominus omnia magis ore quàm
stylo prædico. Cum itaque vnde vnde, quò exoluam
me publicè, soliciter; & eo vehemētius, quòd sciam,
perire non debere, quod à Bonis bene fit. Hunc labo-
rem Tibi nuncupo. Vereor tamen, Vir præstantis-
sime, vt id satis exprimere liceat, & grate. Cæ-
terum tibi tantum reddo quod Tuum est, tuoque
consilio susceptum & cusum. Verum ob hoc idem
Tibi non ingratum fore confido. Ex eo coniicis porrò
Te Studia & Ingenium meum, quæ tui affectus fonte
nobili perfudisti, haud frustra excitasse. Sed hæc
alio tempore ampliùs & oportuniùs fortassè dicen-
tur. Nunc quod institui, Tibi Simeonem Sethi,
meumque Animum, si alia desint, commendo. Cæ-
tera facies pro tuo in rem literariam, amore. Vade
& Virtutis tuæ Cultori faue. Dabam Romæ Mense
Majo Anni clo. 1666.

LECTORI SALVS,

L. H.

EN *Simeonem Sethi* ; non tamen vt antea deformem & lacerum : sed veteri facie nitidum & expolitum. Dudum hunc Laborem meritus est, cum Ipso inter Authores exactorum *Æuorum*, qui de Alimentis scripsere , nullus doctior , aut copiosior existat'. Quidquid ante & post Galenum de hac Materia consignatum & superstes est ; id Hic suaui caractere , tanquam in Tabulâ expressit. Neque id semper suis verbis præstitit, sed & eorum Authorum, à quibus ista recepit. Non laude caret hæc diligentia : Suum enim cuique reliquit , & quàm candidè se gesserit, innuit. Nec minus laboris, quam momenti est, tot Scriptores (ipsorum insuper verbis retentis) consentientes, in Fasciculum exhibere. Diuersarum opinionum , & linguarum hic requiritur vsus. Cur tamen hoc Scriptum parum tritum esset, initio mirabar. Sed statim Ratio subintuitum patuit : Truncatum enim & deprauatum à quouis negligebatur : Num suo merito ? haud dixeris, ob tot scitu digna Axiomata ab aliis indicta : Num verò temporis iniuria ? dolendum quod istud suum Ius venditat in eruditis Monumentis. Tentauit Lilius Gregorius Gyraldus, Ferrariensis hanc iniuriam vindicare ; verum imparibus viribus. Quæso vt æquales istas haberet à lacerato, quod fatetur, Exemplari, vel quo se solatur, à *Micha. Psello*, qui planè diuersum Genus scribendi, in Alimentorum mate-

riâ exponendâ , seruauit? Ego beneficio duorum
MM. S S. Cod. quos Iacobus Mentelius , Am-
plissimi Medicorum Parisiensium Ordinis non mini-
mum Decus è sua Bibliotheca , haud priuatis pa-
rietibus æquanda , suppeditauit; cuius ferè lineæ
remedium adhibui. Et vt magis valetudini *Simeo-
nis Sethi* , quàm splendori studerem, Religio fuit
coniectura vti. Id licitum videbatur in ijs , vbi ferè
ijsdem verbis eandem sententiam apud antiquos de-
scriptam aduerti. Velut id ex Authore in margine, &
duab. virgulis ,, adiectis constat. Si solum idem sen-
sus fuerit, Authoris cuiusque locum, absque prædi-
ctis virgulis addidi. Hoc consilio, vt sicubi tu me la-
psum duxeris, habeas viam adiuuandi. Quæ paren-
thesi [] sic ducta includuntur , ea in vtroque M. S.
defuêre. Quæ autem apud Græcos, quos nouimus,
non leguntur; hæc ab Arabibus, quos *Agarenos* ap-
pellat, videtur sumpsisse. Id confirmat lectio Sera-
pionis & Reliquorum, qui in hac materia supersunt.
An aliqua ab Indis & Persis acceperit, me latet;
cum tractu loci, & Linguae defectu, ipsorum Placitis
destituamur. Reliqua Tu B. L. arbitraberis, vel hoc
pignus debiti, quod publico soluendum, probabis:
vel in quocunque non arrideo, æquè feres. Alias cum
Sapiente Romano reponam: *Nullum sine venia pla-
cuit ingenium.* Et hisce Lector humanissime, Aue.

INDEX CAPITVM HVIVS OPVSCVLI.

P Ræfatio ad Imperatorem Michaëlem Ducam. pag. 1.	Cappares. 52	pullis. 88
Acetum. 84	Caprea. 22	Garum. 21
Agalochum. 77	Carcum. 56	Geniftæ. 107
Agnus. 2	Caricæ. 39	Gladiolus seu Xiphias. 77
Allium. 117	De Carne Bubula. 12	Gingiber. 33
Amaratus. 121	Caryophyllum. 55	Glandes. 17
Ambra. 11	Caseus. 121	Gobius. 60
Amygdala. 3	Castaneæ. 47	Grus. 17
Amylum. 6	Cepæ. 53	Hædi. 27
Anethum. 7	Cerafa. 44	Hydrorofatum. 129
Anifum. 8	Ceruus. 25	Intybum. 41
Anseres. 154	Cicera. 27	Iulepus. 33
Apiastrum. 69	Cinara. 49	Lac. 18
Apium. 112	Cinnamomum. 54	Lactuca. 66
Aqua. 129	Citrulli. 5	Ladanum. 64
Asparagus. 8	Collocasia. 75	Lentes. 137
Auena. 17	Columbæ. 95	Lepus. 62
Atriplex. 146	Coriandrum. 57	Lilium. 60
	de Coturnicibus. 78	Locustæ marinæ. 61
Balsamum. 14	Crocus. 58	Lolium. 6
Beta. 114	Cucumer. 126	Lupus. 64
Betæ Radix. 115	Cucumeres. 5	Mala. 65
Brassica. 47	Cucurbita. 46	Mala Citria. 50
Buglossum. 17	Cuminum. 56	Mala Cotonea. 45
De Butyro. 13	Dracunculus. 124	Mala præcocia. 14
Camphora. 59	Faba. 134	Mala punica. 99
Cannabinū semen. 45	Feniculum. 71	Malua. 67
de Cancris. 95	Ficus. 106	Mastiche. 76
Cancris Marini. 10	Fungi. 5	Mel. 73
	de Gallinis seu Gallis & Gallinarum	Mentha. 34
		Mespila. 72
		Milium. 92

Moschus.	70	Perfica mala.	101	Sesama.	161
Mugil.	60	Phager.	140	Silaqua.	77
Mullus.	124	Phascoli.	139	Sinapi.	120
Myrti baccæ.	75	Phasiani.	140	Suillæ.	61
Nasturcium.	51	Philomela.	ibid.	Stoechas.	108
Nix.	146	Piper.	96	Sturio siue Porcel-	
Nuces.	45	Pisces.	76	lus.	128
Nuces auellanae.	63	Pistacia.	92	Tardæ.	152
Nuces Pineæ.	49	Porcellus.	116	de Testaceis.	87
Nux moschata.	55	Porcus.	142	Tetrangouria.	126
Ocymum.	16	Porrum.	93	Thunni.	36
Oleum.	31	Posca.	141	Thus.	64
Oliua.	30	Pruna Damascena.		Tubera.	127
Oryza.	79	22		Verbena.	99
Oua.	150	Pulegium.	ibid.	Vinum.	80
Ouis.	93	Pyra.	4	Violæ.	42
Palmulæ.	132	Raphanus.	102	Vuæ.	108
de Panc.	147	Rapum.	20	Vuæ passæ.	110
Passer.	150	Rosa.	105	Xiphias, vide gla-	
Pastinaca tenui fo-		Ruta.	97	diolus.	
lia.	254	Saccharum.	112	Zea.	32
Pauo.	123	Sal.	10	Zizipha.	ibid.
Pepo.	89	Satureia.	35		
Perdix.	94	Sepia.	115		

SYNTAGMA

DE

ALIMENTORVM

FACULTATIBVS,

secundum litterarum

Ordinem

A SIMEONE SETHI

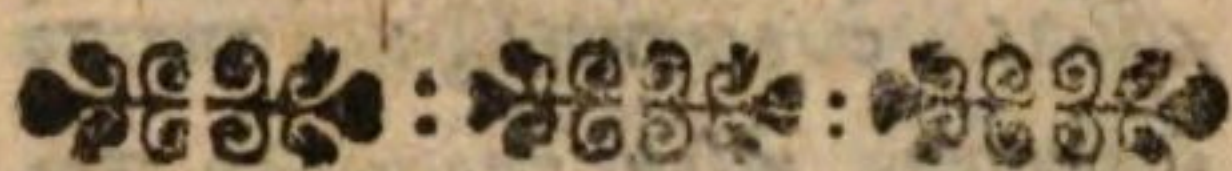
Magistro Antiocheno

conscripsum,

REGI MICHAELI

Ducæ oblatum.

MULTI, ijque Eru-
diti, Potentissime
& Serenissime Rex, non
tantum inter Græcos,
sed etiam Persas, Agare-
nos & Indos, de Alimen-
torum facultatibus scri-
pserunt. In quibusdā sibi
consentanea dicunt, in
quibusdā verò non. Ego
opus esse existimaui, ea,
quæ optima & magis ve-
ra videbantur esse, scru-
tari; & Tuæ Diuinæ Re-
giæque potestati offerre:
vt, cum cuiusvis alimenti
facultatem, & proprieta-
tem cognoueris; hoc cō-
modè vtaris, & propriā

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

κατὰ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ, ΠΕΡΙ

Τροφῶν δυνάμεων.

συγγραφὴν κατὰ

ΣΥΜΕΩΝΟΣ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

Αντιοχείας τοῦ Σήθι

καὶ δοθέν

ΜΙΧΑΗΛ ΒΑΣΙΛΕΙ

τῷ Δούκῃ.

ΠΟΛΩΝ καὶ λόγιων
Μέγιστε, καὶ τὸ νῦν ἡ-
λιοειδέσατε Βασι-
λεῦ, ἐκ Ἑλλήνων μόνον, ἀλ-
λά, καὶ Περσῶν, καὶ Αἰγυπτίων,
καὶ Ἰνδῶν, περὶ τροφῶν δυ-
νάμεων συγγραφὰς ἀρχαίων, καὶ
ἐν ποσὶ μὲν συμφωνησάντων,
ἐν ποσὶ δὲ διαφωνησάντων, δεῖν
ὥρῃσιν ἐξ ἀπάντων τὰ καλ-
λιστα, καὶ τὰ τῆς ἀληθείας ἐ-
χόμενα ἐρευνήσασθαι, καὶ
προσπαγεῖν τῷ ἐνθέῳ Κερά-
τει τῆ βασιλείας σου, ὡς αὐτὸ ἐκεί-
νης τροφῆς πλὴν δύνανται, καὶ
πλὴν ἰδιότητος διαγνώσκειν,
χρησθῆται ταύταις κατὰ λόγον,
καὶ πλὴν οἰκείαν συντηρήσει ὑ-
γίαν. ταύτης γὰρ σωτηροῦ-

Α

μύνης, εὐρωσήσει, καὶ πᾶν τὸ
ὑπὲρ αὐτὸν, ἔδεν γὰρ ἄλλο τῷ
κόσμῳ λυσιτελέστερόν τε καὶ
ὠφελιμώτερον ἀγαθὸν βα-
σιλέως, ὑγείας τε, καὶ μακρο-
ζωίας. Ἐπεὶ δὲ πῶς τῆς
τροφῆς ἄλλως μὲν ἢ κοινῇ
ονομάζει σωήθεια, ἄλλως
ἢ ἢ τῆς παλαιῶν ἰατρῶν
τοῖς κοινοτέροις τε, καὶ γνω-
ριμωτέροις τῶν ὀνομάτων χρη-
σόμεθα, διὰ τὸ περὶ χειρὸς
εὐρίσκεσθαι τὸ ζητούμενον
περὶ πλέξω ἢ τέτρω λόγῳ,
καὶ τῆς σωήθων ἀρτυμάτων
τέ, καὶ ἀρωμάτων. καὶ λοιπῶν
γνωρίμων ὁσφραδίων.

*garia Condimenta & Aromata, reliqua; notiora
Odoramenta.*

Ἀρχὴ τῆς Α. καὶ πρῶτον στοιχείον.

Ἀγνῖον. I.

Gal.
I. Eu-
chym
c. 6.

ΤΑ τῆς ἀρνῶν κρέα συμ-
μίστρως μὲν ἐστὶ θερμά.
περὶ πλοματικὴν ἢ ἔχει ὑγρό-
τητα, καὶ διὰ τούτο βλάπτει,
μὲν τὰ ὑγρότερα ἔχοντα
κράσιν, λυσιτελεῖ ἢ τοῖς
ξηροτέροις σώμασι. καὶ ὅσον
πρὸς ἐστὶ νεαρώτερον τὸ ἀρ-
νῖον, τοσούτον καὶ ὑγρότερόν
ἐστὶ, καὶ ὑπερπλούτερον. καὶ ὅσον
γε μῆλιν. τοσούτον καὶ δυ-

sanitatē conferues. Nam
hac integrâ conualefcet
hoc Vniuersū, quod tibi
obedit. n. ihil namq; aliud
huic Vniuerso vtilius at-
que cōmodius existit bo-
ni Regis, & sanitate & lō-
gævitae. Quamuis vul-
gus quædam alimenta ali-
ter ex cōsuetudine appel-
let, aliter quoque antiqui
Medici: Nos tamen magis
vulgaribus, & notis no-
minibus vtemur, vt faci-
lius quod quæritur, repe-
riatur. Huic Dissertationi
simul etiam adnectam vul-

Principium litteræ A.

AGNVS I.

Agnorum carnes mo-
deratè quidē calidæ
sunt, excrementitia ta-
men abūdant humiditate;
Ideoque ijs nocent, qui
humidius temperamentū
obtinēt. Qui vero siccus
corpus habēt, ijs profunt.
Agnus quantūcunque iu-
nior sit, tantumquoq; hu-
midior & concoctu faci-

lior est. Quantumcunque vero maior, tātum & difficilius coquitur, & minus humiditate scatet. Idem de reliquis animalibus sentiendū est: Semper enim inter animalia, iuniora sunt humidiora.

Amygdalæ. II.

AMygdalæ moderati sunt caloris, & satis nutriunt. Pollent tenuandi, & incidendi facultate: Idcirco viscera & thoracem purgant: quamvis difficulter concoquantur. Amaræ vero calidiores sunt & tenuiorum partium, magisque incidunt: Etenim ob extenuandi vim hepatis & lienis obstructions expediūt, calculosque renum & vesicæ conterunt. Dicitur etiam quod, si quispiam amygdalis ieiunus vescatur, eādē die ebrietatem auertat. Oleum quoque amygdalarū temperatum est; ipsumque ob calorem obstructions hepatis recludit, & thoraci & pulmonibus auxiliatur.

σπεπλιότερον, καὶ ἥπιον ὑγρόν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζώων. αἰεὶ γὰρ νεαρώτερα τῶν ζώων ὑγρότερα.

Αμύγδαλα. II.

TA Αμύγδαλα σύμμετρα ὅτι τῇ δερμότητι, καὶ τροφίμῳ ἰσχυρῶς μετέχει δὲ λεπυνοπικῆς τε, καὶ μυκηκῆς δυνάμεως. δι' ἣν σπλάγχων, καὶ θώρακός ὅτι καθαρκτικά. ἔστι δὲ καὶ δύσπεπτα. τὰ δὲ πικρὰ δερμώτερα τέ ὅτι, καὶ λεπιομερέστερα, καὶ μυκηκώτερα. ἀποφράττει γὰρ διὰ τὴν λεπιομέρειαν τὰς ἐν τῷ ἥπατι, καὶ τῷ σπληνὶ ἐμφράξεις, καὶ τοὺς ἐν τοῖς νεφροῖς, καὶ τῇ κύβει λίθους δρύπῃοι. λέγεται δὲ, καὶ ὡς εἴπῃς ἀμυγδαλοῖς νῆστις χρῆσθαι, μέθης αὐτῶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνονται ἀποτεπνικά. τὸ δὲ ἀμυγδαλέλαιον σίμμετρόν ὅτι, καὶ αὐτὸ τῇ δερμότητι, καὶ τῶν ἐν τῷ ἥπατι ἐμφράξεων ἀποφρακτικόν. λυσιτελὲς τῷ τε θώρακι, καὶ τῷ πνεύμονι.

Dioscorid. l. i. c. 177.

Gal.

l. 6.

Simplic.

4 *Symeon Sethi*,
 ὅς τ' ἔστι πικρῶν ἀμυγδαλῶν τὸ
 ἔλαιον ἀποφρακτικώτερον,
 διερρηπτικώτερον, καὶ λίθων
 δρυπτικόν, καὶ καταμηνίων
 ἀγωγόν ὅστι.

Απίδια III.

ΤΑ Απίδια ψυχρά εἰσι
 κατὰ πλὴν πρῶτον ἀ-
 πόστασιν, ζῆρὰ δὲ καὶ πλὴν
 δευτέραν. Καὶ εἴπερ γλυ-
 κύτατά εἰσι, καὶ πέπειρα με-
 τέχουσι πινος καὶ θερμότη-
 τος, καὶ ὑγρότητος. συνίσταται
 δὲ εἰσιν ἐκτεγλυκείας, καὶ συ-
 φώδους ποιότητος, πινὰ δὲ καὶ
 ὀξύδους (ἐπειδὴ καὶ τοιαῦτά
 εἰσιν ἐνία θερμότητος πινος
 συμμετρικῆς, καὶ ὀλίγου ζῆρ-
 τητος) ἐπέχουσι δὲ πλὴν γα-
 λίας πρὸς τῆς τροφῆς λαμ-
 βανόμενα, καὶ μάλιστα τὰ συ-
 φώδη. συνεχέστερον δὲ, καὶ
 κατακόρυφον ἐδιδωμένα κα-
 λικῆς ἐργάζονται διαθέσεις.
 λυσιτελεῖσι δὲ κοιλίαις θερ-
 μαῖς. οἱ δὲ αὐτῶν κόκκοι,
 ἰδιότητι πινὶ ἐν τοῖς τῶ πνεύ-
 μονος λυσιτελεῖς εἰσι πάθε-
 σι, βλάβησιν δὲ τῶ νε-
 φροῦς.

Dios-
 corid
 l. i. c.
 168.

De Alimentis

Amararum verò amygda-
 larum oleum maiorem
 vim extergendi obtinet;
 magisque vrinam mo-
 uet, calculos frangit &
 menses educit.

Pyra III.

PYRA in primo gradu
 sunt frigida, sicca vero
 in secundo. Si autem dul-
 cissima & matura fuerint,
 participant aliquid calidi-
 tatis & humiditatis. Alia
 enim ex ipsis composita
 sunt ex dulcedine & ad-
 strictione: alia verò ex
 acida qualitate. Posthæc
 quædam mediocrē quan-
 dam caliditatem, & modi-
 cam siccitatem obtinent.
 Ante cibum autē assum-
 pta, & præsertim ea quæ
 adstringunt, aluum cohi-
 bent. Crebrius quoque &
 assatim ingesta, colicos
 affectus excitant. Adiu-
 vant etiā calidos ventres.
 Grana autem ipsorum ali-
 qua peculiari natura pul-
 monum affectibus condu-
 cunt, renibus vero ob-
 sunt.

Symeon Sethi,

Cucumeres, (itrulli IV.

Q Viantea dicebantur Cucumeres, vulgari-
ter verò tetranguria, fri-
gidi, & humidi sunt in se-
cundo gradu: Ideo ob fri-
gidum & humidum tem-
peramentum omnino no-
xij & pravi succi sunt.
Parui tamen ex ipsis seli-
gendi sunt, quia urinam
cient. In acutis febribus
& caro, & grana vsurpa-
ta temperatum reddunt
calorem, præcipuè si aceto
immerfa fuerint. Conti-
nuus eorū vsus semen mi-
nuit & venereos impetus
compescit. Ipsorum tamē
semen si siccatum fuerit,
caliditatis cuiusdam par-
ticeps est, contrariamque
in his ipsis vim exerit, &
magis urinam prolicit.

Fungi V.

F Vngi frigidi & humi-
di sunt in secūdo gra-
du. Glutinosum & frigi-
dum succum generant, &
sanè egrè concoquuntur.
Aliqui etiam horum ve-
nenati sunt, & vi quadam
peculiari faucium inflam-

De Alimentis.

5

Αγρούεια. IV.

T Α πρὶν λεγόμενα σι-
κώα, [κτ' κοινὴν ὃ τε-
τραγύρεα.] ψυχρά εἰσι, καὶ
ὕδα κτ' πλὴν δευτέρων ἀπο-
σαίν, ψυχρὰς τ', καὶ ὕδα
κράσεως πανύ βλαπτικὰ,
καὶ κακόχυμα. δεῖ δ' ὅξυ
αὐτῆς ἐπιλέγεσθαι τὰ μι-
κρά, διερρηπικὰ τέ ὅτι. καὶ
πῶ ὅλω μέλει, καὶ τοῖς κόκ-
κοις. καὶ ἐν τοῖς ὀξέσι
χερόμυα πυρετοῖς, εὐκρα-
τέραν ποιεῖ πλὴν θερμότη-
τα, καὶ μάλιστα ὅξυ ἐμβρα-
χθέντα. ἢ ὃ τέτων συνεχῆς
χεῖσις, ἐλαττοῖ πλὴν γονὴν,
καὶ τ' ἐπὶ τὰ ἀφροδίτια ἐκ-
κόπτει ὁρμήν. τὸ ὃ ξηρανθὲν
τέτων σπέρμα προσκ' αὐτῇ π-
νὰ θερμότητα, καὶ τ' ἐναν-
τίαν ἐργάζεσθαι ἐν τοῖς τοιέ-
τοις ἐνέργειαν, καὶ διερρηπικώ-
τερον γίνεσθαι.

Αμανίται. V.

Θ Ι ἀμανίται ψυχροί εἰ-
σι, καὶ ὕδα κτ' τ' δευ-
τέρων ἀποσαίν. ἀπο-
γεννώσι ὃ γλισχρόν χυ-
μὸν, καὶ ψυχρόν, εἰσι ὃ δύσ-
πεπτοι. Τινες ὃ τέτων καὶ δι-
ληθειώδεις τυγχάνουσιν, κυ-
νάγχας ιδιότητι πνεύματος ποιῶν-

A iiij

6 *Symeon. Sethi,*

Sc-
rap.c.
342.

Hipp.
1. aph
15.

Hipp.
1. 7.
Epid.
vers.
120.

της, ἢ συνάγας. Δεῖ ὅ-
τι τῶν ἐδίδην ἡρτυμύους θερμο-
τάτοις ἢ δριμυτάτοις ἀρτύ-
μασι, ἢ σωεψεῖν τέτοις ἀ-
πίδια. τετήρηθ' γὰρ ἀκραιβῶς
ὡς τ' ἐκ τῆς ἀμανίτων βλα-
βης, εἶσιν ἀποβεπτικὰ τέ-
τοις σωεψόμενα. χειμῶνι ὅ-
τι τέτοις χρῆσθ' μάλλον, ἢ
θέρῃ, διὰ τὸ θερμὰς τῆνι-
καῦτα τὰς κοιλίας εἶναι, καὶ
μακροτάτους τοὺς ὕπνους, ὡς
αὐτὰ καλῶς πεφθῶσι. μὴ γὰρ
καλῶς πεφθέντες ἐμφερέξῃς
ἐντὶ τῷ ἥπατι, καὶ τῷ σπλη-
νὶ ἐργάζονθ', ψυχρῶν δ' ἡ-
νιπκοῦ γίνονθ' χυμῶν. εἰ δ'
τῷ συμβῇ. ἢ τύχη τινὶ ἐν-
αντίᾳ φαγεῖν δηλήθειω-
δεις ἀμανίτας, εὐθύς πνέ-
τω μέλιλ μὲν χασεῖ ὕδατος,
καὶ νίτρου ὀλίγου, καὶ ἰαθή-
σεται.

qua, adiecto modico nitro, sorbendum est, & sic
conualefcet.

Alex. V I.

Ægi.
1. 1. c.
11. &
Galē.
16.
simp.

Hερμὴ ὅτι, καὶ ξη-
ρὰ, πλεονέκον τ' τεύχης
ἀποστάσεως, τ' δ' ἀμύαμιν ἴσιν
ἔχει τῇ ἰεῖδι.

Amulon. VII.

Ægi-
net. 1.
3. c. 3.

Aμυλον γίνεθ' ὡς ἐκ
πυρὸς καὶ θαρῶ βρεχο-

De Alimentis.

mationes & suffocationes
excitant. Igitur ipsos con-
ditos comedere oportet,
calidissimis scilicet & a-
cerrimis condimentis, seu
pyra ipsis incoquere : ob-
servatum est enim dili-
genter, quod nativam
fungorū noxam auertunt.
Hyeme etiam ipsis magis
quàm æstate utendum : est
propterea quod tunc tem-
poris vētriculi calidi sunt,
& longissimi somni, in
quibus probe cōcoquun-
tur. Si non fuerint probè
concocti, obstructions
in hepate & liene pro-
creant, & frigidos humo-
res. Si verò fortunâ ad-
versa alicui cōtigerit ve-
nenatis fungis vesci ; ei
mel statim cū tepida a-

Lolium V I.

Calidum & siccum est
prope tertium gra-
dum, eandem autem vim
quam Iris obtinet.

Amylum VII.

Equidem amyliū estu-
ante canicula fit ex

Symeon. Sethi,

puro tritico aqua madefacto, & quotidie quinquies abiectâ. Cùm autem mollius fuerit, necesse est ut aquâ separata, quidquid furfuris & sicci ei superfuerit, separetur ad Solem antequam acescat. Pollet refrigerandi & modicâ vi siccandi, simulque asperitates leniendi & glutinandi: idcirco torminibus intestinorum bonum est remedium.

Anethum VIII.

A Nethum quidē calidum & siccum est secundo gradu. Inflationib⁹ & crassis succis medetur. Quidam idem stomacho aptissimum: quidam verò alienum esse enunciarunt. Illi ipsius vim calefacientem & cōcoquentē humiditates, & flatus ventris discutientem respiciūt: Isti ob substantiæ spissitudinem, difficilis concoctionis & fastidiosū esse pronuntiāt. Oleo coctum inflationes leuat & somnum facit, crudosque tumores inun-

De Alimentis. 7

„ μύρε ὕδατος ἐν τοῖς ὑπο
„ κύναι καύμασι , καὶ ἀπο-
„ χομύρε πεντάκις τὴν ἡμέ-
„ ρας. ἐὰν δὲ μαλακώτερον
„ γένηται , ἀποδὲς τὸ ὕδωρ,
„ χωρήσῃ καὶ τὸ πίτυρον ,
„ καὶ ξηραίνῃ ἐν ἡλίῳ
„ πρὶν ὁξυθῆναι. δυνάμειν δὲ
„ χει ψυκτικὴν, καὶ μετρίως
„ ξηραντικὴν τραυνητικὴν ὁ-
„ μίον τῶν δριμέων , καὶ ἐμ-
„ πλαστικὴν , καὶ διὰ τὸτο
„ δυσεντερικοῖς ἀγαθὸν ὄντι
„ φάρμακον.

Ἄνηθον. VIII.

Τ Ο' μὲν ἄνηθον θερμὸν ὄντι, καὶ ξηρὸν καὶ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν. ὠφελεῖ δὲ πρὸς τὰς ἀπὸ παχέων χυμῶν ἐμπνέματώσεις, καὶ πινέες μὲν αὐτὸ εὐσώμαχοι, πινέες δὲ κακοσώμαχον ἀπεφιναντο. οἱ μὲν πρὸς τὴν ἐν τέτρω δερμαντικὴν, καὶ πεπτικὴν ὑγρότητα, καὶ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πνέματων διαφορητικὴν ἀποβλέψαντες, οἱ δὲ πρὸς τὸ τὴν εὐσίαν αὐτῶ παχυμερές, καὶ δύσπεπτον καὶ ναυτιῶδες. ἐλαίῳ δὲ ἐψόμενον, διαφορητικόν, καὶ ἰσχυροποιόν, καὶ ὠμῶν ὀγκων πεπτικόν ἐπαλξφό-

Æginec. l. 7. c. 3.

„ μῦθον γίνεσθαι, καὶ τῆς ἐν τῇ
 „ κοιλίᾳ ἐμπνέματός τεων
 „ διαφορητικόν, καὶ τῆς δι'
 „ ἀμετρίας κόπον τὸ σῶμα πεπο-
 „ νηκότων, θεραπευτικόν. βλά-
 „ πτει ὅ ὡς πνέει φασὶ τὸν νε-
 „ φρὺς.

Ανισον IX.

Diosc.
 l. 3. c.
 65.

Galē.
 16.
 Sim-
 plic.

ΤΟ ἄνισον θερμὸν ὄντι,
 καὶ ξηρὸν καὶ τὸ τεύχον
 ἀπόστασιν, ὠφελεῖ ὅτι πρὸς τὰς
 ἀπὸ φύξεως χρονίας ἡπατι-
 τας διαθέσεις, ἐπὶ ὅ καὶ
 πρὸς δυσπνοίας τὰς ἐκ φλέγ-
 ματος, διαφορητικὸν τέ-
 [ὄντι τῆς ἐν τῇ γαστρὶ πνέ-
 μάτων, ἀποφρακτικὸν τῇ] ἰ-
 καῶς, καὶ γὰρ ἐρεκτι-
 κόν, καὶ γάλακτος γυνηπι-
 κόν.

Ἀσπάραγος. X.

ΤΟ ποιεῖτον εἶδος τῆς
 λαχάνης, ἐκ ἐγνωσ-
 μένων ἢ ἐν ταῦτα πρὸς τὸν
 ἀλλὰ μόνον οἱ πικροὶ τῆς λε-
 γομένων ἐλφοδαφνῶν ἀσπά-
 ραγοι, νυνὶ ὅτι μετακομίζε-
 ται καὶ τὸν τῆς ἑαροῦ καίρου,
 καὶ πρὸς τινῶν διαγινώσκεσθαι
 ἔστι ὅτι τῆς λαχάνων ἀπαύτων
 ὑφιστάμενον, ὃ εἰ τις εἴπῃ τὸ
 φύσιν τιθέναι ἐν μεταχειρίᾳ
 διὰ τὸ ὑφιστάμενον φύσιν τῆς, καὶ

De Alimentis.

etum maturat, ventris
 etiam inflationes discutit,
 & corporibus nimio labo-
 re fatigatis remedio est:
 Renes verò, ut quidam
 perhibent, lædit.

Anisum IX.

ANisum calidum, &
 siccum est in tertio
 gradu: utile verò diutur-
 nis hepatis ex frigore na-
 tis affectibus: Insuper &
 difficultati respirandi à
 pituita. Flatus, qui in
 ventre sunt, dissipat, &
 sufficienter obstructions
 expedit, aliumque cohi-
 bet & lac generat.

Asparagus X.

HOC Oleris genus an-
 tea hîc ignotum
 erat, sed solum ij amari
 asparagi, qui dicuntur
 Eleodaphni seu palustres:
 Nunc vero prodit circa
 Veri tempus, & à quoli-
 bet cognoscitur. Inter
 omnia olera plurimum
 alimenti habet. Quod si
 quispiam dixerit: ipsius
 substantiam medium lo-

Simeon Sethi,

cum mereri inter alimenta plantarum & carniū, non procul à veritate deflectet. Vrinam mouet, Iocineris & Renum obstructions recludit: & hoc exinde patet, quod vrinam in suum odorem vertat, vti id animaduertitur ipso, non aliter quā lasere, comesto. Nec mirum id cuiquam videri debet; si subito vrinæ propriam qualitatem concesserit. Ecce! Iuncus ruber si manibus imponatur, vrinam in proprium colorem conuertit. Hoc equidem absurdum apparet; vt ea, quæ exterius imponuntur, vrinæ aduersentur. Sed istud quidem extra propositum, ad ea verò quæ sunt deinceps, progrediendum. Asparagi colicis vtilis existunt dispositionibus & nephriticis, quas phlegma produxit, augentque genituram, & citius quā reliqua olera in sanguinem transeunt. Menses cient, contra palpitation-

De Alimentis.

9

κρεῶν, ὃ πῶρρω τ' ἀληθείας ἐκτραπήσει), διερρηπτικὸν τ' πυγχαίνῃ, καὶ τῷ ἐν ἡπα- Gal.
τι, καὶ τοῖς νεφροῖς ἐμφερέ- 1. 6.
ξεων ἀποφρακτικὸν, καὶ simpl
τὸ δῆλον ἐκ τῆς μετα-
βάλλειν τ' τῆς ὕδατος οὐκ ἐπὶ
τὴν ἰδίαν, ὥς καὶ αἰσθάνεσθαι
τά τε ποσὺς αὐτῶν ἐδίον-
τας, καὶ ἀπὸ τῆς, καὶ τὸ σίλ-
φιον. καὶ μηδεὶς θαυμάζειτω
εἰ ἐνδοῦς τῶ οὐρῶ μεταδί-
δοσι τ' ἰδίας ποιότητος. Ἰδοὺ
ἡ λεγομένη χιναῖα ἐρυθρὰ
οὖσα, καὶ τ' χερσὶν ἐπιπι-
θεμένη, μεταβάλλει τὸ οὖ-
ρον ἐπὶ τὸ ἰδίον χρῶμα, ὃ
καὶ παρὰ δόξον δοκεῖ, τὰ ἐ-
ξωθεν ἐπιπιθέμενα, βλάπτειν
τὰ ἑα. ἀλλὰ τὸ μὲν
ἐξωθεν τῆς περικειμένης σκο-
πῆς. ἐπὶ τῇ τὰ ἐξ ἡς ἰτέον.
λυσιτέλει οἱ ἀσπάργοι
πρὸς τὰς κωλικὰς τ' καὶ νε-
φρητικὰς διαθέσεις τὰς ἀπὸ
φλέγματος, καὶ προστίθενται
τῇ γονῇ, καὶ τὰ χιόν τῶ λοι-
πῶν λαχαίων εἰς αἷμα με-
τατρέπον). εἰσὶ δὲ καὶ ταμνίων
ἀγρωγῶν, καὶ πρὸς παλμὸς καρ-
δίας λυσιτελεῖς, καὶ ὁ δὲ ὅστις ὡ-
φέλιμοι. πλὴν καὶ ἐκ ἐνδομά-
χοι αἰεὶ εἰσὶ, καὶ διὰ τὸ γὰρ

10 *Symeon. Sethi,*
ρω, καὶ ἐλαίῳ ἡστυμύθοις δέ
τέτοις χρῆσθαι μὲν πλὴν με-
τεῖαν ἔψουσιν.

stomacho : quamobrem postquam modicè elixa-
ti sunt, ijs cūm garo & aceto conuenit vti.

Asaκοὶ. XI.

ΟΙ ἀσακοὶ ψυχροὶ εἰσὶ,
καὶ ὑγροὶ, καὶ τσόφιοι,
καὶ γαστὴρ ἐφεκτικοὶ, καὶ δύσ-
πεστοι, καὶ μάλιστα οἱ ἐν
αὐτοῖς μέζονες. οἱ γὰρ μι-
κρότεροι ὑπεπλήότεροι καὶ
τῶν χιλῶν τὰ ἔργα δύσ-
πεπλότερα, καὶ παχυμερέστε-
ρα, ὅθεν δέῃ σινὶ θερμοῖς ἀφ-
τύμασι τέττας προσφέρειν, καὶ
οἶνον ἐπιπίνειν παλαιόν,
καὶ κινρρόν.

condimentis inspersis ingerantur, & vinum anti-
quum, ac fuluum superbibatur.

Αλας. XII.

ΤΟ ἄλας θερμόν ἐστι καὶ
πλὴν δευτέραν ἀπόστα-
σιν, ξηρόν δὲ καὶ πλὴν τεί-
τιω. μετέχει δὲ συφώδους
ποιότητος, ὠφελεῖ δὲ τοὺς
κράσιν φλεγματικὰς, θερ-
τρέπει δὲ τὰ γαστέρα καὶ ξη-
ραίνει τὰ σώματα. ἔχει δὲ καὶ
ρύπτικὴν δύναμιν, καὶ διε-
γείρει τὴν ὀρεξιν. ἀμέτρως δὲ
χρῶμενον ὑπερόπησησιν ποιεῖ-
ν τὸ αἷματος, καὶ ἀμ-

De Alimentis.

nes cordis valēt, & denti-
bus profunt. Verumtamē
non perpetuò idonei sunt

Cancri Marini XI.

CAncri Marini frigidi
sunt & humidi nu-
trimentique validi, & al-
uum durant. Agréque
concoquuntur & præci-
pue ij qui summam ma-
gnitudinem impleuerunt.
Minores verò leuius con-
coquuntur; & caudæ etiam
grauius, quam chelæ: quæ-
que præterea sunt crassio-
ris succi. Itaque calidis

Sal XII.

SAl calidum est in se-
cundo gradu, siccum
in tertio: & particeps ad-
stringentis qualitatis. Ad-
iuuat pituitosa tempera-
menta, aluum subducit
& corpus exsiccat. De-
tergendi etiam vi pollet,
& appetitum excitandi.
Immodicus ipsius vsus
sanguinem adurit, & he-
betudinem visus efficit:

genituram minuit, pruritus excitat, & intestinis inimicum est: Dentibus verò affricatum, madorem inter ipsorum interstitia morantem & putrescentem cōsumit; ventriculi etiam humiditates liquefacit. Aiunt verò quod noxæ, post temulentiam, vini medetur, si pedibus affricetur. Diuersa quoque fassamenta stomacho pergrata ex ipso præparantur; de quibus tamen iam non vacat, differere.

Ambra XIII.

Ambra scaturit in diuersis locis: huius enim fontes non secus quam picis, bituminis & sulfuris reperiuntur. Optima tamen grisea est, & pinguis, quæque in quadam Indiæ ciuitate Silacheto dicta, diuenditur. Grisea in felicis Arabiæ maritimo Oppido, quod Synchronion vocatur, reperitur. Deterior vero nigra ex piscibus colligitur; qui Ambrae alueos degustarunt. Vim calefaciendi

βλυωπίας ἐργαζέσθαι, καὶ ἐλαττοῖ τὴν γυνήν, καὶ κνησμὸν ἐμποιεῖ, βλαπτικόν τέστι τῆς ἐντέρας. τοῖς δὲ ὁδύσιν ἐπιτειβόμενον, πλεῖν μεταξὺ τούτων ἀναλίσκει τὴν σιγπεδονώδη ὑγρότητα, τῇ καὶ ὅ καὶ τὰς ἐν τῇ γαστρὶ ὑγρότητας. φασι δὲ ὡς πλεῖν ἀπὸ τῆς οἴνης κραυπάλης βλάβην ἰᾶται τοῖς ποσὶν ἐπιτειβόμενον. σκιάζον δὲ καὶ ἀλάτια διάφορα, ἐυστόμαχα, πρὸς ὧν οὐ καμῶς ἀρπὶ διεξιέναι.

Αμπαρ. XIII.

Tὸ ἄμπαρ ἐν διαφόροις τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τούτῃ πηγὰς, καὶ ἀπὸ πίπης τῆς, καὶ ἀσφάλτης, καὶ τῆς ὁμοίων, καὶ τὸ μὲν κρεῖττον ὅ καὶ κερρόν ἐστι, καὶ λιπώδες, ἀναδίδει δὲ ἐν τινὶ Ἰνδικῇ πόλει σιλάχετον ὀνομαζομένη. τὸ δὲ ὑπόλευκον ἀπογινᾶσθαι ἐν τινὶ Ὀρεαλίῳ πολιχνίῳ τῷ εὐδαίμονος Αραβίας σύγχριον ὀνομάζεσθαι. τὸ δὲ ὑποδεδεῖσθαι, καὶ μέλαν, συνάγεται ὅδε ἰχθύων ἀπογυσαμένων τῆς τῆς ἄμπαρ πηγῶν. ἔχει δὲ θερμαντικὴν

12 *Symeon Sethi,*

δυνάμιν, καὶ τμηπικὴν τῆς
ὕλης, καὶ διὰ τὸ το πινέας
ἐμβάλλουσιν αὐτὸ τοῖς σο-
μαχικοῖς. τὸνοῖ δὲ τὴν κε-
φαλὴν, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ
ὁσφρανόμενον ἐπὶ πότῳ τα-
χυῶς τὴν μέθην, εἰ δὲ καὶ
τῷ οἴνῳ ἐμβληθῇ, ἐπι-
πλεον.

Αρχὴ τῆς Β. σοιχείας.

Περὶ βοείας κρέατος. I.

ΤΟ βόειον κρέας ἔστι
μώτατ' ὅτι, καὶ τὸ ἔξ
αὐτῆς ἀπογυνώμενον αἷμα
παχύτερον πέφυκε τῶ συμ-
μέτρῳ, καὶ διὰ τὸ τοῖς
μελαγχολικοῖς τὴν κρᾶσιν,
ἐμποιεῖ νόσους διαφόρους με-
λαγχολικὰς. ἐπὶ δὲ καὶ δύσ-
πεπτον καὶ δυσανάδοτον.
πεφθὲν δὲ τρέφει ἰκανῶς, καὶ
πρὸς τὸ πρεβάτειον κρέας
ἐξεταζόμενον, ψυχρόν ὅτι,
καὶ μελαγχολώδες αἵματος
γυνηπικόν, ὃ δὲ τέττε ζω-
μὸς, τὰς ἐκ τῆ ξανθῆς χο-
λῆς ἐπέχει γαστρορροίας εἰ δὲ
τις φαγεῖν περιθυμηθῇ, ἢ
ἀναγκασθῇ, θεραπευέτω τῇ
ἐλπιζομένην ἐκ τέττε βλάβ-
ην ὅξος, καὶ σκορδίου, καὶ

De Alimentis.

habet & humores inci-
dendi: Idcirco eam non-
nulli stomachicis reme-
dijs adiiciunt. Confirmat
etiā Caput & Cor; & in
computatione odorata te-
mulentiam accelerat, &
quidem magis, si vino ad-
dita fuerit.

Principium literæ. B.

De Carne bubula. I.

CAro bubula firmissi-
ma est ad alendum, &
sanguis qui ex ipsa confi-
citur, ultra modum cras-
sior est: quare in melan-
cholicis varios eiusdē ge-
neris morbos efficit. Præ-
terea grauter concoqui-
tur & distribuitur. Si ve-
ro bellè cōcoquatur abū-
de nutrit; & ouillæ col-
lata, frigida est ac melan-
cholicum sanguinem sug-
gerit: Ipsius vero iuscu-
lum, alui fluxū à bile flauā
exortum inhibet. Quod
si quispiam ipsam desi-
derauerit, aut coactus
fuerit vesci: Aceto, allio,
& ruta noxam, quam ti-

muerit, corrigat. Euadit vero in dictis solum mali succi : propterea ventriculo calido auxilium est, & ijs qui se nimis & continuo exercent.

De Butyro. II.

BVtyrum moderatè calefacit atq; nutrit. Pulmonibus & Thoraci conducit, & quo facilius sputum reddatur, adiuuat. Tussi à frigore, & siccitate ortæ subuenit. Copiosè verò ingestū alium mollit. Quantóque antiquius est, tantò calidius; quovisque oleo firmitus nutrit. Vim etiam obtinet maturandi nec nō discutiendi, præcipuè in mollibus corporibus. Hanc ob causam inguinum, & aurium abcessibus medetur impositum, & dentientium infantum dolores profligat. Præterquam quod interdum aduersetur ventriculo, & nauseam ac fastidium cibi inducat, & in æstuantibus ventriculis sæpe

πηγάνῃ. ἔστι δὲ πρὸς τοῖς ἐρημύοις, καὶ κακόχυμον μόνοις, διὰ τὸ τοῖς τὴν γαστέρα θερμότητι λυσιτελεῖ, καὶ τοῖς σφοδρῶς γυμναζομένοις, καὶ διηνεκῶς.

Περὶ βυτύρου. II.

Τὸ βύτυρον συμμέτρως ἔστι θερμὸν, καὶ ὑγρὸν. ὠφελεῖ τὸν τε πνέμονα, καὶ τὸν θώρακα, καὶ συμῖγξι πρὸς τὸ ὤχερος ἔξ αὐτῶ ἀναδίδωσθαι τὸ πτύελον. λυσιτελεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀπὸ ψυχρότητος, καὶ ξηρότητος βῆχας. ἰσχυρῶς δὲ χρώμινον τὴν περὶ τρέπε γαστέρα. ὅσον τὸ ἔστι παλαιότερον, τοσούτον, καὶ θερμότερον, πάντως δ' ἐλάττω ὑγρὸν. ἔχει δὲ καὶ πεπτικὴν, καὶ διαφωρητικὴν δυνάμιν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ μαλακῶν σωμαμάτων, καὶ διὰ τῶ καὶ βεβῶνας, καὶ παροτίδας ἰσχυρῶς ἐπιτιδέμενον, καὶ τῇ ὀδοντοφύοντων πάλιν, τὴν ἐπὶ τῆς ὀδοντοφύας ὀδυνὴν καταπαύει, πλὴν ἐπιπολάζει ἐνιοὶ τῇ γαστρί, καὶ ναυτίαν, καὶ ἀνορεξίαν ποιεῖ, καὶ ἐν τῇ θερμότητι καὶ

Ægi.

l. 2. c.

104.

Ægi.

l. 2. c.

104.

Ægi.

net. l.

7. c. 3.

14 Symeon. Sethi,
λίαις πολλάκις εἰς ξανθὴν
μεταβάλλει χολήν.

Ægi.

Βερίκοκκα. III.

l. i. c.
286.

Η Τοιαύτη εὐφθαρτος μὲν
ἔστι. τὸ δὲ ἔξ αὐτῆς ἀ-
πογυόμενον αἷμα μοχθηρὸν.
ἔστι γὰρ ψυχρὰ, καὶ ὑγρὰ καὶ
τὴν δευτέραν ἀπόστασιν, καὶ
τῆς ῥοδακίνων κακοχυμωτέ-
ρα, περτρέπει δὲ τὴν γασ-
τέρα, καὶ τὴν ξανθὴν κατα-
παύει χολήν, μήπω πέπει-
στος οὖσα. συνεχέστερον δὲ με-
ταλαμβανομένη πυρετὸς ἀ-
περγάζεται. δεῖ καὶ ταύτη
χρηστὴ πρὸς τῆς τροφῆς. ὑ-
στέρως δὲ ἐπιόμματα ὀπιπολά-
ζει τῇ ὑφάϊς, καὶ φθείρει
ταύτας τῇ εὐφθάρτῳ αὐτῆς
φύσει.

Βαλσαμέον. IV.

Τὸ βαλσαμέον μι-
κρόν ἐστι φυτὸν, πι-
χρὸν ἑλαττον δυοῖν.
γινεῖ δὲ πλησίον τῆς αἰγύπτου,
ἐν χώρᾳ παρ' αἰγυπτίων μὲν
τὴν ἡλίαν πηγὴν ὀνομαζο-
μένην, ὅρα δὲ τῆς παλαιῶν
ἡλίας πόλιν. καὶ ὅτι αὐτὴ εἶχε
τὰ τῆς αἰγύπτου, καὶ τῆς φθι-
νοπωρινὸν καὶ τὸν ἐχάροντο
διὰ σιδήρεα, τὰ κέτωθεν μέ-
ρη τῆς τοιούτων φυτῆς, καὶ

De Alimentis

in flauam bilem conuer-
tatur.

Præcocia Mala. III.

Ιsti autumnales fructus
cito vitiantur: sanguis
quoque ex ipsis factus,
peruersus est: altero e-
nim gradu frigida atque
humida sunt: ac peioris
succiquam Persica: igna-
uam aluum sollicitant, &
immatura flauam bilem
coërcent. Frequentius
verò deuorata, febrim fa-
ciunt. Oportet ipsis ante
alios cibos vesci: Alijs e-
nim cibis supernatant, si
subsequantur; & ipsos
corrumpunt vitio, quod
eis inest, congenito.

Balsamum. IV.

Balsamum exigua est
planta, minor duobus
cubitibus. Crescit in proxi-
ma Ægypti regione, quæ
nunc Solis fons: ab Anti-
quis verò, Solis Vrbs dici-
tur. Cum Ægyptus pace
fruitur, Autumno huius
plantæ partes inferiores
perforant, ex quibus suc-
cus stillat, qui videtur cui-
us oleo similis, ex quo e-

tiam *oleum Balsami* vocatur. Quidquid colligitur succi, reponitur in vasculis & subsidet; quod autem in superficie conspicitur, album est, & tenue & utilissimum; & hac de causa pretiosius. quod in medio; cinereum est, & deterius supernatanti. Id verò quod subsidet ad Suum morsus, & alias curationes, si penuria sit cæterorum. Aliqui istud probant: si ferro illitum & igni admotum, incendatur. quod etiam *oleo camphora*, sic dicto, vti & alijs familiare est. Alij vero quod aquæ non supernatat, sed in imo aquæ subsidet. Verum & idē in alijs oleosis substantijs contingit. Itaque probatur quādo vtrumque concurrit, & quod ferrum penetret, & in aqua subsidat. Quod enim ab aqua rapitur non adulterinum est. Præterea ignorari non oportet, quod si euandidum sit, supernatat aquæ: Et tunc

ἀναδίδοτο ὅς αὐτῷ ὅπως ὁμοῖος, ὥς ἔστιν ἰδεῖν, πάντῃ ἐλαίῳ. ὃ καὶ βαλουμένην ὀνομάζεται. καὶ τὸ συναρόμυον ἐκ τῆς ὁπεῦ ἀπετίθετο ἐν ἀγγείοις καὶ κατίσταντο, καὶ ἦν τὸ μὲν ἐπιπολάζον, λευκὸν, καὶ λεπτομερές, καὶ ὀνησιμώτατον, καὶ διὰ τοῦτο πολυτιμώτερον, τὸ δὲ μέσον ὑποκίρρον, καὶ κατὰ πάντα τοῦ ἐπιπολάζοντος ἐνδεέστερον. τῇ δὲ τρυγῇ ἐχρῶντο πινὲς πρὸς δῆγμα χοίρων, καὶ πρὸς πινὰς δερσπείας δι' ὑποεῖαν τῷ λοιπῶν. τινες μὲν τοῦτο δοκιμάζουσι, τῷ δὲ σίδηρον ἀνάπτεσθαι δι' αὐτὴν ἀλφιδόμυον, καὶ πρὶν πρὸς φερόμυον, ὃ καὶ τῷ καφερελαίῳ, λευκομύῳ, καὶ ἑτέροις ὑπαρχει. ἑτέροι δὲ μὴ τῷ ἐπιπολάζειν, ἀλλ' ὑφίζανθιν κατὰ πῶθεν τῷ ὕδατι. ἀλλὰ καὶ τῷτο ὑπαρχει, καὶ ἑτέροις ἐλαιώδεσιν ἐστίαις, πλην ὅτι συναρόμωσιν ἄμφω, τότε δὲ σίδηρον δι' αὐτὴν ἀπτεσθαι καὶ τὸ ὑφίζανθιν ἐκ τῷ ὕδατι, ἀρπαζόμενον ἀπὸ τῆς ὕδατος ἀνόθουτον ὅτι πρὸς τοῦτοις δεῖ εἰδέναι ὡς νεκρὸν ὄν, ὅτι πο-

Dios-
cor. l.
1. c. 18

Auer-
roes.
c. 42.
Simp-
plic.

λάζῃ τῷ ὕδατι, καὶ τῷ
καὶ τα δοκιμάζῃ, δι' ὁδόνης
αὐτῷ ἐμβρεχόμενης, καὶ
ἀπαρτημένης, κατέρχεται γὰρ
ὅλον μὴ χρωάζον αὐτῷ,
ἀλλὰ μόνην τῷ εὐωδίαν ἐν
ταύτῃ καταλιμπάνον. ὠφέλι-
μον ὃ ἐστὶν ἀνόθητον ὃν πρὸς
πλείστα πάθη. δοθέν γὰρ μὲν
γυναικεῖς γάλακτος τοῖς δι-
ληθείς μετὰσχισι, ἢ ὑπὸ
ἰοβόλων διηχθεῖσι, μέγιστον
αὐτοῖς ἴαμα γίνεῃ, καὶ μά-
λιστα τοῖς σκορποδήκλοις τῷ
δήγματι ἐπαλξφόμῳ. οἱ
ὃ πέρσαι καὶ λίθες αὐτὸ
βύπτειν φασί, καὶ τὸ ἀσπλ-
λήτωις σωργῆν πρὸς κύη-
σιν γυναιξὶ τῇ ὑστέρα ἐπιπ-
δέμῳ, ἢ καπνιζόμενον,
πρὸς τε αἱμορροΐδας φασὶ τοῦ-
το λυσιτέλειν, καὶ πρὸς ἐπι-
ληψίας, καὶ τὰ ψυχρὰ πά-
θη θερμότατον ὄν.

morbo, frigidisque affectibus, cum calidum sit.

Βασιλικὰ. V.

ΤΑ βασιλικὰ συμμε-
τεχέ μετέχει θερμότη-
τος, ὠφελεῖ ὃ ὁσ-
φρηνόμῳ, καὶ τῷ κεφα-
λήν, τῷ τε καρδίαν, καὶ ὕδα-
τι ἐμβρεχόμενα ὑγρότερα γί-
νεται, καὶ ὕπνον ἐπάγει. τὸ

linteo ipsi immerso, &
suspenso examinatur: des-
cendit enim totum, nec
quidquam colorat; sed
solum suaue-olentiam in
ipso relinquit. Quod non
adulteratum est, id contra
plurimos affectus prodest:
Si enim cum muliebri la-
cte exhibeatur, ijs, qui
venenum assumpserunt,
aut telo percussi sunt ve-
nenato, maximum auxi-
lium est, & inprimis si
vulneri à scorpione illato,
illinatur. Persæ idem &
calculos conterere perhi-
bent, & conceptionem
promouere impositum
pudendis mulierum, quæ
concupere nequeunt; aut
suffitu adhibitum. Ferunt
etiam hæmorrhoidibus
remedio esse, & caduco

Осѹмѹт. V.

ΟCymum particeps
est moderati calo-
ris: Odoratum vero, ca-
put & cor adiuvat; sed a-
qua rigatum humidius
euadit & somnum effi-
cit. Huius quoque semen
cardiacis

Symeon Sethi,

cardiacis omnino opitulatur, & morositati ab atra bile: lætitiā enim, & hilaritatem producit.

Avena V I.

AVena refrigerat & adstringit: urinę difficultatem summè leuat, & cholericas passioncs. Comparatur cū ptisana si exhibeatur.

Glandes V II.

Glandes ægrè concoquuntur, & validè nutriunt. Tardius verò transeunt, crudūque succum generant: & hac de causa ipsorum vsum statuimus esse vitandum.

Buglossum V III.

Buglossum urinā movet, & sitim tollit: caules verò ipsius, siue cocti, siue crudi in cibo sumpti, jecinoris profunt affectibus. A viatoribus ex ipso iulepus paratur, qui utilis est.

Principium literæ. G.

Grus I.

Gruum carnes calidæ sunt constitutionis,

De Alimentis.

17

τὸ δὲ τέτων σπέρμα πρὸς τὰ καρδιακὰ πᾶν λυσitteλεῖ πᾶσι, καὶ τὰς ἐκ μελαίνης χολῆς δυσθυμίας, ἰλαεῖας, καὶ ἐνθυμίας ἐργάζεται.

Βρώμος. V I.

Βρώμος ψύχει, καὶ εὖ φέρει ὠφελεῖ δὲ δυσχειῶντας ἄκρως, καὶ χολεικὰς διαθέσεις πλέον, ὁμοῖται δ' ὁμοίως τῇ πλισάνῃ καὶ παρὰ τοῖς.

Ætius
l. i. c. 74.

Βαλάνια. V II.

Τὰ βαλάνια δύσπεπτα εἰσι, καὶ πολὺ ὕδαρ, βραδυπόρα δὲ, καὶ ὠμῶν χυμῶν γνηπικὰ, καὶ διὰ τὸ τοῦ τέτων χυμῶν ὄντα πρὸς τὴν περὶ τῶν.

Ætius
l. i. c. 91.

Βύγλωσσον. V III.

Βύγλωσσον διερηπτικόν ἐστι, καὶ διψῶν παυστικόν, ὠφελεῖ δὲ πρὸς ἡπατικὰς διαθέσεις οἱ τέτε χαυλοὶ, ἐψητοὶ, καὶ ὠμοὶ ἐπιόρμητοι. σκευάζεται δὲ πρὸς τὴν ὁδὴ τῶν ζελέπων, καὶ ἐστὶ χησιμον.

Αρχὴ τοῦ Γ. σοιχείου.

Γέρανος I.

Τὸν γέρανον αἱ σάρκες θρῆμαί εἰσι πλεονεκταί.

B

καὶ ξηραὶ, καὶ ἰνώδεις, καὶ διὰ
 τὸ τοῦ δειπνῆσαι τὰς ἐδίδον μὲν
 δύο ἡμέρας τὴν σφαγὴν, ἀ-
 πογεννῶσι δὲ τὸ αἷμα τὸ
 συμμέβει παχύτερον, καὶ με-
 λαγχολωδέστερον, ὃ δὲ τέτων
 ζώων ἐκκαθαίρει πρὸς φω-
 νήν, καὶ προσίθισι τῇ γονῇ.
 φασὶ δὲ, ὡς ὁ τέτων μυε-
 λος, καὶ ἡ χολὴ αἷμα ζαμ-
 πακελαίω ἐρρανίζόμενα, πρὸς
 μνήμης ἀπώλυσαν λυσιτελεῖ.
 καὶ ὅτι πνέει τῇ τέτει χο-
 λῇ, καὶ πρὸς ὀφθαλμικὰς
 διαθέσεις αἰετα. λέγεται
 δὲ, καὶ ὡς τὸ ἐκ τῆ αὐτῆς
 ἐψήσεως ἐπιπολάζον ἐλαιώ-
 δες πρὸς βαρυκοΐας ὀνύησι
 τοῖς ὡσὶν ὀπταζόμενον, καὶ
 ὡς τὸ ἐν αὐτοῖς λίπος σὺν
 ὀξεί σκιητικῇ ἐν βαλαντίω
 μεταλαμβάνόμενον σπληνι-
 τικῇ σκληρότητι λυσιτελεῖ.
 τὸ δὲ τιεῖτον πτηνὸν, διέρ-
 χει πρὸς οἰκονομίαν ἀπα-
 σαν, μὴ μένον ἐν ἐνὶ κλί-
 ματι.

peragrat, nec in vnâ regione moratur.

Γάλα II.

Ægi-
 meta
 lib. 7.
 cap. 3.

ΤΟ γάλα ἐκ τριῶν σύγ-
 κειται ἐσίων. ὀρρώδες,
 ἥ τις ἐστὶ λεπτή, καὶ ῥυπτική,
 καὶ γαστρὸς ὑπακτική, εἴ τις

De Alimentis.

siccæ, & fibrosæ: igitur
 ipsas esse conuenit, cum
 iugulatæ fuerint, duas
 dies. Sanguinem generant
 ultra modum crassiores,
 & melancholicum. Ipso-
 rum vero ius vocem fo-
 noram reddit, & semen
 auget. Dicunt etiam, si
 quispiam ipsorum me-
 dullam & fel simul cum o-
 leo iasmini, misceat quod
 memoriæ ablatæ pro-
 fit. Quidam etiam ad huius
 fellis vsum maximè con-
 fugiunt, in oculorum
 morbis. Dicitur quoque,
 quod pinguedo, quæ in
 in superficie, dum coquū-
 tur, natat, auditui graui
 commoda sit, auribus in-
 stillata; & illorum adeps,
 cum aceto scillitico in
 balneo assumptus, lienis
 duritie medeatur. Hoc
 volucrum genus quam-
 vis regionem habitabilem

Lac II.

LAc ex tribus compo-
 situm est substantijs:
 ferosâ, quæ tenuis, & for-
 des abstergit, ac aluum

liquat, si eam quis co-
quendo separat: caseosâ,
quæ crassa est, & eandem
supprimit: butyrosâ, quæ
mediam obtinet consi-
stentiam & temperiem
inter serosam & caseo-
sam. Quod igitur lac plus
seri habet, illud vtilissi-
mum est: quod vero casei,
noxium, & opilationes in
iecinore, & calculos in re-
nibus producit. Si vero
lac, iniectis silicibus igni-
tis decoquatur, optimum
remedium euadit contra
tormina intestinorum,
& acres destillationes in
ventre. Vtile est etiam
in tabe, quam phthisin vo-
cât, hecticâ & sicca tussi;
cruciatus etiam, qui ab
hausto veneno, & in mea-
tu urinae fiunt, lenit. Op-
timum vero lac est, quod
ex sano animali, nec pe-
nitus pingui, nec macro
recenter mulctum est.
Quantò mulctum ma-
ioris vetustatis est, tan-
tò magis à bonitate de-
cedit. Oportet id etiam
mediocris dulcedinis esse,

αὐτὸ δὲ ἐψήσεως διακρίνῃ.
καὶ πυρρόδες, ἥ τις πέφυκε
παχῆα, καὶ τὴν γαστέρα ἐπέ-
χει, καὶ βαπυρρόδες, ἥ τις μέ-
ση ὅτι: τὴν τε σύστασιν, καὶ τὴν
κρᾶσιν, τὴν ὁρρώδους φύσεως,
καὶ τὴν πυρρόδες, ὅσον μὲν ἐν Galen.
γάλα τὸ ὁρρώδες πλέον με- 1.3. A.
τέχει τὸτο, καὶ οὐχ ησώτε- F.C.15.
ρον ἐστίν. ὅσον δὲ τὸ πυρρόδες,
βλαπτικόν, καὶ ἐμφράξας τὰ
ἥπατι, καὶ λίθους τοῖς νεφροῖς
ἀποχυνᾷ. ἐψηθὲν δὲ τὸ
γάλα διὰ χαλκήκων δια- Aegi-
,, πύρρον, αἰετον γίνεθ' φάρ- net. 1.4
,, μακρον, πρὸς τὴν δυσεντε-
,, είας, καὶ τὰ κατὰ τὴν γαστέρα
,, δριμέα ῥόματα. ὠφελῆ
,, δὲ καὶ πρὸς φθίσεις, καὶ ἐκ-
πικῆς, καὶ βῆχας ξηρὰς, καὶ
τὰς ὅτι δηλητηρίαι πόσεως
δήξας, καὶ ἐν τῇ οὐρήθρᾳ. αἰ-
ετον δὲ γάλα τὸ ὅξυ υἱείνου Gal. 1.
ζώου, καὶ μήτε πάνυ λιπο- 10. c. 8
σάρκε, μήτε ἰσχυρὸν, πρὸς δὲ Simpl.
καὶ τὸ νεόθλιπτον. ἐφ' ὅσον γὰρ
μὲν τὴν ἐκθλίψιν ἐπιμείνη,
ὅτι τοσούτον τὸ αἰεῖν ἐκπίπ-
τει. δεῖ δὲ τὸτο, καὶ γλυκὺ
εἶναι μετεῖως, καὶ τῶν λοιπῶν
γύσεων ἀμέτοχον, σὺν τέ-
τοις καὶ λευκότερον. ἀρμόζει
δὲ καὶ πρὸς τὰ κατὰ ὀφθαλμ.

μευς δριμέα ῥεύματα, ὑ-
γραίνε τε τὸ σῶμα καλῶς
πεφθέν, καὶ εὐεξία τοῦτου
ἐμποιεῖ, καὶ λυσιτελεῖ τῷτε
πνέμονι, καὶ τῷ θώρακι.
βλάβη δὲ γαστέρα, καὶ μάλ-
λον ἢ ὑγραν, καὶ τὴν κεφα-

S. S. λήν, ὡς φησιν Ἱπποκράτης,
Apho. γάλα δίδοναι κεφαλαλγίου-
64.
Agin. σι κακόν, εὐαλλοίωτον γάρ
I. i. c. ὅτιν, ὑποπερὶ δὲ πελλά-
36.
Galen. κισ ἐν τῇ γαστρί. διὸ καὶ μίγ-
I. J. A. νυται αὐτῷ μέλιτος τε, καὶ
F. C. 15.
,, ἄλας. ἀλλὰ καὶ ὀδόντων,
,, καὶ οὐλῶν βλαπτικόν ὅτιν,
,, καὶ διὰ τὸ τοῦ ἀδενεῖς
,, ἔχοντας τοῦ ὀδόντας, δεῖ
,, τὸ σῶμα ὑποπλῦσαι μελι-
,, κράτῳ συνὸ οἶνω.

uas ledit. Igitur hanc ob causam, qui imbecilles
dentibus sunt, oportet ut os cum melicrato & vi-
no colluant.

Γογγύλιδα III.

ΤΑ γογγύλιδα θερμά εἰ-
σι καὶ τὴν δευτέραν
ὑπόστασιν, ὑγραν δὲ καὶ τὴν
Gal. I. ,, θερμὴν, ἔμφιμα δὲ ὅτιν
6. sim- ,, ἰκανῶς, καὶ διερρηπικὰ, καὶ
plic. ,, φυσώδη, καὶ σπέρματος
,, ἡυνηπικὰ, καὶ ἀφροδισια-
στικὰ, λεανπικὰ τοῦτ' ἐφάρυγ-
γος, καὶ τὸ θώρακος. συνε-
χέστερον δὲ χρώμα παχὺν

De Alimentis:

reliquorum saporum ex-
pers, & præterea album.
Confert acribus oculorū
fluxionibus, corpus hu-
meclat si probè conco-
ctū fuerit, & firmum ip-
si conciliat habitum; pro-
destque pulmonibus, &
thoraci. Ventriculo obest
inprimis humido, & si-
mul capiti, ut Hippocra-
tes retulit: Lac exhibere,
qui capitis doloribus af-
fliguntur malum est: faci-
le enim mutatur, & sæpe
à ventriculo in caseum
cogitur: propterea mel
& sal ipsi admiscetur.
Dentes quoque & gingi-

uas ledit. Igitur hanc ob causam, qui imbecilles
dentibus sunt, oportet ut os cum melicrato & vi-

Rapum III.

RApum calidum est
in secundo gradu,
in primo verò frigidum.
Satis nutrimenti præbet,
urinam ducit, inflat, geni-
tale semen auget, & ad
concubitū prouocat, fau-
cesque cum thorace læ-
uigat. Frequentius in ci-
bo sumptū, crassum suc-

Simeon Sethi,

cum facit, & obstructiones in hepate. Aluum neque sistit, neque deijcit. Cum aceto, & sale comestum, appetitum cibi suscitatur. Semen illius contritum si sorbetur, plerumque ad venerem irritat. Fertur etiam, si quispiam idem semen calaminthæ, & terræ lemnix sigillatæ immistum, vsurpauerit; quod immunis ea die sit, à veneno, aut morfu venenati: quodque inguinū abscessibus appositum, proprietate quâdam medeatur.

Garum IV.

Garum calidum est in primo gradu, in secundo vero siccum. Pituitam incidit succusque crassos, & mediocriter aluum soluit ventris excrementa expellendo. cæterum sitim infert; qua de causa, quos sitis affligit, id misceant cum succo rosarum. Aliqui hoc in ulceribus partium externarum putridis, vtuntur.

De Alimentis.

21

ἀποχυνῶσι χυμὸν, καὶ ἐμ-
φράξῃς ἐν τῇ ἥπατι. τὴν
ὃ γαστέρα οὐτ' ἐπέχει, οὐτ' Ætius
l. 1. c.
86.
περσέπει, μετὰ ὃ ὄξος,
καὶ ἅλατος ἐπιόμβου, δι-
γείρει τὴν ὄρεξιν. τὸ ὃ τέ-
των σπέρμα τειβόμβου, καὶ
καταπινόμβου, ἐπὶ πλεον
ἀφροδιαστικὸν γίνεθ'. λέγεθ'
ὃ καὶ ὥς, εἴ τις τὸ τοιοῦ-
τον σπέρμα χαλαμύνθῃ, καὶ
λημνία σφραγίδι ἐμμίξας,
χρήσεται, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ὑπὸ δηλητηρίᾳ ἢ δύν-
ματος ἰοζόλῃς βλαβηθήσε-
ται, καὶ ὥς βεβωνικῆς ἐ-
πάρτῳμβου, ἰδιότητι πινὸν
ὀνίγησι.

Γάρου IV.

Τὸ γάρου θερμὸν ὅστις ἐν
τῇ περὶ ἀποσάσει,
ξηρὸν ὃ ἐν τῇ δευτέρᾳ. τέμ-
νει ὃ τὸ φλέγμα, καὶ τοῦ
παχέως χυμοῦ, περσέπει τε
μετεῖως τὴν γαστέρα, ἔξω-
θέμβου, τὰ ἐν τῇ γαστρὶ πε-
ριτρώματα, πλὴν δὲ φαν ἐμ-
ποιεῖ, διὰ τοῦτο δεῖ τοῦ δι-
ψώδους, ῥοδωσάγματι τῷτο Æt. l. 2
c. 150.
,, μινύειν. χρῶνθ' ὃ τοῦτο
πινὸς πρὸς τὰ ἔξωθεν σηπ-
τονώδη ἔλκη.

Æt. I.
1. c. 82.

Γλήχων λεπθύνει, καὶ
 ,, θρμαίνει σφοδρῶς. ὁ-
 ,, θεν καὶ τὰ ἐκ θώρα-
 ,, κος, καὶ πνέμονος, ὑγρὰ
 ,, παχέα, καὶ γλίσχα,
 ,, διὰ τὸ το ὀνίνησι, καὶ
 ,, ἀναπνεύσει ποιεῖ, καὶ κα-
 ,, ταμήνια περιτρέπει μὲν
 ,, οἶνον λευκοῦ ἐφ' ὀμύην, καὶ
 ,, πνομῶς θρμῶς ἀκράτως, τοῖς
 ,, ὅ ἰσχυροῖς ἐξωθεν κα-
 ,, ταπλαπτόμενος, καὶ τοῖς
 ,, ἄλλοις ἐφυγμῶσις μο-
 ,, εῖσις ὠφελεῖ.

Ἀρχὴ τῶ Δ. σοιχείου.

Δορυχείου I.

Τὰ τῆς Δορυχείου κρέα
 ἐνχυμώτερά ἐστι τῆς
 λοιπῶν ἀγρίων ζώων, καὶ
 πρὸς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα π-
 οῖκαίως ἔχουσι. λυσίτε-
 λῶσι ὅ τοῖς πεπρωματι-
 κοῖς σώμασι, καὶ ὑγροῖς, καὶ
 πρὸς κωλικὰς, καὶ ἐπιληπ-
 τικὰς διαθέσεις. ἐπέχουσι ὅ
 πλὴν γαστέρα, καὶ ξηρότητα
 τοῖς νεύροις ἐμποιοῦσι.

sunt. Alium suppressunt, & nervos exsiccant.

Δαμάσκηνου II.

Τὰ δαμάσκηνου ψυ-
 χρά ἐστι, καὶ ὑγρὰ
 καὶ πλὴν δευτέραν α-

Pulegium validè atte-
 nuat, & calefacit. Un-
 de ob hoc etiam pectoris
 humiditates crassas, &
 quæ in pulmonibus sta-
 gnant, adiuuat, utque ex-
 puantur, efficit: id men-
 ses ducit, si in vino albo
 coquatur, & calidū absq;
 aliorum admistione biba-
 tur. Impositum exterius
 coxis dolētibus, & aliis re-
 frigeratis partib⁹ prodest.

Principium literæ D.

Caprea I.

CAPREARVM carnes
 sunt melioris succi
 quàm reliquarum fera-
 rum: laudabili præstant
 succo, atque cum hu-
 mano corpore propriè
 conueniunt. Quæ corpo-
 ra excrementis scatent,
 & humida sunt, ijs auxi-
 lio sunt: veluti & ijs qui
 ad colicam, & comitia-
 lem morbum procliues

Pruna Damascena II.

Pruna Damascena fri-
 gida, & humida sunt
 iuxta secundum ordinem.

Symeon Sethi;

Illis conducunt, qui aridos & siccos ventres habent. Aluum læuem reddunt ob humiditatem, & vim lubricam quã obtinent, inprimis nigra; quæ stomacho etiã aduersa. Si siccata fuerint, minus ei aduersantur, appetitum tamen cibi minuunt, inducuntque capitis dolores, maxime in pituitosis: nec quidquam nutriunt. Pruna alba minus facile concoquuntur, & aluum soluunt: Cereæ vero, & quæ magna sunt, crassum succum generant, & ægrius quam alia, subiguntur. Interest ipsa ante alios cibos, esse. Austera vero, & acerba necdum matura, in ventre morantur. Ius vero Damascenorum prunorum si bibatur, ad febres ardentes, & inflammationes vtile existit; & ad gingivarum exulcerationes, si in ore aliquantisper contineatur: calidas intemperies & aluum aridum. Arboris ipsius gum-

De Alimentis.

23

πόσασιν. ὠφελεῖ δὲ τὸν θερμὴν ἔχοντα, καὶ ξηρὰν καὶ κοιλίαν. προτρέπει δὲ τὴν γαστέρα διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ὑγρότητα, καὶ γλισχρότητα, καὶ μάλιστα τὰ μελάντερά, ἐστὶ καὶ κακοδόμαχα. Ξηρανθέντα δὲ, ἢ πον βλαπτικὰ γίνονται, ἀνσρεξίαν τε ἐμποιοῦν, καὶ κεφαλalgίαν, καὶ μάλιστα τοῖς φλεγματικοῖς, καὶ ἐπὶ πάντι ἔστιν ὅφισμα ὅτι. τὰ δὲ λευκὰ δαμασκήνια δύσπεπτα, καὶ τὰ γαστρός ἢ πον προτρέπει. τὰ δὲ ὠχρὰ, καὶ μέγαλα παχὺν ἀπογινῶ χυμὸν, καὶ δύσπεπτότερα τῶν ἄλλων, ἐστὶ. δεῖ δὲ τὰντα πρὸς τὰ ἄλλων ἐδίδη ὅφης. τὰ δὲ αὐστηρά, καὶ συφώδη, καὶ μὴ πέπτετα τὴν γαστέρα ἐπέχει. ὁ δὲ τῶν δαμασκήνων ζωμὸς πινόμενος, λυσιτελεῖ πρὸς τὸν διακθεῖς πυρετὸν, καὶ φλεγμονὰς, καὶ πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἔλοις ἐξανθήματα τῶ σώματι κατεχόμενος, καὶ πρὸς δυσκρεσίαν θερμὴν, καὶ γαστρός ἐποχὴν. ὁ δὲ τὸ δένδρε ὅπως λεπτομερὲς ὅτι, καὶ τμητικὴν ἔχει δυνάμιν, καὶ διὰ τὸτο φασὶν, ὡς σὺν οἶνω

Galen:
l. 2.
A. F.
c. 31.

λαμβάνόμενος, ῥύπτει τὸν
λίθον, ὠφελεῖ τὴν πνέμονα,
καὶ δώρεα, καὶ βλάβη τῶν
σπλῆνα, κρείττων δὲ ὅσιν
ἐπὶ τὸ ἐκ δένδρε παλαιῶ.
ro obsit. Melius autem est gummi quod stillat ex
arbore vetusta.

Δαυκίοι I II.

ΟΙ Δαυκίοι δερμοὶ εἰσι,
καὶ τὴν δευτέραν ἀπό-
σαισιν, ὕγροι δὲ καὶ τὴν πρῶ-
την. εἰσὶ δὲ τῶν γογγυλίδων
,, ὀλιγοφώτεροι, διερ-
,, πτικοί τ', ἀφροδιαστικοὶ φυ-
,, σάδεις τ', καὶ δύσπεπτοι,
καὶ μάλιστα ὦμοι ἐδιόμμενοι,
περὶ τὴν πύξιν τε τῶν γαστέρων καὶ
καταμηνίων ἀγχορῶν εἰσιν, αἵ-
ματός τ' ὁ παῖς χρεῖται γυ-
νητικοί, ὁρρώδης τ' ποιοῦσι
τὴν γονήν, καὶ δερμαίνουσι τὸν
νεφροῦς. οἱ δὲ ἐρυθροί, τῶν
ὠχρῶν κρείττονες. δι' ἣν ἔ-
χουσι δερμότητα, καὶ μετέωρον
δριμύτητα, καὶ τὸν παχέως
λεπτύνουσι χυμοῦς, καί τοι-
γε παχυμερεῖς γε ὄντες. τὸ δὲ
τούτων σπέρμα ἐπὶ πλεῖον
,, εἰς διουρητικὸν, καὶ κα-
,, ταμηνίων ἀγχορῶν σὺν μέλι-
τι λαμβανόμενον. ὠφελεῖ δὲ
ὡς πνεύματα ἐδύξασαν ἰδιότητι τῇ
ἐπὶ τοῖς σκελετοῖς ἀλγύματα,

Galen.
l. 1. A.
F. 67.

Aetius
l. 1. c.
88.

mi, tenue est & incidit;
Ideo ferunt, quod cum
vino sumptum calculos
conterat, pulmone &
thoraci profuit; spleni ve-
ro obsit. Melius autem est gummi quod stillat ex
arbore vetusta.

Pastinaca tenuifolia III.

Pastinaca calida est in
secundo gradu, sed
humida in primo. Minus
quam rapum alit: urinam
ciet, ad Venerem stimu-
lat, flatulenta est & dif-
ficilis cōcoctionis, eoque
maxime si cruda comeda-
tur. Aluum mouet, &
mensesciet, nec sangui-
nem omnino probū pro-
ducit: serosum quoque
semen efficit, & renes ca-
lescit Rubra præstat pal-
lidæ. Quamobrem medio-
crem caliditatem, & acri-
moniam habet, crassos
attenuat succos etsi sint
crassarum partium. Ut
plurimum tamen huius
semen cum melle sump-
tum urinam & menses
urget; ac ut aliqui etiam
opinati sunt, vi quadam
singulari genium dolori-

bus remedio est, vesicam tamen affligit. Ex hac videlicet pastinaca, & melle, cōficitur mel dauceū, quemadmodum ex rosis mel rosaceum; cui si acria condimenta adiiciuntur calidissimum euadit, & facilis concoctionis: jecinoris frigiditati aptum est, flatusque dissipat & semen adauget.

Principium literæ E.

Cervus I.

CArnes ceruorū mali succi sunt, agrè concoquuntur, & melancholiam cumulant. Venatores etiam decet obseruare tempus æstiuum, quoniam tunc frequenter serpentibus & viperis pasti, siti torquentur. Naturæ vero impulsu cerui cognoscunt, quod, si aquā, antequam ipsos concoxerint, bibant, moriantur; ideo sitim tolerant, ob quam causam nimis inflammantur. Qui igitur isto tempore capiuntur, venenosi sunt & omnino noxij, idcirco absti-

νὴ βλάβῃ τὴν κῶσιν. σκευάζεῃ δὲ διὰ τέτων καὶ μέλιτος, δαυκόμελι, ὥσπερ διὰ ῥόδων ῥοδόμελι, καὶ ἐμβάλλεῃ αὐτῷ δριμέα ἀπύματα, καὶ θερμότατον γίνεῃ, καὶ ὀπιπλόν, καὶ πρὸς τὴν τῆς ἥπατος ψυχρότητα λυσιτελεῖ, καὶ πνέματων διαφορητικόν, καὶ γυνῆς πρεδευτικόν.

Ἀρχὴ τῆς Ε. σοιχείας.

Ελαφος I.

ΤΑ ὅσα ἐλάφων κρέα κακόχυμά ἐστι, καὶ δύσπεπλά, καὶ μελαίνης χολῆς γυνηπικά. δεῖ δὲ παρατηρεῖσθαι τὰς θηρονομίας καὶ τὴν θέρους καιρὸν, ἐπεὶ πολλάκις τὴν καὶ τὴν ὄφει, καὶ ἐχίδνας βροδόμεναι, διψώδεις γίνονται. φυσικῶς δὲ γινώσκουσιν, ὡς εἴγε πίωσιν ὕδωρ πρὸς τὰ τέτων πέψεως, θνήσκουσιν, καὶ διὰ τούτου τὴν δίψης ἀνέχονται, καὶ ταύτην ὑπερεκκρίνουν. αἱ γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀναίρεται, δηλητηριώδεις εἰσὶ, καὶ πάντα βλαπτικά, καὶ διὰ τούτου παραφυλακτέον τὴν τέτων θύφην τῇ θέρει, καὶ χρῆστέον τῷ

χειμῶνι. καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα
χειρὸν ἐν χειρὶ πίπνουνται,
διὰ τὴν ἐνδον θερμότητα. μὴ
καλῶς γὰρ πεφθέντα τὰ ἐλά-
φεια κρέα, παχὺν ἀπογυ-
νῶσι χυμὸν, καὶ ἐμφράξις τῶ
τῆς ἥπατι, καὶ τῶ σπληνὶ ἐμ-
ποιοῦσι. λέγει δὲ καὶ ὡς συ-
νεχῶς, καὶ ἐμμέβως ἐδιόμε-
να, θυμῶδες, καὶ ἀκατάστα-
τον τὸ σῶμα ἐργάζοντο. ὁ δὲ
μυελός, καὶ τὸ λίπος, τὰ
σκληρὰ τῆς καρκινωμάτων
μαλάσσει ἐπιπιδέματα. τὸ
δὲ κρέας αὐτῶν, ψυχρόν ἐστι,
καὶ ξηρόν. θυμῶσι δὲ πνευ-
τέτω τὰς οἰκίας, πρὸς ὀ-
φειων ἀποδιώξιν, καὶ χρωτὶ
πρὸς τε σπληνείας, καὶ ἐμ-
φράξις, καὶ ἐμβολὴν τῆς ἐν
τῇ γαστρὶ ἐλμύνθων. βλαπ-
τικὸν δὲ ἐστὶ τὸ πνέμονος.
φασὶ δὲ καὶ ὡς τῇ δυστοκί-
σῃ ἐπαιωρέματον, ὀνίνησι.
τὸ δὲ ἐλάφον αἷμα ξηραν-
θὲν, καὶ τριβέν πρὸς δῆγμα-
τα ἰοβόλων λυσιτελεῖ μετα-
λαμβανόμενον. τὰ δὲ αἰδοῖα
λεαινόμα, ἢ ῥινέμα καὶ
συνὸν ὄνω πνέμα, τοῖς ὑπὸ
ἐχίδνης δηχθεῖσι βοηθεῖ.

tus, aduersus ictus venenatorū assumptus valet. Pu-
denda vero læuigata, & rasa, si cum vino sorbentur,
contra viperæ morsum profunt.

nendum æstate ab ipsorū
esui, ijsque tantū hye-
me vtendum. Hoc nam-
que tempore facilius con-
ficiuntur ob internum ca-
lorem. Si enim carnes cer-
uorum non probe conco-
quuntur, crassum suc-
cum generant, iecurque
& lienem obstruunt. Fer-
tur quoque, ex continuo,
& immodico ipsarum v-
su corpus inconstans, &
tremulum fieri. Medulla,
& pinguedo duritiem car-
cinomatū emollit super-
posita. Cornu vero eorū
frigidum, & siccum est.
Quidā eo ipso domos suf-
fumigant, quò serpentes
expellant: & in difficulta-
te vrinæ obstructioneq;
& ad lumbricorum qui
aluum occupāt, excretio-
nem, idem exhibent. No-
cet autem pulmonibus.
Dicunt tamen, si supernis
partibus suspensum ge-
stetur, quod egrè partu-
riētibus, opituletur. San-
guis cerui siccatus & tri-

HOedorū carnes le-
ues concoctu sunt,
& in media materia po-
nuntur. Sanguinem vero
tenuem, & humidum gi-
gnunt calidis : siccisque
corporibus vtilis sunt.
Melioristamen, & lauda-
bilioris succi sunt, qui nō
nimis tenelli, nec utique
grandes. Nā qui sex men-
ses expleuerunt, hædi no-
men proprie non meren-
tur, sed capellæ. Præstan-
tiores inter alios sunt ruf-
fi & cæsi : sed offendunt
ad colicam pronos. Per-
hibent etiam, si quispiam ipso-
rum pulmones come-
derit, quod ea die temulentiam vini non sentiat.

Cicera III.

Cicera in primo gra-
du calefaciunt, & hu-
mectant, egrè concoquū-
tur, excrementitia sunt,
venerem stimulant, va-
lentius quam fabæ nu-
triunt, obstructions a-
periunt, & menses mo-
uent. Habent verò ali-
quid falsi succi, & dulcis

ΤΑ τῶν εἰφῶν κρέα εὐ-
πεπλά ἐστι, καὶ σύμμε-
ρα, ἀποξηρᾶ ὃ αἷμα λεπ-
τὸν, καὶ ὑγρὸν, ὠφελεῖ ὃ τὰς
δερμὰς, καὶ ξηρὰς κράσεις,
κρείττονες ὃ καὶ εὐχυμότεροι:
οἱ, μήτε πᾶν νεαροὶ, μήτε
μειζόνες. οἱ γὰρ τοῦ ἐξ μῆ-
νας ὑπερβαίνοντες, ὃ ὃ κυ-
εῖως εἰφοὶ αὐτῶν ῥηθεῖεν, ἀλλ'
αἷμα. ὅτε πυρρὸν, καὶ γλαυ-
κὸν, τῶν ἄλλων βελτίονες.
βλάπτουσιν ὃ τὰς καλικάς δια-
θέσεις. φασι ὃ καὶ ὡς ὁ πνέ-
μων αὐτῶν ἐπιόμβουρος, μέθης
ἀπορεπτικὸς τῇ ἢ μέρᾳ ἐκεί-
νῃ γίνεσθαι.

Ερέβινθοί III.

ΟΙ Ερέβινθοί θερμοὶ εἰσι,
καὶ ὑγροὶ καὶ πλεονέκ-
την ἀπόστασιν, δύσπεπτοί τ',
καὶ πεπρωματικοὶ, καὶ ἀφρο-
δισιαστικοὶ, καὶ τῶν κυάμων Ætius
l. i. c. 148.
ὑφίμωτεροι, ἀποφρακτι-
κοί τ', καὶ καταμνηνίων ἀγ-
γοί. μετέχουσιν ὃ ἀλυκώδεις
ὁμοῦ, καὶ γλυκείας ποιότη-
τος. καὶ διατρίβει τ' ἀλυκώδεις

Regin.
1.7.c.
3.1.E.

περὶ ἐπικσι τὴν γαστέρα, διὰ
 φύκας, φουσώδεις τὲ εἰσι,
 καὶ γάλακτος χυνητικοί, καὶ
 εὐπληκὴν ἔχουσι δυνάμιν. οἱ
 ὅ μέλαινες ἐρέβινδοι φαρ-
 μακὰ τάξιν ἔχουσι, διὰ τὴν
 ἐνέργειαν. διερρηπικώτατοι
 γὰρ εἰσι, καὶ τῆς ἐν τοῖς νε-
 φροῖς, καὶ τῇ κύσει λίθων
 πρυπτικοί, ἐδὲν γὰρ τῆς ὀσ-
 φρίων δυνάται τοὺς λίθους
 θρύψιν ὡς οἱ ἐρέβινδοι, καὶ
 τέτων μάλιστα οἱ τὴν χροίαν
 μέλανες, καὶ τὰς μεγάδας
 μικροί. καὶ μᾶλλον ὁ τέτων
 ζωμός. ὥσπερ ὁ δ' ἕτερον
 εἶναι εὐρεῖν ἐν τοῖς ὀσφρίοις
 βλάβηον πρὸς τὰς ἐν τῇ κύ-
 σει πληγὰς, καὶ τῆς ἐρε-
 βίνδων ζωμόν. οἱ ὅ ἐρυ-
 θροί, τῆς λευκῶν θερμότε-
 ροι, καὶ παχυμερέστεροι. πάν-
 τες δὲ εἰσι διερρηπικοί. καὶ
 βραχύντες ὕδατι πρὶ μᾶνυκ-
 τὶ, καὶ πρὸς λαμβανόμενοι,
 τοὺς ἑλμινθας ἐκβάλλουσι. δεῖ
 ὅ τῆς χρώματος, ἐπινησεῦσαι
 τῇ τέτων χηρήσει ὥρας ἕξ, ὡς
 κατὰ πλάσμα τῆς παροπίσιν
 ἐπιπιδεμένοι, μαλάπηκ-
 σι τῆς, καὶ διαφορῶσι τῆς ὄγ-
 κον. ὅξυ ὅ τὰ τέτων ἄλλοι.

qualitatis. Propter false-
 dinem quidem alium ci-
 tant; propter dulcedinem
 vero lotium: Inflant e-
 tiam, & lac augment, ab-
 stergendique vi pollent.
 Nigra vero cicera inter
 medicamenta numerantur,
 ob effectus suos. Urinam
 enim maxime urgent, &
 calculos renum vesicæque
 confringunt. Nam nullū
 legumen adeo valet cal-
 culos comminuere veluti
 cicera, & præcipuè illa,
 quæ nigra & parua sunt.
 & magis id ipsorum de-
 coctum efficit. Sic etiam
 nullū inter legumina po-
 test reperiri vulneribus
 vesicæ magis noxium, si
 cum decocto cicerum co-
 feratur. Rubra albis cali-
 diora & crassiora sunt.
 Quævis tamē urinas edu-
 cunt, si per noctem in a-
 qua macerata eduntur!
 lumbricos expellunt. Quī
 ipsis utitur, oportet ut ni-
 hil cibi ante sex horas as-
 sumat. Si velut emplastrū
 in abcessus genere, quī pa-
 rotis dicitur, imponun-

tur, tumorem mollem faciunt & discutiunt. Farina ipsorum cum aceto mixta, aduersus scabiem illinitur. Sed decoctum arquatum leuat, & vrinas albas reddit. Neque tamen id ante alium cibum, neque post alium comedendum, sed medio interuallo. Si vero nigra cicera coquantur cum raphano, & apio leuistico, hoc decoctum cum oleo amygdalorum, quidquid in renibus & vesica hæret penitus expurgat. Cicera cum fabis comesta, corpus habitissimum, & pingue efficiunt. Hoc quoque de ipsis referunt: Si quis nigra cicera coxerit donec folliculi abscedant, melleque despumato resperferit, & ex ijs, tribus continuis diebus podagricus quis libram quouis die sumpserit, vt plurimum auxilium percipit. Cicera vero viridia inflant, & difficulter concoquuntur. Iorem bonum conciliant.

ρον φυερόμενον, καὶ ψευδῶ-
σιν ἐπαλσφόμενον, λυσίτε-
λεῖ. ὠφέλιμος ὅ ὅστιν ὁ τέ-
των ζώος, πρὸς ἰκτεικῆς,
καὶ τὰ οὖρα λευκαίνει. δεῖ ὅ-
μῃτε πρὸ τῆς ἄλλης τροφῆς
χρηῖσθαι, μῃτε μετὰ τὴν τρο-
φήν, ἀλλὰ διὰ μέσου. εἰ ὅ-
καὶ οἱ μέλανες ἐρεβίνθοι,
συνεψηθῶσι ῥαφανίσι, καὶ
σελίῳ, ὁ τούτων ζώος,
συνὸ ἀμυγδαλελαΐῳ, πάντα
καθαρτικὸς γίνεῃ ὅ ἐν τοῖς
νεφροῖς καὶ τῇ κύσει. μῦ ὅ-
κυάμων ἐδιόμενοι σώματος
ἐνεξίαν, καὶ λιποσαρκίαν
ἐργάζοντο. λέγετο ὅτι αὐ-
τῶν, καὶ τὸτο, ὡς εἴ τις
ποδαλικὸς μέλανας ἐρεβίν-
θους ἐψήσει, ἄχρῃς ὅτου λυ-
θῶσι, καὶ μέλιτι ἐξηφεισμέ-
νω ἐπίσης ἐμμιλίξῃ καὶ με-
ταλάβῃ ἐπὶ τεισὶ συναπῆαῖς
ἡμέραις, ἐκάστη ἡμέρα λί-
βας μίαν, καὶ πολὺ ὠφελή-
θήσεται. οἱ ὅτι χλωροὶ ἐρε-
βίνθοι φυσώδεις εἰσὶ, καὶ δύσ-
πεπτοι. πινέες φασιν, ὡς ἐν-
χρoίας τυγχάνουσι ποιητι-
κοί.

Aliqui aiunt, quod co-

Ἐλαῖαι I V.

Oliua V.

Ætius
l. i. c.
28.

Diosc.
l. i. c.
39.

Gal. l.
2. A. F.
c. 17.

Theo-
phr. l.
6. H.
P. c. 2.

Αἱ Ἐλαῖαι αἱ ῥ' πέ-
πειροι. συμμέβρωσι εἰ-
σὶ δερμαὶ. αἱ δ' ἄωροι συππι-
καὶ, καὶ ψυχραὶ, καὶ ξη-
ραὶ, καὶ γαστρός ῥωστικαὶ, καὶ
κοιλίας ἐφεκτικαὶ, πνέμο-
νος ὃ βλαπτικαὶ : αἱ ὃ μέ-
λαιναί, καὶ πέπειροι εὐφθα-
ρ-, τοί, καὶ γαστρός, καὶ ἐφ-
-, θαλμῶν πημαντικαὶ, πρὸς
ὃ τῆς κώσεως. δερμαὶ τέ εἰσι
τὴν κρᾶσιν, καὶ ἐπὶ τὸ ξη-
ρότερον ῥέπουσι. αἱ ὃ κο-
λυμβάδες γέρονται, ψυ-
-, χραὶ εἰσι, καὶ ξηραὶ, καὶ
πρὸς τῆς ὑφῆς συὲ γάρω
λαμβάνονται, πρὸς ῥέπου-
-, σι τὴν γαστέρα. φασι ὃ καὶ
ὡς εἴ τις οἶκημα συὲ ζωμῶ
βρέξῃ ἐλαιῶν, ἀπολέσει τὰς
ἐν αὐτῷ φύλλας, καὶ μάλι-
στα εἰ τούτῳ προσμίξῃ μέ-
ρος τι κυμίνου ἀγρίου τε-
τειμμένου. αἱ ὃ Ἐλαῖαι οὐ
πλείω τριακοσίων σταδίων τῆς
θαλάσσης πόρρωθεν γίνονται,
καὶ διὰ τὸ τοιούτου διασῆ-
ματος ἀπέχουσαι τῆς θα-
λάσσης χώροι ἐλαιῶν ἀπο-
ερῶσι.

Oliuæ maturæ, tem-
perate calidæ sunt:
immaturæ vero adstrin-
gunt, refrigerant, exsic-
cant, aluum firmant &
supprimunt, pulmones
tamen offendunt. Nigræ
si maturæ fuerint, facile
intus corrumpuntur, ven-
triculum atque oculos of-
fendunt sicut & vesicam.
Calido sunt temperamē-
to, & ad siccitatem decli-
nante. Quæ muriâ cōditæ
sunt, & Colymbades di-
cuntur, frigidæ sunt &
siccæ, & ante cibum cum
garo comestæ, aluum du-
cunt. Dicunt, si quis edes
cum oliuarum decocto
conspergat, quod pulices
necabit; maxime, si pars
aliqua cumini agrestis cō-
trita ipsi admisceatur. O-
leæ à mari ultra triginta
stadia remotæ nō crescūt.
Regiones igitur, ob tan-
tum interuallum à Mari
distantes, Oliuetis desti-
tuuntur.

Symeon Sethi,
Oleum V.

Oleum moderatè calidum est, magis tamen humidum. Omphacinum quātum magis adstringit, tantum frigidius est: quod vero elotum est, minus mordet. Antiquū quo maioris ætatis est, eo etiam calidius magisque digerit, inprimis si prius, tenue fuerit. Istud probatur, si purum & pellucidum sit; atque minima portio magnam corporis partem vngat, & facile ab ipsa imbibatur. Gustu etiam deprehenditur quātum in oleo caliditas, aut frigiditas excedat: moderatam enim, si dulce sit, caliditatem obtinet; frigiditatem vero, si adstringat. & hoc ventriculo cōmodum est. Olei feces calidæ sunt & siccæ, inflationibusque lienis apertissimæ: etsi pulmones affligant. Si quispiam tamē gustum amygdalorum olei vel pistaciorum comparare oleo desideret, oleum cum tribus partibus

De Alimentis. 31
Ελαιον V.

Τὸ ἔλαιον θερμόν ἐστι Ætius
μετείας, καὶ μᾶλλον l. i. c.
ὑγραπικόν. τὸ δ' ὠμοτε- 99.
ρὲς ὅσον μετέχει σύψως, Ægii
ποσῦτον καὶ ψυχρότητος. neta l.
τὸ δ' πεπλυμμένον, ἀ- 7. c. 5.
δηκτότερον ἐστὶ. τὸ δ' πα-
λαιόν, ὅσον παλαιότε-
ρον, τοσῦτον καὶ θερμό-
τερον, καὶ διαφορητικώτε-
ρον, καὶ μάλιστα εἰ λεπ-
τομερὲς ἔξ ἀρχῆς εἴη. κρί-
νε δ' ὅτι τὸ τοιοῦτον, πᾶσι καὶ θα-
λάσσῃ, καὶ διαυγὲς ἐστὶ, καὶ
τὸ ἔξ ὀλίγου πλείστον μέ-
ρος τῆς σώματος ἀλείφε-
ται, καὶ ῥαδίως ἀναπνε-
ται ὑπὸ αὐτῆς. διακρίνε δ'
ὅτι τὸ ποσὸν τῆς τε θερμότητος,
καὶ ψυχρότητος τῆς ἐλαίου τῇ
γεύσει. γλυκὺ γὰρ ὄν, σίμ-
μετόν ἐστι τῇ θερμότητι. συμφῶ-
δες δ' ὅτι ψυχρόν ὑπαίχει ὅτι τὸ
τοιοῦτον ἐν σώματι. ὁ δ' ὅτι τῆς
ἐλαίου τραγίας θερμὸς ἐστὶ,
καὶ ξηρὸς, ὠφέλιμος δὲ
πρὸς τὰς ὑπὸ τῇ σπλῆνι ἐμ-
πνέματώσεις, πλὴν βλαπ-
τικός ἐστὶ πνέμωνος. εἰ δὲ
βούλεται φασὶ τις πᾶσι ἐλαίω
ἀμυγδαλελαίου, ἢ πσα-
κελαίου γεύσιν ὁμοειδῆσαι, τὸ

ἐλαμον ἐψησάτω μεθ' ὕδα-
τος τειπλασίου αὐτῆς ἐμβα-
λὼν τούτῳ ἀμύγδαλα, ἢ
πισάκια τετειμμένα, καὶ
ἐασάτω ἐπὶ τῆς πυρὸς, ἄχρις
ὅτου τὸ ὕδωρ ἀναλωθῇ με-
ταλήψεται γὰρ ἱκανῶς τῆς τῆς
ἐμβαλλομένης ποιότητος.

Ἀρχὴ τῆς Ζ. σοιχείου.

Ζεὰ Ι.

Ægi-
net. I.
7. c. 3.
lit. z.

Η λεγομένη Ζεὰ παρὰ
πλησίαν ἔχει τῷ σίτῳ
δυνάμιν, μεταξὺ οὖσα τῆς
θερμότητος, καὶ ψύχειν, ἡρέ-
μα τε ξηραίνει, ἔστι δὲ καὶ
εὐπεπτός.

rāt: parum tamen siccat,

Ζίνζιφα Ι Ι.

ΤΑ Ζίνζιφα σύμμετρα
εἰσι τῇ ὑγρότητι, καὶ τῇ
θερμότητι, ἰδιότητα δὲ ἔχου-
σι τὸ πλεονέκτημα κατὰ
παύειν τῆς αἵματος, χηρὸν
δὲ χυμὸν ἀπογεννᾶ, καὶ κε-
νοῖ τὸ ὀρρώδες τῆς αἵματος,
λυσσελεῖ δὲ τὸ τούτων ἀπό-
ζεμα πρὸς τὴν βῆχας, καὶ
δυσπνοίαν, καὶ τὸ σῆθος, καὶ
τὰ νεφροῦς, καὶ τὴν κύστιν.
κρείττονα δὲ τὰ μέζονα. τοι-
αῦτα δὲ εἰσι τὰ ἐδεσθηνα, κα-
ταπαύουσι τὴν ἀπὸ δριμεῶν
χυμῶν ἑμετοὶ πλὴν δύσπεπ-

aquæ, ut quidā præcipit,
feruere facito, insper-
gendo contrita amygdala
vel pistacia, & ad ignem
relinquito donec aqua
consumatur: satis enim
tunc ex qualitate rei adic-
tæ recepit.

Principium literæ. Z.

Zea I.

QUOD frumenti ge-
nus Zea dicitur, af-
finis est cū tritico faculta-
tis, & medio loco poni
potest, inter ea quæ cale-
faciunt & quæ refrige-
& facilis est concoctionis.

Zizipha Ι Ι.

Zizipha temperatè sunt
humida & calida.
proprietaem singularem
habent sanguinis acrimo-
niam coercendi, bonum
simul succum procreant
& serum sanguinis im-
minuunt. Magnum vsum
ipforum decoctum præ-
stat in tussi, & difficili res-
piratione; in pectoris, re-
num & vesicæ morbis.
Præstant, quo maiora sūt.
Talia autem sunt Edesse-
na, & vomitū ab acribus
humoribus

Symeon Sethi,

humoribus concitatum
coërcent; nisi quod diffi-
cile concoquantur, & lie-
ni noxia sint. quamobrem
melius est ipsorum deco-
cto uti.

Gingiber III.

Gingiber calidum est
in tertio gradu, frigi-
dum verò in primo. Ob-
structionem tollit, cibo-
rum concoctionem adiu-
uat & ad venerem im-
pellit, flatusque dissipat.
Sed caligini oculorum ab
humiditate oborta (quia
visum acuit) auxilio est;
imò ventriculi, & iecino-
ris frigiditati, & viscidis
humoribus.

Iulepus IV.

Iulepus temperatus est,
propendit tamen ad fri-
giditatem, æstuique fe-
brium, non tantum earum
quæ à flava bile, sed quæ
etiam à pituita ortum du-
cunt, aptissimus est; tùm
calidis ventribus, tùm as-
peritati faucium. Cùm ge-
lida aqua oblatus febris
ardentis anxietati maximè
præfidio est. Firmat ven-

De Alimentis.

33

τά εἰσι καὶ σπληνὸς βλα-
ππικά. καὶ διὰ τοῦτο κρεῖττον
τῷ χρῆσθαι τέτων ἀποζέ-
ματι.

Zingiber III.

Zινζιβερ θερμὸν ὄντι κα-
τὰ τὴν τρίτην ἀπόστα-
σιν, ὑγρὸν δὲ καὶ τὴν πρῶ-
την, ὑπάρχει δὲ ἐκφρακτι-
κὸν, καὶ τῶν τεσσάρων πεπτι-
κὸν, καὶ ἀφροδισιατικὸν,
καὶ πνευμάτων διαφορητικὸν,
λυσιτελεῖ δὲ πρὸς τὰς ἀπὸ
ὑγρότητος ἀμβλυωπίας, ὁ-
ξυδερκίαν ἐμποιοῦν, καὶ πρὸς
τὴν ψυχρότητα τῆς γαστρὸς, καὶ
τῆς ἥπατος, καὶ τοῦ γλίσ-
χρος χυμοῦ.

Zelapion. IIII.

Tὸ ζελάπιον σύμμε-
τρὸν ὄντι τῇ κράσει-
ρέπει δὲ ἐπὶ τὴν ψυ-
χρότητα, λυσίτελεῖ δὲ πρὸς
τοὺς ἀπὸ πυρετῶν καύσωνας.
οὐ μόνον γὰρ ἀπὸ ξανθοῦς χο-
λῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ φλέγ-
ματος, καὶ πρὸς τὰς θερ-
μὰς γαστέρας, καὶ τὴν τερα-
χίτητα τῆς φάρυγγος, καὶ δὲ
ψυχροτάτου ὕδατος διδο-
μενον τοῖς ἐκ τοῦ καύσου πυρε-

τὸ ὀκλουμένους, τὰ μέγιστα
 βουδῆ, ῥωννύει τὴν γαστέ-
 ρα, καὶ τὰ έντερα ἐκκόπ-
 τει δὲ τὴν ἀμετέρον τῆς κα-
 καταμηνίων ῥύσιν.

Αρχὴ τῆς Η. σοιχείας.

Η' δύοσμον. I.

ΤΟ ἡδύοσμον τὸ ἀγ-
 εῖον δερμόν ἐστὶ καὶ τῆς
 τρίτης ἀπόστασιν, ξη-
 ρὸν δὲ καὶ τῆς δευτέρας, τὸ
 δὲ κηπευτὸν δερμόν ἐστὶ καὶ
 τῆς δευτέρας, καὶ μᾶλλον τὸ
 ἀγχεῖ μετέχει τινὸς ὑγρό-
 τητος, ὠφελεῖ δὲ τὸ ψυχρὸν
 ἥπαρ, καὶ τὴν γαστέρα, ῥωννύ-

Diosc.
 l. 3. c.
 40. οἱ τὸν σόμαχον ψυχρὸν, καὶ
 πέψιν ποιεῖ, καὶ καταπαύει
 τὸν τε ἔμετον, καὶ τὴν λύγγα.
 λυσιέλεϊ δὲ καὶ πρὸς καρ-
 διασμούς, καὶ διεγείρει τὴν ὀ-
 ρεξιν. ἐστὶ καὶ πνευματῶν
 διαφορητικόν, καὶ ἐλμύνδων
 ἀναίρετικόν, καὶ μάλιστα ὁ
 σπῆς ἀγχεῖς ζωμὸς. ὑπάρχει καὶ
 καὶ ἀφροδιταστικόν, καὶ τῆς
 ψυχρῶν νεφρῶν δερμαντικόν,
 καὶ τῆς παχέων χυμῶν τμη-
 πικόν, καὶ λεπθυνητικόν, ἀπο-
 φρεγκτικόν τε τῆς ἐν τῷ ἥπα-
 ρι, καὶ τῷ σπλινι ἐμφρε-
 ξέων. καὶ δεῖ δὲ κατακόρυφον τὸ
 τῷ χυμῷ, ἐπεὶ λεπυνη-

triculum cum intestinis,
 & immoderatos mensium
 fluxus comprimit.

Principium litera H.

Mentha I.

MENTHAE CALI-
 dum est tertio gra-
 du; siccum verò secun-
 do: sed Mentha calida
 est secundo gradu, atque
 magis quam agrestis hu-
 miditatis particeps est.
 Frigidum hepar, & ven-
 tre adiuvat, stomachum-
 que frigidum confirmat;
 coctionem corrigit, vo-
 mitus, & singultus se-
 dat. Oris verò ventricu-
 li doloribus utilis est; &
 ignaviam appetentiam ci-
 bi excitat. Inflationes le-
 uat, lumbricos exter-
 minat; & maximè id effi-
 cit decoctum menthastris.
 venerem quoque illicit,
 frigidos renes calefacit,
 crassos succos incidit, &
 attenuat, obstructions-
 que iecinoris, & lienis ex-
 pedit. Continuis tamen
 ipsius usus est illicitus,

Symeon Sethi,

quoniam sanguinem attenuat serosum reddit, & in flauam bilem vertit; deinde tenuiorem sanguinis partem aptam efficit, vt facilius dissipetur: quæ verò crassa, & melancholica est relinquitur. Hanc ob causam biliosi ipsam vitent. Cum sale contusa si rabiosi canis morfui iniiciatur, vlceri remedium est. Siccata vero, & contrita, atque post cibum comesta concoctionem languidam emendat, lienosis aptissima est, & cum vino sorpta difficulter enitēti succurrit. Dicitur si comansa lippienti imponatur, quod auxiliatur. Fertur quoque, quod celeriter ipsius Decoctum sorptum, sanguinem è faucibus secreatu reiectum suppressat. Huius verò semen ventrem purgat, & pulmones lædit.

Principium literæ Θ.

Satureia I.

Satureia calida, & sicca est tertio gradu, pi-

De Alimentis.

35

τὸ αἷμα, καὶ ὁρρώδες ἐργάζεται, καὶ ἄλλοιόι τὸτο εἰς ξανθὴν χολὴν, εἴτα ὥρασκευάζει τὸ λεπτότερον τὸ αἷματος διαφορηθῆναι, καὶ τὸ παχὺ καὶ μελαγχολῶδες καταλειφθῆναι. διὰ τὸτο δὲ τὸ ξανδοχόλες τέτου ἀπέχεσθαι. συντειβόμενον ὃ ἀλαπι, καὶ δήγματι ἐπιτιδέμενον, λυσσιῶντος κυνὸς ἴαμα τῷ διχθέντι γίνεται. ξηραίνόμενον δὲ καὶ τειβόμενον, καὶ μὲν τροφὴν λαμβανόμενον πρὸς τὴν πέψιν συνεργεῖ, καὶ τῶν σληνικῶν ὀνίνησι, καὶ δυστοκούσῃ βοηθεῖ σὺν οἴνῳ πινόμενον. λέγεται ὃ καὶ ὅτι μασώμενον, καὶ ὀφθαλμίωντι ἐπιτιδέμενον, ἄκος γίνεται. φασὶ ὃ ὥς, καὶ τὸ τούτων ἀπόζεμα ἐνδύς ἴαται τὸ ἀπὸ τῆς φάρυγγος αἷμα ἀνάγοντας ὀπρροφόμενον. τὸ δὲ ἀπέρμα αὐτὸ, τὴν γαστέρα καθαίρει, καὶ τὸν πνεύμονα ἐλάττει.

Ἀρχὴ τῆς Θ σοιχείας.

Θρύμβος I.

Θρύμβος θερμὸς ὅτι, καὶ ξηρὸς καὶ τὴν πείτην ἀπόσασιν, ὑπάρ-

χει δὲ τῷ φλέγματι λεπυ-
πικός, καὶ πνευμάτων διαφο-
ρητικός, καὶ διερρητικός. καὶ
τοῖς δὲ ὑγρότητα ἀμβλυω-
πῆσιν ὀξυδορκίαν ποιεῖ, συν-
εργεῖ τε πρὸς τὴν πέψιν τῆς
θυφῆς, καὶ πολλάκις κινεῖ
φλέγμα, καὶ μὲν τὴν τούτου
κένωσιν ἐπέχει τὴν γαστέρα,
καὶ διὰ τὸ πεπλικὸν εἶναι ταῖς
τῆς τροφῶν δυσπέπτοις περσ-
πλέκουσι τῷτον πινέει. ὁ μόν-
ον δὲ διαφορητικός ὄντι τῆς
πνευμάτων, ἀλλὰ καὶ κωλύει
τὴν τούτου γένεσιν, ἔντε τῇ
γαστρὶ, καὶ τοῖς ἀντέροις, κα-
τάγει καὶ τὰ ἐμμηνα, καὶ τὸ
τούτου ἀφέψημα ἐκβάλλει
τὰς ἐλμινδας, καὶ μασώμε-
νος λυσιτελεῖ πρὸς ὀδόντων
ἀλγημα τὸ ἀπὸ ψύξεως, βλά-
πτει δὲ τὸν βυβῶνα, καὶ ξαν-
θὰ ἀπογυῖα χολήν, ἐπὶ
πλείον τὸ χρώματος, καὶ μέ-
λαιναν, πολλάκις τε, καὶ λί-
θους ἀπογυῖα ἐν τοῖς νε-
φροῖς.

Θύννοι II.

ΟΙ Θύννοι παχύχυμοί
εἰσι, καὶ δύσπεπτοι, καὶ
μοχθηροῦ χυμοῦ γεννητικοί.
φασι δὲ ὅς τὸ αἷμα σιπῶν

tuam tamen attendat,
& flatus discutit, vri-
namque prouocat. Is ve-
getiores oculos reddit,
quibus ob humiditatem
hebetes sunt, languentem
ciborum concoctionē ad-
iuuat, interdumque pi-
tuitam commouet, & post-
quam ipsam euacuauit,
ventrem supprimit; &
propter vim concoquen-
di quidam pro ijs, qui
imbecilli sunt stomacho
cibis immiscent. Non so-
lūm flatus dissipat, sed e-
tiam ipsos in ventriculo,
& intestinis fieri impe-
dit. Menstrua etiam mo-
uet, & huius decoctum
lumbricos deturbat, man-
sumque dētium dolores, &
frigidity ortos mitigat:
inguinibus tamē noxia est
& flauā bilem gignit, etsi
crebrius in vſu sit, etiam
nigrā; & multoties calcu-
los in renibus producit.

Thunni II.

CRASSI succi sunt
Thunni, agræ con-
coctionis, & improbi suc-
ci. Aiunt in eā parte pilo-

rum prouentum prohibe-
ri, cui ipsorum sanguis
illinitur.

Principium litteræ I.

Pisces I.

FRigidi sunt Pisces, &
humidi temperamen-
ti: qui tamen inter saxa
pascuntur, inter reliquos
præstant, facile conco-
quuntur, probi sunt suc-
ci, modicè humectât; ideò
nec duram carnem obti-
nent. His proximi lauda-
bilem succum præbent,
qui in alto mari degunt:
aut, vbi se flumina in ma-
re effundunt, versantur.
Qui vero in limo, vel sta-
gno nutriuntur, peruer-
si sunt. Pisces signa præ-
stantis succi habet tamen
carnem, & squammofam
non lentam, nõ foetidam,
neque omnino pinguem,
aut citò in aëre mutabi-
lem, & putrescentem, sed
quæ dulcis gustatu, & te-
neræ cutis esse animad-
uertitur. Qui huiusmodi
sunt illi facile cōcoquun-
tur, & vtilem sanguinem
generant; quamuis san-

ἐπαλειφόμενον τὴν τοῦ τει-
χῶν καλύει ἑκφυσιν.

Ἀρχὴ τοῦ I. στοιχείου.

Ἰχθύες I.

ΟΙ λεγόμενοι ἰχθύες Ægi:
neta I.
c. 90.
ψυχρῶς εἰσὶ, καὶ ὑ-
γρῶς κράσεως. οἱ δὲ ἐν πέ-
τραις τρεφόμενοι, τῶν ἄλ-
λων εἰσὶν ἀμείνους, ἔυπε-
πτοι ὄντες, καὶ ἔυχυμοι, καὶ
μετεῖως ὑγραίνοντες, διὰ τὸ
μὴ ἔχειν σκληρὸν τὴν σάρ-
κα. δεύτεροι δὲ τούτων εἰς
ἔυχυμίαν εἰσὶν οἱ πελάγοι,
ἢ ἐνθα ποταμοὶ εἰσβάλλουσιν
διάζοντες. οἱ δὲ ἐν ἰλύϊ, καὶ
λίμναις τρεφόμενοι, μοχθη-
ροί. σημεῖα δ' ἔυχυμων ἰχ-
θύων, τὸ ἀπαλὴν ἔχειν σάρ-
κα, καὶ φωλιδώτην, καὶ μή-
τε γλίσχρον, μήτε δυσώ-
δη, μήτε πᾶν λιπώδη, καὶ
τὸ μὴ τάχῃον ἐν τῷ αἵματι ἀλ-
λοιοῦσθαι, καὶ σήπεσθαι. πρὸς δ'
καὶ τὸ τὴν γαστρὶν ἔχειν ἡ-
δύαν, καὶ λεπτὸν τὸ δέρμα.
οἱ γὰρ τοιοῦτοι, καὶ ἔυπεπτοί
εἰσι, καὶ χερσοῦ αἵματος ἡμ-
νητικοί, εἰ καὶ τὸ ἐκ πάντων
ἰχθύων ἀποχυνώμενον αἷμα
λεπτότερόν ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ
χερσαίου. ὠφελεῖται ἔν οἱ δὲ Galen:
l. 3.
c. 30.

λωθέντες ἰχθύες τοῦ ἀγυμνά-
 585, καὶ τοῦ ἔδυναμιν ἀδε-
 586 νείας, καὶ τοῦ ἀνακομιζομένου
 587 ἀπὸ νόσου. ἔδεν γὰρ ἄλλο ὕ-
 588 γείας τηρητικόν, ὡς τὸ εὐχ-
 589 ησον αἶμα. οἱ δὲ ἐν καθαροῖς
 ποταμοῖς τρεφόμενοι ἰχθύες,
 εὐχυμοί, ὥσπερ οἱ ἐν θολε-
 ροῖς, καὶ ἐν οἷς εἰσβάλλουσιν
 ὑπόνομοι, καὶ ἀχρηστοὶ ὕλαι,
 κακὸν χυμοί, καὶ πεινωμα-
 πκοί, καὶ γαστρός βλαπτικοὶ ἀλ-
 λα καὶ οἱ ἐν ἐνυμνέμοις τόποις
 διατώμενοι ἰχθύες χρηστοί,
 καὶ οἱ μὲν θαλάττιοι ἤπιον ὕ-
 γροί, οἱ δὲ ποτάμιοι τού-
 των πλεῖον. οἱ δὲ λιμνώδεις,
 καὶ ἰλυώδεις πολλὴν ἔχουσι
 ἔδυναμιν. καὶ οἱ μὲν θαλά-
 ττιοι ἰχθύες ἀπεπλιότεροι, καὶ
 δυσανάδοτοι. οἱ δὲ ποτάμιοι
 δυσπεπλιότεροι, καὶ εὐαναδω-
 τεροι. λυσιτελοῦσι δὲ οἱ ἰχ-
 θύες τοῖς ξανδοχόλοις. βλά-
 πτοι δὲ τοῦ φλεγματικῆς,
 καὶ τοῦ χαῦνα ἔχοντας τὰ νεύ-
 ρα, καὶ μάλιστα χειμῶνος,
 καὶ ἐν ταῖς ψυχραῖς χώραις.
 οἱ ὅν μικροὶ ἰχθύες, οἱ ἐν
 ὕδατι καθαροῦ, καὶ ῥέοντι ἐπὶ
 γῆς ἐρυτταῖς, καὶ ἐπὶ λίθων,
 καὶ αἶμα εὐχρηστοί. οἱ ὅν κη-
 τώδεις, καὶ μεγάλοι, δύσπε-

guis qui ex omnibus pis-
 cibus conficitur, leuior sit
 illorum qui in terris de-
 gunt. Dicti igitur pisces,
 ijs, qui se minus exercent,
 utiles sunt, quique infir-
 mas habent, & à morbo
 conualescunt. Nihil enim
 aliud sanitatem conser-
 uat, quàm probus sanguis.
 Pisces qui in limpidis flu-
 uiiis degunt bonum suc-
 cum præstant, quemad-
 modum ij, qui in turbid-
 is, & in quos se cloacæ
 exonerant, & materia im-
 munda, malos, & ex cre-
 mentitios succos præbēt,
 ventremque offendunt.
 Sed qui in locis ventis...
 expositis morantur, ij bo-
 ni Pisces sunt, Marini-
 que minùs humiditatibus
 scatent, minùs verò flu-
 uiatiles. Palustres verò,
 & limosi multum habent
 humiditatis. Marini qui-
 dem pisces planè non cō-
 coquuntur, & ægrè distri-
 buuntur. Fluviales qui-
 dem facile cōcoquuntur,
 minùs tamen distribuun-
 tur. Prosūt ijs pisces qui-

bus flaua bilis exundat. Nam pituitosis, & neruis laxis imprimis hyemis tēpore, & in frigidis regionibus aduersantur. Parui pisces, qui in aquâ purâ, per terram rubram, saxa, & arenam fluente morantur, aptissimi sunt. Cetacei, & magni, grauioris sunt concoctionis, & crassi succi. Qui verò piscium esui non adfueti sunt, omnino ab ipso læduntur, imprimis qui frigidi, & humidi sunt, sitim etiam faciunt ijs, quibus bile ventriculi scatent. Insculum ex piscibus saxatilibus fusiolem aluum efficit. Saliti verò pisces calidi sunt, & sicci, crasso tenuant, magisque qui pro duram carnē habent, & saprauitatem nanciscuntur. post sāguinis detractionem libet oporteat abstinere; plenum, & scabiem corpori

πλοι, καὶ παχύχυμοι. οἱ δὲ μὴ
εἰδισημένοι τῷ δια τῆς ἰχθύων
ἔσφην, πάνυ βλάπτονται ὑπὸ
αὐτῆς, δὲ φαντε ἐμποιῶσι, καί-
τοιγε ψυχροὶ ὄντες, καὶ ὑ-
γροὶ, καὶ μάλιστα ἐν χολώ-
δει γαστρί. ὁ δὲ τῆς πετρώων
ἰχθύων ζωῖος, περὶ τρέπει τῇ
γαστέρ. οἱ δὲ ταιχευτοί, θερ-
μοί εἰσι, καὶ ξηροί, καὶ τῆς
παχέων χυμῶν ἱμνητικοί, καὶ
λεπυντικοί, καὶ μᾶλλον οἱ
ἔυχυμοι. οἱ δὲ σκληρόσαρκες
ταιχευόμενοι, πλείονα ἐπι-
κτῶνται τῇ μοχθηρίαν. φασὶ
δὲ τινες ὡς δεῖ παραφυλά-
σσειν τῇ τῆς ταιχευτῆς ἰχ-
θύων χρησῖν μὴ τῇ φλεβοτο-
μίαν, ἀλφούς τε γὰρ πολλά-
κισ, καὶ ψώρας ἐποχυνώ-
σιν.

Carica II.

CAlidæ sunt caricæ in
primogradu, pectori-
que, & tussi opitulantur.

Ἰσάδης II.

A Ἰ' ἰχάδες δερμαί εἰσι
 καὶ τὴν πρώτην ἀπό-
 σασιν, ὡφελῆσαι δὲ τὸ σῆμα,

καὶ πρὸς βῆχας, εἰς δὲ δι-
 ρητικὰ, καὶ ἔσφιμαι ἰκανῶς
 τε, οὐεξίαν σώματος ἐργά-
 ζονται, καὶ πρὸ τῆς ἔσφης
 λαμβανόμεναι τὸ γαστέρα προ-
 τρέπουσι, πλὴν εἰ μὴ τάχιον
 διέλθωσι τὸ γαστέρα, μοχθη-
 ρὸν αἷμα ἀπογνῶσι, καὶ διὰ
 τοῦτο οἱ κατὰ κόρως ταύτας
 ἐδίοντες, ψωιδῶσι, καὶ κνη-
 σμονὴ τούτοις ὀπλίνεται. ἔν-
 ρητος δὲ ὅτι τροφή, καὶ δι-
 ληπείων ἀντιφάρμακον, εἰ
 μὲν καρύων ἢ ἀμυγδαλῶν
 προσληφθῇ, καὶ δάκρυσι τῶν
 νεφρῶν, καὶ ἀποφράθουσι τό-
 τε ἡπαρ, καὶ τὸν σπλῆνα,
 πλὴν θερμαίνουσι, καὶ διὰ ψαν
 ἐμποιῶσι, καὶ ξανθὴν ἐν ταῖς
 θερμαῖς κράσεσιν ἀπογνῶ-
 σι χολήν, καὶ διὰ τοῦτο δεῖ
 τοιαύτην ἔχοντας κράσιν
 ἐπιπίνειν ταύταις ὀξύσακ-
 χαρ, μὲν τὸ τῶν ὑσώπου ἐψά-
 μεναι. πρὸς βῆχας χρονί-
 κυσιν, καὶ τὰ τῶν δώ-
 ρακος πᾶσι ἐπιτιθέμενά τε
 ποῖς παροτίσι, καὶ τοῖς λοι-
 τοῖς ἀπεσθήμασι, μαλάττου-
 σι ταύτας, καὶ συμπέπτεσι, καὶ
 μάλιστα τὰ ἐν μαλακωτέ-
 ραις σαρκί, μὲν δὲ τήλεως, καὶ
 ὅξυς τοῖς ποσὶ ἐπιτιθέμε-

vrinam pellunt, & satis
 firmiter nutriunt, bonum-
 que habitum corpori con-
 ferunt, & ante alios cibos
 comestæ vētrem solvunt;
 nisi tamen ventrem citò
 transierint, vitiosum san-
 guinem gignunt, propte-
 rea si quibusdam in fre-
 quenti vſu fuerint scabie
 corpus fœdant, & pruri-
 ginem proritant. Utilis
 tamen cibus est, & contra
 venena valet, si ijs cū nu-
 cibus, & amygdalis vesca-
 mur. Renes à sordibus &
 obstructionibus liberant,
 tum & iecur, tum & lie-
 nem: calefaciunt tamen,
 sitim excitant, & flauam
 bilem in calidis corpori-
 bus generant; quâ de caus-
 sâ post ipsas conuenit, vt
 ij, qui huiusmodi consti-
 tutionem habent, saccha-
 rum in aceto solutum bi-
 bant. Cū hyssopo deco-
 ctæ commodè contra tuf-
 ses vetustas, & pectoris
 morbos dantur. Si paroti-
 dibus, & cæteribus abscef-
 sibus imponantur, ipsos
 emolliunt, & suppurant,

& præcipuè illos qui in molliore carne propullularunt. Si cum fœnugræco, & aceto in vnum cogantur, & pedibus imponantur podagricos subleuant.

Intybum III.

INtybum in primo gradu frigidum est, & humidum in eodem. Agreste quidem siccum, sed hortense ventriculo idoneum est, atque coctum cū aceto, & exhibitum aluum adstringit. Nullum, inter omne olus, isto magis obstructiones aperit, sanguinis efferuescentiam coercet, hepatis inflammationes sedat, eisque qui morbo regio laborant, prodest, & virtute singulari iecur confirmat. Mediocriter etiam somnum molitur. Aiiunt quidam, si post venæ incisionem aut cucurbitulas cū aceto conspersum comedatur, optimam corporis valetudinem cōseruare. Vehementer stimulos veneris reprimit, & semen ijs minuit, qui frigidi sunt habitus. Aduersus sputū sanguinis valet,

Ἰντυβον III.

Τὸ Ἰντυβον ψυχρὸν ὄντι καὶ τὴν περὶ τὴν ἀπόστασιν, καὶ ὑγρὸν καὶ τὴν αὐτὴν. καὶ τὸ μὲν ἀγριὸν ξηρὸν, τὸ δὲ κηπευτὸν ἐνσώμαχόν τε ὄντι, καὶ σὺν ὄξει χρώμενον, μὲν τὴν ἐψῆσιν τὴν γαστέρα ἐπέχει. ἔχει δὲ καὶ ἀποφρακτικὴν δύναμιν (ὥς ἔδεν ἔτερον τῆς λαχαίων) καταπαύει τε τὴν τοῦ αἵματος ζέσιν, καὶ διαφορεῖ τὰς ἐν τῇ ἥπατι φλεβμονὰς, καὶ ἰκτερίωντας ὀνίνησιν, καὶ τινι ἰδιότητι ῥώννυσσι τὸ ἥπαρ. ὑπάρχει δὲ καὶ μετείου ὑπνίου ποιετικόν, φασὶν δὲ τινες, ὥς μὲν τὴν φλεβοτομίαν, ἢ τὴν σικύασιν σὺν ὄξει χρώμενον συντηρεῖ τὴν τοῦ σώματος ὑγείαν. ἐκκόπτει δὲ σφοδρῶς τὴν τῆς ἀφροδισίων ὀρεξιν, καὶ ἐλαττοῖ τὴν γονὴν, ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς ἐχόντων τὴν κράσιν. λυσιτελεῖ δὲ πρὸς πύσιν αἵματος, καὶ ὁ τοῦτου ζῶμος, πᾶν ὠφέλιμος τῇ ἥπατι.

τὸ δὲ τοῦτου σπέρμα ὠφελεῖ
πρὸς τοῦ ἀπὸ τῆς ξανθοῦς χο-
λῆς πυρετοῦς, βλάπτει δὲ τὴν
σπλῆνα.

Γ'α ΙΙΙΙ.

ΤΑ ἴα ψυχρὰ ὅτι καὶ
τὸ α. ἀπόσασιν, ὑγρὰ
δὲ καὶ τὸ β. ὠφελεῖ δὲ πρὸς
ἐντέρον ἀλγύματα, βλά-
πτει δὲ τὴν καρδίαν, κατα-
παύει τε τὰς ἀπὸ τῆς ξανθοῦς
χολῆς κεφαλαλγίας, πινό-
μενά τε, καὶ ὁσφαινόμε-
να κενοῖ δὲ πινόμενα τὸ ἐν
τῇ γαστρὶ, καὶ τοῖς ἐντέροις
ξανθὴν χολήν. ὑψαίνει τε
τὴν ξηρὰν κεφαλὴν, καὶ ψύ-
χει τὴν θερμὴν, διὰ τὴν ὁσφ-
ρήσεως, καὶ ὑπνὸς ἐπάγει,
πλήν τε τὰς ὑγρὰς κεφαλὰς ρευ-
ματίζει. τὸ δὲ τοῦτων ἀπό-
ζεμα, τὰς τοῖς πασιὼν ἐπι-
συμβαινύσας κυνάγχας, καὶ
ἐπιληψίας ἰάται. τῇ δὲ κε-
φαλῇ χλωρὸν ἐπιπλαττό-
μενον, μεταδίδωσι τὴν ἕρπυ-
δαδόξως τὴν οἰκείας ὁσμῆς.
τὸ δ' ἐκ τοῦτων ἔλαιον τῆς
ὁμοίας ὅτι δυνάμεως, κα-
τάτε τοὺς ψυχρὸν, καὶ τὸ ὑψαί-
νει. φασὶ δὲ καὶ ὡς εἴ τις τέ-

Diosc.
l. 4. c.
120.

& huius decoctum ieci-
nori, remedium est expe-
ditum. Semen quoque ip-
sius febribus ex bile coor-
tis vtile est, lieni vero a-
lienum.

Viola IV.

Violæ frigidaæ sunt in
primo gradu, humi-
dæ verò secundo. Dolori
quoque intestinorum pro-
funt, Cordi tamen obsūt.
Dolores capitis quos fla-
uabilis causatur si biban-
tur, vel odorentur finiunt,
si etiam ventriculus, vel
intestina flava bile luxu-
riant, ipsam euacuāt. Hu-
mectant siccum caput, ca-
lidumque refrigerant, &
ob ipsorum odoratum sō-
nus accedit, præterquam
quod in humido capite de-
stillationes excitant. Ipso-
rum decoctum puerorum
anginis, & comitiali mor-
bo medetur. Si virides ca-
piti imponantur, quod ab-
sonum videtur, proprium
vrinæ odorem communi-
cant. Similis vis ipsorum
oleo est: Nā refrigerat, &
humectat. Dicitur quoq;

Symeon Sethi,

si quis se ipso in balneo ante sudorē vnixerit, quod non sustineat, vt vnquam pustulæ, vel exulcerationes in corpore oriantur. Olfactum, & inunctum ad capitis dolores in febribus vtile remedium est. Ex his etiam violaceum saccharum, & iulepus conficitur, quo contra thoracis, & pulmonis affectus v-
tuntur.

Principium literæ. K.

Cotonea mala. I.

COtonea mala frigida sunt in primo gradu, sicca verò in secundo; ventriculum adstringunt, & os ipsius roborant: ante alios cibos assumpta aluum cohibent, vrinam vero cient. Si assidue comedantur, difficile concoquuntur; & interdum ad colicā disponūt. Elixia facilia stomacho sunt, & dulcia minus constipant, acida vero magis; ob frigiditatem suā omnia vomitum tollunt, & post cibos reliquos comesta aluum subducunt. Si ante alios inferantur,

De Alimentis.

43

τω ἐν τῷ βαλανείῳ ἀλείφοι-
το πρὸς τὴν ἰδρώτος, ἐκ αὐ-
ποτε γαίη ἐν τῷ σώματι ἐ-
ξανθήματα, ἢ πληγὰς. λυ-
σιτελεῖ τὸ πρὸς τὰς ἐν τοῖς
καύσοις πυρετοῖς κεφαλαλ-
γίας, καὶ ὀσφραϊνόμενον, καὶ
ἐπαλειφόμενον. σκευάζεται
ὃ ἐξ αὐτῆς ἰοσκάχαρον, καὶ
ἰοζούλαπον, καὶ χρῶνται τού-
τοις πρὸς τὰ τῶν θώρακος,
καὶ πνεύμονος πάθη.

Ἀρχὴ τῶν Κ σοιχείων.

Κυδώνια I.

ΤΑ κυδώνια ψυχρά εἰσι
καὶ τὸ α. ἀπόσασι, ξη-
ρὰ δὲ καὶ τὸ δευτέρου, σύ-
φασίτε, καὶ ῥωννῶσι τὸ σῶμα-
χον, καὶ ἐπέχουσι τὴν γαστέρα
πρώτης ἔσφης λαμβανόμε-
να, καὶ τὰ ἕρξ πρῶτος ἐπου-
σι. κατακόρεται δὲ ἐσθιόμενα,
δύσπεπτα γίνονται, καὶ κα-
λικάς ἐνίοτε ποιεῖσι διατέ-
σεις. ἐσθόμενα δὲ εὐπεπτότε-
ρα γίνονται, καὶ τὰ μὲν γλυ-
κύτερα ἢ πικρὰ σύφασι, τὰ δὲ
ὀξέα μᾶλλον, πρὸς δὲ καὶ
ψυχρότερα εἰσι, πάντα δὲ τὸ
ἐμετον ἀνασέλλουσι, καὶ τὸ τὸ
προφὴν χρώματα πρῶτος ἐπυ-
σι τὸ γαστέρα. πρῶτος ἐσθόμενα

ὅτι πρὸς τὴν τροφὴν, ἐν ταῖς
 ψυχραῖς κοιλίαις ὀξύνει τὰς
 τροφάς. ἐκ ἐπὶ πάντων ὅτι μὴ
 τὴν τροφήν περὶ τρέπουσι τὴν γασ-
 τέρην. ἀλλ' ἐφ' ὧν ἀδενήσ
 ῃ ἡ κατεκτικὴ δύναμις τὴν
 γαστρός. ἰσχυρὰ ἡ ἐκκριτικὴ
 (ἐπὶ πλεῖον, καὶ πλεῖον τρο-
 φῆς λαμβανέτωσαν.) ἐπὶ ὅ
 ποτὶ μαστόμῳ καλύπτει
 τὴν ἐκ τοῦ οἴνου ἀτμὸν ἀναδί-
 φραται εἰς τὴν κεφαλὴν. λέγε-
 ται ὅτι ὡς εἴ τις ἔλκος συνε-
 χέσθην ταῦτα ἐδίει, ἐμφυέ-
 σατον ἔσται τὸ ἐξ αὐτοῖς παι-
 δίον, καὶ πονηρόν. τὸ ὅτι ἐξ
 αὐτῆς σκευαζόμενον κυδῶ-
 τον, ἐντόμαχον ἐστὶ, καὶ ἡπα-
 τι ῥωστικόν.

Κεράσια II.

ΤΑ κεράσια ψυχρά ὄντα,
 καὶ ὑγρὰ τὴν γαστρός ὑπα-
 κπικὰ. ἐστὶ ὅτι καὶ κακοστόμα-
 χα, καὶ ὑγρὰς γαστρός βλα-
 πτικὰ, καὶ μάλιστα τὰ αἰσ-
 ρα. ὠφέλιμα ὅτι ταῖς θερ-
 μαῖς, καὶ ξηραῖς κοιλίαις,
 καὶ κράσει. τὸ ὅτι τὸ δένδρον
 κόμμι μετ' οἴνου λαμβανό-
 μενον, λιθιῶντας ὡς φησὶν
 ὀνίτησι.

iplos in frigidis ventricu-
 lis coacescere faciunt: nec
 semper post alios cibos vē-
 trem solvunt, sed ijs deinceps,
 quibus imbecilla vē-
 tris facultas contigit. Cum
 vis expultrix valida est,
 plurimum eorum esse o-
 portet. Post potum man-
 ducata, vaporibus vini trā-
 situm ad caput denegant.
 Dicitur si grauida ipsis cō-
 tinuò vescatur, quod in-
 fantem ingeniosissimum, &
 industrium enitatur. Quod
 vero ex ipsis cydoniatum
 conficitur, cum stomacho
 bene conuenit, & hepar
 roborat.

Cerasa II.

Cerasa frigida, & hu-
 mida sunt, aluumque
 fusiolem faciunt; ventri-
 culo, & vētri aduersantur
 humidiori, & maximè quæ
 non maturuerunt. Calidos
 tamen, & siccos ventres,
 constitutionesq; adiuvāt.
 Si verò lachryma ipsius ex
 vino sumatur, calculosos
 vt ferunt subleuat.

Simeon Sethi;

Cannabinum semen III.

Cannabis semē comestum, idem ferē damnum, quod coriandrum affert, si enim largius voratur, mētem abalienat. Folia quoque siccata, si in potu dantur, sicut farina, vel magis, si eadem farina pro potu commiscetur quandam stupendam temulentiam, & stuporem potatori efficit. Sed Arabes loco vini ex ipso quidpiam exprimūt, quod inebriat. Semen etiam genitale, nō secusquā camphora minuit.

Nuces IV.

Nuces virides calefaciunt in primo gradum gradu, siccatae verō in secundo gradu calidæ sūt. Virides alium liquecūt, idcirco quidam ante alios cibos ipsis cum garo vtuntur. Melius tamen quam amygdalæ concoquuntur. Exsiccatae in ore inflammationes, & pustulas faciunt. Cum caricis apertissimæ stomacho fiunt. Si quispiam etiam nuces vt quidam perhibent

De Alimentis.

Καυναβέρσπερμα III.

Καυναβέρσπερμα ἐδιόμμενον, τὸ τοιούτον ὡς πλησίως ἔχει τὸ βλάβην ὡς ὁ κοιλίανος. ἀμέτρως γὰρ ὡς ἐκεῖνος τρώμενον, παρὰ φροσύνην ποιεῖ. τὰ δὲ φύλλα ξηρὰ πνόμενα, ὥσπερ ἄλευρον, ἢ καὶ μᾶλλον ἀντὶ πόσεως τὸ τῶτον ἄλευρον ἐκμασώμενον, ξένην πινὰ ποιεῖ μέθην, καὶ ἀνααιδυσίαν τῶν τρώοντι. ἐν γὰρ τοῖς Ἀράβοις τὸ τοιαύτα ἀντὶ θύνης, καὶ ἐκμεθύουσι. ξηραίνει δὲ τὸ γυνήν καὶ δάπερ ἢ καφουρά.

Κάρυα II II I.

Τὰ κάρυα τὰ μὲν χλωρὰ δερμάδι καὶ τὸ ἄλποςαν. τὰ δὲ ξηρὰ δερμάδι καὶ τὸ δευτέραν. τὰ δὲ χλωρὰ γαστρός περὶ τρεπικὰ, καὶ διὰ τῶτον περὶ τὸ τροφῆς χεῶνται πινέες αὐτοῖς σὺν γάρω. εἰσὶ δὲ τῆς ἀμυγδαλῶν ἐυπεπτότερα. τὰ δὲ ξηρὰ τῶν σώματι ἐμποιοῦσι φλεγμαῖας, καὶ πληγὰς. ἐν σωμαχότερος δὲ γίνονται σὺν ἰχθῶσιν ἐδιόμμενα. φασι δὲ τὸν ἐδίοντα ἰχθῆα μὲν καρύων, καὶ πηγάνων περὶ τῆς στήθων, μηδὲν ὑπὸ τῆς

Gal. 1.
2. A. F.
Ætius
l. 1. c.
189.

θανασίμων φαρμάκων μέγα
βλάβηται. καὶ ἐν μὲν τοῖς
ψυχροῖς σωμαχοῖς ἐν χειρὶ
τὰ κάρυα πέπλονται, ἐν δὲ
τοῖς θερμοῖς ἀλλοιῦνται εἰς
χολώδη χυμὸν, καὶ φάρυγ-
γος ποιῶσιν ἀλγήματα, καὶ
κεφαλαλγίαν, καὶ πρὸς βή-
χας εἰς βλαβερά. πρὸς δὲ τῶν
ἄλλων ἐξιδόμματα πρὸς τὸ ἔ-
μετον συνερροῦσι, καὶ κατα-
κόρωσε χρώματα, ἐκβάλλειν
εἶδομεν τοὺς ἑλμινδας, πρὸς
τε τοὺς ὀδαξυσμοὺς τῆς ὀδόν-
των λυσιτελεῖ.

Κολόκυνθα Π.

Η Κολόκυνθα ψυχρά ἐ-
στίν, καὶ ὑγρὰ καὶ τὸ β.
ἀπόστασιν, εὐπεπτός, καὶ εὐ-
χυμος, καὶ ἔ παῖν ἔσθιμος,
διψοῦς τε παυσικὴ, καὶ διου-
ρητικὴ, καὶ γαστρὸς πρεπ-
τικὴ. λυσιτελεῖ δὲ ταῖς ξη-
ροῖς, καὶ θερμῶς κράσει,
καὶ καταπαύει τὰς φλεγμο-
νας, ὅ τε γαστρὸς, καὶ τὸ ἥπα-
τος. βλάπτει δὲ τοὺς φλεγ-
ματικούς, καὶ πρὸς τὰς κω-
λικὰς διαθέσεις. εἰ δὲ μο-
χθηροῖς ἐν τῇ γαστρὶ ἐπύχῃ
χυμοῖς, φθείρεται καὶ κακό-
χυμος γίνεται. ἐκκόπτει δὲ τὸ

, cum caricis ante cibum
, ingerat, nil damni à ve-
, nenatis medicamentis
, impendet. In frigidis
stomachis leuius nuces cō-
coquuntur; in calidis au-
tem in biliosum succum
abeunt, & fauces dolore,
vt caput afficiunt, tussiq;
inimicæ sunt. Ante alios
cibos illatæ, vomitum con-
citant: vidimus quoque
ob eorum continuum v-
sum, lumbricos reiectos
esse; atque lancinationi
dentium profuisse.

Cucurbita V.

Cucurbita frigida, &
humida est in secūdo
gradu: facile concoquitur,
& boni succi est, licet non
sit firmi nutrimenti, sitim
demit, urinamque, & al-
uum vrget. Siccum vero,
& calidum corporis habi-
tum tollit, pariter & ven-
tris, & hepatis inflamma-
tiones. Pituitosos vero,
qui ad colicam proni sunt,
offendit. Si vero prauī in
ventriculo humores mo-
rantur, vitiatur, & in ma-
lum succum degenerat.

Symeon Sethi,

Libidinem ad venerem compescit, & semen minuit. Sanguis vero qui ex ea fit, tenuis est. Thoraci, pulmonibus, & vesicæ opitulatur. Ipsius vero caulium succus cum rosaceo mixtus, & inflammatis auribus circumpositus, calidas restringit inflammationes.

Castanea V I.

Castaneæ, quæ alias nuces Iouis nominantur, calidæ, & siccæ sunt in tertio gradu. Valide corpus alunt, idemque ægrè transeunt, & minus facile conficiuntur; crassos veros succos, capitis dolores, flatus, aluum, liquidum, & colicos cruciatus producant. Remittunt malitiam, si multum costæ fuerint, & exsiccata.

Brasica V I I.

Brasica calida, & sicca est in primo gradu, prauum, & melancholicum succum generat, visum obtundit, & contra-

De Alimentis.

47

τῆς ἀφροδισίων ὀρεξιν, καὶ ἐλατῶσι τὴν γονήν. τὸ δὲ ἐκ αὐτῆς ἡγνώμενον αἷμα, λεπτόν ἐστι καὶ σύσασιν, ἀφελῆτε τὸν θώρακα, καὶ τὴν πνεύμονα, καὶ τὴν κύστιν. τῆς δὲ ξυσμάτων αὐτῆς ὁ χυλὸς, πρὸς ὧτα φλεγμαίνοντα ἀρμόττει σὺν ῥοδίῳ ὅπτιδεμένος, καὶ ὅλη καταπλαπτομένη, τὰς δερμαῖς ψύχει, φλεγμασάς.

Gal. I. Simpl. 7.

Κάσανα V I.

ΤΑ κάσανα, ἃ καὶ διὸς βάλανοι ὀνομάζονται, θερμά ἐστι, καὶ ξηρὰ καὶ τιτνω, τείτην ἀπόσασιν. τροφήν δαψιλῇ τῷ σώματι παρέχουσι, καὶ βραδύπορὰ εἰσι, καὶ δύσπεπτα, καὶ παχύχυμα, καὶ κεφαλαλγῇ, καὶ φυσώδη. καὶ γαστρὸς ἐφεκτικὰ, καὶ κωλικῶν νοσημάτων ἡγνητικά. ὁπλόμενα δὲ τὸ πολὺ, καὶ βλάβης ἀποτίνονται, ὡσαύτως, καὶ ξηραίνόμενα.

Κράμβη V I I.

Η Κράμβη θερμή ἐστι, καὶ ξηρὰ καὶ τὴν ἀπόσασιν, κακοχυσίαν, καὶ μελαγχολικοῦ χυμοῦ ἡγνητική, ὧσιν τε ἀμβλύνει, καὶ

Ætius I. I. C. 95.

ἐναντίοις ἐνυπνίοις καθ'
 ὕπνους δορυβεῖ. ὃ δὲ ταύτης
 χυλὸς, ἔχει τὸ καθαρχι-
 κόν. αὐτὸ δὲ τὸ σῶμα τὴν
 γαστέρα ἐπέχει, καὶ διὰ
 τὸτο ἐφ' ὧν ὑπερβαίνει-
 νην γαστέρα ξηραίνει βελό-
 μεθα, μετεῖως ἔφοντες
 αὐτὴν, καὶ τὸ πρῶτερον ὕ-
 δωρ ἀποχέοντες, ἐμβάλ-
 λομεν ἐν δέωσ ἐτέρῳ θερ-
 μῷ ζέοντι. ὃ δὲ γὰρ ψά-
 νειν, ἔτε ἀέρος, ἔτ' ψυ-
 χρὸ ὕδατος τὸ δὲ εἶ-
 μενον. ἢ δὲ θεινὴ κρύμ-
 βη καυοχυμώτερον. τὸ χειμε-
 ρινῆς. ὅτι δὲ καὶ διουρητικὴ,
 καὶ ἐλμίνδων ἀναρεπτικὴ, καὶ
 τοῖς ἀπὸ οἴνης κραπαλωσι
 λυσιτελεῖ, λέγεται δὲ ὡς τὸ
 μὲν ὕγρὸν ὅψιν ἀμβλύνει, τὸ
 δὲ ὑπερόπτη ἀμβλυωπίαν
 ἱάται. μετὰ δὲ πικρὰς
 κρέατος ἐφορμή, τὸ πολὺ,
 τὸ βλάβης ἀφαιρεῖται, τὸ
 ταύτης σπέρμα ἰδιότητι πινυ-
 φθείρει τὸ γονὴν τῇ ὑστέρα
 ὀπιπιδέμενον, καὶ κωλύει συλ-
 λαβεῖν τὰς γυναῖκας. βλά-
 πει δὲ τὸν πνεύμονα. φασὶ
 δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἄλλην θο-
 φῆς λαμβανομένη, κωλύει
 τὴν μέθην, καὶ ὡς ὃ ταύτης

riis insomniis somnum in-
 terturbat. Succus ipsius
 expurgandi vim obtinet:
 substantia verò ipsa aluum
 cohibet, igitur si humidam
 aluum siccare expetimus,
 aquam in quâ brasicâ pri-
 mum parum coxit, effun-
 dimus; subitoque adhuc
 feruenti aliam affūdimus.
 Hoc bis coctum, neque
 aër, neque frigida aqua
 debet tangere. Peioris suc-
 ci est estate, quàm hyeme.
 Urinam quoque prouo-
 cat, & lumbricos interfi-
 cit, crapulamque ex vino
 tollit. Dicitur quod ocu-
 los sanos caligine offun-
 dat, & eandem caligatio-
 nem etiam oculorum ab
 humiditate ortam diffi-
 pet. Si cum carne pingui
 ferbuit, multum noxæ
 perdit. Semen ipsius infe-
 rioribus partibus imposi-
 tum, propria quadam vir-
 tute semen corrumpit, &
 ne fœminæ concipiant im-
 pedit, pulmones etiam of-
 fendit. Referunt præterea
 quod ante alios cibos in-
 gesta ebrietatem inhibeat,

Ætius
l. i. c.
206.

μαλιστα ὅταν σκληροτά-
τη εἴη. ἀπογυῖται ὃ χολώ-
δι χυμὸν, καὶ τὴν ὀσίαν
ἔχει ξυλωδεσέραν, ὥστε ἐκ
αὐτῆς χαύτης μελαγχολικὸν
γυῖται χυμὸν, ἐκ ὃ τοῦ
κατ' αὐτὴν χυλῆ, λεπτὸν,
πικρόχολον, ἀμεινον ἐν εἰ-
ρήσῃ, τὰ νεαροτέρως
ἐδίειν, ἀλλὰ καὶ τούτων τὰ
ἥσθηεν διὰ τὸ ἀπαλώτερον.

Κίτρα. X.

Galen.

l.

Ætius

l. i. c.

287.

Æginet

l. 7. c. 37.

ΤΑ κίτρα, αὐτὴ καὶ μῆλα
ἰνδικὰ ὀνομάζονται.
τέτων, ὁ μὲν φλοιὸς θερμὸς
ὅστις, καὶ ξηρὸς καὶ τὴν περὶ-
τὴν ἀπόσπασιν ὁπτεταμύνην,
ἡ δὲ σὰρξ ψυχρὰ, καὶ ὑγρὰ
καὶ τὴν περὶτὴν. τὸ ὃ ἐν-
δον ὁξῶδες, ψυχρὸν καὶ
ξηρὸν καὶ τὴν περὶτὴν. τὸ
ὃ σπέρμα θερμὸν καὶ ὑγρὸν
καὶ τὴν δευτέραν. καὶ ἡ μὲν
τέσσαρ σὰρξ, δύσπεπτος ἐ-
στίν, καὶ φλέγματος παχέος
γυνηπικῆ, καὶ διὰ τὸ το-
ἐν μέλιτι εἶωθεν ἐδίειν. ὁ
ὃ φλοιὸς συνεργεῖν πρὸς τὴν
πέψιν τῆ ὕφης, καὶ πρὸς
τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν, καὶ
τὰς ἐκ τούτων ἀδυμίας λυσ-
τελεῖ. ἐν σόμαχον δὲ ὅστις, εἰ-
πὶς αὐτῷ μετρίως χρῆσασθαι.

De Alimentis.

cum illi aliquid duritiæ ac-
cessit. Generat ipsa bilio-
sum sanguinem : & quia
substantiam habet ligno-
sam, necessariò melancho-
liam producit. Verum ex
ipsius liquore, tenuis &
biliosus fit succus. Quare
præstat teneras comesse:
sed & quidquid intus est,
ob ipsarum mollitiam.

Mala Citria X.

MAlorum citriorum
(quæ etiam medica
vocantur) cortex calidus,
& siccus est intensè in pri-
mo gradu : pulpa verò fri-
gida, & humida in primo.
Quidquid intus est, id aci-
dum, frigidum, & siccum
in tertio gradu existit. Sed
semen calidum, & humi-
dum in secundo est. Pulpa
ipsi⁹ difficile cōcoquitur,
& crassam pituitā produ-
cit, quare ex melle cōsue-
uit delingi. Cortex ciborū
concoctionem adiuuat, &
aduersus melancholicum
succū prodest, & molestias
quæ ex ipso fiunt. Si quis
modice vtatur, stomacho
aptissimus est; si immo-

dicè, egrè cōcoquitur. Cū melle, & condimentis cōfectus, (*diacitrium* nominatur) ventriculum calefacit, humiditates ipsius abstergit, & cibos concoquit. Qui abque condimentis preparatur, difficile cōcoquitur. Citriorum semen aduersus venena valet, venenatos ictus, præcipue scorpionum, seu bibitum, seu impositum leuat, & sanguinem per menses educit, sed fœtum in vtero corrumpit. Id quod acidum est, validè flauam bilem compescit. Mirum est, quod panis citrijs malis calidus impositus, citius facit putrescere: Ferunt etiā, si quispiam ipso per noctem vitur, quod oculos distorqueat.

Nasturtium XI.

Nasturtium calidum, & siccum est; succos pituitosos incidit, crassosque, ob quod asthmatis remedijs admiscetur, & valde calefacit. Semen etiam

ἀμέτρως γὰρ χρώματος δύσπεπλος γίνεται. τὸ δὲ σὺν μέλιτι, καὶ ἀρτύμασι σκευαζόμενον (διακιτεῖον ὀνομαζόμενον) θερμαίνει τὴν γαστέρα, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ὑγρότητα ῥύπτει, καὶ τὴν τροφὴν πέπτει. τὸ δὲ ἄνευ ἀρτυμάτων σκευαζόμενον δύσπεπλόν ἐστι. τὸ δὲ τῆς κίτρων σπέρμα, ἀντιφάρμακόν ἐστι πρὸς τὰ δηλητήρια, καὶ τὰ τῆς ἰοβόλων δῆγματα, μάλιστα δὲ τοῦ σκορπίου δήκτους ὀνίνησι, καὶ πινόμενον, καὶ ἐπιπιδέμενον, κατὰ μηνίων τέ ἐστιν ἀγωγόν. τῆς δὲ ἐν τῇ μήτρᾳ ἐμβρύων ἐκτρωπικόν. τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς ὀξύδες, τὴν ξανθὴν σφοδρῶς καταπαύει χολήν. θάυμαστον δὲ, ὅτι ὁ θερμὸς αὐτὸς τοῖς κίτροις ἐπιπιδέμενος, τὰ χροὸν σήπεδα ποιεῖ, φασὶ δὲ ὡς καὶ διὰ νυκτὸς χρώμενον, ὁφθαλμῶν λόξωσιν ἐμποιεῖ.

Κάρδαμα XI.

TΑ' κάρδαμα θερμά, ἔστι, καὶ ξηρόν. τέμνει δὲ τοὺς φλέγματικούς, καὶ παχείς, καὶ διὰ τὸ τοῖς αἵματι τοῖς αἵματιβοηθήμασι, καὶ θερμαίνει.

Ætius
l. i. c.
185.

52 Symeon Sethi,
 ,, νει σφοδρῶς. τὸ δὲ τούτων
 ,, σπέρμα, δυναμικώτερόν
 ,, ὅτι πρὸς τὰς τοιαύτας ἐνεργείας.
 (φασὶ ὅτι τὸν ἐδίοντα
 χάρδαμον ὀξύτερον τὴν διά-
 τοιαν ἐμποιεῖν, καὶ ἀφροδισια-
 σικόν. ὃ ὅτι τούτου χυλὸς κρα-
 τούμενος, ὀδόντων ἄλγος
 ἱάται.)

Κάππαρις XII.

Ætius
 I. c.
 184.

,, **Η** Κάππαρις θερμή ἐ-
 ,, σι, καὶ ξηρὰ καὶ τὴν
 ,, β. ὑπόστασιν. σύσκειται ὅ-
 ,, ἀπὸ διαφόρων ἰδιοτήτων,
 ,, ἔκ τε πικρότητος, δι' ἧς
 ,, ῥύπτει, καὶ καθαίρει,
 ,, καὶ τέμνει, καὶ ἐκ δρι-
 ,, μείας, δι' ἧς θερμαίνει,
 ,, καὶ διαφορεῖ, καὶ λεπύ-
 ,, νει, καὶ ἐκ συφώδους, δι'
 ,, ἧς συνάγει καὶ σφίγγει,
 ,, καὶ διὰ τὸ σπληήνας σκίρ-
 ,, ρώδεις, εἰπὲρ ἄλλο ὁ-
 ,, γίνησι, καὶ μεταλαμβάνο-
 ,, μένη, καὶ καταπλασσομέ-
 ,, νη μὲν ὄξος, ἢ ὀξυμέλι-
 ,, τος. κινεῖ καὶ καταμήνια,
 ,, καὶ πρὸς ὀδόντων πόνας ὡ-
 ,, φθλὲν σὺν οἶνῳ ἐφορμήη,
 ,, ἢ ὄξει, καὶ ὁμολογῶν ταύτης
 ,, φλοιὸς πρὸς πάντα ἰχυ-
 ,, ρότερος. ἀσθενέστερα ὅτι τὰ
 ,, φύλλα, καὶ ὁ κριλλὸς καὶ

De Alimentis.

ipsius valentissima est me-
 dicina ad hos effectus. Di-
 cunt quod nasturtium co-
 mestum acutius ingenium
 reddat, & ad venerem sol-
 licitet: succus vero huius
 ore contentus, dolores
 dentium auertat.

Cappares XII.

C Appares calefaciunt,
 & siccant in altero
 gradu. Constant verò ex
 differentibus facultatibus,
 ut amara, ob quam abster-
 gunt, eluunt, & incidunt;
 acri, ob quam calefaciunt,
 dissipant, & attenuant; à
 cerbâ, ob quam densant,
 & adstringunt: hac de
 causâ lienes duros, si quid
 aliud iuuant, siue esui dē-
 tur, siue ex aceto, aut ox-
 ymelle velut emplastrum
 imponantur. Menses mo-
 uent, & dentium dolores
 mitigant, siue in vino siue
 aceto coquātur. Ipsarum
 vero cortex in istis vali-
 dior est. Imbecilliora sūt,
 caulis, & fructus. Scro-
 phularum tamē duritiem
 emolliūt, succus vero ver-

Symeon Sethi,

mes enecat, qui in auri-
bus procreati sunt. Si cap-
pares in aceto intingatur,
iecinoris, & lienis obstru-
ctiones aperiunt. Lieni ta-
mē propria facultate præ-
sidio sunt; & quibus do-
lores circa coxam fiunt:
Renibus verò, & vesicæ
aduersantur

Cepæ XIII.

CEpæ calidæ sunt in
secundo gradu; hu-
midæ vero in tertio. Sub-
stantia ipsorum crassa est;
urinam, si non feratur, ci-
tant, semen generant, ci-
borum appetitum susci-
tant; capiti tamē dolorem
inferunt, & stomacho a-
lienæ sunt. Vti aliqui re-
ferunt, rationi officiunt.
Amittunt plurimum ma-
litia, si coquantur; & pe-
ctoris asperitati, tussique
subueniunt: ora vero ve-
narum (quas græci hæ-
morrhoidas appellant)
impositæ patefaciunt, &
ex aceto vsurpatæ alphū,
quem nos vitiliginem al-

De Alimentis.

55

ὁ καρπὸς, μαλάσσοςί τε,,
ὁ μὲν τὴν τῆς χοιράδων,,
σκληρότητα, ὁ δὲ ταύτης,,
χυλὸς ἀναρρεῖ τὸ ἐγγι-,,
μύες τοῖς ὡσὶ σκώληκας.,,
ἐν ὅξει δὲ ἐντερεῖσιν ἀπο-,,
φρακτικὴ γίνεται τῆς ἐν,,
ἡπατι, καὶ σπληνὶ ἐμφρα-,,
ξεων. ὠφελεῖ ὃ μάλιστα τὸν
σπλῆνα ἰδιότητι πνι, καὶ ἰ-
χθυαδικὸς ἐνίνησι, βλάπτει ὃ
τὰ νεφρὰς, καὶ τὴν κύστιν.

Κρόμμυα XIII.

TΑ κρόμμυα θερμά,, Galen.
ἔστι κτὶ τῆς τετάρτης.,, l. 7.
ἀπόσπασιν, ὕψος ὃ κτὶ τὴν,, Simpl.
τείτην, ἡ δὲ τούτων ἔσια,,
παχυμερές. ἔστι δὲ διερη-,,
πικὰ. καὶ γονῆς γυνητικὰ,
καὶ πρὸς τροφῆς ὀρεξιν διε-
γερτικὰ, πέφυκε ὃ κεφαλαλ-
γικὰ, καὶ κακοσμίαχα. ὡς δὲ
τινες φασὶ, καὶ αὐτὰ τὰ λο-
γιστικοῦ βλαπτικὰ. ἐφόμενον
δὲ τὸ κρόμμυον, τὴν πλείο-
να βλάβην ἀποβάλλεται, καὶ
ὠφέλιμον γίνεται πρὸς τὰς
τῶ δώδεκα τραχύτητας, καὶ,, Aetius
τὰς βῆχας, τὰς ὃ αἵμορ-,, l. 1. c.
ροῖδας ἀναστομοῖ ὀπιτιδέ-,, 238,
μενον, καὶ σὺν ὅξει κατα-,,
χρῖόμενον, τὸν ἄλφους ἀ-,,
πορρύπτει. εἰ ὃ καὶ παχυ-,,

μερές ὅτι τ' εἶσιν, ὅμως
 λεπτύνει τῶν παχέων, καὶ
 γλιχρὲς χυμὸς, ἐμπνευ-
 ματοῖ δὲ τ' γαστέρα. εἰ δέ
 τις τούτῳ συνεχέστερον χρή-
 σοιτο, σπληνικοῖς πεπρωσι-
 ται πάθει.

Κινάμωμον XIV.

Galen.
 l. 7.
 Simpl.

Τὸ κινάμωμον τὸ μὲν ἄ-
 ρεισον τ' τρίτης ἐστὶ τῶ-
 ξεως τῆς θερμαινόντων, καὶ
 ξηραίνόντων. τὸ δὲ ἥπιον,
 τ' δευτέρας. πάνυ ὅ ὅτι λε-
 πτομερές, καὶ ἔστιν ὥπως ξη-
 ραίνει, τῆς ὅλης ἰσοῦ θερ-
 μαινόντων αὐτῶ. καθαίρει
 τὸν σόμαχον, καὶ πρὸς τὰς
 ὑπὸ ὑγρότητος βῆχας λυσι-
 λεί. θερμαίνει τ' τὸ ἥπαρ, καὶ
 τὴν γαστέρα, καὶ ξηραίνει τὰς
 ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τῇ κοι-
 λῇ ὑγρότητας. ἄρεισον δὲ τὸ
 λεγόμενον μούσουλον, τὸ ἀπὸ
 μουσούλας πόλεως. εἰσὶ ὅ κί-
 ναμῶμων εἶδη ἐπὶ τὰ, ὀνομα-
 ζόμενα ἀφ' ὧν γίνονται χω-
 ρῶν, περὶ ὧν διεξίεναι τὰ περ-
 κειμένα ἀνοίκειον σποποῦ.
 εἰσὶ δὲ πάντα ὀσώμαχα, καὶ
 ὄφθες πεπρωτά, καὶ τὰ φλεῖ-
 ματος λεπτυντικά, διερρηπ-
 τικά τε, καὶ ἀποφρακτικά, καὶ

bam dicimus) extergent.
 Quamuis substantiæ cras-
 sæ sint, simul tamen cras-
 sos, & viscosos humores
 tenuant, & ventriculum
 inflant. Si quis piam ipsis
 assiduum utatur, in lienis
 morbos incidit.

Cinamomum XIV.

Cinamomum optimū,
 Cinter ea est, quæ in
 tertio gradu calefaciunt,
 & siccant: quod deterius
 in secundo. Tenuis est
 omnino substantiæ, nec a-
 liud inter calefacientia, &
 si ei æquale sit ita calefa-
 cit. Stomachum mundifi-
 cat, & aduersus tussim,
 quæ ex humiditate inci-
 dit, prodest: Iecur quoq;
 cū ventriculo calefacit:
 humiditates, quæ in capi-
 te, & in ventre stagnant,
 exsiccat. Optimum voca-
 tur Musulon, & ab vrbe
 Musula adfertur. Septem
 enim sunt cinamomi spe-
 cies, quæ ab illis regioni-
 bus nomen acceperunt,
 ex quibus proueniunt: de
 quibus non congruum est
 pro instituto nostro disse-

Simeon Sethi,

rere. Omnes vero idoneæ sunt stomacho, & ciborū concoctionem iuuant, pituitam attenuant, urinam mouent, deobstruunt, menses prouocant, fœtum excutiunt si in portione sumantur, & cum myrrha naturalibus imponuntur. Aduersus ictus venenatos, & venena sūptæ valēt, vitiliginem albam cum melle inunctum mundāt, hydropicos affectus, & membra refrigerata emendāt. Eos qui frigidi, & humidus habitus sunt, id decet consuetis alimentis adijcere, vesica tamen ab ipso offensam sentit.

Caryophyllum XV.

Caryophyllum calidum, & siccum est in secundo gradu: Alij id in tertio ponunt. Arboris fructus est, ventriculo, iecinori & cordi auxilio est, nauseam ex humiditate ortam remouet; sed intestinis noxium est.

Nux moschata. XVI.

Nux moschata calida est, & sicca in secū-

De Alimentis.

55

καταμηνίων ἀγωγὰ, καὶ ἐμ-
βρύων ἐκτρωτικὰ, πινόμηνά
τε, καὶ σὺν σμύρνη τῇ ὑτέρα
ὀπιτιδέμενα. πέφυκε ὅ καὶ
ἀντιφάρμακα, πρὸς τε τὰ τῶν
ιοβόλων δῆγματα, καὶ τὰ τῶν
σηληθείων μετάληψιν, ἄλ-
φες δὲ καθαίρει σὺν μέλιτι ἐ-
παλειφομένα, καὶ πρὸς ὑ-
δρωπικὰ πάθη, καὶ ψύξεις
μελῶν λυσιτελεῖ, καὶ διὰ τὸ το
δεῖ τὸν ψυχρούς, καὶ διὰ τὸ το
δεῖ τὸν ὑγρὸς δὲ κράσι, πρὸς
σπλέκειν τὸ το ταῖς οἰκείαις
τροφαῖς, βλάπτει δὲ τὴν
κύστιν.

Καρυόφυλλον XV.

Τὸ καρυόφυλλον θερμόν
ἔστι, καὶ ξηρὸν καὶ τὴν
δευτέραν ἀπόστασιν. τινὲς δὲ
ἐν τῇ τρίτῃ αὐτὸ τεθεῖκασιν.
ἔστι δὲ δένδρεος καρπός, ὠφε-
λεῖ δὲ τὸν σόμαχον, καὶ ἡπαρ,
καὶ τὴν καρδίαν, καταπαύει δὲ
τὴν ἀπὸ ὑγρότητος ναυτίαν,
βλάπτει δὲ τὰ ἐγκυατά.

Κάρυον XVI.

Τὸ ἀρωματικὸν κάρυον
θερμόν ἔστι, καὶ ξηρὸν καὶ

56 *Symeon Sethi* ;
τὴν β. ἀπόσασιν, ἐπέχει ὃ
τ' γαστέρα, καὶ τονεῖ τόν τε σό-
μαχον, καὶ τὸ ἥπαρ, λυσιτε-
λεῖ τε πρὸς τὰ χρόνια πάθη
τῶ ἥπατος, βλάπτει ὃ τὸν
πνεύμονα.

Καρναβάδιν XVII.

Τὸ καρναβάδιν θερ-
μόν ἐστι, καὶ ξηρὸν καὶ
τ' γ-ἀπόσασιν, ὀπι-
τήδειον, δὲ ἐστὶ πρὸς πέψιν ὁ-
φῆς, καὶ πνευμάτων διαφό-
ρησιν, τονεῖ τε τὸν σόμαχον,
καὶ τ' γαστέρα ἐπέχει, καὶ τὰς
ἐλμινδας αἰαρεῖ. ὑπάρχει ὃ
καὶ διυρητικὸν, καὶ ἀποφρα-
κτικὸν, (καὶ φλέγματος ἱμη-
τικὸν,) πλὴν ξανθῆς χολῆς
ἐστὶν ἐν τοῖς θερμοῖς σώμασι
χυνηπικόν.

Κύμινον XVIII.

Τὸ κύμινον θερμόν ἐ-
στὶ, καὶ ξηρὸν καὶ τ' γ-
ἀπόσασιν, τινὲς δὲ ἐν
τῇ β., τὸ τοῦ ἔδεσαν. ἐστὶ ὃ
διυρητικὸν, καὶ πνευμάτων
διαφορητικὸν, καὶ μάλιστα τῶ
ἐν τῷ σωμαίχῳ. πνόμενον ὃ
καθ' ἑαυτὸ, ὠχροΐασιν ἐμ-
ποιεῖ, ἐκκόπτει τ' τ' τὸ αἵ-
ματος ῥύσιν, καὶ τ' ῥινὸς,
καὶ τὴν αἵματτον τῶ κατα-
μνήων ῥαῖν, καὶ πνόμενον,

De Alimentis.

do gradu ; aluum adstrin-
git, ventriculum, & iecur
corroborat, hepatisque
diuturnis morbis succur-
rit, pulmonem tamen of-
fendit.

Careum XVII.

Careum calidum &
siccum est in tertio
gradu, & aptissimum re-
medium ad cōcoquendos
cibos, flatuumque diffi-
pationem ; ventriculum
confirmat, aluum suppri-
mit, & lumbricos detur-
bat. Urinam quoque mo-
uet, obstructions aufert,
pituitam incidit, præter-
ea flavam bilem in calidis
corporibus generat.

Cuminum XVIII.

Cuminum calidum, &
siccum est in tertio,,
gradu ; quidam verò id,,
referunt ad secundum.,,
Urinam ciet ; & flatus, il-
losque præcipuè qui in
ventriculo sunt, discutit.
Si per se bibatur, pallorē
inducit, sanguinis fluxum
compefcit, tam illius qui
nimis per nares, quàm per
menses fertur, siue biba-

Symeon Sethi;

tur, siue simul cum oleo vetusto pudēdis imponatur. Ventriculū exsiccat, & ad ignem frictum, acetóque immersum ventris fluxum, quem humiditas caussatur, prohibet: contritum, & tumidis mulierum mammis, oblac concretum, impositum, remedio est. Cum vino potum aduersus venena, & percussiones venenatas proprium remedium est. Dicunt quod immodicus ipsius vsus calculos in renibus producat, & suffitum culices exigat.

Coriandrum XIX.

Coriandrum frigidū est in primo gradu, ficcū vero in tertio. Ventriculo cōuenit quem roborat, & cibos tamdiu in vētriculo moratur, donec benè concoquantur. Si igne torrefactū sit, ventrem sistit & vrinam mouet; Contra inflammationes, calidasque constitutiones proficit. Sanguinis fluxus auertit si bibitur, & confusum imponitur. Cū vi-

De Alimentis.

57

καὶ αἷμα παλαιὸν ἐλαίῳ τῇ ὑστέρα ὀπιτιδέμενον. Ξηραίνει δὲ τὸν σόμαχον, καὶ πνεῖ φρυγόμενον, καὶ ὅξει βρεχόμενον, ἐπέχει τὰς ἐξ ὑστέρας γαστρορροίας, τειβόμενόν τε καὶ γυναικείῳ μαστῶ ὀπιτιδέμενον διὰ πῆξιν γάλακτος ὀσκωθέντι, ἴαμα πύττα γίνεται. μὲν δὲ οἶνον πινόμενον ἀντιφάρμακον γίνεται πρὸς τὰ δηλητήρια, καὶ τὰ τῆς ἰοβόλων δῆγματα. φασὶ δὲ ὡς ἡ ἀμετρος αὐτῆς χεῖσις λίθους ἀποχυνᾷ τοῖς νεφροῖς, καὶ ὡς θυμιάμενον ἐκδιώκει τὸν κώνωπα.

Κολιάνδρον XIX.

Τὸ κολιάνδρον ψυχρόν ἐστι καὶ τὸ αἷμα ἀπόσπασιν, ξηρὸν δὲ καὶ τὴν πείτην. ὑπάρχει δὲ ἐν σόμαχον, (καὶ ῥωσικόν), ἐπέχει δὲ τὰς ὑστέρας ἐν τῷ σωμαχῷ ὡς πεφθῆναι καλῶς. πνεῖ δὲ φρυγόμενον καὶ γαστέρα ἐπέχει, καὶ διερρηπτικόν ἐστι. λυσιτελεῖ πρὸς φλεγμασὶς, καὶ τὰς δερμαῖς κράσεις. ἐκκόπτει δὲ τὸ αἷματος ρύσεις, πινόμενόν τε, καὶ μὲν τὸ τειβῆναι ὀπιτιδέμενον. μὲν δὲ, οἶνον πινόμενον ἐξάγει τὰς

Ægipet. 1.
7.c.3.
lit. K.

Diosc.
l. 6. c.
9.

no epotum lumbricos ejicit, præterquam quod immoderatiùs sumptum mentem turbat. Succus vero haustus venenum est, & interimit. Obmutescunt enim, & mentis suæ non sunt, qui hunc potauerunt.

Crocus XX.

Ætius
l. 1. c.
237.

CROCUS calidus est in secundo gradu, siccus vero in primo: licet quidam asseruerint ipsum talem in tertio gradu esse. Stomacho aptus est, & ad concoctionem ciborum confert. Obstructiones aperit, aduersus morbos ex pituita ortos, & veterum prodest. Flatus discutit, ad venerem stimulat, visceribus utilis est; uti & ijs, quos spirandi difficultas vexat. Moderatus illius vsus probum colorem efficit, dolorem capiti, & ante cibos sumptus fastidium affert. Cum opio vero, & lacte, rosarumque oleo podagricis impositus, iniecto betæ folio, aptissimum fertur remedium esse. Si quis piã qua-

Galen.
l. 2. K.
T. c. 1.

Serap.
c. 173.

ἐλμινδας, πλὴν ἀμέτρως ἔχρωμα, ὡς ἀφροσύνη, ποιεῖ, ὃ ὅτι πινόμενος χυλὸς, δηλητήριον ὅτι, καὶ ἀναιρεῖ. ἄφρωνοι γὰρ γίνονται οἱ τῶτον πίνοντες, καὶ ὡς ἀφρονες.

Κρόκος XX.

Ο Κρόκος θερμὸς ὅτι, καὶ πλὴν β' ἀπόστασιν, ξηρὸς δὲ καὶ πλὴν α'. καὶ πνεύς θερμὸν τῶτον εἶναι ἔφησαν καὶ γ'. ὅτι ὁ εὐστόμαχος, καὶ πρὸς τὴν τροφῶν πέψιν συωεργῇ. ὑπέρχει ὁ καὶ ἀποφρακτικὸς, λυσιτελεῖ τε πρὸς τὰ ἀπὸ φλέγματος πάθη, καὶ τὰ ληθαργικά. ὅτι ὁ καὶ διαφρονητικὸς, καὶ ἀφροδισιαστικὸς, καὶ τοῖς σπλάγχνοις ὠφέλιμος, πρὸς ὃ καὶ δυσπνοϊκοῖς. μετρίως ὁ χρωμα, εὐχροίαν ποιεῖται. ἀμέτερος ὁ ὠχρόασιν, καὶ κεφαλαλγίαν, καὶ ἀνορεξίαν πρὸς τὴν τροφήν ἐργάζεται. μὲν ὁ ὅπις, καὶ γάλακτος, καὶ ῥοδελαίς τοῖς ποδαλγοῦσιν ἐπιτιθέμενος μὲν σεύτλων φύλλῳ μεγάλως ὡς φάσιν ὀνίνησιν. εἰ δὲ τις μεταλήψεται αὐτὸ ἐξαγίων

Symeon Sethi,

πειῶν γάλῳ ἀπαύσῳ συχα-
θῆσεται, ὃ δὴ παρέπεται
θάνατος. λέγεται δὲ ὡς γυ-
ναξὶν ἐπαρτώμενος συωεζυ-
μώμενος ὅσον καρὺς μέγε-
θος, τὸ χεῖρον ἐκβάλλει με-
τὰ τῷ ἐκτεξίν.

Καφερά ΧΧΙ.

Η Καφερά ψυχρά ὅτι,
(καὶ ξηρά) κατὰ τὴν γῆ-
ν ἀπόσασι. ἔστι δὲ καὶ δένδρου
κόμμι ἥτοι δάκρυον φυομένου
ἐν Ἰνδία. λέγεται δὲ ὡς τὸ
δένδρον ἐν ᾧ γίνεται, ὑπερ-
μεγαλύνει ἐστὶν, δυναμέ-
νων ὑπὸ αὐτῷ σκιάσθαι ἀν-
δρῶν ἑκάτον. φύεται, δὲ ἐν
ὄρεσι πλησίον τῷ ἐκείνῳ θα-
λάσσης. ἔστι δὲ τὸ ξύλον τῷ
τοιούτου δένδρου κοῦφον, καὶ
ναρθηκώδες. ὠφελεῖ δὲ τὰ
μέγιστα ἢ καφερά πρὸς τὰ
ὀξέα τῶν νοσημάτων, καὶ πρὸς
τὰς ἐν θερμότητος κεφαλαλ-
γίας, καὶ φλεγμονὰς, καὶ μά-
λιστα τὰς τῆς ἥπατος. τὸ ψύ-
ξιν ἐμποιεῖ τοῖς νεφροῖς,
καὶ τοῖς σπερματικοῖς ἀγ-
χείοις, καὶ αὐτὸ πῆγνυσι τὸ
αἷμα. δοκιμάζεται δὲ εἰ ἀνό-
δευτός ὅτι τῶτον τὸ ἔθρον,
ἐφ' ᾧ θερμῶς ὀπτιέται, καὶ

De Alimentis.

59

tuor sumpserit scrupula,
risu corripitur, quæ mors
subsequi solet. Dicitur
quoque quod secundinas
post partum eijciat, si
quantum nux iuglans ca-
pit, cum fermento, præpa-
ratus offeratur.

Camphora ΧΧΙ.

C Amphora frigida, &
sicca est in tertio gra-
du est. Nihil vero aliud
est, quam arboris, quæ in
India crescit, gummi, seu
lachryma. Dicitur quod
ipsius arbor in tantam ma-
gnitudinem excedat, ut
suâ umbra centum homi-
nes contegat. In monti-
bus, qui illic non multum
à mari remoti sunt, cres-
cit. Lignum istius arboris
fungosum, & odoratum
est. Camphora maximè
acutis morbis, doloribus
capitis à caliditate ortis,
inflammationibus, in pri-
misque hepatis medetur.
Renibus, & vasis genita-
libus frigus inducit, fan-
guinemque cogit. An syn-
cerum sit, hūc in modum
probat; pani enim ca-

Rhases
Simpl.
c. 21.

60 *Symeon Sethi*,
lido imposita si lique scat,
non est adulterata ; si id
non fiat, corrupta est.

Lilium XXII.

Lilium calidū est sua-
pte substantia, & odo-
raturum frigidum caput su-
bleuat. Oleum ex ipso cō-
fectum discutiendi, &
molliēdi vi præditum est.
Quidam ipsius radice ad
ulcerum conglutinationem
vtuntur.

Mugil XXIII.

Mugil inter omnes
pisces maximè flu-
minū & maris aqua gau-
det. Ex difficilis coctionis
genere est & ventriculo
alieno: pituitam producit,
in primis qui in fluuijs de-
git. Minus tamē tardē ma-
rinus concoquitur, & me-
lioris succi est. Tenuio-
rem sanguinem, & imbe-
cillio rem generat.

Gobius XXIV.

Gobium piscem litto-
ra ferunt, & qui in-
ter arenosa littora, saxo-
sasque ripas est editus,
laudabilis succi est, & fa-
cile concoquitur. Qui ve-

De Alimentis!

εἰ μὴ ὑβρανθῇ, ἀνόθευτος
ἐστίν. εἰ δὲ μὴ, εἰργασμένη.

Κεῖνον XXII.

Τὸ κρίνον θερμόν ἐστι
τῇ κράσει, ὠφελεῖ τε
ὁσφραϊνόμενον τὴν ψυχρὰν
κεφαλὴν. τὸ δ' ἔξ αὐτοῦ ἐ-
λαιον διαφορητικόν ἐστι, καὶ
μαλακτικὸν δυνάμει. τῇ
δὲ πύτου ῥίζῃ χρωτὰται π-
νὲς εἰς ἀπύλωσιν ἐλκῶν.

Κέφαλος XXIII.

Ο Κέφαλος ἀπαντων,
μάλιστα τῶν ἰχθύων,
ποταμίοις τε, καὶ θαλατ-
τίοις ὕδασι χαίρει. δύσπε-
πτός ἐστι, καὶ κακοσόμαχος,
καὶ φλέγματος γυνηπικός, καὶ
μάλιστα ὁ ποτάμιος. ὁ δὲ
πελάγιος ἢ πηλὸν ἐστὶ δύσπε-
πτος, καὶ ἐνχυμώτερος. αἰ-
μα δὲ λεπτομερέστερον, καὶ
αἰσθενέστερον ἀπογλυφῇ.

Κωβιὸς XXIV.

Ο Κωβιὸς αἰγά-
λιος ἕτας ἰχθύς, καὶ
ὁ μὲν καὶ τὰ ψαμμώδεις
αἰγαλὲς, ἢ τὰς πετειώ-
δεις ἀκτὰς εὐχυμὸς ἐστὶ, καὶ
ἐνυπεπτός. ὁ δὲ ἐν τοῖς ὑ-
δασι

Ætius
l. 1. c.
338.

Ætius
l. 2. c.
137.

Ægi-
net. l.
2. c. 90

Gal. l.
2. A. F.
29.

Symeon Sethi,

23 μισοὶ τῶν ποταμῶν, ἢ ταῖς
 23 λίμναις, ἐκ ἑυχμος ἔδ'
 23 ἑυπεπῆος. ὁ δὲ τούτου ζω-
 23 μὸς κολίας ὑπάγει. ὁππότε
 23 δ' αἴεν ἀλῶν ἐδιόμει-
 23 νος, ἰᾶται δυσεντερίας καὶ
 23 λειεντερίας, καὶ τὰς τεινεσ-
 23 μώδεις περὶ θυμίας.

Καείδες XXV.

ΑΙ καείδες θερμότητος
 πινος μετέχουσι, καὶ
 ὑγρότητος. εἰσὶ τὴν δύσπεπτοι,
 καὶ κακοσμάχοι, καὶ ἀφρο-
 διαστικοί, καὶ συνερροῦσι πινὶ
 ἰδιότητι πρὸς τὴν γυναι-
 κῶν κύησιν. τριβεῖσαι τὴν καὶ
 σὺν ὀξυμέλιτι ποθεῖσαι, τοῦ
 ἑλμινθας ἐκβάλλουσι. λέγε-
 ται τὴν καὶ ὡς λειοτειβέμεναι καὶ
 μοεῖω ἐπιπθέμεναι ἐνθα βέ-
 λας ἀκίς, ἢ ἀκανθα εἰσέδω,
 ἐκβάλλουσιν ἔξωθεν ταῦτα
 φυσικῇ πινὶ δυνάμει. γίνον-
 ται ἐν πῶσι τοποῖς μέγισται καὶ
 σπιδαμιαῖαι χέδον τὸ μέγε-
 θος αἱ καὶ ἐνργίστεραι.

Κάραβοι XXVI.

ΟΙ κάραβοι δύσπεπτοί
 εἰσι, καὶ ἔφριμοι, καὶ
 πινος ἀλυκῆ μετέχουσι χυμῶ.
 καὶ εἰγε πολλάκις ἐψηθῶσι
 γλυκεῖ ὕδατι, γαστρός γίνον-

De Alimentis. 61

ro in fluminum faucibus,
 siue stagnis viuit, impro-
 bi est succi, & tarde con- Ætius
l. 2. c.
141.
 coquitur. Ius ipsius aluū
 liquidam reddit. Si sine
 sale assus edatur, orminū
 intestinorum, læuitatis, &
 frustratæ desidendi cupi-
 ditatis auxilium est.

Squilla XXV.

Squilla alicuius cali-
 ditatis participes sūt.
 Ægrè cōcoquantur, venci-
 rem excitant, & speciali
 natura ad conceptionem
 mulierum conferunt. Cō-
 triti, & ex oxymelite sūp-
 ti lumbricos expellunt,
 Dicitur etiam quod læui-
 ter contritæ, & parti, cui
 teli cuspis, vel spina infi-
 xa heret, impositæ, pro-
 pria vi talia extrahant. In
 quibusdam locis magni
 generantur, & fere palmi
 magnitudinem accedunt,
 & hi efficaciores sunt.

Locustæ marinæ XXVI.

Locustæ marinæ diffi-
 ciles sunt concoctu,
 validæ nutritu, & succum
 falsum habent. Ventrem
 supprimunt, si modo sa-

pe in dulciaqua efferbuerint. Dicitur etiam quod testa locustæ combusta, cumque mero hausta, renes calculosos eluat multum urinae arenosæ egerendo.

Principium literæ Α.

Lepus I.

Caro leporina, ijs qui student corpus siccare, maximè conducit: qui verò habitum corporis ficcum obtinuerunt, ijs incōmoda est. Nam crassum sanguinem gignit, & melancholiam, aliumque durat & urinas ciet. Si probè concoquatur, satis in ipsa nutrimenti est. Contra iecur splenemque obstruit, pulmonibus noxia est, & vigilias inducit. Leporis vero coagulum choleram morbum, ventris assiduas deiectiones, vomitum compescit, & venenatos ictus sanat. Post mensium fluxum à muliere sumptum, conceptionem impedit. Dicunt, quod pudendum fœmellæ contritum, &

Dios.
l. 2. c.
21,

ἡ ἐφεκτικοί. λέγει ὅτι ὡς τὸ ὄσπρακον κερύβει κεκηνημένον (σὺν ἀκράτῳ πινόμενον), νεφρὲς λιδοῖντας καθαίρει, ψαμμώδη ἔργα πολλὰ ἄγων.

Ἀρχὴ τῆς Α. στοιχείου.

Λαγῶς. I.

Τὰ τῆς λαγῶν κρέα τοῖς μὲν ξηραίνει βελοναῖς τὸ σῶμα, εἰσὶ πάνυ λυσιτελεῖ. τοῖς δὲ ὑπερτέροις πλὴν κρᾶσιν, ἀσύμφορον. ἀπὸ πῦρ δὲ αἷμα παχυμερές, καὶ μελαγχολικόν, ἐπέχειτε πλὴν γαστέρα, καὶ τὰ ἔργα περὶ τρέπει. Καλῶς μὲν ἔν περὶ τῶν ταύρων γίνεσθαι. τούναντιον δὲ ἔμφραξιν τῶ τῆς ἡπατι, καὶ τῶ σπληνὶ ἐμποιοῖσι, βλάβητοι δὲ καὶ τὸν πνεύμονα, καὶ ἀγρυπνίαν ποιοῦσιν. ἡ δὲ τῆς λαγῶς πυτία πρὸς τε ταῖς διὰ χολέραν γαστρορροίας, καὶ ἐμέτεας λυσιτελεῖ, καὶ πρὸς τὰ τῆς ἰοβόλων δῆγματα κωλύει δὲ τὴν κύησιν, μὲν δὲ ἐν τῇς καταμηνίων καθαύει λαμβανομένη. φασὶ δὲ ὡς τὸ τῆς θήλεως αἰδοῖον τειβόμενον καὶ παρὰ γυναικὸς μὲν οἶνε

πινόμενον, κύβιν ταύτην ἐρ-
γάζεῃ, εἰ καὶ τὴν πόσιν ἐν-
θὺς ἀνδρὶ συγγένηῃ. λέγεῃ
δὲ ὡς ὁ ἐγκέφαλος αὐτῷ
ᾧπτημύρος, τὰς ἑρμώσεις
ἐνίησι.

Λεπτοκάρυα II.

Λεπτοκάρυα αἱ καὶ κάρ-
υα ποντική, ἔτις ὁ-
νομάζοντο, ταῦτα θερμά εἰ-
σι, καὶ ὑγρά. εἰσι δὲ τῶν κα-
ρύων ἑρμιώτερα, καὶ δυσ-
πεπτότερα, καὶ ἥπιον θερ-
μότερα. ἐμποιοῦσι δὲ ἐμ-
πνευματώσεις, καὶ βλάτω-
τες ὡς πινέες φασι τὸ λεγόμε-
νον ἑντερὸν νηστίν. ὑπεπ-
τότερα δὲ γίνετο αὐτῶν, καὶ
ἐλαττον γαστρός ἐρεκτικῇ τῇ
ἐνδὸν φλοιδὸν ἀποβάλλοντο.
λέγετο δὲ ὡς εἰ τις συὺν πιγνά-
νω περὶ τῆς ἑρμῆς τέτων με-
ταλήψετο, ὑπὸ δόγματος
ἐοβόλου, ἢ δηλητηρίου τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐκείνῃ ἢ βλαβηθήσε-
ται, καὶ ὡς οἱ σκορπιοὶ φά-
ξονται ἀπ' αὐτῶν (καὶ ὡς
μὲν ἰχθύων μεταλαμβάνο-
μενα, τοῦ ἥδη δηχθέντος
ὑπὸ σκορπίων ἐνίησι,) καὶ
ὅτι περὶ τῆς διὰ μέλανα χυ-
μὸν ἐν τῇ γαστρὶ ὀξύτητα πά-

cum vino haustum, con-
ceptionem promoueat, si
eo epoto, ex templō cum
viro consuescat. Dicitur
quoque, quod cerebrum
assatum tremori occur-
rat.

Nuces Auellanae II.

Auellanae, quae etiam
ponticae nuces vo-
cantur, calidae & humidae
sunt. Inter omnes nuces
valentioris nutrimenti sunt,
sed tardius concoquuntur,
& minus calefaciunt.
Inflationes ex ipsis fiunt,
& intestinum quod *ieiun-
num* quidam appellant,
laedunt. Si tamen interior
pellicula dematur, faci-
lius conficiuntur, & mi-
nus aluum obturant. Di-
citur etiam, si quispiam
eas ante alios cibos cum
ruta deuorauit, quod nul-
lam offensam ista die, ex
ictu venenato, & veneno
animaduertat; & scorpio-
nes fuget: Nam cum cari-
cis pari modo deuoratae,
protinus aduersus ictus
scorpionum valent, &
contra atram bilem in vē-

64 *Symeon Sethi*;
triculo exacerbata, om-
nino sunt medicamentum.

Thus III.

Ægi-
net l.
7. c. 3.
lit. h.

Gal. l.
7.
Simpl.

THus in gradu secun-
do calidum est, & sic-
cum in primo. Inest ipsi
quidpiā adstringentis na-
turæ, quia alium suppri-
mit, & exsiccatur. Suffi-
tum utile est aduersus tus-
ses, & destillationes.
Menses quoque mouet,
seu bibatur seu locis mu-
lierum imponatur. Incen-
sum propriā vi pestilen-
tiam auertit: idcirco pe-
stilenti cælo ædes diligen-
ter ipso suffire conuenit,
nam aëris perniciosam
qualitatem corrigit.

Ladanum IV.

Diosc.
l. i. c.
129.

LAdanum secūdo gra-
du calidum est, tenuis
substantiæ, moderatè mol-
liens, dissipans, & conco-
quens. Aliqua etiam ad-
strictionis vi pollet, qua-
re etiam fluentes capillos
continet.

Lupinus V.

Ætig.
l. i. c.
138.

LVpus proximus tem-
peramento est Cepha-
lo: sanguinem enim &

De Alimentis
νυ λυσιτελεῖ.

Λίβανον III.

TΟ' λίβανον θερμόν ὅτι,
καὶ τὸ β. ἀπόστασιν, ξη-
ρὸν δὲ καὶ τὴν α. ἔχει δέ,
πυκνὰ καὶ συμφώδη ποιότητα,
ἐπέχει τὸ γαστέρα, καὶ
ξηραίνει. θυμωμόν δὲ,
ὠφελεῖ πρὸς τὸ βήχας, καὶ
ῥιματισμούς. ἔστι δὲ καὶ κα-
ταμηνίων ἀγωγόν, πνέοντα
τε, καὶ ἐπιπνέοντα. ἔχει δὲ
πυκνὰ ξενήν ιδιότητα πρὸς
ἀναδυσσιν λοιμῶν θυμωμόν,
καὶ διὰ τὸ τοῦ δεινὸν λοιμώδει
καὶ τὰς οἰκείας συνεχέτε-
ρον θυμῶν, ἄλλοι οἱ γὰρ
τὸ ἀέρος φθαρτικὴν ποιό-
τητα.

Λάδανον IV.

TΟ' λάδανον θερμόν ὅτι
καὶ τὸ β. ἀπόστασιν, καὶ
λεπτομερές, καὶ μετέως μα-
λακτικόν, καὶ διαφορητικόν,
καὶ συμπεπτικόν. ἔχει δὲ πυκ-
νὰ καὶ συμφώδη ποιότητα,
διὸ καὶ τὰς ῥέουσας
τείχας κρατύνει.

Λάβερα V.

Ο' λάβερα παρὰ πλὴν
σός ὅτι τὸ κράσιν τῶν
κεφάλων. αἷματος γὰρ καὶ
ἔτος

ἔτος λεπτοῦ γυνητικὸς καὶ
φλέγματος, πλὴν διὰ τὸ ἡ-
δὺ τῆς κεφαλῆς ἐστὶν ὀνησι-
μώτερος.

Αρχὴ τῆς Μ. σοιχείας.

Μήλον. I.

ΕΝ τοῖς μήλοις πολλή
,, ὅτιν ἡ διαφορὰ. ὅσα μὲν
,, γὰρ σύφει, ψυχρὸν ἔχει, καὶ
,, γαστρὶ καὶ χυμὸν. ὅσα δὲ ὀ-
,, ξέα φαίνεται, ψυχρὸν μὲν,
,, ἀλλὰ λεπτομερῆ. μέσης
,, δὲ ὅτι κράσεως, τὰ γλυ-
,, κέα πρὸς τὸ θερμότερον
,, ῥέποντα τοῖς μὲν ἐν σφά-
,, δεσι χεῖναι δεῖ, ὅταν
,, διὰ δυσκρασίαν θερμὴν,
,, ἢ ὑγρότητα πολλὴν ἀτονός
,, ἢ γαστρὶς ὑπάρχει, ἐπέχου-
,, σι τὰ πρῶτα πλεονάζοντα
,, εἰ. τὰ δὲ ὀξέα δοτέον,
,, ὅταν ἐν τῇ γαστρὶ παχὺς
,, χυμὸς, ἠθερισμένος ἢ, μὴ
,, πᾶν τι ψυχρὸς. τέμνε-
,, σι γὰρ τῆτον, καὶ καίτω ὑ-
,, πάγουσι. τὰ δὲ γλυκέα
,, τοῖς ψυχρὰν ἔχουσιν καὶ γα-
,, στρὶ ἀρμόζει, ὠφελοῦσι
,, τὸ ὑπὸ ἰοβόλων διηχθέντας.
,, πάντα δὲ τὰ μήλα ἰδιότητι
,, τινὲς βλάπτουσι τὰ νεῦρα,
,, μᾶλλον δὲ ὡς καὶ λήθην ἐμ-
,, ποιῶσι κατὰ κράτος τοῦτο

hic tenuem generat, & pi-
tuitam auget, sed ob ma-
iorem suauitatem mugili
commodior est.

Principium litteræ M.

Mala. I.

MVLTÆ sunt inter
mala differentia, quæ enim adstringunt fri-
gidum, & terreum succū
habent, quæ acida appa-
rent frigidum, & tenuem.
Ex media materia sūt dul-
cia, quæque ad caliditatē
maiores accedunt. Ad-
stringentibus igitur oportet
uti, cum ob intempe-
riem calidam, & humidi-
tatem luxuriantem debi-
lis stomachus: Nam talia
stomachum constringunt.
Acida offerenda sunt, cū
in ventriculū crassus suc-
cus, non tamen omnino
frigidus confluxit: hunc
enim tenuant, & per infe-
riora ducunt. Dulcia ijs
commoda existūt, quibus
frigidus ventriculus est,
etiam ijs, qui à venenatis
feris percutiuntur, auxi-
liū est. Omnia mala singu-
lari virtute nervis inimi-

Galenus
l. 2. Ad
F. C. 21
Ætius
l. 1. c.
288.

ca sunt, & magis quæ nō-
dum maturuerunt. Dici-
tur, quod etiam memoriā
minuant frequentius comesta.
Contra animi deli-
quia etiam, & cordis imbecillitatem proficiunt.

Lactuca. II.

Aetius
l. c. r.
168.

Geopon.
l. c.
11. c.
13.

Geo-
pon. l.
11. c.
18.

Lactuca, quæ etiam à
græcis thridacina di-
citur, frigida, & humida
in tertio gradu. Edulium
istud sitim extinguit som-
num accersit, neque velu-
ti reliqua olera difficilis
concoctu est; moderatè
aluum liquefacit; neque
improbi, neque absolutè
sanguinem boni succi ge-
nerat; calidis ventriculis.
Continuò tamen mandu-
cata languorem corpori
adfert, visum hebetat, &
ad venerem ignavos red-
dit. Semen illius epotum
feminis profusionem cō-
primit. Cum succo ro-
sarum contritum, & tem-
poribus eorū, quos vigi-
liæ torquent, iniectum,
somnum facit. Oportet ta-
men, ut ij qui sanguinem
exspuunt, asthmate labo-
rant, pituitā scatent, & li-
beris generandis student,

χλωμίνω. πρὸς ὃ τὰς λει-
ποθυμίας καὶ καρδίας ἀτονίας,
εἰσὶν ὠφέλιμα.

Μαρούλια II.

ΤΑ μαρούλια, (ἃ καὶ
θειδακίνα καλοῦν-
ται) ψυχρά ἐστὶ, καὶ χυ-
τὸ γ'. ἀπόστασιν. ἐστὶ ὃ ἀδιψον
ἔδεσμα καὶ ὑπονοϊκόν, ὡς
ἄλλ' ἐδὲ ἀπεπνέεται τοῖς ὡς
ἄλλοις ὁμοίως λαχάνοις, ὡς
συμμέτρως τε τὸ γαστέρι, ὡς
πρὸς τὸ πνεῦμα, καὶ ἐδὲ καὶ κό-
χυμον αἷμα ἀποχυνᾷ, ὡς
μὴν ἔυχμον τελείως. ὡς
φελεί δὲ τὰς θερμότερας ὡς
κοιλίας. κατὰ κόρυς δὲ ὡς
χλωμίνω ἀδυναμίαν ἐμ-
πειῖ τὸ σῶμα, καὶ ἀμλυω-
πίαν, καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια
δυσκίνησιν. καὶ τὸ σπέρμα, ὡς
τούτων πινόμενον, ἐπέχει ὡς
γονορροίας. αἷμα ὃ ῥοδισά-
ματι μὲν τὸ πνέειν τοῖς
κροτάφοις τῷ ἀϋπνῶν ἐπι-
πνέμενον, ὡς ὅν ὑπάγει. δὲ
ὃ ὡς ἀπὸ τῆς πλῆθους τῆς μα-
ρουλίαν χεῖσιν, τοῦ αἵ-
μοποϊκοῦς, καὶ τοῦ ἀδμα-
πικοῦς, καὶ τοῦ φλεγματικοῦ,
καὶ τοῦ παιδοποιεῖν πρὸς τὸν

μαίνας, ὡς φάσιν γὰρ, ἔμω-
νον. ἐλατῆσαι τὴν τεκνογ-
νίαν, ἀλλὰ καὶ ἀφυῆ τὰ γυ-
νώμυνα ἐργάζονται. ἐφόμε-
να δὲ, καὶ σὺν σισαμελαίῳ
χρώμυα ἰκτεικοῖς λυσί-
τελῆσι. παρεικάζουσι δὲ τὴν
τούτων ψυχρότητα, καὶ ὑγρό-
τητα τῇ τῆς κρηναίων ὑδά-
των, καὶ διὰ τὸτο παῖν ὠ-
φέλιμά ἐστι πρὸς τοῦ δια-
καῖς πυρετοῦς. λέγεται,
ὅτι καὶ τὴν ἐκ τῆς ὑδάτων
ἐναλλαγὴν βλάβην, μετα-
λαμβάνοντα ἀποτρέπουσιν.
ὅ δὲ τούτων χυλὸς δηλητή-
ριόν ἐστι, καὶ ἀναιρεῖ μετα-
λαμβάνοντος ἱκανῶς.

lactucæ vsum euitent. Nā
ut ferunt, non tantum se-
men minuit, sed & libe-
ros tardos atque hebetes
præstat. Cocta, & cum se-
sami oleo deuorata regio
morbo auxiliatur. Nā hu-
ius frigiditatem & humi-
ditatem aquæ fontanæ æ-
quiparāt, igitur aduersus
ardētes febres omnino est
commodissima. Dicitur e-
tiā, quod, si post reliquos
cibos estur, noxiam ex a-
quarum mutatione con-
tractam emendat. Succus
venenū est, qui si largius
sumatur interimit.

Galen.
l. 3.
Simpl.
c. 18.

Μαλάχη III.

Η Μαλάχη ψυχρά ἐστι,
καὶ ὑγρὰ καὶ τὴν αἰ-
ματώσει. ὑπέρχει δὲ ῥαδίως
τὴν γαστέρα, καὶ διὰ τὴν ὑ-
γρότητα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν
γλιχρότητα, καὶ μάλιστα
ὅταν μετ' ἐλαίου, καὶ γά-
ρου προσφέρηται. αἵνου
ταύτη ὁπρὸρρανομήσου ἐκ
τῆς τῆς ἐδωδῆς κερῶ. ὠ-
φέλει δὲ κύστιν, καὶ θώρακα,
καὶ πνεύμονα καὶ τὴν βρογχίτιδα
ἀεὶ φωνήν. ἢ δὲ ἀσθῆν

Malua III.

MAlua frigida, & hu-
mida est primo gra-
du: facile ventriculū per-
uadit, & non solum ob hu-
miditatē sed etiam ob lu-
bricitatem, & maxime si
cum oleo, & garo infera-
tur. Inter edendum, si ipsi
vinū inspergitur, vesicæ,
pectori, & pulmonibus
confert, vocisque rauce-
dinem lenit. Syluestrem
maluam comestam dicunt

Ætius
l. 1. c.
274.

Geo-
pont. l.
12. c.
12.

φασὶν μαλάχῃ ἐδωμένῃ, ἀ-
νώδυνος ποιεῖ, τὸν ὑπὸ
σφηκῶν δακνομένους, εἰ δὲ
,, καὶ δηχθῇ πρὸς ὑπὸ σφηκός,
,, ἢ μελίσσης, καὶ ἀλειφῇ
,, χυλῶ μαλάχης, καὶ μά-
,, λιστα τῇ ἀρχίᾳ, ἐνδύς ἀ-
,, νώδυνος γίνεται. λέγεται
δὲ ὡς καὶ τὸ ταύτης ἀπόζε-
μα πινόμενον, τοῖς τε λεί-
δους δρύπῃει, καὶ ὕπνον ἐ-
πάγει, καὶ εὐτοκίαν αὐτῇ πε-
ποιεῖται τῇ χρωμύῃ ταύ-
τῃ γυναικὶ συνεχέσθην. κα-
ταπάγει δὲ τὰς φλεγμασ-
ταύταις ἐπιπλεηρομένη, καὶ
μαλάσσει τὰ ἐσκιρρώμενα.
μάλιστα δὲ αὐτῆς ἐξαίρετον
ἰδίον, τὸ ἐπιπλεμεμένην τοῖς
δήμασι τῶν σφηκῶν, καὶ με-
λισσῶν ἀνώδυνίαν ἐργάζεσθαι.

Μελάνδιον IV.

Ætius
l. i. c.
278.

,, **Τ**ὸ μελάνδιον θερ-
,, μόν ὅτι, καὶ ξηρὸν κα-
,, τὰ τῇ γ' ἀπόστασιν. ἐστὶ δὲ
,, λεπτομερές, καὶ ἀναιρε-
,, πικρὸν τῶν ἐν τῇ γαστρὶ ἐλ-
,, μίνθων, καὶ πνευμάτων
,, διαθορηπικόν, καὶ φλέγ-
,, ματος ἱμμηπικόν, πρὸς τε
,, ὀρθοπνοίας, καὶ ῥευμα-
,,τισμὸς λυσιτελεῖ ὁσφραι-
,, νόμενον, καὶ μάλιστα μὲν

dolores, quos morsus ves-
parum accersuit, sedare.
Si quispiam quoque à ves-
pa vel ape percussus est, &
succum maluæ, maximeq;
sylvestris illinit, dolorem
non percipit. Dicitur si e-
tiam illius decoctum bibi-
tur, quod calculos conte-
rat, somnum inducat, &
facilem partum, si in fre-
quētiori usu apud mulie-
res fuerit, efficiat, inflam-
mationes emplastri modo
iniecta, extinguat & indu-
rata remolliat. Maxime
vero ipsi proprium est, ut
ictui vesparum & Apum
imposita dolores sedet.

Nigella IV.

Nigella tertio gradu
calefacit, & exsic-
cat: Tenui substantia gau-
det, lumbricos qui in ven-
tre morantur eijcit, flatus
dissipat, & pituitam inci-
dit. Odorata, & præfer-
tim si prius calefacta sit
eos leuat, qui rectâ cerui-
ce spiritū trahunt, & qui-
bus pituita in pulmones

Symeon Sethi,

destillat. Dicitur quod etiā læuissimè trita, & aceto subacta, ventrique imposita, lumbricos fuget, in melle vero fermentata, & cum calida aqua hausta, calculos in renibus, & vesica soluit, urinam mouet, itemq; & menses, & contra venena si à ieiuno estur, valet.

Apiastrum V.

APiastrum calidū est secundo gradu. In stomachi dolore ex frigore orto prodest, & pauore ex melancholiā, vti etiam in mœstitiā quæ sine causā subinde oritur, hilaritatem affert; ante somnū deuoratum læta insomnia excitat; cōtrarium in hoc brassicæ, quæ mala insomnia affert. Inguina offendit. Iulepus ex ipso etiam conficitur, qui contra melācholicos affectus, & demissionem animi, quæ exinde fieri consuevit, utilis est.

De Alimentis.

69

τὸ δερμαθῆναι. λέγεται ὅτι, ὡς καὶ λειοτετεύμενον, καὶ σὺν ὅξει τῇ γαστρὶ ὀπιπτεύμενον, ἀναιρεῖ καὶ ἕτως τὰς ἐλμινδας, καὶ ὡς μάλινι συνεζυμωμένον, καὶ δερμῶ ὕδατι μεταλαμβάνόμενον, τήκει τὰ ἐν τοῖς νεφροῖς, καὶ τῇ κύσει λίθους, διερρητικὸν γίνεται, καὶ καταμηνίων ἀγωγὸν, καὶ ὡς ἀντιφάρμακον πρὸς τὰ δηλητήρια ἐστὶ, εἴ τις αὐτὸ νῆστις μεταλήψεται.

Μελισσόφυλλον V.

ΤΟ μελισσόφυλλον δερμόν ἐστὶ καὶ τὸ β' ἀπόσατον. ὠφελεῖ δὲ πρὸς τὸ διὰ ψύξιν καρδιακὸς, καὶ τὰς ἀπὸ μελαίνης χολῆς δυσθυμίας, καὶ τὸς ἐξ αὐτῆς ἀποτελεστέους ἀλογίστους φόβους, ἐνθυμίαν τε ποιεῖ, λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὸ ὕπνιον λαμβανόμενον, ἐνόνειρον γίνεται ἐναντίως τῇ κράμβῃ, δυσόνειρος γὰρ ὁ κείνη ἐστὶν, βλάβηται ὅτι τὸ βεβῶνας. σκευάζεται ὅτι διὰ τὸ ζελαπίου πάλιν πρὸς τὰ μελαγχολικὰ πάθη, καὶ τὰς αὐτῆς δυσθυμίας ὠφέλιμον.

ΤΟῦ μόσχου διάφορα
εἶδη εἰσὶν, ὧν ὁ κρεῖτ-
τον γίνεται ἐν πόλει
τινὶ πολὺ τῆ Κοράση ἀνατο-
λικωτέρᾳ λεγομένη τεπάτ.
ἔστι δὲ ἡ χροιά ἐπὶ ξανθός.
τέτερος δὲ ἡ ἡίων ὁ ἀπὸ τῆς Ιν-
δίας μετακομιζόμενος, ῥέ-
πει δὲ ἐπὶ τὸ μελαντέρον, καὶ
τούτου πάλιν ὑποδέεσθαι ὁ
ἀπὸ τῆς Σίνων ἀρόμενος.
πάντες δ' ἐν ὀμφαλῷ ἀπα-
γμνῶνται ζῶντινός μονοκέ-
ρωτος μεγέθους ὁμοίᾳ δορυ-
δι. οἰστρομανεῖς γὰρ τὸ τοιοῦ-
τον ζῶον ὀγχέται ἡ ὀμφα-
λὸν, παχυμερούς αἵματος ἐν
τούτῳ συναρομένη, καὶ τιμι-
κῶτα νομῆς καὶ ποτὶς ἀπέχε-
ται, καὶ κυλίνεται ἐπὶ γῆς,
καὶ ἀποβάλλει τὸ ὀμφαλὸν αἵ-
ματος πλήρη βορβοροῦς,
ὅπερ πηγνύμενον μετὰ πικρὰ
καρπὸν ἰσχυρὸν, ὀπκτᾶται
ἐν ὠδία. ἔστι δὲ ὁ μόσχος θερ-
μὸς, καὶ ξηρὸς κατὰ τὴν γῆν.
ἀπόστασιν, καὶ λεπτομερής.
τοιοῦτο δὲ τὰ ἀδενῆ μοῖρα, καὶ
τιμὴ κεφαλὴν τὴν ψυχράν,
βλάπτει δὲ τὴν δερμίν. ὀπι-
στήδειος δὲ ὅτι πρὸς ἀνάκλη-
σιν λειποθυμούντων, καὶ τὴν

Moschi distinctæ sūt
species, quarū op-
tima ex quadam ciuitate,
Tupat vocata, quæ magis
versus Orientem, quàm
Chorasa sita est, proue-
nit. Coloris est subflauī.
Huius peior species est,
quæ ex Indiâ affertur; &
ad nigredinē declinat: &
huius iterū peior species
est, quæ ex Sinâ adue-
hitur. Cunctæ species in
vmbilico animalis cuius-
dam, vnicorni magnitu-
dine capreæ similis nas-
citur. Cum istud animal
veneris æstro percellitur,
intumet ei vmbilicus, ob
crassum sanguinem in eo
collectum, quo tempore
cibo, & potu abstinet, &
humi se volutans, vmbili-
cum sanguine cænofo re-
pletum abjicit, qui debito
tempore coit, & bonum
odorē acquirit. Calidus,
& ficcus est moschus ter-
tio gradu, & tenuis sub-
stantia: Imbecillas partes,
& frigidū corroborat ca-
put: calidum vero offen-

dit. Idoneus est deliquio animi, & virium resolutioni cordisq; affectibus. Cor etiam confirmat, etsi pallore corpora inficit. Quidam eum sic probant: postquam ipsum, ponderarunt, in peluim humidā aut gutturniū conjiciunt, & iterum æqua lance expendunt. Si vero pondere præstat, genuinum ipsum æstimant; si secus, adulteratum pronuntiant.

Fœniculum VII.

FOeniculum facile calefacit, cū sit ex tertio gradu; non tamen pariter siccatur, sed in primo ordine. Hanc ob causam lac generat, quod non faceret si vehementer exsiccaret: ob eandem rationē suffusionibus remedio est, vrinam etiam expellit, & menses prouocat. Repertur & aliud fœniculum, cuius radix, & semen valentio- rem vim siccandi obtinet, quam domesticū. Ideo ut mihi videtur, alium suppressit: nam sanè nullius manifestæ ad-

δυνάμιν ἐκλελυμένων, καὶ πρὸς τὰ καρδιακὰ πάθη. ῥώννυσσι γὰρ ἡ καρδίαν, πλὴν ὠχρότητα τῷ σώματι ποιεῖ. δοκιμάζουσι δὲ τινες τὸν ὅπως ἐν καθυγρασμένη λεκάνῃ, ἢ χερνίβῃ μὲν τὸ σαθρῆσαι πείρασιν αὐτὸν, εἴτε πάλιν σαθρῶσι, καὶ εἰ μὲν τῷ σαθρῶ ὑπερέξει, αὐόδευτον αὐτὸν ἡγοῦνται. εἰ δὲ μὴ, νενοδευμένον λογίζονται.

Μάραθρον. VII.

ΤΟ μάραθρον διερμαίνει μὲν ἐν χερσὶ ὡς ἐν τῇ πείρῃ τήξεως εἶναι, ξηραίνει δὲ ἐκ ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ τὸ α. καὶ διὰ τὸ καὶ γάλακτος γυνητικόν εἶσιν, ἐκ αὐτοῦ γυνῆσιν εἴπερ ὁξήραινεν ἰσχυρῶς, ὑποχορμύοις τε βοηθεῖ κατὰ τὸ αὐτὸν λόγον. ἔστι δὲ καὶ ἔρηπικόν, καὶ καταμηνίων ἀγωγόν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον μάραθρον, ὃ ἡ ῥίζα καὶ τὸ σπέρμα ζησανπικώτερόν ἐστι τῇ δυνάμει, ἢ καὶ τὸ ἕμερον, ὥστε δοκοῦσι μοι τὸ γαστέρα καὶ τὰς ἰσθμῶν εἶναι γὰρ δὴ σύψως γένος

Ætig.
l. i. c.
276.

Gal. l.
7.
simpl.

72 *Symeon Sethi* ;
σαφῶς αὐτῷ μέτεσι. ,,

Μέσπια VIII.

Ætius
I. I. C.
273.

Τ Α' μὲν πέπειρα μέσ-
πια μετέχουσι πνὸς
θερμότητος , τὰ δὲ
ἄωρα, ψυχρὰ, καὶ συφώδη,
καὶ γαστρὸς ἐφεκτικὰ.

Μήκων IX.

Μ Ηκων (ἡ λεγομένη
κωδία) ψυχρὰ ὄντι,
καὶ ξηρὰ μᾶλλον δὲ δευτέραν ἀπό-
στασιν. κρείττων ὅτι τὴν μελαί-
νης ἢ λευκῆς, ἔστι ὅτι ὑπνο-
ποιὸς, δύσπεπτός τε, καὶ ὀ-
λιγότροφος. σὺν μέλιτι λαμ-
βανομένη τῇ γυνῇ προσίθη-
σιν, ὠφελεῖ δὲ τὸν τε θώρα-
κα, καὶ τὴν τραχείαν ἀφθι-
εῖαν, καὶ πρὸς βῆχας, καὶ τὴν
γαστέρα ἐπέχει, εἰ καὶ τινες
ψευδῶς ἐδόξασαν ταύτην πρε-
σβεπείν, αὐτῇ τῇ ἐνεργείᾳ
ἐναντιομήσοι, βλάπτει δὲ τὴν
κεφαλὴν, κατακόρυφος χρω-
μότης, καρμυδαίαν ἐμποιεῖ.
Τινες δὲ καὶ συντείβοντες ταύ-
την, ἐπιτιθέασιν τῇ τῇ αἵ-
θουπνύοντων μετώπῳ, διὰ τὸ
ταύτης ὑπνοποιόν. ἡ δὲ μέ-
λαινα ψυχρότερα καὶ πλείον
ὑπνοποιὸς, ὥστε εἰ ἀμέτρως
εἰς ταύτης μεταλάβῃ, ὕπνος

De Alimentis.

strictionis particeps est.

Mespila VIII.

M Espila natura ali-
quid caliditatis ob-
tinent; quæ verò nōdum
maturuerunt frigida, &
adstringētia sunt, aluum-
que morantur.

Papauer IX.

P Apauer, quod etiam
Kodia à græcis voca-
tur, frigidum, & siccum
est gradu secundo; magis
tamen album, quā quod
nigrum est, somnum facit,
difficile concoquitur, &
parum nutrit. Si cū melle
estur, semen auget, thora-
ci, asperæ arteriæ, & tuf-
si medetur, aluumq; mo-
ratur, licet aliqui falsò pu-
tauerint, quod ipsam sol-
uat eādē facultate; Ca-
piti, continuò comestum,
noxiū est, & grauedines
affert. Idem aliqui contri-
tum vigilantium fronti
imponunt, ob eandē som-
niferam facultatem. Ni-
grum vero frigidius est, &
magis somnificum, adeò
ut, si quispiam minus
moderatè, ipso vtatur,

Symeon Sethi,

somnum profundum & continuum, similemque lethargicis incidat. Cum rosarum oleo cariti illitum, dolores eius à calore prognatos tollit. Dicitur quod quum lacte mulierum, & croco cōmixtum podagricos adiuuat. Ipsius succus venenosus est. Nigri vero succus est, qui Opium dicitur.

Mel X.

MEL calidum, & siccum est in secundo gradu, tenuis, & abstergentis substantiæ: Alicuius tamen acrimoniæ particeps est, ob quam & aluum ad deiectionem sollicitat. Urinam vrget, & facile in corpus distribuitur, neque aluum liquidam facit, si cū aqua mixtum multum ferueat, donec perfectè despumatū sit, continuo scilicet spuma reiecta. Senibus igitur, & quibus frigidus habitus contigit, omnino aptum est. In illis qui in vegeta ætate constituti sunt, & calidi, in bilem

De Alimentis.

73

σαδὺς καὶ κατάφορος γίνεται, ὁμοίως τοῖς ληθαργικοῖς. συὼ δὲ ῥοδίνῳ τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθεμένη, τὰς ἀπὸ θερμότητος ἰᾶται κεφαλαλγίας. λέγεται δὲ ὡς συὼ γυναικείῳ γάλακτι, καὶ κρόκῳ καταπλασσομένη, τοῦ ποδαγρικοῦς ὀνένησιν. ὁδὲ ταύτης ὁπὸς δηλητήριόν ἐστι. καὶ δὲ μελαίνης ὁ χυλὸς ἐστὶ τὸ λεγόμενον ὀπίον.

Μέλι X.

Τὸ μέλι θερμόν ἐστι καὶ ξηρὸν καὶ τιτὼ β. ὑπόστασιν, λεπτομέ-
ρές τε, καὶ ῥυπτικόν, ἔχει δὲ τι δριμύ, δι' ὃ πρὸς ἐκκρίσιν ἐπεγείρει, τιτὼ γαστέρα. διερρηπτικόν, δὲ γίνεται, καὶ εὐαναδ-
τώτερον, καὶ τὴν γαστέρα ἐρεθίζει. εἰ μὴ βέν ὕδατι πλείσῳ ἐψηθῇ, (ἀχρὶς ὅτου τελέως ἀπαφειδῇ) ἀφαιρουμένης συ-
μμεχῶς δηλονότι τῆς ἀφροῦ, γέρουσι μὲν ἔτι, καὶ ὅλως ταῖς ψυχραῖς κράσει ὀπιτύνειον. τοῖς δὲ ἀκμάζουσι, καὶ θερμοῖς, ἐκχολοῦται. ἐψηθὲν δὲ καὶ αὐτὸ ἡπλὸν γί-
νεται, καὶ κατάφορος γίνεται, ὁμοίως τοῖς ληθαργικοῖς. συὼ δὲ ῥοδίνῳ τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθεμένη, τὰς ἀπὸ θερμότητος ἰᾶται κεφαλαλγίας. λέγεται δὲ ὡς συὼ γυναικείῳ γάλακτι, καὶ κρόκῳ καταπλασσομένη, τοῦ ποδαγρικοῦς ὀνένησιν. ὁδὲ ταύτης ὁπὸς δηλητήριόν ἐστι. καὶ δὲ μελαίνης ὁ χυλὸς ἐστὶ τὸ λεγόμενον ὀπίον.

Aeg.
net. l.
7. c. 3.
lit. M.

Galen.
Alim.
Facult.
l. 3. c.
39.
Ætius
l. 1. c.
270.

νεῖ δριμύ, ὁθεν καὶ μάλλον,,
 πρέφει, καὶ εἰς τὰς τῆς κόλ-
 πων κοιλίας λυσιστελεῖ. Δει-
 στον δὲ μέλι τὸ ἡδύ, καὶ δρι-
 μύ, καὶ ξανθόν, καὶ σύμμε-
 τρον, πᾶς τε πάχει, καὶ τῇ
 λεπρότητι. κρεῖττον δὲ τὸ ἐα-
 ρινόν, εἴτα τὸ θερινόν, τὸ
 δὲ χειμερινόν ἄχρηστον. ἔστι δὲ
 καὶ ἐυαλλοίωτον εἰς τὴν ξαν-
 θὴν χολῶν, καὶ μάλιστα ἐν
 ταῖς θερμότεραις κοιλίαις.
 Καθαίρει δὲ ὁ τοῦτου ῥυῖπος
 τὸ σῶμα, ἁσσηπὰ διατηρεῖ τὰ
 πούτων ἐμβολόμματα πάντα,
 καὶ διὰ τῶν οἱ ἀρχαῖοι
 τοῦ νεκροῦς μέλιτι ἐκάλυ-
 πτον ἀνὰ ταῖς θήκας. ὠφελεῖ
 δὲ καὶ ὀπλύνει τὸν οἶ-
 νον, διὰ τὸ μὴ ἀναδίδοθαι
 εἰς τὴν κεφαλὴν, ὠφελεῖ καὶ
 ὡσαύτως εἰς τὸ διεγείρει
 τὴν ἔρεξιν τῆς διὰ φλεγ-
 ματικὸν ἀνορεκτούντων χυ-
 μόν. τέμνει δὲ τὰ παχυμερῆ
 πύελα, καὶ ἀνάγει αὐτά.
 τὰ δὲ διὰ μέλιτος σκαζό-
 ρματα εἴδη δύσπεπτά εἰσι,
 καὶ μὴ καλῶς πεπτόμματα,
 ἐμφεράξαις πᾶς σπλῆνι ἐμ-
 ποιοῦσι. κατὰ κόρον δὲ καὶ διη-
 νεκῶς τὸ μέλι προσφερό-
 μενον, ψῶραν ἐργάζεται.

vertitur. Si per se solū ef-
 ferbuit, minus acre est, &
 magis nutrit, sinuosisque
 vlceribus conducit. Id
 mel, quod suaue, acre, fla-
 uū, & moderatæ est cras-
 sitiei, optimū est. Melius
 etiam est Vere collectum,
 post hoc æstate, quod ve-
 rò hyeme colligitur inuti-
 le existit. Facile quoque in-
 bilem commutatur in ca-
 lidis ventriculis. Mellis
 sordes corpus purgant, &
 quæcunque ipsi iniecta
 fuerint, hæc contra putre-
 dinem tuetur. Ob id anti-
 qui mortuos melle in ca-
 pulis condiebant. Magis
 quam vinum caduco mor-
 bo grauatis, prodest; quia
 ad caput nequit deduci.
 Similiter commodum est,
 ad suscitandum appetitū,
 à pituitosis humoribus su-
 blatum. Sputa crassa inci-
 dit, & ipsa educit. Quæ ex
 melle conficiuntur, ægrè
 quidem concoquuntur;
 ac si probè non confecta,
 iecur & lienem obstruunt.
 Ultra satietatem perpetuò
 ingestum, scabiem adfert.

Symeon Serbi,

Colocasia XI.

COlocasia calida est, sicca secundo gradu, succum verò melancholicum procreat. Continuo comesta colorem fœdat, melancholicos affectus caussatur, ex aceto verò sumpta obstructiones tollit, itaq; eam oportet ante decoquere. Nam per multam coctionem, multum mali succi, quo abundat, deponit.

Myrti bacca XII.

MYrti baccae frigidae, & siccae sunt primo gradu, iisque, qui sanguinem sreatu rejiciunt, proficiunt, & à scorpione percussis, aluoque fluenti. Validè enim constipant, sed vesicae inimicae sunt. Albæ, & dulces participes sunt cuiusdam caliditatis. Omnes tamen aluum cohibent, & humidam atque calidas evaporationes impediunt. Idem faciunt folia fruticis odorata, & capiti imposita. Opitulantur & doloribus dētium, à calore excitatis; si quis-

De Alimentis.

75

Μαπτάνιον XI.

ΤΟ λεγόμενον Μαπτάνιον θερμὸν ὄντι, καὶ ξηρὸν κατὰ β'. ἀπόσασιν, ἀπογεννᾷ ὃ χυμὸν μελαγχολικόν. σπανεχῶς ὃ χρώμαρον ἀχροταὶν ἐμποιεῖ καὶ μελαγχολικὰ πάθη, καὶ ὃ ὄξος πρὸς φερόμενον, ἀποφρακτικὸν γίνεται, διὲ τὸτο πρὸς ψῆσαι. διὰ γὰρ τὸ πολὺ τῆς ἐψήσεως, τὸ πολὺ τῆς ἐν αὐτῷ κακοχυμίας ἀποβάλλει.

Μυρσινόκοκκα XII.

ΤΑ μυρσινόκοκκα ψυχρά ὄντι καὶ ξηρά κατὰ τὴν α'. ἀπόσασιν, ὠφελεῖ ὃ τὸν τε αἱμοπηθικὸν καὶ τὸν σκορποδῆκτον, καὶ πρὸς γαστροῤῥοίαν. ἐπέχει ἰκανῶς, βλάβη δ' ὃ τὴν κύσιν. τὰ δ' ὃ λευκά καὶ γλυκέα, μετέχουσι πινὸς θερμότητος. πάντα ὃ τὴν γαστέρα ἐπέχει, καὶ καλύπτει τὰς ὕγρας καὶ θερμαῖς ἀναδυμιάσεις. δρᾷ δ' ὃ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ φυτὸν τὸ φύλλον ὁσφραυνόμενα, καὶ τὸ κεφαλῇ ἐπιπιδέμενα, ὠφελεῖσι ὃ καὶ πρὸς τὰς ἀπὸ θερμότητος ὀδονταλγίας, εἰ τῷ ἀφροψήματι αὐτῷ, ἐπὶ θερ-

μῶ ὄντι κλύσει τις τὸ σῶμα.
 πρὸς καὶ τὸ συνέχειν τὰς τεί-
 χας ἐκπιπύσας, λυσιτελεῖ-
 σιν οἰκόκνηοι ἅμα κηκίδων,
 μὲν τὸ λεανθῆναι, σὺν ἐλαίῳ
 τῇ κεφαλῇ ἐπιπιδέμευσι.
 τὸ δὲ ὑπὸ ἐχίδνης, ἢ ὄφεως
 δηχθέντας, ὀνίνησιν ὁ τῆς
 φύλλων χυλὸς μέχρις ἡμι-
 λίθου μεταλαμβάνομεν.
 φησὶ δὲ Δημόκριτος, ὥς πνα
 φυσικῶς συμπάθειαν ἔχει ἡ
 μυρσίγη πρὸς τὴν ῥοιάν. φυ-
 τεύομεναι γὰρ πλησίον ἀλλή-
 λων, εὐφορώτατοι γίνονται.
 πεπλέκονται δὲ ἀμφοῖν αἱ
 ῥίζαι, καὶ μὴ πάνυ ἐγγὺς
 ὦσι.

Μασίχη ΔΙΙΙ.

ΜΑΣΙΧΗ θερμὴ ὅτι με-
 τά πινθ ὑγρότητος,
 ὠφελεῖ δὲ τὸ ὑπὸ γλίσχρου
 φλέγματος βλαπτομένης,
 κενόῃ δὲ φλέγμα εἴ τις αὐτῆς
 ἔχει ἐξαγίων τεσσάρων με-
 ταλήψεται, καὶ ἴσα δυνάται
 θαλασσίων, λυσιτελεῖ δὲ καὶ
 πρὸς σωμαχὰς ψυχὰς, ὁ μόν-
 ον ἐνδον μεταλαμβάνο-
 μεν, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ὅπι-
 πλαστομένη ὡσυνύτως καὶ τὸ ἐξ
 αὐτῆς σκευάζομεν ἔλαιον.

De Alimentis.

pian ipsorum decocto, cū
 adhuc calidum existit, os
 eluerit. Capillis qui con-
 tinuò defluunt bacce cum
 gallis tritæ, & cum oleo
 capiti impositæ subue-
 niunt. Foliorum succus
 quantitate scilibræ haustus
 ab aspidē, vel angue ictos
 sanat. Refert Democri-
 tus, aliquā naturalem fa-
 miliaritatem cum grana-
 tis habere. Si sibi inuicem
 propinquæ feruntur fœ-
 cundissimæ euadunt. Am-
 bæ vero radices se inuicē
 amplectuntur; si modo si-
 bi non fuerint nimis pro-
 pinquæ.

Mastiche XIII.

MASTICHE calida est,
 & alicuius humidi-
 tatis. Et quos viscida pi-
 tuita affligit, ijs auxilio
 est. Vacuat pituitā si quis
 quinque drachmas ipsius
 assumpserit, & æqualia
 purgantibus præstat. Ven-
 triculis frigidis prodest,
 non solum intus sumpta,
 sed & extus emplastri mo-
 do imposita: Eodem modo
 & oleū ex ipsa confectum.

Siliqua I.

Siliquas, quæ etiam Cerasatia dicuntur, Galenus rejicit, optans ne è locis, in quibus crescunt, ad nos ferantur, velut mali succi & lignosi, difficilisque concoctionis. Recentiores aiunt, quod post cibum sumptæ ventriculo robur addant, sed ante cibum adhibita, potenter alium resolutam adstringant.

Xiphias, seu Gladius II.

Xiphias improbi succi est, & excrementitiâ humiditate scatet, difficulter concoquitur, nauseam excitat: quapropter potius est totum hoc edulio abstinere. Si quis interdum eo uti voluerit, acribus condimentis id condiat, & vinum magnæ ætatis, & tenuitatis superbibat.

Agallochum III.

Agallocum, arboris est lignum, crescit in variis Orientis regionibus, & simul in partibus australibus. Quamdiu incorruptum est, nihil odo-

Αρχὴ τῶ Z σοιχείαι.

Zυλοκέρατα I.

— Ζυλοκέρατα ἃ καὶ κεράτια λέγονται ταῦτα ὁ μὲν Γαλιένος διαβάλλει, I. 2. A. Fac. 33.
— εὐχόμενοι μὴ μετακομίζεσθαι, ὡς αὐτὰ ἀφ' ὧν τόπων ἐν οἷς γίνονται, ὡς κακόχυμα τε, καὶ ξυλώδη καὶ δύσπεπτα. οἱ δὲ νεώτεροι, ῥωννύειν ταῦτα φασὶ τὸν σόμαχον μὴ πλεονέχου λαμβανόμενα, καὶ ἐπέχειν ἰσχυρῶς γαστρορροίας αὐτὰ πρὸς τῆς ἑσθῆς χρώματα.

Ξιφίας II.

— Ξιφίας κακόχυμος, καὶ πεπρωματικός, καὶ δύσπεπτος, καὶ ναυστιώδης, καὶ διὰ τὸ τοτέως τῆς τέτλης ἐδώδης ἀπέχεσθαι κρεῖττον. ἀν' ὃ τις αὐτὸ ἐνίοτε δελήσει μεταλαβεῖν, δριμέσιν τὸν ἀρτύμασι θεραπεύετω, καὶ οἶνον ἐπιπνέτω πάνυ παλαιὸν καὶ λεπτόν.

Ξυλαλόη III.

— Ξυλαλόη ξύλον ὅτι δένδρεα γίνονται ἐν διαφόροις τοποῖς ἐσῶν, ὁμοῦ καὶ νοτιωτέρων μερῶν. καὶ ἕως μὴ ἀσηπτόν ᾖ, ἑδεμίαν ἔχει διαφορὰν

πρὸς ἐνδοξίαν, σηπόμενον δὲ,
 προσκτᾶται ἐνδοξίαν. ἢ πάνυ
 μύτοι τελείαν, ἀλλὰ τέμ-
 νουσιν αὐτὸ τότε οἱ ἐγχώριοι,
 καὶ κρύπτουσιν ὑπὸ γλῶσσοι πολλῶν
 χοῖ κατὰκαλύπτοντες, καὶ
 μὲν χρόνον ἱκανὸν ἐκβάλλου-
 σι τὰ ξύλα, καὶ πωλοῦσι τοῖς
 ἐμπόροις. οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ,
 καὶ ἐν ἑτέροις χώραις, ξέουσι
 ταῦτα καὶ τὸν φλοιὸν ἀπορ-
 ρύπτουσι, καὶ εἰδοποιῶσιν
 ἑπὶ τῷ ξυλαλόων δὲ διαφο-
 ραὶ εἰσὶ δέκα, ὧν γνώμεται
 ἡ Ἰνδική, ἥ τις ἐν Ἰνδίᾳ γί-
 νεται. ἡ σαμφία, ἥ τις ἐν
 Σάμφῃ γίνεται πόλῃ. καὶ ἡ
 λεγομένη σπεῖς ἥτις ἔστιν
 ὁμοία διὰ τὸ μὴ εἶναι ταύτην
 κρείαν ξυλαλόου. πρὸς δὲ
 καὶ ὑγρὰ, καὶ τῆς ὑγρῆς πάλιν
 διαφοραὶ εἰσὶ δ'. πρὸς ὧν
 πλείονον ἄρτι δι' ἑξένας
 εἰσὶ δὲ πᾶσαι δερμαὶ, καὶ ξη-
 ραί, καὶ τῆς γαστρὸς ἐφεκτι-
 καί, καὶ ἐντόμαχοι, καὶ μάλισ-
 τῇ ὑγρὰ καὶ μὲν ταύτην ἡ Ἰνδι-
 κή. αἱ δὲ λοιπαὶ ἥτις ἔστιν, ῥων-
 νύουσιν τὰ ἐνδοξά μέρη, καὶ
 ἀποφράττουσι τὰς ἐν τῇ
 γαστρὶ ὑγρότητας. καὶ τὰ μὲν
 λοιπὰ εἶδη θυμωόμενα συ-
 νεχῶς, φθίμενα ἀπογεννῶσι

re differt à reliquis Arbo-
 ribus: si putruerit, nancis-
 citur suaueolentiā; haud
 tamē omnino perfectam.
 Sed incolæ id ipsum con-
 cidunt, & sub terra multo
 puluere coopertum relin-
 quunt, post debito tem-
 pore effodiunt, & merca-
 toribus istud lignum di-
 uendunt. Qui verò in
 Ægypto & reliquis regio-
 nibus, istud radunt, corti-
 cemque abiiciunt, & ad
 hunc similem formā mo-
 dum redigunt. Agallochi
 verò decem sunt differen-
 tiæ, ex quibus notum In-
 dicum, nimirum quod in
 India nascitur: Samphi-
 cum, quod in vrbe Sam-
 phia prouenit. Quod
 Speum dicitur, assimile
 quidem ei est, cum tamen
 propriè non sit Agallo-
 chum. Humidi rursus
 sunt quatuor differentiæ,
 de quibus iam superua-
 cuum est differere: omnes
 enim calidæ sunt, & sic-
 cæ, & ventrem cohibent,
 ventriculoque peridoneæ
 sunt; præcipuè verò Hu-

mida, & post hanc Indica. Reliquæ minùs internas partes roborant, obstructionesque hepatis auferunt, & humiditates ventris consumunt. Cæteræ verò species continuò suffumigatæ, pedes ob dulcedinem gignunt; sed ob acrimoniam, sola indica ipsorum generationem prohibet.

Principium literæ O.

Oryza I.

ORyza calida est in primo gradu, sicca verò in secundo. Vehementis nutrimenti est, & difficilis concoctionis. Dioscorides ait quod aluum supprimat; & Galenus similiter dicit quod omnes ipsius semine ad alui constipationem vtantur, vti & hanc alienam opinionem affert, quæ tamen ipsi displicet. Alba igitur Oryza modicè suppressit; magis tamen sicca, propter suam siccitatem. Cum lacte præparata, & cum saccharo comesta bonum habitum & colorem efficit, atque semen auget.

πρὸς τὰ λοιπὰ δένδρα διὰ γλυκύτητα, μόνη δὲ ἡ ἰνδικὴ καλύει τὴν τέτων γενεὴν, διὰ τὴν δριμύτητα.

Ἀρχὴ τῆς Ο σοιχείας.

Ὁρύζα I.

Oρύζα θερμὴ ὥς ἡ χυτὴ τὴν α'. ἀπόσασιν, ξηρὰ δὲ ἡ χυτὴ τὴν β'. ἐστὶ δὲ τροφικὴ ἱκανῶς, καὶ δύσπεπτη. καὶ ὁ μὲν Διοσκορίδης ἐπέχειν ταύτῃ φησὶ τὴν γαστέρα, ὁ δὲ Γαλιένος λέγει ὡς τέτω τῷ σπέρματι χεῶνται πάντες, εἰς ὅπῃ χεσιν γαστρός καὶ ὡς ἄλλοτεῖαν παρυσάγων τὴν δόξαν καὶ ἀπαρεσκόμειον αὐτῷ. ἡ μὲν ἔν λάλῃ ὄρυζα μετρίως ἐπέχει. εἰ δὲ ἐρυθρὰ, πλείον ὡς διὰ τὴν ξηρότητα. μὲν δὲ γάλακτος κατασκορδαζομένη, καὶ σὺν σικκάρῳ μεταλαμβάνομένη ἐνδύειται, καὶ εὐχροίαν ποιεῖται, καὶ τῇ γυνὴν περικαλεῖται.

1.2.c.7,

1.1:Al.

Fac. ca

17.

Τὸ ὄινον χεῖνται π-
νές μὲν χεῖν τῆς ἐκ
τούτου ὠφελείας, οἱ
ἢ διὰ τὸ πλὴν ψυχρὸν εὐφρα-
ναι, οἱ ἢ διὰ πλὴν ἐν τῇ
γύσει ἡδονῶν, οἱ ἢ διὰ
πάντα. καὶ ὁ μὲν νέθ οἶνον

Ætius
l. i. c.
304.

,, θερμὸς ὅτι καὶ πλὴν αἵ-
,, ὑπόστασιν, ὁ ἢ πᾶν πα-
,, λαιὸς καὶ πλὴν τεῖπλῳ, ὁ
,, μέσθ καὶ πλὴν δατέ-
,, ρων. πέφυκε ἢ τῆς τρεφόν-

Galen.
l. 3. F.
Anim.
c. 40.

,, των τὸ σῶμα, καὶ ὁ μὲν
,, ἐρυθρὸς καὶ παχὺς, εἰς
,, αἵματος ἡύεσιν ὀπιτη-
,, δειέτατθ, βραχείας
,, δέομθ τῆς εἰς αὐτὸ
,, μεταβολῆς, ἐφεξῆς ἢ
,, τούτου ὁ μέλας καὶ γλυ-
,, κὺς, καὶ παχὺς, εἴτα πρὸς
,, τούτοις ὁ αὐστηρὸς, εἴτ'

Ætius
l. d.

,, ὁ κίρρός. ἤπλον ἢ ἀπάν-
,, των, ὁ λευκὸς, καὶ λεπ-
,, τὸς, καὶ αὐστηρὸς, τρέφει τὸ
,, σῶμα, καὶ οἱ μὲν τῆς ὄινων
,, παχεῖς, τροφικώτεροι
,, τῆς λεπτῶν, καὶ δυνατε-
,, ρώτεροι, οἱ ἢ λεπτοὶ
,, ἐναναλοπάτεροι, καὶ
,, διυρηπικώτεροι, πλὴν οἱ
,, παχεῖς τῆς ὄινων σαλπί-
,, κοι εἰσι τῶν γαστρῶν. καὶ

Vino aliqui propter
ipsius utilitatem
vtuntur; aliqui verò ad
oblectandos animos; ali-
qui ob suauitatem quam
in gustu percipiunt; ali-
qui propter hæc omnia.
Nouum quidem vinum
calidum est primo gradu;
plurimæ verò ætatis, ter-
tio; mediæ ætatis, secun-
do. Numeratur inter ea
quæ corpori alimentum
sunt. Rubrum & crassum
ad sanguinem generan-
dum aptissimum est, &
paruam requirit mutatio-
nem, vt in eum vertatur.
Deinde post hoc nigrum
dulce, & crassum; post
istud austerum, & demum
melinum. Minus verò
omnium album & tenue,
austerumque corpus nu-
trit: Ex vini quoque ge-
neribus crassa reliquis
sunt valentioris nutri-
menti, & ægræ conco-
ctionis. Tenuia facilius
per corpus deducuntur,
vrinam mouent, nisi
quod crassa vina aluum
supprimant.

supprimant. Quædam etiam ex ipsis iecur, splenem, renisque obstruunt. Hinc quibusdam subter cutem aqua oritur: quibusdā verò, eis plus nimio vtentibus calculi, maximè si senes fuerint. Qui verò temperatum corpus habent, iis vinum rubrum est commodum, & substantia tenue, & leuiter adstringens. Pituitosis verò conuenit id cui aliquid ætatis accessit, quod tenue est, fuluum, odoratum & falsum. Vinum verò non solum nutrit, verum & plurimum ad distributionem cibi confert, & calidum innatum excitat & auget. Multi qui arido corporis habitu sunt præditi, cum bonum ex ipsius vsu nanciscuntur. Insignem verò proprietatem habet, vt cibum transferat, ipsum deducendo ad partes, & per angustos meatus transmittendo ob peculiarem tenuitatem: calefacit quoque partes, laudabilem habitum con-

πνες ἐξ αὐτῆς ἐμφεράτ-
τασι τό τε ἥπαρ, καὶ
σπλῆνα, καὶ νεφροὺς.
καὶ ντεδθεν οἱ μὲν ὑδριῶ-
σιν, οἱ δὲ λιθιῶσι τῆς
ἐπὶ πλείστον αὐτοῖς χρω-
μένων, καὶ μάλιστα γε-
ρόντων. τοῖς οὖν συμμέ-
τρως τὴν κρᾶσιν σώμασιν
ἐπιτήδειον ὁ τὴν χροῖαν ῥο-
δερυθρὸς, τῇ δὲ συστάσει λε-
πιὸς καὶ ὑποσύφων ἡρέμα.
τοῖς δὲ φλεγματικοῖς ὁ πα-
λαιότερος, καὶ λεπιὸς, καὶ
κίρρὸς, καὶ εὐώδης, καὶ
ἀλυκός. ἢ μόνον δὲ τρέφει ὁ
οἶνος, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα
συνεργεῖ πρὸς τὴν ἀνάδο-
σιν τῆς ἔσφης, διεγείρει-
τὲ τὸ ἐμφυτον θερμὸν, καὶ
αὐξάνει. πολλοὶ δὲ τῆς χρω-
μένων αὐτῇ ξηροῦ τῷ σώ-
ματι ὄντες, εἰς ἐκείνην με-
τέπεισον. ἐξαίρετον δὲ ιδιό-
τητα ἔχει τὸ διαπορευμένον
τὴν ἔσφην [ἐπὶ τὰ μόρια
διαβιβάζων αὐτὴν, καὶ διὰ
τῆς στενωπῶν διόδων τῇ
οἰκείᾳ λεπτομερείᾳ, θερμαί-
νει τε τὰ μόρια] καὶ ἐκεί-
νην ποιεῖ, καὶ ἕρπει πρὸς
τρέψει, δι' ὧν ἐκ ἐλαχίστης
ποσότητος πεπρωμάτων ἐκ-

Ægi.
neta li-
c. 95.
Oribas
l. Eu-
port.
c. 120.

gis fluidum reddat: Hoc iij
testantur, qui ob redun-
dantem in capite sangui-
nem, desipiunt. Sed ho-
rum desipientia cum risu
adeft. Non solum id in
corpore, vt diximus, exer-
cet, sed etiam in anima
absurdas mutationes of-
tendit: Ipsam enim exhi-
larat, bonam spem, ma-
gnanimitatem & liberali-
tatem affert. Nam si quis-
piam multos viderit timi-
dos, post huius potionem
illos audaces, securos ani-
mo, & bona spe fretos
conspiciet; parcos verò li-
berales fieri, & taciturnos
sapientesque, immodera-
tè garrulos. Quod Ho-
merus indicauit, dicens:
Compulit & vinum pru-
dentem promere carmen,
Et mollem risum, atque agi-
lem exercere choream.

Aliqui post epotum vi-
nū veritatis studiosi fiunt:
Vinum enim, vt quidam
in prouerbio dixit, veritas
est. Continuus tamen &
immoderatus ipsius vsus
vitale robur dissoluit, &

τὸτο ἐκ τῆς διὰ πλῆθος
αἵματος ἐν τῇ κεφαλῇ
παρεφρονέντων. ἔστι γὰρ ἡ
τέτων ᾧ παρεφροσύνη μὲν γέ-
λωτος, ἢ μόνον ὅτι εἰς τὸ
σῶμα δρᾷ, ὡς παρείπομεν,
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ ἀλ-
λοιώσεις πινὰς ἐνδείκνυται
ᾧ παρόξους. εὐφραίνει γὰρ
ταύτην, καὶ εὐέλπιν ἐργά-
ζεται, καὶ ἀνδρείαν, καὶ
εὐμετάδοτον. καὶ πολλὰς
αὖτις ἴδῃ δειλὰς ἐπὶ τῇ
πόσει τέττε δρασωομένους,
[καὶ εὐθυμῶντας, καὶ ἐλ-
πίσιν ἀγαθὰς τρεφομένους,]
καὶ φειδωλὰς εὐμεταδότας
γινομένους, καὶ σιωπηλὰς,
καὶ νυνεχεῖς ἀμετρα δια-
λεγομένους, ὅπως καὶ Ὀμηρος
ἐδήλωσεν εἰπὼν
οἶνον ὅς' ἐφείκε, καὶ ἐχέ-
φροντα παρ' μάλ' αἶψαι.
καὶ θ' ἀπαλὸν γαλάσαι, καὶ
τ' ὀρχήσασθ' ἀνῆκε.

πινὲς ὅτι, καὶ φιλαλήδεις
ἐπὶ τῷ πότῳ γίνονται.
οἶνον γὰρ, καὶ ἀλήθεια, ὡς
φησὶ παρεμύθεια πρὸς. ἡ δὲ ὡς
τέττε σιωπῆς, καὶ ἀμετρὰς
χρῆσις, τὸν ζωτικὸν κατὰ-
λύει τόνον, καὶ τὸ ἐμφυτον
καταβαπτίζει δερμὸν, καὶ

Odyss.
13.

Theo-
crit.
Idyll.
302

ἀποπληξίας πολλάκις, καὶ
ὀπληψίας ἐργάζεται, καὶ
ὁμοίᾳ τῷ σώματος διάθε-
σιν, καὶ αὐτὴ κατὰ πᾶσα
ποιεῖ τὴν βλάβην τῷ ἡγε-
μονικῷ. καὶ διὰ τὸ τοῦ
ἔργου χειρὸν αὐτῆς, αἵτε
αἰδήσεις ἀχλυώδεις, καὶ ἡ
διάνοια ἔκστασις. καὶ ὁ
ποιητὴς ὁ δὴ λὼν τὸ ἐν αὐτῷ
ἐκλυπκὸν φησί:

μή μοι οἶνον ἄφρε μελί-
φρονα πότνια μήτηρ,
μή μ' ἀπογνώσης, μέλει
δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.

Ο' ΞΘ III.

ΠΕὖ τῷ ὅξος πολλὴ
ἀμφιβολία τοῖς ἀρ-
χαιοῖς γέρονε. τῷ μὲν
λερόντων θερμὸν τὸ τοῦ
διὰ τὴν λεπτομερίαν, τῷ δὲ
ψυχρὸν, διὰ τὸ φανερώς
ψύχειν τὸ σῶμα μεταλαμ-
βανόμενον. καὶ τέλει ἀπε-
δείχθη, ψυχρὸν μὲν καὶ τὴν
ἀπόστασιν ὀπίσθετα μένιν, καὶ
ξηρὸν δὲ καὶ τὴν γ'. λυσι-
τελεῖ δὲ πρὸς τὴν ἐκ τῆς
σηληθείων τῆς πηγνύων
τὸ αἷμα βλάβην, οἷον ὅπως,
καὶ κωνεία. ἀναλύει τε τὸ
πηγνύμενον γάλα ἐν τῇ γα-
στρί, καὶ τοὺς παχεῖς, καὶ

Diosc.
l. 5. c.
21.

De Alimentis.

natiuum calorem obruit:
sæpè apoplexias comitia-
lesque morbos accersit, &
tremulam corporis dispo-
sitionem, & ipso tangi,
rationi nocet. Idcirco sen-
sus illorum qui ipso vtun-
tur, obtusi sunt, & mente
turbulenta. Nam Poëta
declarans vim vini dissol-
uentem ait:

*Ne mihi des dulcem gene-
trix veneranda lyæum;
Ne me debilites, fortem nec
me esse recorder.*

Acetum III.

DE aceto varia dubia
apud antiquos exor-
ta sunt. Quidam ipsorum
ob tenuitatem id calidum
esse promulgarunt: qui-
dam verò frigidum, quod
manifestò corpora refri-
geret assumptum. Tan-
dem frigidum id intense
in primo gradu esse, siccū
verò in tertio demonstra-
tum est. Contra noxam
venenorum, quæ sangui-
nem coagulant, valet, vti
est opium & cicuta. Lac
quoque quod in ventre
coiuit, dissolvit, humores

que crassos, & viscidos attenuat. Ad dentiū etiam dolores ex caliditate natos, si ipso os eluatur, prodest, & sacro igni aspersum acrium humorum impetū auertit, cum aqua haustum, sitim quæ ex caliditate & humiditate incidit, remouet, & fluxum sanguinis coërcet. Contra morsus verò canis rabiosi proficit, si aspergatur, & ictericos oculos si frequentius in balneo odoretur, morsusq; scorpionis si calidum infundatur. Magnoperè calidi temperamenti adjuuat corpora, valideq; flauam bilem coërcet. Nerui ipso offenduntur, quia exsanguis sunt, & ob tenuitatem ipforum intimas particulas subingreditur. Pari modo etiam frigidas & melancholicas constitutiones, arthriticosque lædit, & Veneris appetitum reprimat, corporaque gracilia reddit. Qui frigidam & siccam temperiem, infirmum pectus, pulmones

γλίσχους λεπιδώδεις χυμούς, ὠφέλιμόν τε ὅτι πρὸς τὰς ἐκ θερμότητος ὀδονταλγίας διακλυζόμενον, καὶ πρὸς τὰ ἐρυσιπέλατα ἀναχαλίζων τὴν ὀπιρρόειν τῆς δριμέων χυμῶν. κατὰ πᾶν τε τὴν ἐκ θερμότητος καὶ ὑγρότητος δι΄ ἑαυτὴν μεθ' ὕδατος λαμβανόμενον, καὶ ἐπέχει τὴν τῆς αἵματος ῥοαίαν. πρὸς ὃ τὴν δῆξιν τῆς λυσσῶντος κυνὸς ὀνείνησιν ὀπιρραίνόμενον, καὶ πρὸς ἰκτερίων τας ὀφθαλμούς ἐν βαλανείῳ ὀσφραίνόμενον συνεχέστερον, καὶ πρὸς δῆγμα σκορπίου θερμόν τῆτο ὀπιρραίνόμενον. καὶ πᾶν τὸ τῆς θερμότητος τὴν κρᾶσιν ὠφελεῖ, καὶ σφοδρῶς τὴν ξανθὴν κατὰ πᾶν χαλκὴν βλάβην ὃ τὰ νεύρα, διὰ τε τὸ αἷμα αὐτὰ εἶναι, καὶ τὴν ἐν βάθει αὐτῆς διεισδυμένην διὰ τὴν λεπτομέρειαν. ὁσαύτως καὶ τὰς ψυχὰς καὶ μεγαυχολικὰς κρᾶσεις, καὶ τὸν ἀρδριπικὴν ἐκκόπηι τε τὴν τῆς ἀφροδισίων ὀρεξιν, καὶ ἰχναίνει τὸ σῶμα. δεῖ ὃ τοῦτου ἀπέχεσθαι τοὺς ψυχροὺς, καὶ ξηροὺς τὴν κρᾶσιν, καὶ τὸν

ἀδενῇ ἔχοντας τὸν τε δώ-
ρακα, καὶ τὸν πνέμονα, καὶ
τὰ νεύρα. εἰ δὲ ποτὲ καὶ
χρησθῇτο τέτρω, θεραπευέ-
ται τὴν ἐκ τούτου βλάβη
μύελι, καὶ γλυκυτάτοις
ἐδέσμασι καὶ δερμοτάτοις ἀρ-
τύμασι, βλάβη δὲ καὶ τὴν
ὄψιν. πρὸς δὲ τὰς ἐκ πυ-
ρὸς ἐλκώσας ἐνδὺς ἐπιπ-
ιδέμενον λυσίτελεϊ, καὶ τὴν
γαστέρα ἐπέχει, καὶ τὴν τῆς
θώρακος ὀρέξιν διεγείρει, τοῖς
πνευρῶσι τραύμασιν εἰς ἐμ-
βρεχόμενον, καὶ ἐπιπιδέμε-
ον, καλύπτει τὴν φλεγμονὴν
αὐτῇ, καὶ ὁ τούτου ἀτμός
ζέοντος πρὸς τὸν ἐν τοῖς
ὠσὶν ἦχον, καὶ τὰς βαρυ-
κοΐας ἐπιτῆδει. [ὠφελεῖ
δὲ τὸ ὅξος ταῖς φλεγμο-
ναῖς ἐπιπιδέμενον,] καὶ τὰς
τοῦ σώματος κνησμονὰς κα-
ταπαύει, καὶ τοῖς ψυχροῖς
σπύγμασι τῇ ἰοβόλων δερ-
μὸν ἐπιρρεάνόμενον ὀνίνησι,
ψυχρὸν τε δερμοῖς. λέγεται
δὲ καὶ μεταπαύειν τὰς χρο-
νίας ἐνῆχας, τὰς δὲ ἐπιγ-
γομύας ἐπιτείνειν. πρὸς δὲ
τὴν φρενίτιν νόσον, καὶ τὰς
τῆς κεφαλῆς φλεγμονὰς συν-
ῥοδῶν ἐπαλξόμενον, ἔχ

& nervos habent, ab eo
abstinere debent. Si verò
ipso quandoque utuntur,
noxam contractam, melle
seu dulcibus cibis, & ca-
lidis condimentis cura-
bunt; officit etiam visui.
Exulcerationes ex adu-
stione protinus imposi-
tum iuvat, aluum suppri-
mit, & ciborum appeten-
tiam suscitatur, recentibus-
que vulneribus lana suc-
cida, & ipso madida inie-
cta, inflammationes ex-
tinguit Vapor ipsius cum
feruct, aurium sono, &
grauitati auditus commo-
dum est remedium. Ace-
tum etiam inflammatio-
nibus impositum, profi-
cium est, pruritus cor-
poris compescit, cali-
dumque frigidis ictibus
venenatorum instillatum
præsidio est, calidis verò
frigidum. Dicitur quod
etiam diuturnas tusses fi-
niet, recentes verò pro-
ducat. Phrenitidi mor-
bo, & capitis inflamma-
tionibus cum oleo rosa-
rum inunctum, magnum

remedium est. Eodem modo & iis quos sitis cruciat, hydropicis: quia ipsorum sitis à caliditate & humiditate est.

De Testaceis IV.

OMnium caro Testaceorum falsum habet succum: & ventrem omnia soluunt. Crudum verò succum generant, & plurima ipsorum carnem duram habent. Optima inter ipsa sunt, quæ pectines & ostreae dicuntur, quod reliquis testaceis molliorem carnem obtinuerunt. Verum & istæ pituitam generant. Minus utiles sunt muscoli dicti.

De coturnicibus V.

CAro istarum alitum calide, crasseque substantiæ, difficilis concoctionis, & mali succi est. Aluum moratur, ius verò ipsarum eam citat, & hanc ob causam eis, quos colica affligit, prodest. Bilis verò coturnicum, oculos illachrymantes sanat.

ἐλάχιστον ἄκθ γίνεται. ὡσαύτως καὶ πρὸς τοὺς διψώδεις ὑδεικῆς, διὰ τὸ ἀπὸ θερμότητος καὶ ὑγρότητος εἶναι τὴν δίψαν αὐτῶν.

Περὶ ὀσρακοδέρμων IV.

TA ὀσρακόδεσμα ^{Galeni.} πάντα ἀλυκὸν ἔχει ^{l. 3. Fac.} χυμὸν ἐν τῇ σαρκί. ^{Alim.} ὑπαίγκσι τε πάντα τὴν γαστέρα. ἀποξηρῶσι δὲ χυμὸν ὥμῶν, καὶ τὰ πλείστα σκληρὰν ἔχει τὴν σάρκα τούτων. κρείττονα δὲ τὰ λεγόμενα κτένια καὶ τὰ ὀσρα διὰ τὸ μαλακώτεράν ἔχειν τῇ ἄλλων ὀσρακοδέρμων τὴν σάρκα. ἀλλὰ καὶ ταῦτα φλέγμα ἀποξηρῶν. τὰ δὲ λεγόμενα ἀμύδια δύσχευτα.

Περὶ ὀρτύγων V.

HΤῶν τοιούτων πτερυγίων σαφὲς θερμὴ ὅσιν, καὶ παχυμερὴς, καὶ δύσπεπτος, καὶ κακόχυμος. ἐπέχει δὲ τὴν γαστέρα. ὁ δὲ ταύτης ζώμης πρὸς τρέπει ταύτην, καὶ διὰ τοῦτο λυσιτελεῖ τοῖς ὑπὸ κωλικοῦ νοσήματος ὀχλημένοις. ἢ δὲ τῶν ὀρτύγων χολὴ τοὺς δακρύοντας ὀφθαλμοὺς ἐνίγησι.

Περὶ ὀρνίθων, ἥτοι ἀλεκτο-
είδων, καὶ ὀρνιθοπώλων

VI.

Η τῶν λεγόμενων ὀρνί-
θων σὰρξ εὐπεπτός
ἐστι, καὶ εὐχυμῶς, καὶ μά-
λιστα τῶν ἀρχομένων ὠοτο-
κεῖν. δυνάμεις δὲ ὅτιν εἰς
εὐχυμίαν μὲν πῶς τῶν ἀτα-
γμένων. τρέφει δὲ ἐν πλείον
ἐκείνων, καὶ μάλιστα εἰ π-
μελώδης ἐστίν. ἡ τοιαύτη ὅ
ἐνθάδ' ἐστὶ τὸ σῶμα, ὠφελεῖ ὅ
τῶν μὴ σφόδρα ἀγωνίζο-
μένων, καὶ εὐχνοίαν πε-
ποιεῖται, καὶ πείθει τῇ γυνῇ,
καὶ τῇ τῷ ἐγκεφάλῳ εἰσὶν,
καὶ μάλιστα ὁ τούτων μυε-
λός. τρέφει γὰρ ἰκανῶς τὸν
ἐγκέφαλον, καὶ διὰ τῆς το-
φᾶπ' τοῖς κεφοτέρῃς τὸν
λογισμὸν λυσιτελεῖν. καὶ δὲ
ὅ τὸν ἀλεκτοείδων μετα-
λαμβάνοντα, καὶ ὀξυγάλα-
κτος ἐνθὺς μεταχεῖν. πε-
τήρηται γὰρ κωλικάς τὸ
ποιεῖτον ἀποχυνῶν νότοις. τὰ
καὶ λεγόμενα ὀρνιθοπώλα,
ἀπ' ἐπὶ ὅτιν. ἀποχυνῶν ὅ
αἷμα σύμμετρον τῇ συστάσει,
μὴ τε πᾶν λεπτόν, μὴ τε
πᾶν παχύ. λυσιτελοῦσι ὅ
τοῖς ἀγυμνάστοις, καὶ ταῖς ἐμ-

De Gallinis seu Gallis, &
Gallinarum pullis,

VI.

R Elatarum volucrum
caro facilis est con-
coctionis, laudabilis suc-
ci, & maximè earum quæ
oua parere incipiunt. Post
Attagines enim, ob præ-
stantiam succi, proximum
locum meretur. Idèd nu-
trimenti illis est fortioris,
& maximè si pinguis fue-
rit. Nam talis corpus hu-
meclat, & eos qui non
valde laborant, subleuat,
probum colorem confert,
semen & cerebrum au-
get, præcipuè ipsarum
medulla cerebrum affatim
nutrit, & hanc ob caus-
sam quidam aiunt quod
leuioris iudicii homini-
bus proffit. Non oportet
eos qui gallorum carne
vescuntur, repentè lac-
acidum ingerere: obser-
uatur enim quod colicam
laxioris intestini morbum,
producat. Qui pulli gal-
linacei dicuntur, facile
concoquuntur. Sanguini-
nem qui ex media materia

est, nec valde tenuem, nec crassum gignunt. Illis qui non exercentur, profunt, & quos continuo obstructions affligunt. Alium fufam reddunt, & stomachum supramodum calefacti adiuuant.

Principium literæ Π.

Pepo I.

PEpo frigidus & humidus est in secundo gradu. Minus tamen dulcis frigidus est. Maturus substantiæ est tenuis & abstergentis, incidentisque facultatis particeps est; ex qua causa urinam mouet, corpus purum reddit, imprimis si quis semen exsiccauerit, conciderit, cribrauerit, atque puluerem vsurpauerit: Hic enim multum abstergit; & adeo vt calculosis renibus conducatur. Vitiosum tamen succum pepo in corpore gignit, magisque si non probè sit concoctus. Igitur ipsum ante alios cibos assumere conuenit, & pituitosis vinum vetustum superbibere bi-

φράξοι. συνεχέστερον ἀλίσκομύοις. περτέπουσι ὃ πτωχασέοι. [καὶ ὠφελεῖσι] τὸν σῶμαχον ὑπερθερμαινόμενα.

Ἀρχὴ τῆς Π σοιχείας.

Πέπων I.

Ο Πέπων ψυχρός ἐστὶ, καὶ ὑγρὸς καὶ πτωχασέοι. ἀπόστασιν, ἥπλον ὃ ψυχρὸς ὁ γλυκύς. ἐστὶ ὃ ὁ πεπεμμενός λεπτομερεστέρας ὑσίας, ῥυθμικῆς τε καὶ τμητικῆς μετείληφε δυνάμεως, ὅθεν διαρκηπικός τε ἐστὶ, καὶ λαμπρύνει τὸ σῶμα, καὶ μάλλον εἰ ξηρόνας τις τὸ σπέρμα, καὶ κόψας, καὶ σήσας, σμήματι χεῖσαιτο, τὸτο γὰρ καὶ ῥύπτι πλέον, ὥστε καὶ πρὸς λιθιῶντας ἀρμότειν νεφερίς. μοχθηρὸν ὃ χυμὸν ἀποχυνᾷ ὁ πέπων ἐν τῷ σώματι, καὶ μάλλον ὅταν μὴ χαλῶς πεφθῇ. δεῖ ὃ τὸτον πρὸ τῆς ἄλλης τροφῆς εἰσίδειν, καὶ πρὸ μὲν φλεγματικὸς οἶνον τούτου παλαιὸν ὅπιπνεν, πρὸ δὲ

Galen.
l. 2. A.
F. c. 4.
Ætius
l. 1. c.
319.

90 *Symeon Sethi,*
 ξανδοχόλως, ὁξώδη περ-
 σφένεσθαι ἔοφιν. πάντας ὅ-
 μιν τὸ τοῦ εὐχόμε μεταλαμ-
 βάνειν ἔοφιν. ἡ γὰρ τοιαύ-
 τη, ἐποτρέπει τὴν ἐξ αὐτῆς
 βλάβην. ἔστι ὅτι εὐαλλοίω-
 τος, καὶ εἴτε φλέγματα τύ-
 χοι, εἴτε ξανθὸν χολὴν,
 εὐθὺς ἀλλοιοῦται εἰς αὐτὰ,
 καὶ τὸ μὲν ξανδοχόλως ὁ
 πᾶν γλυκὺς βλάβη, καὶ
 ὅτι φλεγματικὸς ὁ μὲν πᾶν
 πέπεισθαι. εὐπεπτότερος ὅ-
 ὅτι γλυκὺς. ὅσοι ὅτι δερ-
 μὴν ἔχουσιν τὴν γαστέρα, καὶ
 ξανδοχόλοι τυγχάνουσιν,
 βλάβησιν ὅτι πίνοντες τοῦ-
 τω οἶνον. αὐτὸς γὰρ εὐανά-
 δος, καὶ ὁ οἶνος ἀναδί-
 δοται ἐπὶ πλείστον περ-
 σφένεσθαι, καὶ δριμύτερον τὸν
 ἐξ αὐτῆς ἀπογίνεται χυμὸν
 ἐν τοῖς τοιαύτοις σώμασιν.
 ἔστι καὶ ναυπώδης, λεπιδί-
 ὅτι καὶ τὸ παχὺς, καὶ γλί-
 σχος χυμὸς. δεῖ ὅτι περὶ
 τοῦτοισι τὸ μὲν φλεγματι-
 κοῦς τὸ χαλκὸν τῆς ἐν αὐτῷ
 περσφένεσθαι ἔστι, ἢ τοι τὸ
 περὶ τῆς σπέρματος. τὸ ὅτι
 ξανδοχόλως καὶ μέχρι τῆς
 δερματίδος καταντῶν, διὰ
 τὸ μὲν εὐαλλοίωτον εἶναι τὸ

De Alimentis.
 liosis, sed acidos cibos co-
 medere. Omnibus verò
 probi succi cibosingere.
 Talis omnem noxam
 qui ex ipso oritur, auer-
 tit. Facile etiam mutatur,
 siue pituitam siue flauam
 bilem nanciscatur: Re-
 pentè enim in istos humo-
 res vertitur. Biliosis nimis
 dulcis noxius est; pituito-
 sis verò qui nondum pro-
 bè maturuit. Attamen
 melius dulcis concoqui-
 tur. Qui calidam intem-
 periem obtinent, & biliosi
 sunt, læduntur, cùm huic
 vinum superbibunt. Fa-
 cile iste in corpus differ-
 tur, & vinum, ut pluri-
 mùm ipsum præparat, ut
 distribuatur; acresque hu-
 mores in huiusmodi cor-
 poribus ex ipso producit.
 Nauseam etiam affert;
 nam crassos & viscidos
 humores attenuat. Quod
 laxum, seu quod propius
 femini est, hoc pituitosi
 ipsius substantiæ debent
 præferre. Biliosi verò,
 quod corticem propè ac-
 cedit; quia non facile cor-

Symeon Sethi,

rumpitur quod ipsi adja-
cet. Tales, quos fames
torquet, hoc abstineant;
aut non statim alios cibos
assumant; nam vitiabitur.
Dicunt quoque ne, quos
calculus cruciat, statim
panem edant; quia ipsius
visciditas ad renes defer-
tur, & præcipuè si non
probè fermentatus fuerit.
Majores etiam Pepones
teretibus præferunt, ve-
luti quod urinam magis
vrgeant & abstergant.
Omnes aluum solvunt.
Et quibus aluus magis ob
horum usum liquefcit,
isti minùs noxii sunt. Fer-
tur prætereà quòd impe-
tum Veneris, & semen
minuant. Is verò Pepo
qui Saracenicus dicitur,
frigidus & humidus est,
contra febres ardentes
prodest, tertianas exquisi-
tas, & calidos ventres. Eis
autem qui frigidam in-
temperiem, & humidum
ventrem habent, omnino
alienus est.

De Alimentis. 91

ἡδαικίμυον αὐτῇ. τὸ δὲ
πλείονος πεινῶντας, ἔδει
τούτοις μεταχεῖν, καὶ μὴ
εὐθὺς ἑτέρα χρῆσθαι ἔσθῃ,
ἀλλοιωθήσεται γὰρ. τὸ δὲ
λιθῶντας φασὶ μὴ δεῖν εὐ-
θὺς προσφέρειν ἄρτον, διὰ
τὸ μὴ διαβιβαδύσθαι τὴν
γλισχροτητα τοῦτο ἐπὶ
τὸν νεφρὸν, καὶ μάλιστα εἰ
μὴ χαλῶς εἴη ἐξυμωμένον.
προκρίνεται δὲ τὸ μακροτέ-
ρος πέπονας τῆς στρογγύ-
λων, ὡς διερρηπικωτέρος,
καὶ ῥυπικωτέρος. εἰσὶ δὲ
πάντες προτρέπικαὶ τῆς γασ-
τρὸς. καὶ οἷς ἡ γαστήρ ὑπὸ
τούτων πλείον ὑπάγεται,
ἔτοι ἡπλον ἐλάττονται. λέ-
γεται δὲ καὶ ὡς τὴν πρὸς τὸ
ἀφροδίσιον ὀρεξιν, καὶ τὴν
γονὴν ἐλαττοῦσιν. ὁ δὲ λεγό-
μενος Σαρακηνικὸς πέ-
πων, ψυχρὸς ὅστις, καὶ ὑγρὸς,
καὶ ὠφέλιμος, εἰς τε τὰς
καύσους πυρετῶν, καὶ τὰς
ἀκριβεῖς τειλαίνας, καὶ τὰς
δερματὶ γαστέρας. τοῖς δὲ τὴν
κράσιν ψυχροῖς, καὶ τὸν σό-
μαχον ὑγροῖς πάντα βλαβερὸν
καταδείκνυται.

ΤΑ' πισάκια ὀλιγό-
τροφά ἐστὶ, καὶ θερμά,
καὶ ξηρὰ καὶ πικρὰ β'.

Galen. 1. 2. A. F. 6. 30
 ,, ἀπόστασι. χρήσιμα δ' ἐστὶν
 ,, εἰς ἥπατος ἀφροσύαν. καὶ
 ,, χολήδασιν τῇς ἐμπεφραγ-
 ,, μύων καὶ τὰς διεξόδους
 ,, αὐτῆς χυμῶν. μετέχει γὰρ
 ,, ὑποπικροῦ καὶ ὑποσυφοῦ-
 ,, σης ποιότητος ἀρώματι-
 ,, ζούσης. σωμαίχων δ' καὶ τὸν
 ,, Γαλλικόν, οὐτὲ ὠφέ-
 ,, λειαν, οὐτὲ βλάβην
 ,, ἀξιόλογον ἐμποιοῦσιν. οἱ
 Regim. L. 7. c. 3. lit. π.
 ,, νεώτεροι, ἐυσόμαχα ταῦ-
 ,, τα λογίζονται. ὠφελοῦσι δ'
 ,, καὶ τοὺς ὑπὸ ἰοβόλων διηχ-
 ,, δέντας. ἀποχυνῶσι δ' αἷμα
 ,, λεπτομερές, καὶ λεπυῶσι
 ,, τὰ παχέως, καὶ γλίσχρους
 ,, χυμούς. τὸ δ' πισακέλαιον
 ,, ὠφέλιμόν ἐστι πρὸς σήθει, καὶ
 ,, τοῖς νέφροσι, καὶ πρὸς πνεύμονι.

Πίσος III.

Οπίσος, ἥτοι κέγχρο-
ψυχρός ἐστὶ καὶ τ' α'
ἀπόστασιν, ξηρὸς δ' καὶ πικρὸς
β'. δύσπεπτός τε ὑπάρχει,
καὶ γαστρὸς ἐφεκπικρός, καὶ ὀλι-
γότροφος. ὠφελεῖ δ' τοὺς δεο-
μύους ψύχειν τε, καὶ ξηραί-

Pistacia pauci sunt nu-
trimenti, sed calida &
sicca in secundo gradu.
Congrua sunt ad iecur
roborandum, & humores
in meatu ipsius infarctos,
purgandum. Nam ali-
quam qualitatem suba-
maram, adstringentem &
aromaticam participant
Authore Galeno, ventri-
culus ex iis nec commo-
dum, nec damnum ali-
quod insigne percipit.
Recentiores tamen ipsa
ventriculo commoda esse
putant. Etiam eos, qui a
venenatis icti sunt, sa-
nant. Sanguinem verò te-
nuem generant, humo-
resque crassos & viscidos
attenuant. Oleum ex pi-
staceis pectori, renibus &
pulmonibus utile est.

Miliun III.

Milium frigidum est
in primo gradu, sic-
cum verò in secundo.
Difficile concoquitur, &
aluum astringit, parum-
que nutrit. Eos qui refri-
geratione & exsiccatione

Symeon Sethi,
ventriculi indigent, iu-
uat. In lacte aut amygdal-
is thasiis sumptum leui-
ter concoquitur, & humi-
dius existit.

Porrum IV.

POrrum calidum & sic-
cum est in secundo
gradu. Urinam vrget, ma-
lum succum generat, &
visum frequenter come-
stum obtundit. Mala quo-
que infomnia efficit, ven-
triculo aduersatur, semen
calefacit, dolores capiti
accerfit, & hepati, reni-
bus & pulmonibus noxiū
est. Hæmorrhoidibus suc-
currit. Bis in aqua deco-
ctum, aceto, garo, oleo
& cumino apparatus,
idoneum frigidis ventri-
culis existit.

Ovis V.

CAro ouilla scatet ex-
crementis, & mali
succus est. Melior verò ea-
rum ouium est, quæ an-
num impleuerunt. Si ex-
cesserunt, ægrè concoqui-
tur, & deterioris succi
euadit. Ventriculos frigi-
dos & pituitosos lædit.

De Alimentis. 93

νδν τὴν γαστέρα. λαμβανό-
μεν Θ ὃ μὲν γάλακτος, ἢ
ἀμυγδαλε θασίαι, ἐνπεπτό-
τερος καὶ ὑγρότερος γίνεται.

Περὶ Porrum IV.

ΤΟ' περὶ Porrum θερμὸν ὅτι, Diosc.
καὶ ξηρὸν καὶ τὴν β' l. 2. c.
ἀπόστασιν. ὑπάρχει ὃ δι- 179.
ρηπικόν, καὶ κακόχυμον, "
ἀμβλυωπίαν τ' ποιεῖ συ- "
νεχῶς χρώμενον. ἔστι ὃ καὶ "
δυσσύνθετον, καὶ κακοσίμα- "
χον, θερμαίνει ὃ τὴν γο- "
νίω, καὶ κεφαλαλγίαν ἐρ- "
γάζεται, καὶ βλάβη τότε "
ἥπαι, καὶ τὰ νεφρὰ, καὶ "
τὴν κύστιν. λυσιτελεῖ ὃ "
πρὸς τὰς αἱμορροΐδας. δις "
ὃ ὕδατι ἐφόμενον, καὶ ὅξει, "
καὶ γάρῳ, καὶ ἐλαίῳ, καὶ κυμίνῳ "
ἀρτυόμενον, ἀφέλιμον γίνεται "
τοῖς ψυχροῖς σωμαχοῖς.

Περὶ Ovis V.

ΤΟ' περὶ Ovis θερμότερον κρέας Galen.
πεινωματικόντε ὅτι, l. 3. de
καὶ κακόχυμον. κρείττερον Alim.
δὲ τῆς περὶ Ovis τὰ Facult.
ἐνταύσια. τὰ δὲ ὑπὸ ταῦ- c. 2.
τα, καὶ δύσπεπτα, καὶ κακο-
χυμώτερα. βλάβη δὲ τὰς "
ὑποσωμαχοῖς, καὶ φλεγμα-
τοποις.

Galen.
de 2.
Vi&. 3.
art. at-
tenuat.
c. 8.

Η τῆς ὀρδίκων σαρκὸς
ἔστι πεπρωμένη, καὶ μά-
λιστα ὡς μὴ αὐθιμεεινὸν
μὲν τὴν σφαγὴν προσλη-
φθῆ, ἀλλὰ μετ' ἡμέραν
ἢ ἑ, ἢ β'. ἀπεβάλλει γὰρ
τοῦτον τὸν ὅσον σαρκὸς
ἐν αὐτῇ, ἐπέχει δὲ τὴν γα-
στέρα, καὶ αἷμα λεπτὸν ὑπο-
χρῶν, καὶ εἰ παχὲς αἷματι
ἐντύχη, λεπτύνει αὐτὸ, καὶ
μάλιστα τὰ πλεονάζοντα, καὶ
τὰ λοιπὰ σώματος τῆς
πρωτῆς ὑπεπληρότερα. λυσι-
τελεῖ τε τοῖς ἀγυμνάστοις.
καὶ τοῖς τὴν δυνάμιν ἀδεν-
έσι, καὶ τοῖς λεπτοῦς διαίτης
θεομήτοισι, καὶ τοῖς ὑγροῖς
τὸν σωμαχόν. ὁ δὲ τούτων
μυελὸς [συνὸ οἶνον] μετα-
λαμβάνοντες, ἰκτερικοὺς
ὀνίνησι, τὸ δὲ ἥπαρ ἐπλη-
πτικοῖς. ἡ δὲ χολὴ κατ' ἀρ-
χὰς τῆς ὑποχύσεως, πᾶν
τὸν ὀφθαλμὸν ὠφελεῖ, ἐπὶ
δὲ πρὸς ἀμβλυωπίας. φασὶ δὲ
ὡς καὶ μύα ἐρρίναι τὸν
χρωματὶσμὸν, μνήμην ἐμποιεῖ.

PErdicum caro facile
concoquitur, in primis
si non eadem qua iugu-
lantur die, comedantur,
sed altera, vel postera.
Hoc enim modo quid-
quid ipsi duri subest, amit-
tit; sed alium supprimit,
sanguinemque tenuem
gignit; & si fortè in san-
guinem tenuem inciderit,
hunc attenuat, & præci-
puè alæ reliquo auium
corpore facilius conco-
quuntur. Otiosis, imbe-
cilibus, quique tenuem
victum requirunt, & hu-
midum ventriculum ha-
bent, conducit. Ipsius me-
dulla cum vino absorpta,
regio morbo languentes
sanat; iecur verò comi-
tiali. Fel magnoperè in
principio suffusionum o-
culorum prodest, in super
& contra caligationes.
Ferunt etiam quod quo-
libet mense loco sternu-
tamenti adhibitum, me-
moriam acuat.

CAro pullorum columbarum calida & humida est, & excrementis redundans, inprimisque domesticarum. Sanguinem moderatè crassiorem, & calidiorem generat, & hac de causa quandoque febres efficit. Renum doloribus qui ex frigore incidunt, utilis est: femini & sanguini adjicit: caput verò & oculos lædit. Dicitur quod ipsius frequentior vsus lepram inducit. Præstantiores quoque sunt, quæ vere, aut autumnò, quàm quæ hyeme & estate nate sunt.

De Cancris VIII.

SAlsum quemdam succum Cancris habent, minùs tamen quàm testacea. Aluum sistunt, cùm ob coctionem falsum succum in aquam deponunt. Fluuiatiles vlceribus pulmonum profunt, vesicæ verò obsunt. Disertissimus Constans, qui Romanus dicitur, fert quòd si fluuiatiles in oleo coxe-

Πεισίερα VII.

Η τῆς πεισίερα πώλων σαφὲς θερμὴ ὅτι, καὶ ὑγρὰ, καὶ ψευδωματικὴ, καὶ μάλιστα ἢ τῆς κατοικιδίων. ἀποχυνᾷ τὸ αἷμα τὸ συμμέτρου παχύτερον τε, καὶ θερμότερον, καὶ διὰ τὸ ἐνίοτε ποιεῖ πυρετοὺς. ὠφελεῖ τὸ πρὸς διὰ ψύξιν ἀλγυῦτας τοῦ νεφροῦ, καὶ πρὸς σίτησι, καὶ τῇ γυνῇ καὶ τῷ αἵματι. βλάβη δὲ τὸ πρὸς κεφαλῇ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. λέγεται δὲ ὡς συνεχέστερον χρωμύνη, καὶ λέπρας ποιεῖ. κρείπλονα δὲ τὸ ἐν ἔσφι, ἢ φθινοπώρῳ γυνώμενα, τῆς ἐν τῷ χειμῶνι, καὶ τῶν πικτομύων.

Πεὶ παρσίερα VIII.

ΟΙ καρκίνοι ἔχουσι τινὰ ἀλυκὸν χυμὸν, ἢ πλονα μύτοι τῆς ὀσρακοδέσμων. ἐπέχουσι δὲ πρὸς γαστέρα μὲν τὸ ἀποδεῖναι ἐν τῷ ὕδατι τὸν ἀλυκὸν χυμὸν διὰ τῆς ἐψήσεως. οἱ δὲ ποτάμιοι ὠφελεῖσι πρὸς πρὸς ἐν τῷ πνέμονι πληγῇ, βλάβη δὲ τὸ πρὸς κύστιν. φησὶ δὲ ὁ λογώτατος Κώνστας ὁ λεγόμε-

Galenus
l. 3. F.
Anim.
c. 34.

νθ ρωμῶνθ ὡς εἰ ἐψηθῶσιν
οἱ ποτάμιοι ἐλαίῳ, πάνυ
ὀνησιφόρον γίνεται τὸ ἔλαιον
τῷτο ὀπισσάζομενον ὡς πη-
ριαλγίῳ ἐν δερμότητος.
ὠφελῶσι δὲ μεταλαμβάνον-
τες καὶ τοῖς δυσφοροῦντας
διὰ δηλητηρίων πόσιν, ἢ δὴ-
πιν ἰοβόλῃ. λέγεται δὲ ὡς
ξηραίνοντες καὶ λεγοτεῖν βέ-
ρνοι, καὶ τοῖς σκληροῖς
ἀποσήμασιν ἐπιτιθέμενοι,
μαλάσκει ταῦτα. ἐκβάλλει
δὲ καὶ τὰς τῆς βελῶν ἀκίδας.

Πέπτε IX.

Diosc.
l. 2. c.
889.

Τὸ πέπτε δερμόν ὅτι,
καὶ ξηρὸν καὶ τῶν
τείτων ἀπόστασιν. τμητικὸν
δὲ πυγχανὲς τῆς παχέων,
καὶ γλίχρον χυμῶς, καὶ
πνέματων διαφορητικόν,
καὶ πρὸς τῶν πέλιν σωερ-
γόν, καὶ διερρητικόν. διασκε-
δαίνει καὶ τὰς ἐν τῷ στήθει,
καὶ τῷ πνέμονι, καὶ γαστρί
ὕγρότητας; ἐλαττω δὲ τοῖς
νεφροῖς, καὶ ὑστέρα ἐπιτι-
θέμενον μὲν τῶν σπασίαν,
ἐμποδίζει δὲ σύλληψιν, καὶ
ἀπογον ποιεῖ τὴν γυναικα.
πινὲς δὲ αὐτὸ ἐν τῇ τετάρτῃ
τέδειξαν τάξιν τῆς δερμαίνον-
των τε, καὶ ξηραίνοντων.

rint, huiusmodi oleum,
auribus ex caliditate do-
lentibus, instillatum, ma-
ximè salutare sit reme-
dium. Qui ob haustum
venenum, seu ictum ve-
nenatorum se malè ha-
bent, iis bibitum proficit.
Dicitur etiam quod sicca-
ti, leuiterque triti, &
duris abscessibus impo-
siti, eos emolliant. Te-
lorum quoque acies ex-
trahunt.

Piper IX.

Piper calidum & sic-
cum est tertio gradu.
Incidit crassos & visci-
dos succos, flatus discu-
tit, concoctionem adju-
uat, & lotium mouet. Pe-
ctoris, pulmonumque &
ventris humiditates diffi-
pat; renibus verò officit:
si post congressum mulie-
rum locis imponatur,
conceptionem præpedit,
mulieremque infœcun-
dam reddit. Aliqui id in
quarto gradu calidorum
& siccorum numerant.

Sylvestris, calida & sic-
ca est in tertio gradu;
hortensis verò in secun-
do. Crassos & viscidos in-
cidit succos, per urinam
euacuat, & contra infla-
tiones conuenit, Vene-
risque appetitum repri-
mit, & validè exsiccat. Vis
verò rutæ agrestis ignea
est, & præcipuè vesicam
exulcerat. Ob hanc caus-
sam podagrici, qui medi-
camentum ex agresti ruta
compositum bibunt, ma-
lè vesicam afficiunt. Qui
ipsam non assumunt, vt
plurimum subleuantur.
Quidam etiam huic me-
dicamento miscent rutam
hortensem, vt minùs ve-
sicæ inimicam. Hydropi
ex flatu, & ei quem Ana-
sarcam vocant, subuenit;
ab aspide ictis auxilio est,
iisque qui papaueris suc-
cum, & aconitum bibe-
runt; & colicis seu bibi-
tum, seu inferiùs inje-
ctum. Dicitur quod etiam
visum acuat comesta, id-
circo olim eam pictores

Τὸ μὲν ἀγρίον θερμόν ἐστι, καὶ ξηρὸν καὶ πικρὸν τεύχων ἀπόσπασιν. τὸ δὲ ἡμερον καὶ πικρὸν δακτύλιον. τέμνει δὲ τοὺς παχέας, καὶ γλίχρους χυμούς, καὶ δι' ἕρπον κενοῖ, καὶ πρὸς ἐμπνεύματώσεις ἀφρότης, καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια πρηνήσαν ἐπέχει, καὶ ξηραίνει γυνάικως. τὸ δὲ ἀγρίον πηγάς ἢ δυνάμεις διάπυρρός ἐστι, καὶ ἐλκωτική, καὶ μάλιστα κύστεως, καὶ διὰ τὸ τοιοῦτο οἱ ποδαγρικοὶ πίνοντες φάρμακον δι' ἀγρίου πηγάς, πονήρεως διατίθεντο ἢ κύστιν. εἰ δὲ μὴ ταύτῃ βλάσται, καὶ πολὺ ὠφελεῖνται. μύθοι δὲ πινεὶ τῶ τοιούτῳ φαρμάκῳ, καὶ πήγανον ἡμερον, ὡς ἡπλιον βλαβερόν κύστεως. λυσιτελεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς πνευματίας ὑδέους, καὶ τοὺς ἀνὰ σάρκα, καὶ ὠφελεῖ τοὺς ὑπὸ ἐχθρῶν δυνάμεων δυνάμεις, καὶ τῶ μήκωνος ὀπὸν, ἢ ἀκόνιτον πίνοντας, καὶ τοὺς καλικοὺς πνέοντες, καὶ ἐνιέμενον. λέγεται δὲ καὶ ὡς ὄξυ-δερκές ἐστὶν ἐπιτόμιον, καὶ

Ætius
l. 1. c.
327.

,, διὰ τὸ το οἱ πρὶν ζωγράφοι
 ,, σιωχῶς αὐτὸ ἀπογράφοντο.
 ,, πινέες δὲ καὶ τὸν τούτου
 ,, χυλὸν μέλιτι μινυῶτες,
 ,, ὁξυωπὲς ποιῶσι φάρμακον.
 ,, βοηθεῖ καὶ δυσουείαις
 ,, μετ' ἐλαίου ἐψόμενον, καὶ
 ,, δι' αὐτὸ πνευματώδης τῆς
 ,, κύσεως, καὶ ἐπὶ δυσπνοί-
 ,, κῶν δοθέν μὲν μέλιτος,
 ,, εὐθύς ὤνησεν. ἐπὶ δὲ λι-
 ,, θαρτικῶν πινόμενον, καὶ
 ,, διὰ κλυσθήρεος ἐνιέμενον,
 ,, ἱαμα γίνονεν. λύει δὲ καὶ
 ,, τὸ τῆς ἰσχίων πόνης τὸ
 ,, ἀπὸ ψυχρῶν χυμῶν πινό-
 ,, μενον, καὶ καταπλασμέ-
 ,, νον. ἐπὶ δὲ τῆς ποδαγρι-
 ,, κῶν, καὶ τὰ γόνατα ἀλ-
 ,, γουῶτων, διὰ φλεγματικὸν
 ,, χυμὸν ταχὺ ὀνίνησι, καὶ τὰς
 ,, ὀδυμῆας παρῴνει, ἐχάρας
 ,, τὰς ἀπὸ ἀνδράκων ταχὺ,
 ,, ἀφίσησι καταπλασόμενον
 ,, μὲν μέλιτος, ἢ σαφίδων.
 ,, τονεῖ δὲ τὰ εἴτερά, ἢ θερμό-
 ,, τητι δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰδιό-
 ,, τητι τινὶ καρδιακοῦ ὀνίνησιν.
 ,, ἔτι δὲ καὶ ἀποφρακτικὸν τῆς
 ,, ἐν τῷ ἥπατι, καὶ τῷ σπλυνῶ
 ,, ἐμφερέξεων. δεῖ δὲ τὸ ξαν-
 ,, θηχόλοις τούτου ἀπέχεσθαι,
 ,, θερμαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτος,

continuo degustarunt.
 Aliqui quoque huius suc-
 cum melle miscent, &
 sic collyrium ad visum
 acuendum conficiunt.
 Contra urinæ difficulta-
 tem in oleo decocta auxi-
 lium est, si vesica cum
 ipsa foueatur: citò etiam
 prodest si cum melle diffi-
 cilè spiritum trahentibus
 detur. Bibita à lethargi-
 cis, seu per clysteres in-
 jecta, medela est. Soluit
 dolores coxæ quos frigidi
 succi causantur, & bibita
 & emplastri modo indu-
 eta. Succurrit etiam citò
 podagricis, & quos ge-
 nuum dolor ob pituitosos
 humores affligit, dolores-
 que lenit, & crustas car-
 bunculorum cum melle,
 vel vna passa imposita tol-
 lit. Intestina roborat, non
 tantum ob caliditatem,
 sed & propriam virtutem
 cardiacos adjuuat. Ad hæc
 hepatis & lienis obstru-
 ctiones tollit. Biliosi sibi
 caueant ab ipsius usu:
 nam eos calefacit, quia te-
 nuem sanguinem absu-

Symeon Sethi,

mit, crassum verò relinquit, ex quo melancholiam generat. Dicitur si succum ipsius mulier gravida sumat, quod abortit. Similia præstant folia, si quotidie quindecim devorat. Si quoque quispiam jejunus ea utitur, ista die à venenis noxam non percipiet.

Verbena XI.

Verbena capitis doloribus & capillis fluentibus medetur illita, dolores dentium submovet, mobilesque seu instabiles firmat, oris ulcera sanat, decoctum colico morbo, & calculo afflictis proficit. Incipienti elephantiasi & comitiali morbo, similiter confert potatum, pariterque & quotidianis & tertianis febribus. Podagricis etiam & coxæ dolori, vulneratque velut emplastrum inducta.

Principium literæ P.

Mala Punica I.

Mala Punica frigida sunt & humida.

De Alimentis.

99

ὃ ἀναλύει τὸ λεπτὸν αἷμα, καὶ καταλείπει τὸ παχὺ, καὶ ποιεῖ τὸτο μελαγχολικόν. λέγει δὲ ὡς εἰ ἐκ τῆς χυλοῦ αὐτῆς πίνει ἔγκυθρον γυνή, ἐκπύρσκει. καὶ εἰ ἐπὶ ἡμέραις πεντεκαίδεκα τὰ φύλλα αὐτῆς μεταλάβῃ, ὁμοίως ποιεῖ. καὶ ὡς εἰ ἡστὶς αὐτῆς πινε μεταλάβῃ, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ δηληθείᾳ οὐ βλαβηθήσεται.

Περὶ τετρακτῆς XI.

Περὶ τετρακτῆς δὲ ἡ ὁρμή, εἰς κεφαλαλγικοὺς καὶ ῥεούσας τείχας ἐπαλειφομένη ὠφελεῖ, ὁδονταλγίαν τὴν παύει, καὶ κινουμένους, ἢ τοὶ καὶ σείοντας ἐπικρατεῖ, καὶ τὰ ἐν σώματι ἔλκη ἰᾶται, καὶ κωλικοὺς, ἢ λιθιῶντας τὸ ὑπόζωμα ὠφελεῖ. τῷ δὲ ἐλεφαντιῶν ἄρχοντας καὶ ὀπληπτικοὺς, ὁμοίως πινόμενον ὠφελεῖ, καὶ εἰς ἀμφομημεינוὺς, καὶ τεταρταίοις ὡσαύτως. ποδαγρικοὺς δὲ, καὶ ἰχθυαλγικοὺς, καὶ τραυματικοὺς καταπλασσομένην.

Ἀρχὴ τῆς Ρ σφίγγος.

Ροιαὶ I.

ΑΙ ροιαὶ ψυχραὶ εἰσι καὶ ὑγραὶ. τούτων δὲ αἱ

ἢ γλυκεῖαι, αἱ δὲ ὀξεῖαι,
 αἱ δὲ μικταὶ τῶν γούρην.
 ὠφελεῖσι δὲ αἱ γλυκεῖαι τὸν
 σπλῆν, καὶ δ' ἑσπερίοι εἰσι,
 καὶ πνέουσι μετέχουσιν θερμότη-
 τος, αἱ δὲ ὀξεῖαι, διερρηπτικαί
 εἰσι, καὶ πρὸς τὰς ξανδοχ-
 λικὰς νόσους, καὶ τῶν τῆς
 ἥπατος, καὶ τῆς γαστρὸς θερ-
 μότητα ὠφέλιμοι. χρῆσι-
 μόν ἐστι δὲ αἱ ῥοιαὶ, καὶ
 ἐπὶ τῇ δακνομένῳ σφο-
 δρὰ τὸν σπλῆνα διὰ μο-
 χθῆρας χυμοῖς, τῆς χυλῆς
 συνελπίτοις προσφερο-
 μένῃ, ὡς Ἰπποκράτης ἐπὶ
 τοῖς Καρδιαλγοῦσιν ὁρί-
 σται. τὰ δὲ ἡγάρτα τῆς
 χυλῆς συμπληρώματα. ὁ δὲ
 τῆς γλυκεῖας ῥοιᾶς χυλὸς
 ἅμα τῇ χυλῇ τῆς ὀξεῖας
 πνέουσι, προστρέπει τῶν
 γαστέρων ξανθὴν χυλὴν ἀλύ-
 πως κενεῖ, καὶ τονεῖ τῶν
 γαστέρων. τῆς δὲ ὀξεῖας ὁ χυ-
 λὸς συνελπί τῶν ὀφθαλ-
 μοῖς ἐνπνέουσι, ὀξυδε-
 κταν ποιεῖ, καὶ μάλιστα ὅτε
 παλαιωθῇ. οἱ δὲ κόκκοι τῆς
 ὀξωδῶν ῥοιᾶν μὲν πνέουσι ὅ-
 φῃς προσφερόμενοι κα-
 λύπτει τῶν ῥοιᾶν τῇς πεπρω-
 μάτων ἐπὶ τῶν γαστέρων. μὲν

Quædam tamen inter ipsa
 dulcia, quædam acida,
 quædam mixti saporis
 sunt. Dulcia pectori con-
 ueniunt, boni succi sunt,
 & aliquam caliditatem
 participant. Acida vri-
 nam ducunt ad morbos
 qui ex bile flaua fiunt, &
 hepatis, ventriculique
 æstus utilia sunt. Mala
 Punica aduersus vehe-
 mentes rosiones stomachi
 à prauo humore exortas,
 si cum farina ipsorum suc-
 cus admouetur, profi-
 ciunt, quemadmodum
 Hippocrates in Cardiacis
 præcepit. Acini magis
 quàm succus adstringunt.
 Dulcis mali Punici suc-
 cus cum acidorum succo
 simul bibitus, ventrem
 ducit, & flauam bilem
 sine molestia vacuat, ven-
 triculumque corroborat.
 Succus ob aciditatem,
 cum melle oculis illitus,
 visum acuit: præcipuè si
 alicuius ætatis est. Grana
 autem acidorum malo-
 rum, cum aliquo alimen-
 to illata, fluxum excre-

Aetius
 l. i. c.
 382.

l. 2.
 Epid.
 f. 2.
 tex. i.
 Aegi-
 nei. l.
 7. c. 3.
 lit. R.

mentorū ex alio com-
pescunt. Acidi quoque
mali succus cum mastiche
crebrius ingestus, immo-
deratum vomitum auer-
tit, & iecinoris inflamma-
tiones à vinolentia exor-
tas compescit. Omnia
etiam mala Punica impe-
tum Veneris obtundunt,
præcipuè in illis qui fri-
gidi sunt temperamenti.

Persica mala II.

Persica mala alii inter
ea collocarunt, quæ in
tertio gradu refrigerant,
& humectant: alii, quæ in
primo; alii quoque quæ in
secundo, quod certius est.
Succum pituitosum gene-
rant, & ægrè concoquun-
tur, citòque in ventriculo
corrumpuntur. Idcirco
qui crebrò & continuò
ipsis vescuntur, febribus
corripiuntur. Nervos pe-
culiari forte lædunt. Ante
alios cibos ingerenda sunt,
& meracum vinum ipsis
superbibendum est. Quæ
inter ea matura sunt, ven-
trem subducunt; imma-
tura verò ipsum suppri-

ὁ μασιχὺς ὁ τῆς ὀξείας χυ-
λὸς προσφερόμενος, πολ-
λάκις, ἐκκόπηι τὸν σφοδρὸν
ἔμετον, κατὰπαύει τε τὰς
ἀπὸ οἰνοποσίας φλεγμονὰς
τῆς ἥπατος. πᾶσαι δὲ αἱ ῥοιαὶ
ἐκκόπησι τὴν ἐπὶ τὰ ἀφρο-
δίσια ὀρμὴν, καὶ μάλιστα ἐπὶ
τῇ τὴν κράσιν ψυχρῶν.

Ροδάκινα II.

Τὰ ῥοδάκινα οἱ μὲν ἐν
τῇ τρίτῃ τάξει τεθῆ-
κασι τῇ ψυχρόντων
τε, καὶ ὑγραυνόντων, οἱ δὲ
ἐν τῇ α'. οἱ δὲ καὶ ἐν τῇ β'.
ὁ καὶ ἀκριβέστερον. ἀποχυ-
νῶσι δὲ χυμὸν φλεγματικόν,
καὶ δύσπεπτα τυγχαίνοι, καὶ
ταχέως ἐν τῇ γαστρὶ διαφθεί-
ρονται, καὶ διὰ τούτο οἱ σω-
χέστερον καὶ κατακόρυφος τού-
των μεταλαμβάνοντες, πυ-
ρετοῖς ἀλίσκονται. βλάβηκος
δὲ πρὶν ἰδιότητι, καὶ τὰ ἰδι-
α. δεῖ δὲ πάντα πρὸς τῆς
λοιπῆς ὑφῆς προσφέρεσθαι,
καὶ ἄκρατον τούτοις ἐπιπί-
ναι. τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πίπει-
ρα, τὴν γαστέρα περιτρέπει,
τὰ δὲ ἕωρα τούτοις ἐπέχει.

urbani ipsum crudum deuorabant, cum garo ante alios cibos ad aluum subducendam. Qui in villis viuunt, sæpè cum pane ipsum sumunt. Miratur quod quidam ipsum vltima mensa inferant, cum magis coctionem cibi obturbet, quàm adiuuet. Oribasius verò ait eum post reliquos cibos deuoratum aluum soluere; ante verò ad vomitum concitandum magis idoneum esse, quod sursum cibos euocet. Isti sibi inuicem contradicere apparent. Si quis tamen accuratiùs constitutionem ventriculi inspexerit, non videntur sibi contrarii esse: Quibus enim aluus fluens est, nec flatulenta, aut cibi ventriculo innatant, istis Rhaphanum ante alios cibos esse conuenit. Si verò ventriculus inflatur, & cibus supernatat, difficilisque aluus est, ipsis post alios cibos sumptus confert. Nam facilè corrumpitur, idcirco fædos ru-

φησὶ γὰρ ὡς ὠμὸν ταύτην Gal. l.
ἐδίκεται. οἱ καὶ τὰς πόλεις 2. A F.
ἀνθρώποι περὶ τῶν ἄλλων, c. pen.
μὲν γάρ τε γαστὴρ ὑπαγωγῆς
ἐνεκα. οἱ δὲ ἐν τοῖς
ἀγροῖς καὶ μὲν τὸ ἀρτοῦ
πολλάκις προσφέρουσιν. θαυ-
μάζει περὶ τούτοις τὸ
μὲν δεῖπνον ταύτην προσ-
σφερομένους, ὡς ἀπεψίαν
μᾶλλον, ἢ πέψιν ἐργάζο-
μεν. Οἱ δὲ Ὀεβασίθ Eupor.
ὑπάγειν φησὶ, ταύτην τὴν rist. l. i.
γαστέρα μετὰ τὴν ἔσφιν c. 9.
λαμβάνομεν, καὶ ὡς
περὶ τῆς ἔσφης εἰς ἑμετον
μᾶλλον ἐστὶν ὀπιτηδειότερα,
ἀνάγκη αὐτὴν τὴν ἔ-
σφιν. καὶ φαίνονται μὲν ἐναν-
τιέμενοι τοῖς λόγοις ἀλλή-
λοις. ἔκ ἐναντιῶνται δὲ εἰς
ἀκριβῶς τὰς τῆς γαστὴς διαδέ-
σεις ἐπισκοπεῖν, ἐφ' ὧν γὰρ
ἀνυπάγωγός ἐστιν ἡ γαστήρ, καὶ
ἀπιδμάπτου, καὶ ἔκ ἐπιπο-
λάζει ταύτην ἡ ἔσφη, τούτοις
δοτέον τὰς ῥαφανίδας περὶ τῆς
ἔσφης. εἰ δὲ ἡ γαστήρ ἐμπνέ-
ματίζεται, καὶ ὅτι πολάζει ἡ
ἔσφη, καὶ δυσκοιλίας ἐστὶν συμ-
βαίνει, τούτοις προσφέρειν
ταύτης μὲν τὴν ἔσφιν. εἰσὶ δὲ
καὶ ἄφθαρτοι, καὶ διὰ τού-
του.

δυσώδεις ἐρυγὰς ἐμποιοῦσι,
δεῖ δὲ τὸ μὲν πλεονέχῃσιν
αὐτῶν τοιαῦτα ἐρδωμενέοις
ἐπιχεῖν αὐτῶν, συμφερέσσι
τὸ ἐαυταῖς καὶ τὰ λοιπὰ σι-

Galen,
l. d.

πία. ἔχουσι δὲ δριμεῖαν
ποιότητα, καὶ λεπτομερῆ,
δι' ἧς τέμνουσι, καὶ ἀναλί-
σκουσι τὸ φλέγμα, ἐμπνέμα-
τῶσι τε τὸ σῶμα τῆς γαστρὸς,
καὶ βλάπτουσι τὰς ὀδόντας, καὶ
πλεονέχῃσιν ἀρτηρίαν, καὶ
τραχεῖαν πνεύμων, καὶ
ἐργάζονται πλεονέχῃσιν, καὶ
ἐπιόνησι πλεονέχῃσιν ἀνδρικοῖς
πλεονέχῃσιν ὀφθαλμοῖς ἐπιτείνουσιν. εἰσι

l. 2. c. 137. δὲ καὶ διερρηπυγία. ὁ δὲ Διο-
σκορίδης φησὶν ὅτι τὰς αἰδή-
σεις ἀκριβεῖσιν. οἱ δὲ Ἰνδοὶ καὶ
εὐφυῖαν ταύτας δρᾶν λέγου-
σι, καὶ πλεονέχῃσιν διάνοιαν ἐνέπι-
βολον ποιεῖν. λέγεται δὲ καὶ
ὡς τὸ τούτων ἀπόζεμα ὑπο-
φρακτικόν ἐστι, καὶ διὰ τὸ το
πολλάκις ἰκτελικαῖς ὤνησε,
καὶ τὰς ἐμφράξεις ἐν τε τῇ
ἥπατι, καὶ τοῖς νεφροῖς, καὶ
τῇ κύσει, καὶ ὡς ὀξυδερχίαν
πολλὰν ποιεῖν, καὶ
ὅτι ὁ τούτων χυλὸς σὺν ῥο-
δίνῳ ἐλαίῳ μὲν τὸ δερμαν-
δῶσαι τοῖς ὤσιν ἐπιταξόμε-
νον δυσηκοῖαν ἰᾶται. μὲν δὲ
πλεονέχῃσιν πρὸς φερέμεναι,

ctus facit. Quibus igitur
isti superueniunt, ij ipsius
vsum vitent; quia secum
alios cibos corrumpunt;
cū & reliqui cibi ipsis cō-
sistent. Ac rem quoque
qualiatē, tenuiumq; par-
tium obtinet; idcirco pi-
tuitam incidit & absomit.
Os præterea vētriculi in-
flat, dentibus nocet, arte-
riæque asperæ, vocem
raucam reddit, & pro-
prietate quadam dolores
arthriticos extrahit; vri-
nam præterea mouet.
Dioscorides refert quod
sensus acuat. Indi autem
dicunt quod solers inge-
nium efficiat, & mentem
ad omnia aptam reddat.
Dicitur de ipsius deco-
cto, quod obstructions
tollit, & eas quæ in ieci-
nore, renibus & vesica
existunt; ad acutiorem
quoque visum reddend-
um præstet, & quod illius
succus cum oleo rosarum
auribus instillatus, gra-
uem auditum sanet. Si co-
ctus offeratur, sanguinis
profluuium suppressit.

Symeon Sethi,

Peculiari vi etiam hypochondriis prodest, post alios cibos comestus. Cum melle tussi, & difficili respirationi opitulatur: ipsius verò folia lienis affectibus. Aliqui cum oxymelle ad vomendum ipsum inferunt, multumque pituitæ rejiciunt, ac à quotidianis tertianisque febribus liberantur. Ferunt quod ipsius succus scorpiones, si cum aceto eis inspergatur, interimat, nec qui ipsum assument, offensam ex scorpionum iectu ea die illato sentiunt: quodque, si quispiam cum Rhaphani succo diligenter manus unxerit & fricauerit, sine periculo serpentes tractabit.

Rosa IV.

Rosa frigida & sicca est, atque exadstringente, & amarâ qualitate constat. Olfacta calido capiti prodest, humido verò obest, & grauedines accersit. Assumpta contra febres ex flaua bile valet, ventriculumque cum ie-

De Alimentis.

105

ισῶσι τὰς αἰμορροΐδας. ὠφελεῖσι δὲ πνιιδιότητι, καὶ τὰ ὑποχόνδρια μὲν τῆς ὕφης μεταλαμβάνονται. συὲ δὲ μέλιτι, καὶ πρὸς βήχας, καὶ δυσπνοίας λυσιτελεῖσι. καὶ τὰ τούτων φύλλα πρὸς σπληνικὰς διαθέσεις. πινέσι ὅ καὶ συὲ ὀξύμέλιτι τὰς παύσας προσφέρουσιν ἐμέτου χάριν, καὶ ἐμυσσόμενον πολὺ, καὶ ἀπαλλάσσονται ἀμφημερινῶν, καὶ τεταρταίων πυρετῶν. φασὶ δὲ ὡς ὁ τούτων χυλὸς συὲ ὄξος ἀνωρεκτικός ἐστὶ σκορπίων τούτοις ἐπιχέμεναι, καὶ ὡς τὸν μεταλαμβάνοντα αὐτῶν, εἰ βλάψῃ δῆγμα σκορπίου τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὅτι εἴ τις χυλῶν ραφανίδος ἐπιμελῶς τὰς χεῖρας χρίσῃ, καὶ τείψῃ, ἀκινδύνως ἐρπετῶν ἐπιλήψεται.

Ρόδον IV.

Τὸ ρόδον ψυχρὸν ἐστὶ, καὶ ξηρὸν ἐκ συφώδους, καὶ πικρᾶς ποιότητος συγκείμενον. ὠφελεῖ δὲ τὰς δερμαῖς κεφαλὰς ὀσφραίνον, βλάβη δὲ τὰς ὕδρας, καὶ ῥευματίζῃ τὰς παύσας. ὠφελεῖ δὲ πρὸς τοὺς ἐκ ξανθῆς χολῆς πυρετοὺς μεταλαμβάνον, Aetius
l.i.c.
350.

καὶ τοῦτο τὸν τε σῶμαχον, καὶ τὸ
ἥπαρ. βλάβη δὲ ἢ ἰδιότητι τινὶ
τῶν ὀργάνων, ἀναχατίζει ἢ τοῖς
δριμύσι ἀναδυμιάσι, ὥστε
μὴ ἀναγεῖν ἐπὶ τὸ κεφάλαιον.

Ἀρχὴ τῶ Σ σοιχείαι.

Σύγγραμμα I.

ΤΑ ὅσα θερμαίνει καὶ
τὸ αἷμα. ἀπόστασιν ὅπως τε-
ταμνύει, ξηραίνει τε καὶ μέ-
σον τῆς θερμότητος, τρέφει ἢ
ἰκανῶς. καὶ μὴ ἐσφριγνύει
τε, καὶ ἰσχυρὰν ἐργάζεται
τὸ σῶμα, καὶ δάκρυ αἶμα,
καὶ κρέας, ἀλλὰ χαύνει,
καὶ ὑπότομον. ἐμπύπλησι ἢ
θύσης τὸν γαστέρα, εἰ μὴ
καλῶς πεφθῇ. ἥπιον ἢ ὅτι
τῆς λοιπῆς ὁ πνεῦμα κακό-
χυμα. περὶ τρέπει τε τὸν
γαστέρα καὶ ῥαδίως διέρχε-
ται, καὶ ἀξιόλογον ἔχει τὸ
ῥυπτικόν, καὶ ψαμμώδη
πολλὰ τοῖς νεφροῖς ἐπὶ τῇ
ἐδωδῇ αὐτῆς ἐκκρίνεται: τὸ
ἢ πίπτειρον σύκον ἐγγὺς τῶ
μυελῷ ὅλως βλάβη, ἥκει
ὡρα πλησίον ταῖς ἰσχίαις,
πολλὰ μὲν ἐχέουσιν τὰ χεῖ-
σμα. μοχθηρὸν ἢ τὸ μὴ
παύειν χεῖρον αἷμα ἀπογυ-
νῶν, ὅθεν καὶ φθίρει ἀπο-
γυνῶν: δεῖ ἢ μὴ τὸν τῆς

Galen.
I. 2. de
Alim. Facult.
c. 8.

cinore roborat. Testibus
peculiari forte officit, ne
acres exhalationes ad ca-
put ferantur, cohibet.

Principium literæ Σ.

Ficus I.

Ficus in primo gradu
intensè calefaciunt,
modicè verò exsiccant, &
validè nutriunt. Non so-
lidam tamen & firmam
carnem velut panis & ca-
ro efficiunt; sed laxam, ac
fungosam. Ventrem flatibus
explent, si non probè
concoquuntur. Attamen
inter reliquos fructus mi-
nùs mali succi sunt. Al-
uum emolliunt, facile
transeunt, & vehemen-
tem vim abstergendi ha-
bent. Multæ arenæ ex re-
nibus post ipsorum esum
excernuntur. Ficus matu-
ræ prope nihil noxæ adfe-
runt, propinquæque sunt
caricis, quæ multum com-
modi præstant. Hoc ipsis
vitii subest, quod haud
penitus laudabilem suc-
cum producant, vnde &
pedes generant: Propter-

εὰ post vsum ficuum cibi
tenuantes inferri debent.
Quemadmodum Galenus
ait; cum sæpè ob fructuum
vsum malè haberet, à vi-
gesimo octauo ætatis anno
vsque ad senectutem, se
omnibus continuit: ficus
verò, & vuas comedit,
neque & istas nimis. Dicit
prætereà quod quicum-
que ex suis amicis suæ ad-
monitioni obsequeban-
tur, & fructuum vfu ab-
stinebant, integrâ valetu-
dine vsi sunt. Ficus etiam
pectori, & pulmonibus
commodæ sunt. Ferunt
quod singulari vi contra
venena polleant, si quis-
piam illis quotidie jeju-
nus vescatur.

Genista II.

GENISTÆ, quæ vites li-
gant, fructus & flo-
rum oboli quinque cum
melicrato hausti, veluti
helleborus albus absque
periculo per superiora
purgant. Fructus etiam
per inferiora purgat; hu-
ius etiam sarmenta coxæ
præsidio sunt.

σύκων χηῆσιν λεπυύκων
προσφέρεται ἑσπέρῳ. ὁ δὲ
Γαλιένος ὡς φησὶ, ἰοσήσας
πολλάκις διὰ τὴν ἡμέ-
ραν ὁπωρῶν χηῆσιν, ὑπόγειον
εἰκοσὶ ὀγδοὺς ἔτους τῆς
ἡλικίας αὐτῆς μέχρι τῆς
γῆρας, πασῶν μὲν ἀπέχετο,
σύκα δὲ καὶ σαφυλάς προσ-
φέρεντο, ὅθεν τούτων ἀμέ-
τρως. λέγει δὲ καὶ ὡς ὅσοι
ἡμέραν φίλων αὐτῆς τῇ τοιαύτῃ
ἐργασίνεσσι παιδέντες, τῆς
χηῆσεως ἡμέραν ὁπωρῶν ἀπέ-
χοντο, ἀνέοσοι διέμεναν.
ὠφελούσι δὲ τὰ σύκα τὸν
πνέμονα, καὶ τὸν θώρακα.
φασι δὲ ὡς ἀντιφάρμακον δύ-
ναμιν ἔχεισι πρὸς τὰ δηλη-
τήρια, εἴ τις αὐτοῖς κηβὴν ἐκ-
σιν νῆστις χηῆσοιτο.

l. de
boni &
mali
succo
c. 1.

Σπάρτος II.

Ο σπάρτος ὃ τὰς ἀμ-
πέλους δεσμούσι,
τούτου ὁ καρπὸς, καὶ τὸ
ἀνθρώπου ποδέντα συνὸς μελι-
κράτῳ ὀβολοὶ εἰς καὶ θάλασσαν
ἀνὰ ὡς ὡς ἐλλέβορος λα-
κὸς ἀκινδύνως. ὁ δὲ καρ-
πὸς, καὶ κῆτω καὶ θάλασσῃ, αἱ δὲ
ῥάβδοι, καὶ ἰσχυράς ὠφε-
λοῦσι.

Ægin.
l. 7. c.
3. lit. 5.

Ætius
l. i. c.
380.
Ægi-
net. l.
7. c. 3.
lit. S.

Σ Τίχας ἐκφράτῃς,
κὺ λεπιδώδ, κὺ ῥύ-
πῃς, κὺ ῥωννύδ τὰ
σπλάγχνα πάντα, κὺ ὅλῳ
τῷ ζῶε τὴν ἐξίν.

Σταφυλαὶ IV.

Α Ἰ πεπειραὶ σταφυλαὶ
δερμαί εἰσι, καὶ ὕδα
κτὶ τὴν α̃. ἀπόσασι, κὺ
ῥέφουσι τῶν λοιπῶν ὅπω-
σον πλέον, ἢ πον ὃ τῶν
σύκων, καὶ ἔ κακόχυμοι
εἰσιν εἰ πέπειραὶ πυγχα-
νισιν ἀκριβῶς. ἔ μὲν
ἰσχυρά πρ, κὺ πυκνὴ ἢ ἐν
τούτων σαρξ, ἀλλὰ χαλὴν
καὶ πλαδαρά, καὶ μέγιστον
φησὶν ὁ Γαλιένος αὐταῖς
ἀγαθὸν τὸ ταχέως ὑψο-
χεῖται, διὸ καὶ ἐπιχεῖται
σι, βλάπτουσιν, ἔ γὰρ πέ-
πνυνται τὴν καλῶς,
ὡμὸν ἀποχυνῶσι χυμὸν, ἔ
ῥαδίως εἰς αἷμα μετα-
βαλλόμενον. ἢ ὃ τῶν γ-
γάρτων ἐστὶ ἐξηρά, καὶ
σύφασα πῶς ὅτι. δι' ἐξέρ-
χεῖ ἐν τὰ ἐντερά πάντα,
μὴ ἀλλοιομένη. αἱ ὃ κρε-
μαδεῖσαι σταφυλαὶ, ἔτε
ἐπέχοισι τὴν γαστέρα, ἔτε
περὶ τρέπουσιν, ἐνπεπνότε-

Ætius
l. i. c.
383.

l. 2. A.
F. c. 9.

Stæchas obstructions
Saperit, incidit, abster-
git, & viscera omnia cum
integrali habitu animantis
roborat.

Vna IV.

V Væ maturæ calidæ,
sunt & humidæ in
primo gradu, plus in ipsis
quàm in reliquis fructi-
bus alimentis est, minùs
tamen quàm in ficibus,
nec mali succi sunt si exa-
ctè præmaturuere. Firma
tamen, vel solida caro ex
ipsis non generatur, sed
laxa, & flaccida. Maxi-
mum commodum in ipsis
Galenus prædicat, quod
citò excernantur: propte-
reà si substiterint, dam-
num adferunt; tunc non
probè concoquuntur, sed
crudum succum produ-
cunt, qui haud facilè in
sanguinem vertitur. Aci-
norum verò substantia
ficca, & adstringens quo-
dammodo est. Igitur inte-
stina omnia vix alterati
transeunt. Vnæ pensiles,
neque alium citant, ne-

que morantur, melius tamen inter reliquas concoquuntur. Non parum tamen vix dulces, austerae & acidæ inuicem differunt. Dulces enim calidiorem succum habent, austerae & acidæ frigidiorum. Ventrem quoque dulces solvunt, & maxime si humidæ fuerint. Omnium profecto tutissimus usus est, cum carnosæ & maturæ sunt, & si moderatè etiam assumuntur. Quædam etiam vix, si invite non præmaturare, suspensæ maturescunt, & dulces evadunt. Albæ vix magis quàm nigrae aluum laxant. Omnes appetitum cibi, & Venerem suscitant. Constituuntur verò ex quatuor partibus: pellicula scilicet ambiente, quæ frigida, sicca, & difficilis concoctu est: & ea, quæ ei veluti caro est: dein humiditate ipsi circumfusa; demum & acinis. Pelliculam, & acinos, cum eduntur convenit expuere, quia ægrè confi-

εσι ὅ τῷ ἄλλων εἰσίν. ἡ
 ἡ μικρὰ ὅ διαφορὰ τῷ
 σαφυλῶν ὅτι καὶ τὸ γλυ-
 κείας, ἢ αὐστηράς, ἢ
 ὀξύας εἶναι. αἱ μὲν γὰρ
 γλυκεῖαι θερμώτερον
 ἔχουσιν τὸν χυμὸν, αἱ δὲ
 αὐστηρά, καὶ ὀξύαι ψυ-
 χρότερον. γαστέρα δὲ ὑγιά-
 ρουσιν αἱ γλυκεῖαι, καὶ
 μάλιστα ὅταν ᾖσιν ὑγραί.
 πασῶν μὲν ἐν ἀσφαλεστάτῃ
 χεῖρσι εἰσὶν ὅταν σαρκώ-
 δεις ᾖσιν, καὶ πέπειροι,
 καὶ συμμέτρως τις αὐτῶν
 μεταλαμβάνῃ. τινὲς δὲ
 σαφυλαὶ τὸ λεῖπον τῆς
 ἐπὶ τῷ ἀμπέλων πέψεως
 προσλαμβάνουσιν ἐκ τῆς
 κρεμαδίῳ, καὶ γλυ-
 κύνονται. αἱ δὲ λευκαὶ
 σαφυλαὶ πλεῖον προστρέπου-
 σιν τὴν γαστέρα, ἢ αἱ μέλαι-
 ναι. πᾶσαι δὲ διεγείρουσι τὴν
 τῆς ἔσσης ὀρεξιν, καὶ ἀφρο-
 διστικὰ τυγχάνουσιν. σύγ-
 κινται δὲ ἐκ τεσσάρων, τῶν
 τε περὶ ἐχόντων ὑμῶν, ὅς τε καὶ
 καὶ ψυχρός ὅτι, καὶ ξηρός, καὶ
 δύσπεπτός, καὶ τῆς οἷς σαρκὸς
 αὐτῶν, καὶ τῆς παρασκευῆς
 κατ' αὐτὴν ὑγρότητος, πρὸς
 ὃ καὶ τῶν μεγίστων. δεῖ δὲ τὸν τε

ὑμῶν, καὶ τὰ γάρτα ἀπο-
πύειν, διὰ τὸ δυσκατέρχασθαι
ἐν αὐτῇ. αἱ δὲ ὁμοκαίριαι, ψυ-
χαί εἰσι, καὶ ξηραὶ, καὶ γα-
στρὸς ἐφεκτικαὶ, καὶ ἐνσώμα-
χοι, καὶ τῆς ἀπὸ ξανθοῦς χολῆς
δερμότητος καταπυστικαὶ,
ἥπιον μύτοι ὑφίμοι. ὁ δὲ
τέτων χυλὸς παλαιόμυθος,
καὶ ἄμα ῥοδὸσάγματι μὲν
ζέσιν προσφερόμενος, βοη-
θεῖ τοῖς μὴ κατέχουσι πλὴν
ὑφίμω ἐν τῇ γαστρὶ, καὶ τοῖς
ναυπώδεσι. δεῖ δὲ μὴ μόνον
τὰς σαφυλάς, ἀλλὰ καὶ πά-
σας τὰς ὑγρὰς ὁπώρας πρὸς τὴν
λοιπὴν προσφέρειν ὑφίμω.

Σταφίδες V.

ΑΙ σταφίδες δερμότε-
ρα εἰσι τῆς σαφυλῶν,
Gal. 1. ἁμείνωνες δὲ αἱ λιπαρό-
2. A. F. τερα, αἱ τὸν φλοιὸν
c. 10. ἔχουσαι λεπρότερον, καὶ
αἱ γλυκύτερα. αὗται δὲ
καὶ ὑφίμωτερα τῆς σαφυ-
λῶν εἰσί. μετέχουσι δὲ πεπτι-
κῆς ἄμα, καὶ συπτικῆς, καὶ
διαφορητικῆς δυνάμεως με-
τρίως. τὸν αὐτὸν δὲ λόγον
ἔχουσι πρὸς τὰς σαφυλάς,
ὅν αἱ ἰχάδες, πρὸς τὰς
σύνκας. καὶ αἱ μὲν γλυκύτε-
ρα δερμότερα. αἱ δὲ αὖ-

ciuntur. Immaturæ frigi-
dæ, & siccæ sunt, aluum
comprimunt, stomacho
gratæ sunt, caloremque
qui à bile flava est, com-
pescunt, minùs tamen nu-
trit. Succus ipsarum, si ei
aliquid ætatis accesserit,
simul cum rosarum liquo-
re post ebullitionem hau-
stus, ventriculos qui ci-
bum non continent, &
nauseant, adjuuat. Non
solas tamen vuas, sed etiã
omnes fructus ante reli-
quos cibos inferre con-
uenit.

Vua passa V.

VUæ passæ calidiores
sunt ipsis vuīs, &
meliores quæ pinguiore,
& corticem tenuiorem
habent, dulcioresq; sunt.
Huiusmodi maioris quàm
vuæ sunt nutrimenti: Si-
mul moderatæ in matu-
rando, adstringendo, &
discutiendo facultatis
compotes sunt. Eamdem
etiam rationem habent ad
vuas, quàm caricæ ad fi-
cus. Quæ dulciores, &
calidiores sunt, austeræ

verò frigidiores, ideò & ventriculum corroborat, aluumque continent. Ex media materia videntur dulces esse; nam neque manifestè ventriculum resoluunt, neque aluum comprimunt, attamen obstruunt. Minus quàm in caricis vires subducendi, & abstergerendi apparent in vuis passis. Sed illis istæ ventriculo aptiores sunt, pectori, & pulmonibus gratiores; iecur, & lienem roborant. Si cum acinis deuorantur, intestinis profunt, nisi magis præstat ipsorum acinos exspuere, ob id quod in ipsis crassum & terrenum est. Peculiari quoq; vi medicamenta purgantia acuunt. Quidam ex Medicis Auctor dicit si quispiam pituitam in corpore superfluum minuere expetuerit, sanguinem verò cumulare, ieiunus pinguium passularum vnciam per septem dies comedat. Aegyptii ex vuis passis & melle vinum conficiunt,

σηραὶ, ψυχρότεραι, αἱ ἐν τὸν σόμαχον ῥωννύουσι, καὶ τὴν κυλίαν ἐπέχουσι. μέσῳ δὲ πως κατὰσασιν αἱ γλυκεῖαι ποιοῦσι, μή τε ἐκλύουσαι σαφῶς τὸν σόμαχον, μή τε ὑπάρουσαι τὴν γαστέρα, τὸ τε μὲν ἐμφρακτικὸν ἔχουσιν. ἥπλον δὲ τῆς ἰσχύος ἐνδείκνυται αἱ σαφίδες τὸ ὑδακτικόν, καὶ τὸ ῥυπτικόν. ἐν σωμαχότητι δὲ τῶν εἰσὶν, ὠφελοῦσι δὲ τὸ σῆθος, καὶ τὸν πνέμονα, ῥωννύουσι δὲ τὸ ἥπαρ, καὶ τὸν σπλῆνα. μὲν δὲ τῆς γάρτων ἐδιόμηναι, λυσitteλοῦσι τοῖς ἐντέροις, πλὴν κρεῖττον τὰ γάρτα αὐτῆς ἀποπύειν, διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς σκληρὸν, καὶ γῶδες. ἐνδυναμῶσι δὲ τὰ καρδιακὰ φάρμακα πρὸς ἰδιότητι. φησὶ δὲ τις τῆς ἰατρῶν, ὡς εἰ βέλεται τις ἐλατῶσαι τὸ φλέγμα ἐν τῷ σώματι αὐτῷ, πλεονάσαι δὲ τὸ αἷμα, ἐδιέτω νῆστις ἀσαφίδων λιπαρῶν εὐάγεα ὅζον ἡμέρας ἐπτά. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι κατασκιάζουσι ἐκ τῆς σαφίδων, καὶ τοῦ μέλιτος οἶνον, ἐν ἡλιακῷ

Symeon Sethi,
ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ τῆ γάλακτος
ἡδύτατος.

Σάχαρ VI.

Τὸ σάχαρ θερμόν ὄντι,
καὶ ὑγρὸν καὶ τινὲς αἷ.
ἀπόστασιν. ἔχει δὲ
δυνάμιν ῥυθιτικὴν καὶ δια-
φορητικὴν καθαίρων τὸ μέλι,
οὔτε δίψαν ἐμποιεῖ, οὔτε
δύξιν ἐν τῷ στομάχῳ. περ-
τρέπει δὲ τινὲς γαστέρας, καὶ
ᾠφελεῖ τὴν τε θώρακα, καὶ
τοὺς νεφροὺς, καὶ τινὲς κύστιν.
οἱ δὲ λογζόμενοι ἐν τῷ τῷ
το ψυχρὸν ἀμαρτάνουσιν. εἰ-
δομένη γὰρ αὐτὸ ἐν ταῖς θερ-
μοτέρας κοιλίαις ἐκχολού-
μενον. κρεῖττον δὲ ὄντι τὸ πα-
λαιὸν σάχαρ τῷ νέῳ, λεπτο-
μερέστερον γὰρ γίνεται, καὶ
θερμότερον, πλεονέκτητον κεφαλαλ-
γίαν ποιεῖ. ὕδατι δὲ ἀναλυό-
μενον, μεταλαμβάνει τῆς τῷ
ὑδατος ψυχρότητος, καὶ ψύχεται.
δυμῖόν μιν δὲ, καὶ ὀσφρα-
νόμενον, καὶ τινὲς κεφαλῇ
ῥέματι ζυμώσας ἐνίνησι.

Σέλινον VII.

Τὸ σέλινον θερμόν
ὄντι καὶ τινὲς δευτέραν
ἀπόστασιν ἐπιτεταμέ-
νῳ, ξηρὸν δὲ καὶ τινὲς μέ-

De Alimentis.

quod vinum Solis vocant.
Est verò gustu suavissi-
mum.

Saccharum VI.

Saccharum calidum &
humidum est in primo
gradu, vim abstergentem
& discutientem non se-
cus ac mel obtinet, ne-
que sitim facit, neque
ventriculum mordet. Ali-
um fluidam reddit, pe-
ctori, renibus & vesicæ
prodest. Hallucinantur
Medici qui id frigidum
esse opinantur: Videmus
enim quod in calidis ven-
triculis in bilem conuer-
tatur. Nouo saccharum
vetustum melius est: nam
tenuioris & calidioris
substantiæ est, nisi quod
capitis dolorem afferat.
In aqua dissolutum, aquæ
frigiditytem suscipit &
refrigerat. Suffitum &
odoratum, capitis destil-
lationibus auxilio est.

Apium VII.

Apium intensè cali-
dum est in secundo
gradu, siccum ferè in ter-
tio. Urinas agit, & ob-
structiones

structiones expedit, non inflat, sed magis flatus discutit, & menses mouet. Aegrè concoquitur, igitur mediâ mensâ inferri debet. Parum aluum constringit, & propria natura caducos offendit: idcirco ipso penitus conducit abstinere. Persæpè ipsius vsus quosdam, qui prius hoc morbo destituebantur, huic obnoxios reddidit, & caducos effecit. Testibus etiam officit. Semen efficaciores vires foliis obtinet, & isto magis radix. Etiam apium contra singultus, ex crassâ illuue exortos, iuuat. Renes & vesicam abstergit, & obstructiones in venis & arteriis factas tollit. Si semen ipsius assumatur, ebrietatem auer- tit. Ad suauem quoque odorem corpori comparandum apium confert. Multique ob illius frequentem vsum, fædos corporis odores mutant. Mulieres verò ad Venerem magis pronas

σιω, τῆς τρίτης. ὑπάρχει δὲ διερρηπικόν, καὶ ἀποφρακτικόν [καὶ αἵφυσον, μᾶλλον δὲ καὶ πνέματων διασπρηπικόν,] καὶ καταμύων ἀγωγόν. δύσπεπτον δὲ ὅτι, καὶ δεῖ τὸ τοῖα μίσης προσφέρεσθαι ἑσφῆς, ἐπέχει δὲ πλὴν γαστέρα μικρόντι, ἰδιότητι δὲ πνεύματι τῷ ἐπιληπτικοῖς, καὶ δεῖ τοιούτοις πάντα τοῦτα ἀπέχεσθαι. πολλὰ γὰρ πινὰς τῆς τέως μὲν ὑγιαίνοντων, δεκτικῶν δὲ τῆς τοιαύτης νόσου. ἐπιληπτικοῖς ἢ τοῦτου χεῖσις εἰργάσατο. βλάβη δὲ καὶ τῶν ὄρχεων. δυναμικώτερον δὲ τῆς φύλλων εἰς πλὴν ἐνεργείαν τὸ σπέρμα, καὶ ἡ τοῦτου ῥίζα. λυσιτελεῖ δὲ τὸ σέλινον, καὶ τῶν λυγμῶν τῶν ἀπὸ παχυμερῶν πνευμάτων. ῥύπτει δὲ τῶν νεφρῶν, καὶ πλὴν κύστιν, καὶ ἀποφραγτικὰς τὰς γνομῶνας ἐμφράξις, ἔντε ταῖς φλεψὶ, καὶ ταῖς ἀρτηρίαις. τὸ δὲ τοῦτων σπέρμα μεταλαμβάνον μέθης γίνεται ἀπετρεπτικόν. συμβάλλεται δὲ τὸ σέλινον εἰς ἐνωδίαν τῆς σωματος. καὶ πολλοὶ διὰ τὴν συνεχοῦς τοῦτου χεῖσεως, καὶ τῆς τῆς σωματος δυσωδίας ἀπὸ πλά-

114 *Symeon Sethi*,
 γησαν. καταφερεσέρας δὲ
 ποιῇ τὰς γυναικας εἰς ἀφρο-
 δίσια. καὶ τὸ ἀπόζεμα ὃ αὐτῷ
 ἐγκάθισμα γυνόμηνον, καὶ
 ἐπαντλέμηνον, λίθους ὡς
 φασὶν ἐκβάλλει, καὶ δυσουρίαν
 θεραπεύει, καὶ νεφροὺς ἰᾶται.
 δεῖ ὃ τὰς θηλαζέσας τὴν τέττι
 χήσεως ἀπέχεσθαι, ἐλαττοῖ
 γὰρ τὸ γάλα. ὃ δὲ τούτου χυ-
 λὸς, λυσιτελεῖ τοῖς ἀπὸ τῆς
 ἀμνημενίων πυρετῆς ῥίγας
 μεταλαμβάνουσιν. τὸ ὃ
 ἀγρίον, καὶ ἀντιφάρμακον δυνά-
 μιν ἔχει πρὸς τὰ θηληθήρια.

Σελτλον VIII.

ΤΟ' σελτλον θερμόν
 ὅτι, καὶ ξηρόν καὶ τιμὴν
 γ' ἀπόστασιν. ἔστι δὲ ὃ ἐν
 Galen. 33 αὐτῷ χυλὸς μετρίως ῥυ-
 Fac. 33 πικρὸς, ὅς καὶ τιμὴν γαστέρα
 I. 2. Alim. 33 πρὸς ἐκκρίσιν ἐπεγείρει, καὶ
 143. Aetius 33 τὸ σόμαχον ἐνίοτε δάκνει, καὶ
 I. 1. c. 33 μάλισ' ἐκείνων ὅσοι τὸν αὐ-
 324. 33 εὐαίδητον αὐτὸν ἔχουσιν, καὶ
 33 διὰ τὸ το κακοσόμαχόν ὅτιν
 33 ἔδεσμα, πλείω βροδέν. ἢ
 33 δὲ ἀπ' αὐτῷ ἔσθῃ βρο-
 33 χεία, καὶ δάκνει ἢ ἀπὸ τῆς
 33 ἄλλων λαχαίων, ὅτι τῇ-
 33 δειόν τε ὅτι εἰς τὰς κατ'
 33 ἥπαρ ἐμφράξας μὲν ὅξος
 33 ἐπιόμηνον. τὸν αὐτὸν δὲ

De Alimentis.

reddit. Si ex illius deco-
 cto infusus fiat & fatus,
 calculos vti produnt, eji-
 cit, difficultati urinae sub-
 uenit, & renibus mede-
 tur. Lactantes huius
 usum vitent, nam lac mi-
 nuit. Succus verò ipsius
 contra errores quotidiana-
 rum febrium assum-
 ptus, utilis est. Sed agreste
 contra venena peculiari
 virtute valet.

Beta VIII.

BEta calida & sicca est
 tertio gradu. Succum
 habet qui modicè deter-
 git, & qui aluum ad de-
 jectionem sollicitat, in-
 terdum ventriculum ro-
 dit, in primis illorum qui-
 bus natura exactiore sen-
 su est pręditus; & ob hanc
 causam mali succi edu-
 lium est, si largiùs inge-
 ratur. Alimentum exi-
 guum corpori prębet,
 veluti & alia olera. Ex
 aceto comesta aptum est
 remedium contra jecino-
 ris obstructions. Simili

Symeon Sethi,

modo sumpta, lienosis
utile est medicamentum.
Constat Beta ex contrariis
facultatibus: Nam succus
ipsius calidus est, ven-
trem subducit, sitimque
infert. Substantia verò
ipsa crassa est & flatulen-
ta, difficilis concoctionis,
frigida, & aluum suppri-
mit. Idcirco bis decocta,
aquaque in qua coxit ab-
jecta, aluum adstringit,
propterea quod qualita-
tem nitrosam amisit.

Betæ radix IX.

PItuitam Betæ radix
producit. Crassæ est
substantiæ, ægrè conco-
quitur, inflat, aluumque
fusam reddit. Si quis ip-
sam comburit, & mel ad-
miscet, capiti que quod
pilis nudari incipit, illi-
nit, superstites capillos
continet.

Sepia X.

Sepia tardè concoqui-
tur, paulumque falsi
succu particeps est. Si sa-
nè concoquatur, non pa-
rum alimenti corpori ad-

De Alimentis. 115

τρόπον ἐπιόμεινον, καὶ τοῖς ἑ-
ποσπλιώοις ἀγαθὸν γί-
νεται φάρμακον. σύγκει-
θε τὸ σελύτλον ἑξ ἐναντίων
δυνάμεων. ὁμοῦ γὰρ χυλὸς
αὐτῷ ὅτι δερμὸς, καὶ γασ-
τὴρ ὑποαγωγὸς καὶ διψώδης.
αὐτὸ δὲ τὸ σῶμα παχυμε-
ρὲς καὶ φουσώδες, καὶ δύσπε-
πτον, καὶ ψυχρὸν, καὶ γαστὴρ
ἐφεκτικόν, καὶ διὰ τῆς το-
δὲς ἐπιόμεινον, ἐναλλαστο-
μήν τῷ ὕδατος ἐν ᾧ ἐψο-
ται, ἐπέχει τὴν γαστέρα διὰ
τὸ ἀποβάλλειν τὴν νιτρούδην
ποιότητα.

Σελύτλον IX.

Tὸ σελύτλον φλεγ-
ματὸς ὅτι γλυνητικόν.
ὑπάρχει δὲ παχυμερὲς, καὶ
δύσπεπτον, καὶ φουσώδες,
τὴν δὲ γαστέρα περιστρέφει.
εἰ δὲ τις τῆς τοῦ καύσει, καὶ μέ-
λιτι φεράσει, καὶ πλυῖν δι-
αὐτῷ τὴν κεφαλὴν τὴν ἀφ-
ξα μύλων φαλακρῶσαι, συ-
νέχει τὰς λοιπὰς τείχας.

Σηπία X.

Hσηπία δύσπεπτός ὅτι,
καὶ ὀλίγον ἔχει ἐν ἑαυ-
τῇ τὸν ἀλυσκὸν χυμὸν. εἰ μὲν-
τοι πεφθῇ ὑφ' ὧν ἐκ ὀλίγου
δίδωσι τὴν σῶμα π. ἀπογνῶν

δε ὤμὸν χυμὸν, διὸ δεῖ μὲν
δριμέων ἀπτυμαίων ταύτῃ
προσφέρεσθαι, καὶ οἶνον ὅπι-
πνεν ταύτῃ παλαιὸν, καὶ
λεπτόν. λέγεται δὲ ὡς εἶπες
δρυαλλίδα σηπίας μέλανι καὶ
ἰὼ χαλκοῦ χρίσει, ποιήσει
τοῦ μὲν χαλκοῦ, τοῦ δὲ
μέλανος φαίνεσθαι, διὰ τὴν
τῆς μιχθέντων καταστροφάν.

Συάκιον XI.

ΣΥΑΚΙΟΝ ἔστι κακὸν χυ-
μὸν ὅτι, καὶ μάλιστα
ὅτε πεφθῇ. τρέφει γὰρ
ἐκτανῶς, ὠφελεῖ δὲ μάλιστα
τοῦ τὴν κράσιν θερμοῦς, καὶ
ἐστὶν ἡ τοῦτου σαρξ τῇ τῆς
ἀλεκτορείδων. οὐτε γὰρ τῆς
πάνυ σκληροτάτων ἐστίν, ἔτε
τῆς χώνων, ἀλλὰ συμμε-
τείας μετέχει καὶ ἡδύτητος,
καὶ διὰ τὸτο δύναμιν τῷ
σώματι πεφθῆναι ὡς ποιεῖται,
καὶ αἷμα ἀποχύνει ἐγγὺς τῷ
συνμύεσθαι.

Σήσαμον XII.

ΤΑ ΣΗΣΑΜΑ θερμά ἐστι
καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς
πορώτης τάξεως, ὅθεν δὲ
καὶ τὸ ἐλάττω αὐτῆς, καὶ διὰ

De Alimentis.

fert. Attamen crudum
succum generat, ideò cum
acribus condimentis in-
feratur, & vinum quod
vetustum & tenue est, in-
super hauriatur. Dicitur
si quis elychnium Sepiæ
atramento, & flore æris
tingat, quod homines ærei
& nigri appareant, pro-
pter admistorum disper-
sionem.

Porcellus XI.

PORCELLUS mali succi
non est, & inprimis
quando concoquitur.
Nam abundè nutrit, &
constitutionis calidæ ho-
mines maximè iuuat, ip-
siusque caro gallorum
similis est. Non est omni-
nò ex durissimis nec laxis,
sed mediocritatis parti-
ceps est, atque suauitatis:
propterea confecta vires
corpori addit, sanguinem-
que temperato proximum
gignit.

Sesama XII.

SESAMA sunt remissè
calida in primo gradu,
in eodem verò intensè
humida: ob oleosam sub-

stantiam, eos qui ea celeriter vorant, replent, ventriculum subuertunt, & ægrè concoquuntur, alimentum pingue corpori præstant, sitim excitant; & si aliquid piam in dentibus remanserit, id fædo odore os vitiat, menses cient, & viscera offendunt. Immoderatè comesta, in iecore & splene obstructions faciunt.

Allium XIII.

Allium calidum & siccum est in medio quarti gradus. Commoddissimum est iis qui crassos & viscidos, seu crudos humores cumularunt: nam istum amouet, & incidit. Subest ipsi aliquid mali succi, quem amittit aqua coctum. Sæpè valetudinem frigidorum habituum tuetur, aluum & vrinam vrget. Affligit calidos temperamento, imprimisque oculos ipsorum, caput, pulmones & renes. Singulari naturâ sitim quam falsi humores

τὸ ἐν αὐτοῖς ἐλαυῶδες, ἑμπύμπλησι τοῦ ἐδίουτος ταῦτα ταχέως, ἀνατρέψῃ δὲ τὸν σόμαχον, καὶ βροδέως πέπτεται, καὶ θροβῶ δίδωσι τῷ σώματι λιπαρὸν, καὶ δὲ ψαν ἐμποιεῖ, καὶ εἴπὶ τούτων τοῖς ὁδοῖσι κατὰληφθῇ, διυσιδῖαν σώματος ἐργάζεσθαι, προτρέψῃ ὃ τὰ κατὰμύια καὶ τὰ σπλάγχνα βλάβῃ. ἀμέλως ὃ μεταλαμβάνόμενα, ἐμφράξις ποιεῖ ἐν γὰρ τῷ ἥπατι καὶ σπλινί.

Σκόροδα XIII.

Τὸ σκόροδον θερμὸν ὅτι, καὶ ξηρὸν καὶ τὸ μέσον τῆς δ' ἀποστάσεως. ὁπιτηδεύοντα τὸν δὲ ὑπόφχει τοῖς παχὺ, καὶ γλίχρον, ἢ ὠμὸν ἢ θροϊκόσι χυμὸν, ἐμφράξιν τῶτον, καὶ τέμνον. ἔχει δὲ πὶ κακόχυμον, ὃς ὡς ἀποβάλλῃ ὕδατι ἐφόρμυον. ταῦς ὃ ψυχραῖς κράσεσι προφυλακτικὸν πολλάκις γίνεται ὑγείας, προτρέπει δὲ τὴν γαστέρα, καὶ τὰ οὔρα. βλάβῃ ὃ τῶ τὴν κράσιν δερμοῖς, καὶ μάλιστα τῶ ὁφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τὴν κεφαλῇ, καὶ τὸν πνέμονα, καὶ τῶ νεφροῖς. ιδιότητι δὲ πνα

καταπαύει τὴν δι' ἀλυκὸν
χυμὸν δίδαν καὶ τὰς ἐλμιν-
δας ἐμβάλλει, καὶ τὰ πνέ-
ματα διαφορεῖ. εἰ δὲ βλάβη

Hipp.
l. 2. P.
359.

τὴν ὑγιῆ ὄψιν, ἀλλ' ἐν τῇ
δι' ὑγρότητος ἀμβλυωπίαν
ἰᾶται. Ξηραίνει δὲ τὴν γο-
νὴν ἐπὶ τῆς δερμὸς σωμά-
των, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχρῶν,
καὶ ὑγρῶν σωμάτων δερμαί-
ναι παύτως, καὶ ἀφροδισιασι-
κὸν γίνεται. ἀντιφάρμακόν δὲ
ᾧσι πρὸς τε τὰ δηλητήρια,
καὶ τὰ τῆς ἰοβόλων δῶγμα-
τα, ὡς ὅτι γένον ἢ Θηριακὴ,

l. 12.
MM.
c. vlt.

καὶ διὰ τὸτο ὁ Γάλλωθ,
Θηριακὴ τὸτο καλεῖται τῆς
ἀγρότων. φάρμακον δὲ τὸτο
καὶ οἱ ὄψεις, ὡς ὅτι καὶ τὰ πύ-
ρανα, καὶ διὰ τὸτο οἱ Πέρσαι
τὸ πρὶν τὰ μαγνηεῖα αὐτῆς
ἀντιπύρων. λέγεται δὲ ὡς
εἰ δύο πνέες δηλητήρια μετα-
λήφονται, ἢ πρὶν βλαβήσῃ.
ὁ σκορδάων ἐπὶ τὸτο ἀπογε-
σάμεθ, ἢ ὁ μὴ χρησάμε-
νθ. τὸ δὲ αὐτὸ συμβαίνει,
καὶ εἰ δύο πνέες δηλητῶσιν ὑπὸ
ἰοβόλων. καὶ δήλον ἐκ τούτου
ὅτι ὁμοιότης τις ἐνέσται τῇ ἐν
τῷ σκορδάω δερμότητι πρὸς
τὸ ἐν ἡμῶν ἐμφυτον δερμόν,
διὸ καὶ ἀνίσταται τὸτο, καὶ τὰ

faciunt, extinguit, lum-
bricos ejicit, & flatus dis-
cutit. Licet valentem vi-
sum lædat, attamen quo-
que hebetudinem visus
ab humiditate ortam sa-
nat. Semen in calidis cor-
poribus exsiccat, in frigi-
dis verò & humidis idem
calefacit, & ad Venerem
stimulat. Contra venena
valet, & venenatorum
morsus, pari ferè modo
quo Theriaca. Ideò Ga-
lenus id vocat Theriacam
rusticorum. Serpentes
etiam fugiunt, quemad-
modum & rutam: hanc
ob causam ipso Persæ
olim suas culinas reple-
bant. Fertur quoque, si
duo venena assumpserint,
quod alterum horum mi-
nùs offendit qui allium
post hoc gustavit, quàm
alterum qui eo non est
usus. Idem contingit, si
duo à venenatis feri per-
cussi fuerint. Ex hoc ma-
nifestum est quòd alli
calor cum nostro quam-
dam similitudinem ha-
beat: propterea eundem

fuscitat, & partes solidas confirmat, vt etiam quod ipsis noxium est, expellat & remoueat. Non solum flatus discutit, sed ne ii quoque fiant, prohibet: colicas dispositiones à flatibus, & coxarum diuturnos dolores à pituita ortos expedit, cibum & sanguinem attenuat, faciei que rubrum colorem conciliat, & asperam arteriam mundat. Si assum dentibus exesis, aut ob humiditatem dolentibus admoueatur, iuuat: si verò admixto melle emplastri modo humidis capitis vlceribus inducatur, remedio est, contra arthritides quoque à pituita concitatas & tussim proficit, vti & contra vitiliginem albam, & lepram. Non tantum manducatum contra venenatorum, vt diximus, ictus valet, sed etiam si contritum imponatur. Fertur ab Indis quod vulneribus pulmonum, difficultati vrinae, ventriculi que frigidis affectio-

σερεὰ τοιοῦ μύρια, ὥς τε τὸ ἐλάττον αὐτὰ ἀποσοβῆσαι, καὶ ἀποσείωσθαι. ἔ μόνον ὃ πνέματων διαφορητικόν ὄσιν, ἀλλὰ καὶ κωλύει τὴν τούτων γένεσιν, καὶ τὰς ἀπὸ πνέματος κωλινθὲς διαδέσεις, καὶ πρὸς τὰς χρονίας ἰσχυράς τὰς ἀπὸ φλέγματος λυσιτελεῖ, λεπτύνει τε τὴν ὕφιν, καὶ τὸ αἷμα [καὶ ἐρυθραίνει τὸ πρόσωπον,] καὶ τὴν τραχείαν καθαίρει ἀσθμείαν εἴ γε ὀπληθῇ, καὶ ὀπιτεθῇ βεβερωμένοις ὁδοῖσιν, ἢ τοῖς δι' ὑγρότητα ὁδυωμένοις ὀνίνησιν. εἰ δὲ συὺ μέλιτι ὀπιπλάσῃ τοῖς ἐν τῇ κεφαλῇ ὑγροῖς ἑλκεσιν, ἴαμα γίνεται, πρὸς τε ἀσθμείας τὰς ἀπὸ φλέγματος, καὶ βῆχας λυσιτελεῖ, καὶ πρὸς ἀλφοὺς, καὶ λέπρας. ἔ μόνον δὲ μεταλαμβάνον ὠφελεῖ πρὸς τὰ τῶν ἰοβόλων δῆγματα, ὥς περὶ πομφυ, ἀλλὰ καὶ μὴ τὸ θλαδίωσαι ὀπιπλάσκει. λέγεται ὃ παρ' Ἰνδοῖς ὡς καὶ πρὸς τὰς ἐν πνέμονι πληγὰς χρησιμεύει, καὶ τὰς τραχηλείας, καὶ πρὸς τὰς ψυχὰς τῆς γαστρὸς διαδέσεις, καὶ ὡς τῇ

φωνῇ βλαπτικὸν πυγχαίνει, καὶ
ταῖς αἰμορροίσι, καὶ ἐπὶ τῇ
τεινεσμῇ, καὶ τῇ γαστρορροίᾳ,
καὶ τῇ χοιράδων, καὶ τῇ ἐκπ-
κῶν πυρετῇ. βλάπτει δὲ καὶ
ταὶς κυήσας, καὶ θηλαζέσας, καὶ
καταμύων ἀγωγὸν ὄσι.

Σίνηπι XIV.

Ætius
l. i. c.
298.

Τὸ σίνηπι θερμὸν ὄσι,
καὶ ξηρὸν. καὶ τὸ μέσον
τῆς δ' ἀποστάσεως. ἀναλυ-
τικὸν τε, καὶ διαφορητικὸν
ὑπάρχει τῷ ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ
τῷ στομάχῳ ὑγρότητος. ὠφε-
λεῖ τε πρὸς ταὶς ἀπὸ ὑγρό-
τητος, καὶ πνέματος σπλῆνι-
σὺς διαθέσεις, καὶ πρὸς ταὶς
ἐκ ὑπερόπησης φλέγματος
τεταρταῖας νόσους, καὶ ταὶς
ἀπὸ φλέγματος ποδάρας.
βλάπτει δὲ τὴν ὄψιν, καὶ τὴν
θερμὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ θερ-
μὸν ἥπαρ, συνεργεῖ τε πρὸς
τὴν πέψιν, καὶ τὴν ἀνάδοσιν
τῇ παχυμερεσέρον ὕδατι,
τήκει τε ταὶς ἐν τῇ γαστρὶ
ὑγρότητας. καταπλασθέντων
τε ταῖς λέπρεσι, ἄλλοι πρὸς
τὸ βέλτιον ταύτας. καὶ ταὶς
ἐκ ὑγρότητος βαρυνομύας
γλώττας ξηραίνει. καὶ δὲ μέ-
λιτος πρὸς βῆχας λυσιτελεῖ
μεταλαμβάνοντων σὺν δὲ

De Alimentis.

nibus vtile sit, quamquam
voci, mariscis, tencimo,
alui fluxui, strumis, &
hecticis febribus noxium
est. Insuper grauidas &
lactantes offendit, menses
enim prouocat.

Sinapi XIV.

Sinapi calidum & sic-
cum est in medio quar-
ti gradus. Vim obtinet ad
capitis & ventriculi hu-
miditates dissoluendas &
dissipandas. Lienis affe-
ctibus medetur, ab hu-
miditate & flatibus pro-
ductis, & quartanis ab
exusta pituita contractis,
& podagræ quæ à pituita
prouenit. Visui, calido
capiti, & hepatis offensam
incutit, sed concoctionem
adiuuat, & crassiorum ci-
borum distributionem,
humiditates quoque ven-
triculi consumit. Leporæ
superpositum, eam in me-
lius mutat, & linguas ab
humiditate oppressas ex-
siccant. Aduersus tusses
auxilium est ex melle
sumptum: si verò cum
caricis coxæ dolenti, &

lienosis illinatur, commodum est: Nam quæ intus coïuere ad superficiem corporis euocat. Serpentes etiam suffitum fugat.

Amaracus XV.

Amaracus calidus & humidus est in secundo gradu, conducit doloribus capitis à pituita productis, odoratus vi propriâ vesicam cohibet, & distillationes capitis exsiccat. Addito aceto & melle, & positus super ictus scorpionis, dolores finit.

Principium literæ T.

Caseus I.

OMnes casei mali succi, & difficilis concoctionis sunt, ructus acidus mouent, ventriculum inflant, ægrè trans-eunt, pituitam in ventre congerunt, ipsumque calefaciunt: nam à coagulo acrimoniam recipiunt. Caseus vetustate fit acrior, difficilis concoctu, pejoris succi, magisque noxius ad calculi in reni-

ἰσχύσι τοῖς ἰσχυρακοῖς καταπλασόμενον, καὶ τοῖς σπληνικοῖς ὀπιτήδειον ὅτι. ἔλκει γὰρ τὰ ἐνδον ἐπὶ τὴν τῷ σώματος ἐπιφανέαν. θυμώμενον δὲ, διώκει τὸν ὄφρα.

Σάμφυχον XV.

Tὸ σάμφυχον θερμόν ὅτι, καὶ ὑγρὸν καὶ τὴν δευτέραν, ὑπόστασιν. ὠφελεῖ δὲ πρὸς τὰς ἀπὸ φλέγματος κεφαλαλγίας, καλύει δὲ ἰδιότητι πνιὸν ὁσφραγισμένον τὴν κύστιν, ξηραίνει δὲ τὰ ἐκ τῆς κεφαλῆς ῥέματα. τὸ δὲ τῷ σκορπίου δήγματα καὶ ὄξυς, καὶ μέλιτος ὀπιτιδέμενον, πύει τὸν ὀδυνώδη.

Ἀρχὴ τῷ T στοιχείῳ.

Τυρός I.

Oἱ τυροὶ πάντες καὶ κόχυμοι, δύσπεπτοι, καὶ ὀξυρεγμώδεις, καὶ φύσης ὑποπληθῶντες τὴν γαστέρα, τὴν διαχωρῆσαι πονήρους, καὶ φλεγμονώδεις, καὶ καυσώδεις τῇ κοιλίᾳ προσλαμβάνουσι ἀπὸ τῆς πτύας δριμύτητα χρονίσως ὃ ὁ τυρὸς, δριμύτερος γίνεται, καὶ θερμότερος, καὶ καυσωδέστερος, καὶ δύσπεπτοτερος, καὶ

Ætius
l. 2.
c. 101.

Galen.
l. 3. A.
F. c. 17

„ κακοχυμώτερος, καὶ πρὸς
 „ τὴν τῆς λίθων ἐν τοῖς νε-
 „ φροῖς γήεσιν πλεῖον βλα-
 „ βερὸς. εἰδείχθησαν γὰρ οἱ
 „ λίθοι γηώμυροι, ὅτε
 „ συναλθῇ πάχος χυμῶς
 „ θερμότητι. φουκτέον ἔν
 „ μάλιστὰ τὸν τοῦτον τυ-
 „ ρόν, ὡς μηδὲν ὅλως
 „ ἀγαθὸν ἔχοντα, μήτ' εἰς
 „ πέψιν, μήτ' εἰς ἀνάδο-
 „ σιν, μήτ' εἰς οὕρησιν,
 „ ἢ ὑποαγωγῇ τῆς γαστρὸς,
 „ ὥσπερ ἔστι εἰς δι'χυρίαν.
 „ ἥπιον ὃ μοχθηρὸς, ὁ μήτε
 „ παλαιὸς, μήτε δριμύς. ὁ
 „ ὃ νέος τῆς τοιούτου κρεῖτ-
 „ τον. μίσος γὰρ ὅτι τὸ πα-
 „ λαιοῦ τυροῦ, καὶ τὸ γά-
 „ λακτος, καὶ διὰ τὸτο,
 „ καὶ δι'πέπτερος τὸ παλαιόν,
 „ καὶ δι'χυμώτερος, καὶ μά-
 „ λιστα ὁ μαλακός, καὶ
 „ χαλνός, καὶ μὴ ἔχων
 „ ἰσχυρὰν ποιότητα [ὑπερ-
 „ βάλλουσιν δὲ π μικρὸν τὴν
 „ γλυκύτητα] συμμέτρως
 „ τὸ μετέχων ἁλῶν. δεῖ ὃ
 „ τοῦτον συνὸ μέλιτι προσφέρει-
 „ σθαι, διὰ τὸ τάχιον ἀναδο-
 „ θῆναι, καὶ μάλιστὰ τοῦ
 „ ψυχρὸς τὴν κράσιν. ὁ ὃ πα-
 „λαιάτατος τυρὸς, ὁ τὴν

Etius
 l. d.

bus productionem: nam
 calculos demonstratum
 est fieri, cum succus cras-
 sus caliditati iungitur.
 Maximè igitur oportet
 huiusmodi caseum caue-
 re, qui nihil prorsus boni
 continet, neque ad con-
 coquendos, neque ad di-
 stribuendos cibos, neque
 ad mingendum, vel aluum
 soluendam, quemadmo-
 dum neq; ad probitatem
 succi confert. Minùs ta-
 men improbus, qui nec
 vetus nec acris est: recens
 verò ex ipsis præstantior
 est: medium enim locum
 inter caseum & lac occu-
 pat: propterea veteri me-
 liùs concoquitur, & præ-
 stantioris succi est, præ-
 cipuè qui mollis & laxus
 est, nec qualitatis vehe-
 mentis particeps, sed pa-
 rum dulcedinis sapiens,
 & modicum salis. Cum
 melle debet assumi, &
 maximè ab iis qui frigidi
 sunt habitus, ut citiùs di-
 stribuatur. Vetustissimus
 caseus, qui omnem pror-
 sus humiditatem depo-

fuit, valdè friabilis est, & ob defectum humoris qui ipsius partes inter se continebat, pessimus euadit. Spongiosus verò caseus, laxus & suavis, cæteris præstat, & maximè si recentior fuerit, quales sunt qui ex Paphlagoniâ adferuntur. Recens igitur caseus aluum soluit, vetus verò comprimit; præcipuè, si, postquam in aqua decoxerit, affetur.

Ραυο II.

ΡAuonum caro fibrosa & excrementitia est; ægrè concoquitur, & mali succi est. Fertur decoctum ipsius pleuriticis ex proprietate quadam subuenire; inprimis, si pingue extiterit. Pinguedo ipsius cum succo rutæ & melle, colicis affectibus ob frigidos humores ortis, optimè opitulatur. Ossa quoque eius combusta & cum aceto tenuiter trita, lepræ, vitiliginique albæ, inuncta medentur.

ὕγρότητα πάντα ἀποβαλὼν, ὡς δ' ἄρυσθαι ἔχεται, διὰ σέρησιν τῆς συνεχούσης τὰ μέρη αὐτῆς ὑγρότητος, κακί-
τος. ὁ ὅς πογγώδης πυρρὸς, καὶ ἡεῖωμρόθ, καὶ ἡδύς, τῆς ἄλλων κρείττων, καὶ μάλιστα ἐὰν νεαρότερος εἴη, οἱ πνευε εἰσὶ τῆς ἀπὸ Παφλα-
γονίας ἀποκομιζομένης. ὁ μὲν ἐν νέθ πυρρὸς, τὴν γαστέρα περτρέπει, ὁ ὅς παλαιὸς ἐπέ-
χει πάντῃ, καὶ μάλιστα εἰ μὴ τὸ ἐψηθῆναι ὕδατι ὁπληθῇ.

Ταὺς II.

Τῶν ταῶν σαφὲς ἰνώ- Galen.
δης, καὶ πειθω- l. 3. A.
μαπκή ὅτι, καὶ δύ- F. C. 19.
σπεπθ, καὶ κακόχυμος. “
λέγεται ὅς ὡς τὸ ὑπόζεμα αὐτῆς ἰδιότητι πινὶ πλεειπ-
κοὺς ὀνίνησι, καὶ μάλιστα εἰ λιπῶδες εἴη. τὸ ὅς σῆαρ αὐτῆς ἅμα χυλῶ πηγάνε, καὶ μέ-
λιτος, λυσιτελεῖ τὰ μέγιστα πρὸς τὰς διὰ ψυχρὸν χυμὸν κωλικάς διαδέσεις τὰ ὅς αὐτοῦ καυθέντα καὶ ὅξυ λήστευθῆντα, καὶ ὀπιχει-
θέντα πρὸς λέπρας, καὶ ἀλ-
φοὺς ὀνίνησι.

ΤΑρχὸν θερμὸν ὄντι, καὶ ξηρὸν καὶ πικρὸν β'. ἀποσαίνει. ὑπάρχει δὲ δύσπεπτον διὰ τῆς γρώδης φύσιν ἔχειν αὐτὸ τὸ σῶμα, πρὸς ἧν ἀφορῶντες πνέες, ψυχρὸν ἔφησαν εἶναι τὸ τοιοῦτον. ἔστι δὲ φυσῶδες, καὶ κακόχυμον, καὶ δεῖ μόνον τὰ τέτα φύλλα προσφέρειν μὲν ἡλυόσμη, ἢ σελίνον. ἐμποιεῖ δὲ ἐρυγὰς, καὶ ἐπιπολάζει τῷ σώματι τῆς γαστρὸς. πέφυκε γὰρ καὶ ἀντιφάρμακον πρὸς τὰς τῆς ἰοβόλων δόξης μεταλαμβάνον. ἔστι δὲ καὶ κεφαλαλγικόν, καὶ νάρκωτον ἐργάζεσθαι πρὸς τὴν γύσεως αἰσθησιν, καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον πρὸς τὴν ποιοσιν οἱ ἰατροὶ πρὸς τῆς τῆς κατάρσεως μεταλήψεως προσφέρειν τὸ τοιοῦτον, ὥστε μὴ αἰσθάνεσθαι τῆς ἀηδίας τῆς πόματος.

Τείγλα IV.

Galen. I. 3. A. F. c. 27. **Η** τείγλα τῆς πελαγίων ἐστὶν ἰχθύων, καὶ σκληροσάρκων, πρὸς τοῖς γὰρ ὅταν πεφθῇ καλῶς τῆς ἄλλων μάλλον ἰχθύων. τὸ γὰρ σκληρότερον ἔδεσμα, πλεῖον πρὸς τῆς ὑγροτέρου, καὶ μαλακώτερον,

DRacunculus calidus & siccus est in secundo gradu. Tardè concoquitur ob terream naturam quam ipsius corpus habet; ad quam aliqui spectantes, eum frigidum statuerunt esse. Flatulentus est & mali succi, solūmque ipsius folia cum mentha & apio in vsum reuocari debent. Ructus etiam excitat, & in supero ventriculi ore fluitat. Sumptus contravenenatorum morsus remedio est: sed dolores in capite inducit, stuporemque in sensu gustus: & ideò Medici monent, ut ante cathartici vsum exhibeatur, quo fastidium in potione vitetur.

Mullus IV.

MVllus inter marinos pisces duræ carnis habetur. Itaque nutritur quando probè concoctus est, magis quàm reliqui pisces: Alimentum enim crassius, potentiùs quàm mollius & humidius solet

alere; & maximè si convenientiam habeat cum alendo corpore: suauiter enim id comedi existimatur. Miror Galenum admirantem eos qui emebant magnos mullos, quasi suauiolem, & facilioris concoctionis carnem haberent: Reuerà quippe minores faciliùs coquuntur: neutiquam tamen suauiores sunt. Dicit quoque quod grandis muli hepar, quid admirabile esset, & cibus studiosè hoc tempore expetitus: nunc verò non comeditur. Optimi muli in mari puro nascuntur, veluti & reliqui pisces: tum maximè propter alimenta. Qui igitur Cancellos vorant, graniter olent & insuaues sunt, atque ad concoquendum difficiles & improbi succi. Dignoscuntur tales ante cibum, per ventris apertionem: inter edendum verò, statim per primum odorem & gustum. Cancellus autem animalculum & minu-

καὶ μάλιστ' ὅταν καὶ τὴν ἑσπρίαν οἰκείαν ἔχει τῷ τρεφομένῳ σώματι, κρίνεται ὅτι τὸ τοῦ ἡδέως ἐδίεσθαι. θαυμαζῶ ὅτι τὸν Γαλιένον θαυμάζοντα τῶν μεγάλων τεύχων ὡς τῶν μικρῶν ἡλυτέραν ἐχουσῶν τὴν σάρκα, καὶ εὐπεπτότεραν. εὐπεπτότεροι μὲν γίνονται ἀληθῶς αἱ μικρότεροι. ἡ δὲ ὑπερβολὴ τῶν ἐδαμῶν. φησὶ ὅτι ὡς καὶ τὸ ἥπαρ τῆς μεγίστης τεύχους διὰ θαύματος ὡς, καὶ Ἐσφῆ παλαιούδατος, τοῖς καὶ τὸν αὐτὸν καμρόν, νῦν ὅτι ἐκ ἐδίεται. γίνονται ὅτι ἀφίσταται τεύχων καὶ τὴν καμρόν δάλασαν. ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἰχθύες, ἐκ ἡκιστα ὅτι καὶ διὰ τὰς Ἐσφῆς. αἱ γὰρ τὰς καρκινάδας ἐδίουσιν, καὶ δυσώδεις εἰσὶ, καὶ ἀηδεῖς, καὶ δύσπεπτοι, καὶ κακόχυμοι. διαγινώσκονται ὅτι παρὰ τῆς ἐδαμῆς, διὰ τῆς ἀναπύξεως τῆς κοιλίας. ἐν ὅτι τὸ ἐδίεν καὶ τὴν παρὰ τὴν εὐδέως ὁσμίναν, καὶ γὰρ καρκινάδας

Gal. 1., ζωύφιον ὅτι μικρότατον
3. A. F., εἰοικῆτα καρκίνω, ὑπόξαν-
6. 10.,

δος, πλὴν χροιάν. λέγεται
ὅτι ὡς καὶ συνεχέστερον χρω-
μύνη ἢ τεύχλα ἀργεῖς πρὸς
συνεσίαν ποιεῖ. ὅπως ὁ σκλα-
ζομύνη δηλητήριον γίνεται,
ὡραληπλέον, ἵνα μὴ χη-
τύχῃ δειπνέσῃ τὸ παρὸν σύλ-
λαμμα εἰς πινάς, τῆς τῆς θείας
πνευνοίας ἐπισπρεφομύων.

Τετραγύρα V.

ΤΑ λερόμυα τετραγ-
γυρα, ψυχρά ὄντι, καὶ
ὕδα καὶ πλὴν ἴσ' ἀπόστασιν
ὅπι τεταμύων. πινὲς ὁ καὶ
ἐν τῇ γ'. ταῦτα τεθήκεσιν.
ἐπιχυνῶσι ὁ φλέγμα γλί-
χρον ἐν τῇ γαστρί, ὅθεν καὶ
ὡμὸν ἀναδίδεται εἰς τὰς
φλέβας, καὶ διὰ τὸτο οἱ συ-
νέχστερον τούτοις χρώμυοι
ἐπισυναρμύων αὐτοῖς διὰ
χρόνε παχέων χυμῶν καί-
μύων ἐν ταῖς φλεβί, καὶ
ταῖς λοιπαῖς τῷ σώματος
κοιλότησιν, ἀλίσκονται χρο-
νίοις πυρετοῖς. τὸ ὁ σῶμα
αὐτῆς διεξητηκόν ὅτι, πλὴν
ὕχ ὡς τῆς πεπόνων, φθείρον-
ται ὁ καὶ τάχιστα ἐν τῇ γαστρί,
κρείπονα δὲ ἐν τούτοις τὰ

tum, cancro simile, colo-
re pallido. Dicitur quo-
que quod mullorum fre-
quens usus languidos ad
Venerem reddat. Quo-
modo præparentur ut ve-
nenum fiant, silendum
est, ne fortuitò præsens
scriptum in aliquos inci-
dat, qui diuinam proui-
dentiam inuertunt.

Cucumber, seu Tetranguria, V.

QVæ tetranguria di-
cuntur sunt intense
frigida & humida in se-
cundo gradu: aliqui etiam
ipsa ad tertium retule-
runt. Pituitam viscidam
in stomacho generant,
quæ etiam cruda in venas
differtur: idcirco qui con-
tinuò ipsis vtuntur, per
tempus crassos humores
in venis, reliquisque cor-
poris cauitatibus accumu-
lant, ac diuturnis tandem
febris corripuntur. Se-
men ipsorum urinam mo-
uet, minus tamen quàm
peponum semen: citò
quoque in ventre vitium
capiunt. Optima inter ip-

sa sunt, quibus paruum semen inest. Calidos & siccos ventriculos iuuant, & in ardentibus febribus oblata validum auxilium præstant. Hoc peculiare item ipsis est, ut nauseam à ventriculi caliditate ortam coërceant. Quidquid intus habetur, id esse convenit; quidquid verò extus est, id omnino ægrè concoquitur, improbi est succi, ac ferè venenosum est. Habent etiam aliam proprietatem, ut deficientes animo ob excessum caloris, reficiant. Si in pituitam in ventre stagnantem inciderint, nauseam, colicos affectus, & hypochondriacos gignant.

Principium literæ Υ.

Tabera I.

ΥVbera frigida sunt in tertio gradu, sicca in secundo. Crudum & malignum succum progenerant. Multi quoque ex eorum continuo esu, in intestini plenioris morbos comitiales & apoplexias inciderunt. Opus igitur

μικρὸν ἔχοντα τὸ σπέρμα. ὠφελεῖσι δὲ τοὺς θερμοὺς, καὶ ξηροὺς στομάχους, καὶ ἐπὶ τῆς καυσσῶν πυρετῆς μετ' ὅξους προσφερόμενα, πάνυ λυσitteλεῖ. Ἰδίον δὲ αὐτῆς ὅτι τὸ καταπαύειν τὰς διὰ θερμότητα τῆς γαστρὸς ναυτίας. δεῖ δὲ τὰ τούτων ἐνδότερα εἶδέναι. τὰ γὰρ ἔξωθεν, πάνυ δύσπεπτα, καὶ κακόνχυμα, καὶ χεδὸν δηλητηριώδη. ἔχουσι δὲ καὶ ἑτέραν ἰδιότητα, τὸ ἀναφέρειν τοὺς λεποδυμουῦντας δι' ὑπερβολὴν θερμότητος. εἰ δὲ ἐντύχῃσι φλέγματι ἐν τῇ γαστρὶ, ναυτίας ποιοῦσι καὶ κωλικάς διαδέσεις ἐργάζονται, καὶ ὑποχονδριακὰ πάθη.

Ἀρχὴ τῆς Υ σοιχείας.

Υ ὀνα I.

Υ ὀνα ψυχρά ὅτι καὶ πλεονέπειον ὑποστασιν, ὑγρὰ δὲ καὶ πλεονέβ. ὑποχονδρια δὲ ὠμὸν χυμὸν, ἔστι δὲ καὶ κακόνχυμον. πολλοὶ δὲ ἐπὶ τῇ συσχεῖ τούτων χεῖρει κωλικαῖς διαδέσεσι, καὶ ὀπληψίαις, καὶ ἀποπληξίαις διαπεπλώ-

κασι. δὲ οὐκ ὡς τῆς ἐψή-
σεως πάντα ἀκριβῶς κα-
θαίρειν, καὶ ὕδατι ἐναπο-
βρέχειν ἐφ' ἰκαναῖς ὥραις,
εἴτα ἐψεῖν ὕδατι δι' ἀλατος
καὶ ὀειγάνου, καὶ πιγάνου,
καὶ ἀρτύειν μὲν τὴν ἐψήσιν
ἐλαίῳ, καὶ θρύμβῳ, καὶ
πετρίδι, καὶ γάρῳ. μάλιστα δὲ
ἡ Συμεὼν τούτων χρῆσις
κωλικῶς ἐργάζεται νότους,
καὶ ἀπεψίας. τὰ δὲ ξηρὰ
ὅτι βλαπτότερά, καὶ δύσπε-
πτότερά.

Υ' σκα II.

Οἰχθὺς ὁ κοινὸς ὕσκα
ὀνομαζόμενος, φλεγ-
ματικὸν ἀποθνήσκει χυμὸν.
οὐ κακόχυμος δὲ ὅτι, διὰ τὸ
ἡδέως χεῖδον ἀπαντας τῶτον
προσφέρειται, ὥς οἰκειότη-
τα πινὰ ἐχούσης τῆς σαρκὸς
αὐτῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν
φύσιν. οἶμαι δὲ ὅτι ἀπὸ τού-
του μετέληπται τοῦτομα
ἀπὸ τῆς ὕς, ὁ σημαίνων τὸν
χοῖρον, ὅτι τοιαύτως ὁφίω
ἐμποιεῖ τῷ σώματι τῷ ἡμε-
τέρῳ ὡς τὰ τῶν ἰχθύων
γόνι, οἷαν τὸ χοίρειον κρέας
ὡς τοῖς χερσαίοις, οὐχ
ὁμοίαν μὲν τοι, ἀλλ' ἀνά-

est, ut antequam coquan-
tur, exquisitè perpurgen-
tur, & aqua per aliquot
horas irrigentur. Hinc in
aqua cum sale, origano &
ruta bulliant; & ubi pro-
bè cocta fuerint, cum
oleo, satureja, pipere &
garo apparentur. Ex ipso-
rum tamen frequenti usu
colici fiunt morbi, & co-
ctionis defectus induci-
tur. Sicca tamen magis
nocent, ac ægrius coquan-
tur.

Sturio, seu Porcellus II.

Piscis qui vulgariter
Porcellus appellatur,
pituitosum humorem
producit. Non est mali
succus, ob suavitatem qua
ipsum ferè omnes assu-
munt, quasi familiaritate
aliqua caro ipsius nostræ
naturæ responderet. Ab
hoc quoque puto nomen
Suis accepisse, quod Por-
cum significat, quia eum-
dem cibum nostro corpori
inter piscium genera præ-
bet, quem caro suilla inter
terrestrium. Cui quidem
quamuis non omnino si-
milis,

milis, ei tamen proportionem quadam respondet. Calidis condiri debet condimentis, & vinum tenuissimum ac vetustissimum superbibi.

Hydrorofatum III.

HYdrorofatum frigidum est, & ventrem corroborat, ob adstringendi vim quam à rosis accepit. Calidum habitum iuuat, sitim sedat, & in febribus loco vini adhibitum, plurimum prodest.

Aqua IV.

AQuarum vniuersim quinque sunt discrimina: Pluuia, fontana, putealis, fluuialis, & palustris. Quæ ex imbribus colligitur, ea & leuissima est, & facillimo negotio mutatur. Nisi quod febribus, cholerae, & arquato morbo non conueniat: Facile enim corrumpitur, & in bilem vertitur. Si per tempus asseruetur, cum difficultate transit ac permeat. Destillationes gignit, maximè si frigida potatur. Fontana verò, & è

λορον. δει δὲ τὸν ἀρτύειν
δερμοτάτοις ἀρτύμασι, καὶ
οἶνον ὀπιπνύν λεπτότατον καὶ
παλαιότατον.

Υδροστατον III.

ΤΟ υδροστατον ψυχρόν
ἐστὶ, καὶ γαστρὸς ῥωσικόν,
δι' ὃν ἔχει σύψιν ἐκ
τῆς ῥόδου. ὠφελεῖ δὲ τὸν πλὴν
κράσιν θερμὴν, καὶ πλὴν δίψαν
καταπαύει, καὶ ἐπὶ πυρετῷ ἀντὶ
οἶνου χρώμενον, τὰ μέγιστα
λυσitteλεῖ.

Υδωρ IV.

ΑΙ καθόλου τῷ υδα-
των διαφορὰ εἰσὶ
πέντε. ὁμβριόν τε, καὶ
πηγαῖον, καὶ φρεατῖον, καὶ
ποτάμιον, καὶ λιμναῖον.
τὸ μὲν ὁμβριον καφώτατον,
καὶ ἐνμεταβλητότατον,
πλὴν πρὸς πυρετῷ, καὶ
χολέρας, καὶ ἰκτέρας
ἀνάρμοστον. τρέπεται γὰρ
ῥαδίως, καὶ ἐκχολοῦται.
χρόνιον δὲ βραδύπερον
γίνεται, καὶ δυσδιαχώρη-
τον. γυνὰ δὲ καθάρρεας,
μάλιστα εἰ ψυχρὸν πίνοι-
το. τὸ δὲ πηγαῖον ὅσου αἰ-
πηρὰ πρὸς ἀρκτον ἀπε-

Ex
Ruffo
apud
Ætium
l. 3.
c. 165.

„ σπαραμύσαι, βροθύπορα
 „ ἴσι, καὶ βροδέως θερ-
 „ μαίνεται, καὶ ψύχεται.
 „ ὅσων τε ἐρρώγασιν αἱ πι-
 „ γαὶ ἀπὸ τῆς θεινῆς ἀνα-
 „ πολῆς ταῦτα ἀρίστα χείρ-
 „ να δι' ἀπαύτων τὰ ἀπὸ
 „ τῆς χειμερίας ἀνατολῆς,
 „ καὶ τῆς χειμερίας δύσεως.
 „ τὸ ὃ φρεάτιον, ψυχρὸν,
 „ γαστέρας, δυσανάδοτον, καὶ
 „ διὰ τὸ τοῖς κηυσου-
 „ μύοις τὸν σόμαχον, ἢ
 „ γαστέρα, ἐπιτηδείότερον
 „ τῶ πηγῶν. ποτάμια ὃ
 „ ὕδατα, καὶ λιμναῖα,
 „ ἅπαντα κακὰ, πλὴν τῶ
 „ νεῖλος· τούτου γὰρ ἀρίστον.
 „ καὶ γὰρ πινόμενον ἢ δι-
 „ καὶ μίπειον ἐν τῇ κοιλίᾳ
 „ διάγει, καὶ ἀδιψον, καὶ
 „ εἰ ψυχρὸν πίνοιτο, ἀλυ-
 „ πώτατον, καὶ εἰς πέψιν,
 „ καὶ ἀνάδοσιν, χρησίμον.
 „ τὸ ὃ τῶν ἄλλων ποταμῶν
 „ τὸ ὕδωρ δυσκατέρχασον,
 „ καὶ διψῶδες, καὶ μάλι-
 „ στα ὅταν μοχθηρὰ χεῖρα
 „ διοδεύουσιν. ἀμείνους δὲ
 „ εἰσι τῶν ποταμῶν, ὅσοι
 „ διὰ πηγῶν ἐνναίων ῥέουσι,
 „ καὶ ὅσοι ἀμυγῆς εἰσιν
 „ ἄλλοις ποταμοῖς. τὸ ὃ

ductibus qui ad Septen-
 trionem diuertunt, ægrè
 se insinuat, tardè calefit &
 refrigerat. Quorum verò
 fontium aqua ab æstiuo
 ortu manat, ista optima
 est; pejor verò omnibus
 ea est quæ ab ortu & oc-
 casu hyemali exilit. Pu-
 tealis frigida est & limosa,
 ægrè transit; idcirco com-
 modior fontana est in æstu
 ventriculi & abdominis.
 Omnes verò aquæ fluuia-
 tiles & palustres malæ
 sunt, excepta Nili, quæ
 optima est: si enim biba-
 tur, suavis est, parùm in
 ventriculo moratur, nec
 siticulosa; nec si frigida
 hauritur, dolore vexat; sed
 utilis est ad concoctionem
 cibi, eiusque distributio-
 nem. Aliorum verò flu-
 uiorum aqua difficulter
 conficitur, siticulosa est,
 ac inprimis, quæ in prauis
 locis deerrat & transit.
 Melior est fluuiorum, qui
 ex fontibus perennibus
 profluunt, nec aliis fluuiis
 permiscentur. Palustris
 verò, qualis mortua est,

ob consistentiam & immobilitatem: ideo, si præsto alia sit aqua, numquam agris offeratur. Quæcumque verò ex aquis adstringendi vim, seu falsam, seu aliam diuersam qualitatem habent, seu odorem ingratum, & maligna animalcula nutriunt, seu de fodinis originem sumunt, aut prope thermas, eæ omnes malæ sunt. Vniuersaliter omnis aqua quæ corpus tardè permeat, difficulter concoquitur, inflatione vexat, & grauedines (vt maximè frigida) in calidis temperamentis concitat; in febribus tamen ardentibus omnino comoda est. Leuis igitur aqua non est staterâ expendenda: sed, si citò calefit, & citò refrigeratur; purissima, limpida, & alienæ qualitatis expers est. Aquæ ex niue & glacie resolutis pessimæ sunt. Aquarum quoque mutationes noxiæ sunt, & præcipuè fluuiorum. Nihil aqua calidissimis naturis

λιμναῖον καὶ οἷον νενεκρω-
 μένον, διὰ τὴν σύστασιν,
 καὶ ἀκίνησίαν, ὥστε ἐδέ-
 ποτε παρέντος ἑτέρου ὕδα-
 τος, δοτέον τὸ τοιοῦ-
 τος ἀδενούσιν. ὅσα δὲ τῆς ὕδα-
 τος σύψιν ἢ ἀλυκότητα, ἢ
 πνὰ ἄλλω παρεμφάνων
 ποιότητα, δυσώδη εἰσὶν,
 ἢ μοχθηρὰ ζωῷφια τρέ-
 φει, ἢ ἐν μετάλλοις γί-
 νονται, ἢ πλησίον θερμῶν,
 ἅπαντα πονηρὰ. καὶ ὅλα
 δὲ πᾶν ὕδωρ βραδύπορον,
 δύσπεπτον, φυσώδες, καὶ
 κατάρρων ποιητικόν, καὶ
 μάλιστα τὸ ψυχρὸν ταῖς θερ-
 μαῖς ὅτι κράσεις; καὶ ὅτι
 καυσωδῶν πυρετῶν πᾶν
 ὠφέλιμον. τὸ γυνὴ κοῦφον
 ὕδωρ, ὅτι τῷ σαθρῷ δέει κρί-
 νειν, ἀλλὰ τῷ ταχέως θερ-
 μαίνεσθαι, καὶ ψύχεσθαι, καὶ
 καθαρότατον, καὶ εἰλικρι-
 νές ἐστι, καὶ τῷ μὴ ἐμφαί-
 νεσθαι ἐν τούτῳ ἐναντίαν
 ποιότητα. τὰ δὲ ἐκ χιόνων,
 ἢ παγετῶν ἀναλυζέμενα ὕδα-
 τα, κακίστα. αἱ δὲ τῆς ὕδατος
 ἐναλλαγὰς βλάβηοις, καὶ μάλ-
 ιστα τῶν ποταμίων. ὅτι δὲ θερ-
 μῶς δυσκρεσσίας, ὅτι ἄλλο π
 ὀνησιμώτατόν ἐστιν ὡς τὸ ὕδωρ.

δεῖ ὅ τὸ μὴ εἰλικρινὲς ὕδωρ
παραψεῖν, εἴτα ψυχρὸν πί-
νῃν.

Ἀρχὴ τῶ Φ σοιχείας.

Φοίνικας I.

Φοίνικας δερμοὶ εἰσὶ
κτὶ τῶ β' ἀπόστασιν,
ὕγροι ὅ κτὶ τῶ πρῶ-
τῶ. Δύσπεπτοι δέ εἰσι, καὶ
κεφαλαλγείς πλείονες
βραδύντες. ἔνιοι ὅ καὶ
δύξιν πινὰ ἐμποιοῦσι τῷ
σώματι τῆς κοιλίας, οἱ δὲ
καὶ μᾶλλον εἰσὶ κεφα-
λαλγείς. ὁ ὅ' ἔξ αὐτῶ
ἀναδιδόμῃ εἰς τὸ σῶ-
μα χυλὸς, παχὺς ἐστίν.
ἔχει δέ τι καὶ γ' ἴχθον,
ὅταν ὁ φοίνιξ λιπαρὸς ᾖ.
ὅταν ὅ τῷ παχέϊ, καὶ
γλίσχρῳ χυμῷ καὶ γλυκί-
μυχθῇ, τάχιστα μὲν ὅ
αὐτὸ τὸ ἥπαρ ἐμφερέθη-
ται. εἰ ὅ καὶ φλεγμαίνῃ,
ἢ ἐσκιρρωμένον ἢ, βλά-
πτεται ἐχάτως ὑπὸ τῆς
ἐδωδῆς αὐτῶ. ἐφεξῆς ὅ
τῷ ἥπατι, καὶ ὁ σπλῆν
ἐμφερέθηται, καὶ βλάπτε-
ται. πολὺ δὲ μάλιστα
βλάπτοισιν οἱ χλωροὶ
φοίνικας εἰς ἅπαντα, πρὸς

est conuenientius. Quæ
aqua impura est, hanc co-
quere consentaneum est,
& refrigeratam haurire.

Principium literæ Φ.

Palmula I.

Palmulæ calidæ sunt in
secundo gradu, sed hu-
midæ in primo. Tardè
concoquuntur, & copio-
sius ingestæ dolorem capi-
tis accersunt. Quædam
inter ipsos os ventriculi
vellicant, quæ etiam ma-
gis magisque caput dolore
diuexant. Succus, qui ex
ipsis in corpus diducitur,
crassus est; & viscidus
etiam est, si ipsæ pingues
fuerint. Si verò crasso &
viscido succo dulcis im-
mixtus sit, breui obstru-
ctiones in jecore parit. Et
si inflammatum & durum
fuerit, ex esu tandem ipsa-
rum oblæsiō accrescit ip-
sius. Post jecur lien uti-
que in vitii partem venit
& affligitur. Præ reliquis
virides magis palmulæ no-
cent: unde & flatibus ven-
triculum opplent. Suc-
cum crudum, & frigus

quod difficulter calore discutitur, inducunt. Omnes quoque palmulæ gingivis & dentibus aduersantur. Præstant reliquis, quæ parum adstringunt, & duræ sunt cum aliquâ dulcedine, nec penitus mellea. Quæ in frigidis locis producuntur, pessimæ sunt; quia non maturescunt. Istæ febres cum rigore faciunt, & plures obstructions. Præstantiores rubris sunt fuluæ. Austerae palmulæ calidæ sunt in primo gradu, siccæ verò in secundo. Non parum inter se differunt palmulæ: Nam quædam siccæ & adstringentes sunt, veluti Ægyptiæ: quædam molles, humidæ & dulces, ut in Bactris. Reliquæ palmulæ inter hæc duo genera ponuntur. Ex omnibus tamen sanguis generatur impurus. Ut Ruffus ait, continuus earum usus vesicam lædit. Cum pineis nucleis oblatae fauces leniunt, & laudabilem corporis habitum comparant,

δὲ καὶ φύσης ἐμπληῶσι
τὴν γαστέρα. ὠμὸν δὲ χυ-
μὸν, καὶ ῥίγη δύσεκθέρ-
μαντα ἀπογυῖναι. πάντες
δὲ οἱ φοίνικες τῆς ἑλῶν, καὶ
τῆς ὁδόντων ὅτι ἐλατήκοι.
κρείττονες δὲ τῆς λοιπῶν, οἱ
σύφεως πινὸς μετέχοντες, καὶ
σκληρότητος συὲ γλυκύτητι
μετεία, καὶ μὴ πᾶν μελιτώ-
δεις ὄντες. οἱ δὲ ἐν ταῖς ψυ-
χραῖς χώραις γινόμενοι,
χείριστοι, διὰ τὸ μὴ πεπαίνε-
σθαι. οἱ ὅ ῥιγοπυρεκτικὰς ἐρ-
γάζονται νόσους, καὶ πλείονας
τὰς ἐμφράξεις. κρείττονες ὅ
τῆς ἐρυθρῶν οἱ κίρροι. οἱ ὅ
αὐστηροὶ φοίνικες δερμοὶ εἰσι
καὶ τὴν ᾱ. ἀπόσπιν, ξηροὶ ὅ
καὶ τὴν β̄. ἔσμικρά γὰρ
διαφορὰ ὅρα τοῖς φοίνι-
ξιν εἶναι. οἱ μὲν γὰρ ξηροὶ, καὶ
σύφοντες, ὡς οἱ Αἰγυπτῖοι,
οἱ ὅ μαλακοὶ, καὶ ὑγροὶ, καὶ
γλυκεῖς, ὡς οἱ ἐν Βάκτραις.
μεταξὺ ὅ τῆς δύο γῶν οἱ
λοιποὶ εἰσι φοίνικες. τὸ ὅ
ἔξ ἀπάντων γινόμενον αἷμα,
δολῶδες εἶναι. ὡς ὅ Ρ' ἔφθ
φησὶν, ἡ συνεχὴς τούτων χη-
σις πληροῖ τὴν κύστιν. συὲ ὅ
κώγων κῆρπα περσφερόμενοι,
λεάνοισι τὴν φάρυγγα, καὶ

Galen
l. d.

134 *Symeon Sethi,*
 ἐνδξίαν τὸ σῶματος ἐργάζον-
 ται, καὶ μάλιστα οἷς ψυχρά ἐσιν
 ἢ κράσις. δεῖ ὅ πάντῃ τούτων
 ἀπέχεσθαι τὰ ἐμφεράξουσιν ῥα-
 δίως ἀλισκομένους, ἢ κυνάγ-
 χαις, ἢ ὀφθαλμίας, ἢ ὀδον-
 ταλγίας.

Φάβατον, ἥτοι κύαμος II.

ΟΙ κύαμοι οἱ μὲν ξηροὶ,
 ψυχροὶ εἰσι καὶ τὴν αὔ-
 ρωσιν. οἱ δὲ χλωροὶ ψυ-
 χοὶ, καὶ ὑγροὶ. ἐμποιοῦσι
 δὲ σάρκα ἐκ ἐσφιγμένῳ,
 καὶ πυκνῷ, ἀλλὰ χαλνῷ.
 φυσῶδες δὲ ἐδεσμά εἰσι,
 καὶ ἀδῶσιν παρέχουσι τοῖς
 περσέχοις τὰς αἰσιν πινθ-
 ῶν πνέματος καὶ ὅλον
 τὸ σῶμα, καὶ μάλιστα ὅταν
 ἀήθης τις τούτων μεταλλά-
 βῃ. ἐφορμῶσι δὲ μὲν τὸ
 ἐκλεπιδύει, πλείστον φυσῶ-
 δες ἀποτίθενται, ἔχουσι δὲ π
 καὶ ῥυθμικόν. τὸ δὲ ἀλδρον
 αὐτῆς τὸν ῥύπον ἀποσμή-
 χει. καὶ διὰ ταύτῃ τὴν
 δύαμιν ἔχει τῇ γαστρί ἐμ-
 βροδύνουσι, καὶ δάκρυα
 παχύχυμα, καὶ γλίχρα.
 χλωροὶ δὲ ἐδιόμηνον τὸν
 κοινὸν ἀπάντων ἔχουσι τῆς
 καρπῶν, ὅσοις περὶ τὸ τε-
 λεωθῆναι περσφερέμεθα,

De Alimentis.

præcipuè iis qui frigidi
 sunt temperamenti. Om-
 nino ipsis eos oportet ab-
 stinere, quos obstructio-
 nes, angina, lippitudo &
 dolor dentium facilè cor-
 ripit.

Faba II.

FAbæ exsiccatae frigidae
 sunt in primo gradu,
 sed virides frigidae & hu-
 midæ. Carnem nec fir-
 mam nec densam gene-
 rant, sed laxam. Flatulen-
 tum præbent alimentum,
 & per vniuersum corpus
 cuiusdam tensionis sen-
 sum à flatu, si quis ani-
 mum aduertat, præcipuè
 si ipsas quispiam non as-
 fuctus manducat. Coctæ
 post excorticationem mul-
 tum de flatulentia amit-
 tunt, participant etiam
 aliquid de vi detergente.
 Farina ipsarum sordes de-
 terget. Ob quam causam,
 neque in ventriculo cun-
 ctantur, vt crassi & viscidi
 succi. Virides comestæ,
 omnium fructuum com-
 munem naturam reti-
 nent, & priusquam benè

Galen.
 l. i. A.
 E. c. 19.

maturuerint oblata, humidum corpori alimentum commodant, nec id solum intestinis, verum etiam toti corporis habitui. Autore Galeno, non improbus est sanguis ex ipsis confectus. Sed neque obstruunt. Cum reliqua legumina superiores ventris partes magis flatu distendant, hæ magis inferiores partes. Grauedines in capite, & lassitudinis sensum in toto corpore accersunt. Ipsorum decoctum pectus lenit, & cum aceto sumptum, aluum comprimit. Recentiores mali succi ipsas esse opinati sunt, id ex eo conjectantes quod in ipsis animalcula eduntur, quæ semper ex putredine, ex fimo, & ex sordida humiditate fiunt: Huius opinionis assertores hoc ita confirmant: quia non solum assumptæ ratiocinationem perturbant; sed etiam iis qui continuo versantur, ubi hæ copiose crescunt, iudicium mi-

θυρω ὑγροτέρων διδόντες “
τῷ σώματι, οὐ χεῖ τὰ “
ἐντέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ “
καὶ ὅλῳ τῷ ἔξιν. σὺ “
μοχθηρὸν δέ ἐστι τὸ ἔξ αὐτῆς
αἷμα καὶ Γαλλικόν, ἀλλ’ ἔστι
ἐμφερετικαὶ εἰσι. τῆς δὲ
λοιπῶν ὁσπερίων τὰ ἀνω
μᾶλλον τῆς γαστρὸς μέρη ἐμ-
πνευματώτων, ἔστι μᾶλ-
λῶν τὰ χεῖ. κρηβαρικοὶ
τέ εἰσι, καὶ κόπου συνάδου-
σιν πρὸς τὸ σῶμα ἐργάζον-
ται. τὸ δὲ τούτων ἀπόζεμα
λεάνει τὸν δώρακα, συν-
ῶξι μεταλαμβάνοντες τὴν
γαστέρα ἐπέχουσιν. οἱ δὲ
νεώτεροι, κακοχύμοις τού-
τοις ἐδόξασαν, σπασάμενοι
τὸ οὕτως ἐκ τῆς ἀποψυ-
γᾶς ἐν αὐτοῖς ζῶνθια,
αἰεὶ γινόμενων τῆς τοιούτων
ἐκ σήψεως, καὶ ἐκ κοπρίας,
καὶ ἐκ ῥυπαρῶν ὑγροτήτων,
διιχυρίζονται δὲ οἱ τῆς δό-
ξης ταύτης περιττάμενοι, ὥς
οὐ μόνον μεταλαμβάνοντες,
δολοῦσι τὸν λογισμὸν οἱ
τοιούτοι, ἀλλὰ καὶ τὴν
διάνοιαν ἀμβλύνουσι τῆς
ἀναστροφόμενων διλυέως,
ἐν ᾧ τόπῳ πληθὺς ἐστὶ
τῆς φερόντων τούτοις φυτῶν

lib.
boni &
mali
succī
c.7.

ὡς αἰτμῶν μοχθηρῶν, καὶ
 σχεδὸν λοιμωδῶν ἀναδιδό-
 μῶν ἐπ' αὐτῶν, καὶ μο-
 λυνόντων τὸν περὶ αἶρα, ὃς
 διλωεῖται εἰσπνεόμενος,
 μετατρέπει τὴν τῆς ἐγκεφά-
 λου κράσιν, ἥς μετατρέπο-
 μένης, καὶ αἱ λογικαὶ δυνά-
 μεις ἀμβλύνονται. λέγουσι δὲ
 καὶ ὡς διὰ τὸ κακὸν χυμὸν,
 ὁνδρεὺς παραχάδεις ἐργάζον-
 ται, καὶ οὐκ ἀληθεῖς, καὶ
 ὡς διὰ τὰς τοιαύτας αἰτίας
 οἱ Πυθαγόρειοι τούτων ἀπέι-
 χοντο. εἰ καὶ διαφορῶς πολ-
 λοὶ ἀπέδωσαν αἰτίας τῆς ἀπο-
 χῆς αὐτῶν, περὶ ὧν ἄρτι διε-
 ξίεναι ἔκαμεν. λέγει δὲ ὡς
 καὶ τὸ τούτων ἀπόζεμα περὶ
 τὸ λεαίνειν τὸν θώρακα, καὶ
 τὴν τῶν λίθων καλὴν ἡγέσιν
 ἔντε τοῖς νεφροῖς, καὶ τῇ κύ-
 ρει. καὶ ὡς ἰδιότητι πνι κα-
 λύουσι τὰ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 ἐπὶ τὸ σῆθος κατερχόμενα
 ῥεύματα, καὶ βῆχας σφο-
 δροὺς ἐμποιοῦντας. ὁ δὲ
 „ Γαλιένος καὶ ὑγείας τού-
 „ τοις φησὶ φυλακτικοῖς, ὡς
 „ μήτε κακὸν χυμὸν, μήτε
 „ ἐμφρακτικοῖς. φασὶ δὲ καὶ
 „ ὡς ἐφόμοι, καὶ χοιρεῖα
 „ εἰς μὲν μύθοι, καὶ ποδαρχί-

lib.
 boni &
 mali
 succi
 c. 7.

nuunt: ut quæ prauæ &
 ferè pestilentes auræ ex-
 halent, & ambientem aë-
 rem inquinant, qui con-
 tinuâ inspiratione attra-
 ctus, temperiem cerebri
 peruertit, vnde hebetudo
 rationis acuminis. Ferunt
 quòd etiam, ob ipsarum
 malum succum turbulen-
 ta & falsa insomnia fiant;
 & quod has ob causas Py-
 thagorei ipsis abstinue-
 rint. Quamuis multi di-
 uersas causas huius absti-
 nentiæ reddant, de quibus
 iam tempus non est disse-
 rendi. Dicitur insuper
 quod earum decoctum pe-
 ctus lenit, & calculos in
 renibus, ac vesica gene-
 rari prohibeat. Quodque
 proprietate quadam distil-
 lationum ex capite ad pe-
 ctus impetum, qui vehe-
 mentes tusses causantur,
 compescat. Ipsas quidem
 Galenus ait, sanitatem
 conseruare, vtpote quæ
 nec mali nec adstringentis
 succi fuerint. Dicunt in-
 super quod coctæ cum
 adipe porcino mixtæ at-

Symeon Sethi,

que illitæ, podagricos le-
uent atque admodum so-
lentur.

Lentes III.

Lentes frigidaæ sunt
in primo gradu, siccaæ
verò in secundo. Crassi
succi habentur, & auste-
ræ qualitatibus participes. Si
quis ipsas in aqua decoxe-
rit, & aquam cum oleo,
garo & sale misceat, is po-
tus aluum soluit. Sed bis
coctæ fluxum alui exsic-
cant: ventriculum, cum
intestinis & toto ventre
corroborant, ideo iis com-
modum est edulium, quos
læuitas intestinorum, &
tormina exercent. Lens
verò decorticata adstrin-
gendi vehementiam amit-
tit, & valentiùs non de-
corticatâ nutrit, sed tardè
transit, & crassum succum
gignit, nec liquidam al-
uum siccatur, veluti ea cui
cortex non est ademptus.
Qui crebriùs huic edulio
indulgent, hos elephan-
tiasis quam vocant, carci-
nomata schirri, neruorum
dolores, & ut verbo expe-

De Alimentis.

137

κοῖς ὁππλοσώμενοι λυσίτε-
λῶσιν ἱκανῶς.

Φακοὶ III.

Οι φακοὶ ψυχροὶ εἰσι
κτ' πλὴν α'. ἀπόσπιν,
ξηροὶ δὲ κτ' πλὴν β'. παχύ-
χυμοὶ τε εἰσὶ, καὶ αὐστηροὶ
μετέχοντες ποιότητος. εἰ
γούνη τις ἐψησας ὑγρὴν
ἐν ὕδατι, προσενέγκηται
τὸ ὕδωρ συὸν ἐλαίῳ καὶ
γάρῳ, ἢ ἀλσὶ, διαχωρη-
τικὸν γίνεται τὸ πόμα. δις
δὲ ἐφορμή, ξηραίνει, τὰ
κτ' πλὴν γαστέρα. ῥόματα,
καὶ τόνον ἐντίθησι τῷ τε
σομάχῳ, καὶ τοῖς ἐντέροις,
καὶ ἀπάσῃ τῇ γαστρί, διὰ
τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδειον ὅτιν
ἐδέσμα κοιλιακοῖς, καὶ
δυσεντερινοῖς. ἢ ὅτι ἀφ-
ρημένη τὸ λέμμα φακὴ,
τὸ μὲν ἰσχυρὸν τῆς σύψευς
ἀπόλλισι, ὑφαιματέρα ὅτι
γίνεται τῆς ἀπῆιστου βρα-
δύπορος οὖσα, καὶ παχύ-
χυμος, οὐ μὴν ξηραντικὴ
τῇ κτ' γαστέρα. ῥόματων,
ὥσπερ ἢ ἀπῆιστος. οἱ δὲ πλεο-
νάζοντες ἐν τῷ τῷ
ἐδέσματι τοῖς τε καλου-
μένοις ἐλέφαντας ἰσχυροί,

Galen.
l. i. A.
F. c. 18.

„ καρκίνους, καὶ σκίρρους,
 „ καὶ νύκθον ἀλγύματα, καὶ
 „ τὰ μελαγχολικὰ δηλονό-
 „ τι πάθη. ὁπιτήδειον γὰρ ὅτι
 „ τὸ παχὺ, καὶ ξηρὸν ἔδεσμα
 „ μελαγχολικὸς γινέσθαι
 „ χυμὸς. οἷς οὖν ὑδατώδης
 „ τίς ὅτιν ἐν ταῖς σαρκὶ κα-
 „ χεξία, τούτους μόνον ὠφέ-
 „ λιμον ἔδεσμα φακὴ, κα-
 „ δάφνη τοῖς ξηροῖς καὶ αὐ-
 „ χμώδεσι, βλαβερότατον.
 „ ὡσαύτως ὅ καὶ τὴν ὄψιν
 „ ἀμβλυώη μὲν, τὴν ὑγί-
 „ νως διακειμένην ὑπερξη-
 „ ραίνουσα, τὴν δὲ ἐναντίως
 „ ἔχουσαν ὀνίνησιν. οὐκ ὁπι-
 „ τήδειται δὲ ὅτιν εἰς τὰς
 „ ἐμμηνίους καθάρσεις, παχὺ
 „ ὅ καὶ δύσρεον ἐργαζομένη
 „ τὸ αἷμα. πρὸς τούτοις ὅ
 „ ἐκκόπη τὴν τῆς ἀφροδισίων
 „ ὀρεξιν, ξηραίνουσα τὴν γ-
 „ νῆν, καὶ διὰ τούτο τοῖς σωφρο-
 „ νεῖν βουλομένοις, λυσιτελεῖ
 „ πρὸς τὰς τὰ μέγιστα. ἔστι ὅ καὶ
 „ δυσόνυχος διὰ τοῦ ὅτι αὐτῆς
 „ ἀναδιδομένοις μελαγχολώ-
 „ δεις αἵματι σὺν δὲ ἡδυσμῶν
 „ ἐφομένη, τὸ πλεῖστον φουσάδες
 „ ἀποβάλλει. πρὸς ὅ καὶ σελ-
 „ τλον τούτους χάριν ἐμβάλλ-
 „ λουσιν αὐτῇ ἐν τῇ καμῶν

Galen.
 l. d.

diam, affectus melanco-
 lici inuadunt. Nam cras-
 sus & siccus cibus aptus
 est ad melancholicum hu-
 morem producendum.
 Quibus igitur aquosus est
 in corpore languor, his
 solum utile est ex lente
 edulium; ut è contrà;
 Quibus est siccus & squa-
 lidus, damnosum est. Pari
 modo visum inculpatum
 hebetat, ut quàm maximè
 deficcet: quibus autem se
 contrario modo habet, iis
 confert. Menstruis pur-
 gationibus non est conue-
 niens: nam crassi & minùs
 fluidi sanguinis autor est.
 Præterea Veneris appeti-
 tum obtundit, quod se-
 men genitale exsiccat;
 quare eos qui castè viuere
 cupiunt, non minimùm in
 hac re adjuuat. Insomnia
 quoque grauia, ob melan-
 cholicum humorem ex eo
 manantem, accidunt.
 Cum mentha decoctæ len-
 tes, plurimùm de inflatio-
 ne deterunt. Hanc ob rem
 quidam & betam ipsis ad-
 jiciunt, eo tempore quo

Symeon Sethi,

efferuent. Lens decocta, probèque læuigata, & vulneribus jaculo, seu telis illatis, imposita, sanguinis fluxum impetuosè erumpentem sistit. Paruæ verò lentis decoctum si assumas, dicitur partus difficultatem leuare, & auribus pure scatentibus instillatum prodesse.

Phaseoli IV.

Phaseoli calidi & humidi sunt in primo gradu. Eorum tamen calidiores sunt, qui magis rubent. Manifesta verò eorum humiditas ex hoc patet, quia facile putrescunt. Crassum, & pituitosum humorem producunt. Authore Galeno, medium locum inter ea quæ facile & ea quæ tardè concoquuntur, tenent; inter ea quæ tardè & ea quæ celeriter transeunt; & ea quæ inflant & quæ non inflant, parumque alunt. Ante alios cibos ex garo manducati, aluum subducunt. Cum sinapi verò assumpti, multum de sua mali-

De Alimentis. 139

τῆς ἐψήσεως. ἢ δὲ ἐψη-
θεῖσα φακὴ καλῶς λεανθεῖ-
σα, καὶ ἐπιτεθείσα τραύματι
ἔξ ἀκοντίου, ἢ βέλοις ἐπι-
γυνομένῃ, ἐκκόπτει σφοδρῶς
τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος. τὸ δὲ
τῆς μικρᾶς φακῆς ἀπύζεμα
λέγουσι μεταλαμβάνοντων,
λύειν δυστοκίαν, καὶ ὡς τοῖς
ὥσιν τοῖς πύον ῥέουσιν ἐπισα-
ζόμενοι ὀνίνησι.

Φάσουλοι IV.

ΟΙ φάσουλοι θερμοὶ
εἰσι, καὶ ὑγροὶ καὶ
τὴν αἰ. ἀπόστασιν. οἱ δὲ
ἐρυθρότεροι τούτων, καὶ
θερμότεροι. καὶ δήλη ἡ ἐν
τούτοις ὑγρότης, διὰ τοῦ ἐν-
σκήπτου αὐτῶν. χυμὸν δὲ ἀπο-
γυνοῦσι παχύν, καὶ φλεγ-
ματικόν. μέσαι δὲ εἰσιν
ὡς φησὶ Γαλιένος ἑστὶ ἐν-
τέριον, καὶ διυατέριον,
καὶ βραδυπόρον, καὶ τα-
χυπόρον, καὶ ἀφύσων, καὶ
φυσιωδῶν, καὶ ὀλιγοθύων.
πρὸς δὲ τῆς ἄλλης ὑφῆς,
συνὸν γάρ, λαμβανόμενοι,
προτρέποισι τὴν γαστέρα.
μὲν δὲ νάπτουσι προσφερό-
μενοι, τὸ πλεῖστον τῆς βλά-
βης ἀποτίθενται. οἱ μὲν τοῖς
λάκκοι φάσουλοι παχυμερέ-

Gal. I.
I. A. F.
C. 5.
Ætius
I. I. C.
41.

140 *Simeon Sethi,*
 σεργι, καὶ δυσπεπνότεργι,
 καὶ ὑγρότεργι ἢ ὅτι ἐρυθρῶν.
 ἰδιότητι δὲ πνι παραχάδεις
 ὀνείργει ποιοῦσι, καὶ πρὸς
 ἐνδξίαν σώματος λυσιτε-
 λοῦσι, καὶ οὕτω πρὸς τρέ-
 ποισι. τὸ δὲ τούτων ἀπόζεμα
 πᾶν πρὸς τρέπει τὰ κατὰ-
 μύρια.

Φασιανοὶ V.

ΟΙ φασιανοὶ δ' ἐπεπνότε-
 ροί, καὶ δ' ἄχμοι, καὶ
 ἄματος ἡγεπκοί. καὶ
 ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁμοῖα κατὰ
 τε πέψιν, καὶ ἔσθλῳ ἢ
 τούτων σὰρξ ὑπάρχει τῇ
 ἢ ἀλεκτορείδων.

Ætius
 l. 2. c.
 130.
 Galen.
 l. 3. A.
 F. c. 19.

Φάγροι VI.

ΟΙ φάγροι δ' ἐπεπνότε-
 ροί, καὶ φλέγματος
 ἡγεπκοί. δυσκατεργάστεργι
 ὅτι τούτων ἢ μείζονες, διὸ
 πρὸς σφύρεται δὲ, τὸ δὲ
 ἢ πονας πλὴν ἢ λικίαν, καὶ τὸ
 μέγεθος. ἢ γὰρ μείζονων
 εἰσὶν ἐνπεπνότεργι.

Φιλομήλη VII.

Η φιλομήλη ἢ σκλη-
 ροσάρκων ἰχθύων ὅτι

De Alimentis.

gnitate deponunt. Albi
 porrò phaseoli crassioris
 sunt substantiæ, difficilio-
 ris coctionis, ut & humi-
 dioris quàm rubri. Pro-
 prietate quadam turbu-
 lenta somnia inuehunt, &
 bonum habitum corporis
 comparant, vrinasque
 agunt. Decoctum ipsorum
 omnino menses ciet.

Phasiani V.

Phasiani facilè conco-
 quuntur, bonum suc-
 cum, & laudabilem san-
 guinem generant. Et ut
 breui complectar: similis
 ipsorum caro est gallo-
 rum quoad concoctionem
 & nutritionem.

Phager VI.

Phagri difficilè co-
 quuntur, & pituitam
 gignunt. Ægrius inter ip-
 sos natus grandiores. Id-
 circo ætate & mole mino-
 res oportet mensis infer-
 re, qui coctionem adipis-
 cuntur facilius quàm ma-
 jores.

Philomela VII.

Philomela inter pisces
 duræ carnis, & diffici-

lis concoctionis ponitur; quare difficulter conficitur, & excrementitiam carnem habet. Concocta validè nutrit: alienam tamen hunc piscem qualitatem habere Proclus ait, qui obscurè Chaldaïcam Philosophiam exponit. An verum id sit, ignoro; quare omittitur.

Posca VIII.

POTUS, qui Posca dicitur, simpliciter præparatus frigidus & humidus est; cum condimentis verò calidus & siccus. Antiqui ferè omnes id potionis genus mali succi esse existimant; ex quo flatus, & inflationes capitisque dolores fiunt; utilis est morbis comitialibus; temulentiam ex vino contractam profligat, & sanguinis acrimoniam emendat. Sed præstat eo abstinere, quia inde generatur succus qui facilè putrescit, & nervis noxiam impertit. Ferunt etiam quod ebur si aliquandiu in ipso maceat, non secus ac cera,

καὶ συσπέντων, διὸ καὶ συσκατέρηστος, καὶ πεπρωμαπικλὺ ἔχει τὴν σάρκα. πεφθεῖσα ὅ τρέφει ἰκανῶς, ξένῳ δὲ ἰδιότητα ἔχειν τὸν ἰχθυῶ τῆτον, Πρόκλος τὴν Χαλδαϊκὴν Φιλοσοφίαν ἐξηγούμενος αἰνιγματωδῶς, φησὶν. εἰ δ' ἀληθῶς οἶδα, καὶ διὰ τῆτο παρτίται.

Φῆκας VIII.

Ο λεγόμενος φούκας, ἀπλῶς μὲν κατασκαζόμενος ψυχρός ὅστις, καὶ ὑγρός, σὺν δὲ σπύμασι θερμός γίνεται, καὶ ξηρός. καὶ οἱ μὲν ἀρχαῖοι χερδὸν πάντες κακόχυμον τῆτον δοξάζουσι, καὶ νδύρον βλαπτικόν, καὶ πνέματων, καὶ φύσης γυνηπικόν, καὶ κεφαλαλικόν, καὶ πρὸς τὴν ἰεράν τέσσαν ὠφέλιμον, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἀπὸ τῆ οἴνης κραυπάλης καταπυστικόν, καὶ τῆς τῆ αἵματος δριμύτητος. καὶ ὥς δὲ τῆτε ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ ἀσθητὸν εἶναι τὸν ἐξ αὐτῆς γινώμενον χυμὸν, καὶ ὡς ἐμποιεῖ βλάβην τοῖς νδύροις. φασὶ γὰρ ὡς καὶ τὰ ἐλεφαντίνια, ὅσα καίρῳ πρὸς ἐμμεύοντα τούτῳ μαλίσ-

σονται δίπλω κηρὸς. πνέες
 δὲ τῶν νεωτέρων τοῦ τῶν
 ἐφ' αὐτῶν λόγους ἀπεφύσαντο
 ὠφέλιμον ἔσθον ἐν πολλοῖς
 ἀσθενησάμενοι, καὶ ὑγείας
 ἀειποιηπκόν. τὸ δ' ἀληθές,
 ὠφελεῖ τοῦ θερμότητος
 ἔχοντας κράσεις, καὶ θερμὰς
 μάλιστα τὰς κοιλίας. καὶ τοῦ
 δὲ ὑπερβολῆς θερμότητος
 δίψη ἐκκαυόμενους, καὶ μάλιστα
 ὅτε ἀπλοῖς εἴη. καταπαύει
 τὴν δίψαν, καὶ ὁρᾷ τῆς
 ὑφ' αὐτῆς διεγείρει, καὶ τὴν
 γαστέρα ἀνοίγει, πολλαῖς
 δὲ καὶ τὰ οὖρα. ἐπεὶ δ' αὖτ'
 ὑγῶν σωματῶν καὶ ψυχῶν
 ἔχόντων τὰς κράσεις, πάνυ
 βλαπτικός.

Ἀρχὴ τῆς Χ σοιχείας.

Χοῖρος I.

Τὸ χοῖρον κρέας
 δ' ὑμῶν ἐστὶ, καὶ δ' ὀ-
 πτερόν, ὅτε ἐν ἑαυτοῖς
 ἡ, διὰ τὴν πρὸς τὸ ἀνθρώ-
 πινον ὁμοιότητα. διὰ
 γὰρ ἀνάγκην λιμοῦ. πνέες
 ἀνθρωπίνων σαρκῶν ἀπογευ-
 σάμενοι, διηγήσαντο ὡς
 παρόμοιον ἐστὶ ταύταις καὶ
 τὴν γούρην. τὸ χοῖρον κρέας

mollescat. Quidam inter
 recentiores, antiquorum
 rationes non admittunt,
 atque ad multa ipsum va-
 lere & sanitati tuendæ
 conferre, observant. Re-
 uerà conducit iis qui præ-
 feruido sunt tempera-
 mento, ventresque præ-
 sertim habent calidos. Eis
 etiam qui ob ingentem
 æstum, siti squalent; ma-
 ximè verò, vbi simplex
 fuerit. Sitim enim extin-
 guit, & appetitum cibi
 excitat, aluum liquidam
 reddit, & urinam sæpè
 mouet. Valde eos qui hu-
 midos ventriculos ha-
 bent, & frigidum tempe-
 ramentum offendit.

Principium literæ X.

Porcus I.

Porcina caro probi
 succi & facilis conco-
 ctionis est, si annua sit: ob
 similitudinem quæ ipsis
 intercedit cum corpore
 humano. Nam quidam,
 qui famis necessitate co-
 acti sunt humanas carnes
 gustare, retulerunt quod
 similis ipsis sit gustu. Caro

porcina inter omnia alimenta valentioris est nutrimenti. Et verò quidam dubitant, quomodo reliquis carnibus eam magis temperatam dicamus, cum videamus hoc animal in cæno & fæcibus nutrir. Istud dubium quidam resoluunt, dicendo: Si caro suilla planè temperata non esset, ipse malos cibos in carnem vtilem non mutaret. Quemadmodum enim temperati homines, ut plurimum, noxam ex cibis mali succi nullam percipiunt, quia eos in succos probos natura vertit: Sic in brutis contingit. Ventriculi humidi carnem suillam exactè non concoquunt, sed obstructiones ex ipsa, & excrementitiam humiditatem, humoremque viscidum colligunt. Si probè concocta fuerit, vtile & laudabilis succi alimentum euadet, in primis si sus caricis enutrita fuerit. Hæc enim ut ferunt, omnino suaui & præstantis

ὅτι δὲ πάντων τῶν ἐδεσμάτων ὑφιστάμεν. ἀπορροῖσι δὲ πινεὶ πῶς τὸ τοῦ συμμιγῆ ὑγρῶν τῶν λοιπῶν κρεῶν λέγοντες, ὁρῶντες τὸ ζῶον ἰλὺν καὶ κόπρον τρεφόμενον. καὶ ταύτῃ πινεὶ τὴν ἀπολείαν ἐπελύσαντο λέγοντες, ὡς εἰ μὴ πᾶν δὲ κρατὸν ἡ τὸ χοίρειον κρέας, οὐκ αὖτα μοχθηρὰς ὑφαιῖ πρὸς τὴν χησιλὴν σάρκα μετέβαλλεν. ὡς γὰρ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὸ σῶμα δὲ κρατοὶ οὐ βλάπτονται καὶ πολὺ ὑπὸ τῶν κακοχύμων ὑφῶν μεταβαλλούσης ταύτας τῆς φύσεως εἰς εὐχυμίαν, ἔτι καὶ τῶν ζώων. αἱ γὰρ ὑγρὰ κοιταῖαι, ἔτι καὶ τὸ χοίρειον πέποισι κρέας, ἀλλ' ἐμφερέζεις ἐπὶ τῶν τοιούτων, καὶ πεπρωματικῶν ὑγρότητα, καὶ γλίχρον χυμὸν ἀποχύνει. εἰ δὲ γε καλῶς πεφθείη, χησιλὴ, καὶ δὲ χυμὸν ποιεῖ ὑφῶν, καὶ μάλιστα εἰ δὲ ἰσχυρῶν τρέφεται ὁ χοῖρος. πᾶν γὰρ ὡς φασι ἡδύτατος, καὶ δὲ χυμὸς γίνεται. ὁ δὲ τούτου πινόμενος ὅτι πλεονόμῳ, πῶς διὰ θλίψιν τῆς ὑποθήματος ὅτι

ἡγομύοις ἔλκεσι τοῖς ποσὶ
 πάνυ ὀνίνησι. τὸ δὲ τούτων
 ἢ παρ' αὐτῶν οἶνω μεταλαμ-
 βανόμενον, πρὸς τὰ τῆς
 ἰοβόλων δῆγματα λυσίτε-
 λεί. ὁ δὲ τούτου ἀσπράγαλ-
 κηιδεῖς, καὶ λεανθεῖς, δια-
 φορητικὸς γίνεται τῆς ἐν τῇ
 γαστρὶ πνέματώσεων, καὶ
 λύει τὴν κοιλιαγίαν. οἱ δὲ
 τούτου πόδες χρυσῇ καὶ
 ἄχμος ἑσφῇ, καὶ ἄπε-
 πη, καὶ ὠφέλιμος τοῖς
 ἐκ νόσου ἀνακομιζομένοις.
 ἢ δὲ τούτων χρυσὴ ἐπιπιδε-
 μένη μετὰ τὸ ξηρανθῆναι
 αἱμορροῖσι ἱάται, καὶ τὸ
 εἶναι αὐτῶν σὺν κυμίνῳ τε-
 τειμμένον, καὶ ὕδατι συμπε-
 φουραμένον, τοῦ ποδαγρικοῦ
 ἐπιπιδέμενον ὀνίνησι. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὡς τὸ ὅσπερ αὐτῶν
 τοῖς ὑποὶ τεταρταίᾳ ὀχλὺ-
 μένοις ἐπαρτίμενον, ῥαῖς δὲ
 ,, τὴν νόσον. οἱ δὲ δέλφα-
 ,, κες, καὶ λακτενδόπελα
 ,, ὀνομαζόμενα ὑγροὶ εἰσι,
 καὶ πεπρωματικοὶ, καὶ οὐχ
 ἄλλως ἄχμοι, διὸ ἐδὲ κα-
 ταχρησθῆναι τοῖς δεινῶν, ὡς
 οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς. τῆς
 χόρσον τῆς ἀγρίων ἢ σαφῶς
 ἄχμον ὅτι, ὑπερῆχει δὲ τῆς

est edulii. Pulmones etiam
 ipsius, velut cataplasma
 utilissimè vlceribus pe-
 dum, à calcei attritu illa-
 tis, imponuntur. Iecur
 verò illius cum vino sum-
 ptum, contra venenati teli
 ictum valet. Talus autem
 vltus, & leuiter contritus
 flatulentias ventris discuti-
 tit, & eius dolores soluit.
 Pedes ipsius sunt alimen-
 tum idoneum, probi suc-
 ci, & facilis concoctionis;
 iisque aptum qui ex mor-
 bo conualescunt. Etiam
 cystis fellis siccata, & im-
 posita hæmorrhoidibus
 medetur. Adeps verò il-
 lius cum cumino contri-
 tus, & aqua irrigatus,
 prodest podagra laboran-
 tibus. Dicitur similiter
 quod ossa ipsius quartanâ
 febre vexatis, appensa, il-
 lam abigent. Porcelli, qui
 & nefrendes dicuntur,
 humidi & excrementitii
 sunt; nec utique probi
 succi: ideo ipsis non con-
 ducit vti, quemadmodum
 nec senibus. Caro verò
 aprorum laudabilem ci-
 bum

bum præstat, eoque domesticis est magis præferenda, quod non sit excrementitia, nec viscidum adeo succum generet. Vulvæ autem suum omnino ægrè concoquuntur, & conficiuntur: ideo abstinere istis conuenit.

Anseres II.

ANserum caro excrementitia est, difficile concoquitur, & quàm quæuis auis domestica substantiam crassiorem & humidiores habet; sic ut illam quoque antiqui eodem loco, quo struthionum carnem haberent. Ipsorum tamen alæ non sunt cæterarum auium deteriores. Adeps illorum auribus instillatus afflictis, earum mulcet dolores: similiter labiorum fissuris prodest, illitus. Dicitur quoque quod testiculi comesti plurimum valent ad procreandos pueros. Lingua verò speciali virtute urinae difficultati opitulatur.

τῆς ἡμέρας τὸ μὴ πεισσωμαπικὴ εἶναι μηδὲ Γλίσχρον χυμὸν ἀπογυῖαν. τὰ δὲ λεγόμενα τούτων σκετάρια, πάντοτε δέσπεπτα, καὶ δυσκατέργαστα, καὶ διὰ τὸ τοῦτων ἀπέχεσθαι χρῆ.

Χῆνες. II.

HΤῶν χηνῶν σὰρξ πεισσωμαπικὴ ὅτι, καὶ δύσπεπτη, καὶ πάσης τῆς τοικιδίων ὀρνέων παχυμερέστερα, καὶ θερμότερα, καὶ ὑψότερα, ὥς καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τεθεῖναι παρὰ τῆς παλαιῶν τῇ τῆς σκεδοχαμῶνων σαρκί. τάγε μὴν πλεονάζει χεῖρον τῆς ἄλλων ἔχει. τὸ δὲ τούτων σὰρ τοῖς ἀλγῶσιν ὥσιν ἐπισαζόμενον πρᾶγμα δεινὸν παρὰ ὀδύνας. ὥσπερ τὸς λυσιτελεῖ ἐπαλειφόμενον τοῖς διηρημένοις χείλεσι. λέγεται δὲ ὡς οἱ τούτων ὄρχεις ἐπιόμμοι καὶ πολὺ συνεργῶσιν εἰς παιδοποιίαν. καὶ ἡ Γλώσσα ἰδιότητι πινὲς πρὸς σφαγγεῖαν λυσιτελεῖ.

Galen.
l. 3. A.
F. c. 20

ΤΑ χρυσολάχανα ψυχρά ὅτι καὶ τὸ α̃. ἀποσαίν, ὑγρὰ δὲ καὶ τὸ β̃. ἔστι δὲ καὶ γαστρὸς περὶ τρεπληνὰ, λυσιτελεῖ δὲ πρὸς τὸν διὰ δερμότητα τῆς ἥπατος ἰκτέρας, καὶ ὠφελεῖ τὸν δερμὰς ἔχοντας κράσεις, καὶ τὰς ξανθολικὰς (μάλιστα ἐπιτηδείατατον) σὺν δὲ μαλάχη ταῖς φλεγμαῖς καταπλασσομένοι, καταπαύει ταύτας.

Χιῶν.

Η χιῶν τὸν μὲν ἡλικία προβεβηκότας, εὐδύς, βλάπτει. τὸν δὲ νέος ἐκ εὐδύς, ἀλλὰ προήκοντος, τὸ χρὸν καὶ τὸν τὸ πρῶτον μῆς καὶ ἔθνη, μέγιστην ἐμφαίνει τὴν βλάβην. ἥτε γὰρ πέψις ἐκ καὶ λόγον αὐτοῖς γίνεσθαι καὶ πρὸς γίνεσθαι ἀρθρίτιδες καὶ νεύρων ἀλγήματα, καὶ σπλάγχνων, καὶ ψυχρὰ νοσήματα, καὶ μάλιστα ὅσοις ἡ κράσις ἐκ ἄγαν ἐστὶ δερμὶ ἀπτεῖ δὲ μᾶλλον ἢ τὸ χιῶνος βλάβη τῆς φύσεως ἀδενεστέρου μορίων. ἥτε τον δὲ τὸ χιῶνος βλάβη, το ἀπ' αὐτὸ δερμὸν. ἀπορῶσι δὲ πινεὶ πῶς δὲ ψαυ ποιεῖ

A Triplex frigida est in primo gradu, humida verò in secundo. Alium subducit, & in morbo regio à calido jecinore inusto, utilis est, iisque qui calidas constitutiones habent, prodest; veluti quoque bile flava exercitis præsertim aptissima est: Inflammationes profligat si eis cum malua inducatur.

Nix.

Nix prouectos ætate homines citò offendit. Iuuenes vero non ita; sed cum procedente tempore vigentem ætatem impleuerunt, maximum ijs damnum ostendit: Nam concoctio ipsis haud debito modo fit. Quibusdam articuli, & nerui dolere solent; viscerumque morbi, ijque frigidi oriri; præcipue in illis quibus corporis habitus non adeo frigidus existit. Magistamen noxa ex niue contracta eas partes affligit, quæ natura imbecilliores sunt.

Minus nix lædit, si post
eam aqua calida ingera-
tur. Dubitant aliqui; quo-
modo nix frigida sitim fa-
ciat, quibus ita satisfacit.
Quia interni meatus obs-
curè latentes ob frigus,
condensantur, exhalatio-
nes dissipari præpediun-
tur; interclusi vero cale-
faciunt, & sitim excitant.
Propterea multi ex ipsa-
rum continuo usu diutur-
nis morbis, malo corporis habitu & Epilepsia pre-
henduntur: Nec solum ipsa noxia est; sed & gla-
cies, quæ eo peior est, quo terrestrior.

Principium literæ Ψ.

Αρχὴ τῆς Ψ, σοιχείε.

De Pane. I.

Πεὶ Ψωμίων. I.

CIbus ex pane, qua-
tuor discrimina re-
cipit, siue ab ipsius mate-
ria, & frumento, siue
præparatione, siue sub ig-
ne quo coquitur, siue de-
nique ab ipsius usu. Quæ-
tum ad frumentum atti-
net; panis præstantior est
qui ex frumento denso,
& totam substantiam adeo
cōpactam habente, ut vix
à dentibus diuidi possit.
Hic multum nutrimenti
sub parua mole confert;

Η τῆς αἰτῶν τροφὴ δια-
φέρει τετραχῶς, πα-
ρά τε τὴν τούτων ὕλην, ἢ
τοὺς σίτον, καὶ τὴν τούτων
ἐργασίαν, καὶ τὸ πῦρ ἐν ᾧ ἐ-
ψον, καὶ τὴν καὶ τὴν
τούτων χρῆσιν. καὶ παρὰ μὲν τῷ
σίτον, ὅτι κρείττονες αἶται,
οἱ ἐκ σίτου πυκνῆς, καὶ πε-
πλημένῃς ἔχοντος ὅλην
τὴν ὕλην, ὡς μόγις ὑπὸ
τῆς ὀδόντων διαρρεῖσθαι.
πλείστην γὰρ αἶται τροφήν
παρέχουσιν ὅς ὅσπου βρα-
χέος. εἰσὶ δὲ τὴν χροίαν

Galen.
lib. 1.
A. R.
c. 2.

„ τῶν ἄλλων ξανθότεροι. ἐν-
 „ ἀντίοι δὲ ταύτοις εἶσιν, οἱ
 „ ῥαδίως μὲν ὑπὸ τῶν ὀδόν-
 „ των θρανόμενοι, μὲν δὲ
 „ πλὴν θραύσιν ἀργαῖοι, καὶ
 „ χαῦνοι φαινόμενοι. (δεῖ
 „ δὲ μὴ ἀρκεῖσθαι τῇ χροίᾳ,
 „ ἀλλὰ διακρίνειν, καὶ θραύειν,)
 „ οἱ δὲ ῥυπαροὶ ἀρτοί, καὶ
 „ κίβητοι ὀνομαζόμενοι, ὁ-
 „ λιγότεροί εἰσι, καὶ τα-
 „ χέως ὑπέρχονται, διὰ τὴν
 „ ῥυτίκην τῶν πτύσεων δύ-
 „ ναμιν, πρὸς ἐκκρίσιν ἐξ-
 „ διζομένων τῶν ἐντέρων.
 „ οἱ δὲ ἀκριβῶς καθαροί,
 „ βραδύποροι. μετὰ δὲ
 „ τῶν καθαροτάτων καὶ ῥυ-
 „ παροτάτων, ἔκ ὀλίγον
 „ ἐστὶ πλάτος ἐν τῷ μᾶλλον
 „ καὶ ἥπιον. ὅσον δὲ ὅτι καθα-
 „ ρὸς ὁ ἀρτος, τοσούτον καὶ χη-
 „ σότερον αἷμα ἀπογινῶ, καὶ
 „ τροφιμώτερος πέφυκε. καὶ
 „ πρῶτος μὲν ὅτι καθαρός,
 „ ὁ σιλιγίτης, εἴτα ὁ σε-
 „ μιδαλίτης, ἐχάτως δὲ ῥυ-
 „ παρός. ὅθεν δὲ πλὴν ἐργασίαν,
 „ ὅπῃ ὁ μάλιστα ἐζυμωμένος,
 „ καὶ τεθλιμμένος ἀρτος, εὐ-
 „ πτερός, καὶ ὁ συμμέτρως με-
 „ τέχων τῶν ἄλλων, λυσισπέν-
 „ τερος, καὶ μάλιστα ὁ ἐν κλι-

Præ aliis maagis quoque
 flauet. Qui verò huic
 contrarius est, is facile à
 dentibus frangitur, sed
 cum fractus est rarus, ac
 laxus apparet. Nam co-
 lor non debet sufficere
 solus; sed diuidendus præ-
 terea, & frangendus est
 panis. Secundarius verò,
 qui etiam cibarius dici-
 tur, parum alimenti præ-
 bet, & citò subsidet. Quia
 furfures, ob facultatem
 detergendi, intestina ir-
 ritant ad deiectionē. Ast
 panis exactè purus, tardè
 deijcitur. Inter panem ta-
 men, quoad magis, aut
 minùs purissimum, & for-
 didissimum; ita non par-
 ua intercedit latitudo.
 Nam quò maiorem puri-
 tatem nanciscitur, eo v-
 tiliores sanguinem gene-
 rat, & valentius nutrimē-
 tum præbet. Primus in-
 ter puros est silignius, pro-
 ximus similagineus, vlti-
 mus furfuraceus. Quan-
 tum ad præparationem.
 Panis qui primum est fer-
 mentatus, & probe sub-

Egi-
 net. l. i.
 c. 78.

Galen.
 l. d.

Galen.
 l. d.

Galen.
 d. l.

iectus est, facile concoquitur; quique satis salis habet, utilior est, & præcipuè qui in clibano coquitur. Quantum ad ignem pertinet; Ignis maior quàm requiritur primo statim occurſu exteriorem crustam, veluti testam indurat, & contingit ut panis duplici modo prauus euadat. Crudam enim nec benè confectam habet medullam; crustam verò nimis adustam, & aridam. Ignis etiam moderato remissior, panem minus bellè elaborat, sed crudiores relinquit, & præcipuè medullam. Quicumque igitur panis moderato igni, & debito tempore per omnes partes æqualiter coctus fuerit, iste optimè in ventriculo conficitur, & ad reliquas naturæ functiones aptissimus est. Ob ipsius vero vsum differt: quod calidus panis facile concoquatur, & multum nutriat, sed tardè transeat. Qui verò eadem die, vel sequenti

ἐάνθρωπος ἐργασμῶος, παρὰ τὸ πῦρ. ὅτι τὸ πλεον τῆς δέοντος πῦρ, ἐνδύς ἐν τῇ περὶ τῇ περὶ σβολῇ, τὴν ἐκτὸς ὁπρὸς ἀνείαν ὁσρακοῖ, καὶ συμβαίνει κατ' αἰμῶν, μοχθηρὸν γίνεσθαι τὸν ἀρτόν. ὡμὸν μὲν καὶ ἀκατέργαστον ἐχόντα, τὸ ἐνδον. ὑπερπλήν μῶρον καὶ ξηρὸν, τὸ ἐξω. τὸ δὲ ἐλαττον τῆς συμμέτρικης πῦρ, καὶ κατεργάζεσθαι καλῶς τὸν ἀρτόν, ἀλλ' ὡμότερον ἀπολείπει, καὶ μάλιστα τὸ ἐνδον. ὅσοι δὲ τῆς ἀρτῶν ἐν συμμέτρῳ πυρὶ πλείονι χρόνῳ δι' ὅλων ἐσθίων ὁμαλῶς ὁπρὸς ὧσιν, ἔτοιμα καὶ πέπλον καὶ τῆς γαστρίδος καὶ λίστα, καὶ περὶ τὰς λοιπὰς ἐνεργείας ἐπιτηδεύοντατοι γίνονται. ὡς δὲ τὰ τούτων χρῆσιν διαφέρουσιν. ὅτι οἱ μὲν θερμοὶ ἀρτοὶ, εὐπεπτοὶ εἰσι καὶ πολύτροφοι. βραδύποροι δὲ οἱ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἢ δύο περσφειρόμενοι, εὐπεπτοὶ, καὶ ἐυδιάδοτοι. οἱ δὲ μὲν πλείονας ἡμέρας μεταλαμβάνοντες ἐκ εὐχρηστοί. καλίστοι μὲν ἐν εἰσὶ τῆς λοιπῶν ἀρτῶν οἱ κλειανί.

καθ' ὃν εἴρηται τρόπον,
 ὁππιδύοι, καὶ περὶ ὧν
 σκευασμένοι. ἐρεξῆς ὃ
 οἱ ἰπνίται ἔ αὐτίκω ἐσ-
 χικότις παρασκευὴν. διὰ
 ὃ τὸ μὴ ὁμοίως ὁππιδύς
 καὶ βάρους τοῖς κλιβανί-
 ταις αὐτῶν ἀπολείπονται.
 Τινὲς ὃ τῶν ἰατρῶν ἀποτρέ-
 πουσι τὴν χεῖρ τῆς σεμι-
 δαλίτου ἀρ' τε ἐπὶ τῶν ἐμ-
 φραπιδύων ταχέως τὸ ἥ-
 παρ, ἢ τὸν σπλῆνα, καὶ τῶν
 ἀρ' δρηπιδύων, καὶ λιθιδύων,
 οἱ ἢν ἔχει γλισχρότητα ἢ
 σιδύδαλις, καὶ καλῶς ποιῶ-
 σι.

le obstruitur, & articulorum, calculorumque do-
 loribus cruciantur, ob visciditatem quæ similagini
 inest; nec abs re id faciunt.

Ψιδίον. II.

Τῶν ἐυχύμων ἐστὶ, καὶ
 ἐυπέπων τῶν ἰχθύων,
 καὶ διὰ τῆς περὶ τρέπουσι ἔ
 αὐτῶν χεῖρ τῆς ἀνα-
 κομιζομύων, καὶ ἀμυδρὰς
 εὐοφῆς δεομύων.

Ἀρχὴ τῆς. Ω. σοιχεία.

ὡὰ. I.

Galen. 33
 I. 3. F. 33
 A. G. 33
 33

ΤΑ' ὡὰ διαφέρει ἀλ-
 λήλων. τρεῖς γὰρ ἔ-
 χει τὰς διαφορὰς. Μίαν

exhibetur; is facile conco-
 quitur, & probe distribui-
 tur, qui autem post plures
 dies comeditur, minus
 prodest. Præstâtissimus est
 inter reliquos panes qui
 clibanites dicitur, eo quo
 dicitur modo coctus; &
 præparatus. Deinceps fur-
 naceus, qui eandem præ-
 parationem habet. Quia
 non similiter in profundo
 excoquitur: idcirco cli-
 baniti postponitur. Medi-
 corū quidam similaginei
 panis vsum ijs interdicūt,
 quibus iecur, & lien faci-

Passer. II.

INter pisces qui boni
 succi sunt, & facilis cō-
 coctionis, recensetur; id-
 circo eius vsum illis per-
 mittunt, qui morbum su-
 perarunt, infirmiusque
 alimentum requirunt.

Principium litteræ. Ω.

Ωνα I.

Ο Vis inter se discri-
 men est: nam tres
 differentias recipiūt. Pri-

mam quidem à propriâ substantiâ: Alteram, quòd quædam sint vetustiora, quædam vero recentia, quæ etiam optima sunt: ultimam ex coctionis modo, secundum quam quædam sunt sorbilia, quædam autē mediocriter cocta, & dicuntur tremula. Reliqua verò quæ coctionis multum adepta sunt, cocta dicuntur vulgò dura. Sorbilia igitur facilius excernuntur, & asperitates faucium læuigant, minùs tamen alunt. Cocta, & ad subigendum stomacho negotium ingerūt & ægrè transeunt, corporique alimentum graue suppeditant. His tamen adhuc peiora sunt sub cineribus calidis affata. Quæ porrò in sartagine friguntur; pessimi sunt alimenti. Nam dum concoquuntur nidorem acquirunt crassumque succum, excrementitium, & prauum inducunt: laudantur etiam suffocata, quemadmodum & cocta, in aqua videlicet

μὲν πλὴν καὶ πλὴν οἰκείαν, ἔσσαν. Ἐτέραν καὶ ἤν, τὰ μὲν πλείονος ὄσι χαρῶν, τὰ δὲ νεώτερα, αἷ δὴ καὶ κρείττονα. αἰεὶ γὰρ ἡ τούτων ἐργασία, ἐστὶ καὶ πείτω, καὶ ἤν τὰ μὲν ὄσι ῥοφητὰ, τὰ δὲ μέχρι τῆς μετρίως συστῆναι, λέγεται ἱερμιά. τὰ δὲ ἐπὶ πλείον ἐψηθέντα λέγεται ἐφθὰ, καὶ κοινῶς δὲ τούτων καὶ τὰ μὲν αὐτοκόλλητα τὰ μὲν ἐν ῥοφητὰ ῥᾶον ὑποχωρεῖ, καὶ τὰς ἐν τῇ φάρυγγι λεαίνει τραχύτητας, ἡπὼν δὲ τρέφει. τὰ δὲ ἐφθὰ, δέσπεπτα, καὶ βραδύπορα, καὶ τροφὴν τραχείαν ἐμποιεῖ τῷ σώματι. τούτων δὲ ἐπὶ μᾶλλον κῆκια τὰ ἐν δερμὶ σποδία ὑπερησθέντα. τὰ δὲ τηγανιστὰ χειείσιν ἔχει πλὴν τροφὴν, καὶ ἐν τῷ πέπλῳ ἀμωσῶν, καὶ χυμὸν ἀποχυνῶ παχὺν, καὶ πειπλωματικόν τε, καὶ μοχθηρόν. Ἐπαιεῖ δὲ τὰ πνικτὰ ὥσπερ καὶ τὰ ὀνομαζόμενα ἐξεφθὰ, τὰ ἐπὶ δερμὶ ὑδατὸς σκευαζόμενα. Τὰ δὲ ὅν χινῶν κα-

Ægi-
net. l. i.
c. 83.

,, κόχυμα ἐστὶ. λέγει δὲ ὅς
 ,, ἰδιότητι πνιέουσαν πε-
 ,, ριποιῇ, τοῖς μὲν νάμα-
 ,, τος θυγατέρας παύρας,
 ,, καὶ βυτύρα συνεχῶς ἐδω-
 ,, δοῦσι. Σὺν ὅξει δὲ ἐψη-
 ,, θέντα ὡς ξηραίνει τὰ κτλ
 ,, πλὴν γαστέρας διδαδὴν ρέυ-
 ,, ματα.

Aetius
 l. 2.
 c. 133.

Ωπίδες.

Galen.
 l. 2.
 F.A.
 c. 20.

,, **Η** Τῶν ὠπίδων σαρξ,
 ,, μεταξὺ πῶς τῆς
 ,, χινῶν τε, καὶ τῆς γερανῶν
 ,, ἐστὶ. Καὶ τὰ ὡπὲ ἐκείνων,
 ,, ὡς καὶ διεγνώσθη, καὶ εὐρέ-
 ,, θην ἔπουν.

ΤΕΛΟΣ.

De Alimentis.

calida præparata. Anseri
 oua improbi sunt succi.
 Fertur quod ingenium
 iis ex aliqua proprietate,
 comparant, à quibus cum
 latice filiarum tauri, hoc
 est melle, & butyro fre-
 quentius eduntur. Oua
 vero ex aceto cocta, flu-
 xum videlicet ventris ex-
 ficcant.

Tardæ.

T Ardarum caro quo-
 dammodo inter an-
 feres, & grues media est,
 Verum quæ de illis perhi-
 bentur, & quemadmo-
 dum cognoscantur, & re-
 periuntur, explicui.

F I N I S.

ENARRATIONES
 MARTINI BOGDANI,
 IN SIMEONIS SETHI
 Syntagma
 DE ALIMENTIS.

DEBEREM forsan vberius nodos, qui passim in hoc opusculo occurrerunt explicare, cum primus, hanc viam insistam; Quia tamen *alius alio, inuenire potest plura, nemo omnia*: Ego impræsentiarum minùs obuia discutiam; minutias circa literas non tangam. Nul- lum vsum ipsarum examen videtur præbere, cum Simeonem Sethi ex duobus Codicibus, nitido calamo scriptis, recensuerim, adhibitis præterea in subsidium, antiquorum monumentis. Imò integram necesse fuit & fœdam Liliij Gyraldi editione ò regione stare. Sed cui vsui? Quare curavi ipsum nitidum, integrum, & longè auctiorem exhibere. Priùs quam autem ad promissum digrediar, pauca de Simeone Sethi præfabor.

Natus est Simeon Sethi Seculo vndecimo Æræ Christianæ, Setho itidem parente: Solent enim Orientales Populi, veluti & multi ex Europæis, parentum, & loci natalis appellationem in cognomen assumere. Inter Medicos antiquos Ἀσίνος

Δῖν & κόμης Ἀρχιδος in veteri Exemplari legitur,
 & Ἰωάννης Ἀνταρίος τῷ Ζαχαρίῳ. Floruit vero sub
 Imperatoribus Orientis *Constantino Duca, & Mi-*
chaële ipsius filio, in Syria Antiochiæ. Num etiam
 istam pro loco natali habuerit; An Græciam, non
 facile dixerim. Nihil enim ex peritia linguæ græ-
 cæ concludi potest: quia ista hoc tempore passim
 in Oriente, & primùm in ijs locis, quæ Imperio
 Byzantino obsequia præstabant, familiaris erat.
 An verò *Constantini Duca* (qui viros eruditos
 magnificiebat.) iussu, Byzantium secesserit? An,
 metu Turcarum, qui sub *Azani Sultani* expedi-
 tione grauiter Imperium Christianorum in O-
 riente conculcabant, & Antiochiæ oculo Orien-
 tis, maxime infesti erant, non liquet. Videtur ta-
 men, ideò se subduxisse ex Syria in Græciam (in
 qua postea obiit) tanquam in tutum locum, ne,
 fortunâ versâ, Barbaros, qui Græcorum essent ho-
 stes, à morbis liberare cogeretur, vti *Hippocrates*
ad Hysthanem Helleſponti Præfectum, de se scripsit.
 Vocat autem se Magistrum Antiochenum, hoc
 enim nomen apud Romanos, authore Suida, ma-
 gni fuit. Hinc Magister Equitum, summum fasti-
 gium dignitatis, & Magister Officiorum; de quo
 egit *Cassiodorus lib. 1. Var. c. 12.* Cùm itaque velu-
 ti maximi honoris indicium, datum sit, Magistri
 nomē Viris de Principib⁹ benè meritis: Quis Me-
 dicis idem concessum neget? Hoc *Cassiodorus*
 probat. *Habeantur*, ait, *itaque Medici pro incolumi-*
tate omnium, & post Scholas Magistri vocentur: Li-
bris delectentur antiquis. Imò aliquot lineis inter-
 iectis, omnes Medicos *salutis Magistros* vocat.
 Hoc virtutis præmium Simeon etiam facile ob-

Zona-
 ras to.
 3.

Lib. 6.
 Var. c.
 19.

tinuit, qui scribendo, & rem medicam tractando, suis profuit. Præter præsens scriptum, ipsum & alia scripsisse opuscula, patet ex eo, quod *Montesaurus* sub finem Basileensis Editionis, (nescio unde acceptum fragmentum) *de Medicinis ex Animalibus*, scil. *Merope & Passere*, subnexuit, Meminit & Io. Iacobus Frisius in sua de Classicis Authoribus & Philosophis, Bibliotheca Chronologica, *Narrationum Indicarum*, eiusdem Authoris, quæ *Ichnilata* vocantur: Et eas *Viennæ* in Imperatoris Libraria; ut & Augustæ Vindelicorū, in priuatis quibusdam Librorum supellecilibus, asseruari contendit. Hæc & plura alia, forsan perijisse, & *Simeonem Sethi* in quauis parte Medicinæ quàm eruditissimum fuisse, testantur. Pietatis quoque ipsum amantissimum fuisse, ex eo colligitur, quod passim cum summa reuerentia diuinam Prouidentiam prosequatur. Igitur nihil mirum est, si apud Imperatores in magno pretio habitus sit: Quod videmus ex alloquio ad *Michaëlem Ducam, Imperatorem*, huicce Opusculo præfixo. Hunc tamen inter Archiatros non meruisse probabile est, cum usu receptis, si hoc illi contigisset eo tempore, nominibus *Archiatři & Comitıs*, usus fuisset. An verò ea hoc scripto quæsiuerit?

Ad lit. A. 4. Anguria ab Arabibus Albatheca, à Neotericis verò, *πικροπέπων* dicitur. *σικύονα*, qui cucumer est Plini lib. 19. c. 15.: Et Pepo, si magnitudinem excefferit, Tetranguriam à Recentioribus Græcis, nominari perhibet *Simeon*, & *Moscopolus*. Hic ait, *σίκυα οἱ νῦν δίως πύπνες, καὶ τὰ παλαιὰς τετραγγύρα. Ἀγγύρια* seu *ἀγγούρα*. Antiquorum

est σικωπιπών, & Bauhini citrullus, lib. 8. Pinac. f. 4.

Ad lit. A. 5. Fungos noxios esse quid mirum? illis enim ex limo, acescentēque terræ succo, origo est. Vnde merito Nicander ζύμωνα θορόν appellat in *Theriakis*. Si populum nigram defecaueris, & in truncum terræ fixum, fermentum aqua solutum, fuderis: statim fungi populei *Ægiritæ* dicti, proueniunt, *Geoponic.* lib. 12. cap. 41. Nec fungi vnquam prodeunt, nisi terra imbribus fermentata fuerit. Imbres autem plurimum fermenti continere, argumento est acidus spiritus, & ardens ex aqua pluuiali Artis chymicæ ope, elicitus. Itaque aqua pluuialis, cum à terrâ, vel quacunque alia planta absorbetur, suis viribus nixa, si in viscosos humores inciderit, ipsos exagitat, & dilatatis poris foras expellit, vt in fungum aëris ambientis contactu, concrecant. Non absurdè itaque *Plinius*, fungos ex pituita arborum generari scripsit *libr. 22. cap. 23*. Hanc adiecta aromata corrigunt, Vti & pyra quidquid viscosus humor fumositatis continuerit, attrahent, materiæ similitudine. Vel, vt Hermetici loquiamant, sulfur fumosum imbibent. Quæ tamē de fungis scitu digna sunt, videantur in *Tractatu de Fungis Caroli Clusij*.

Ad lit. A. 10. Asparagus effato Symeonis, veluti Laser, vrinæ odorem mutat. Cū enim virtutem obtineant vrinam mouendi, facile ei suum odorem communicant. Licet in minimos ὀνκοῖς medicamenta à calore nostri corporis, dissoluantur; peculiarem tamen naturam, quam habent, non exuunt: sed eam quandōque, quæ latebat, manifestant. Ex frequentiori vsu sulfuris perhibentur

excrementa nostra, odorem moschi referre, veluti ex Terebinthinæ, lotium odorem violæ imitatur. Idquæ nouæ mistionis beneficio fit.

Χινναία Cl. *Salmasius* opinatur esse Ligustrum orientale, quod ab Arabibus *alchanna*, vel *benna* dicitur, & à Latinis *botrus Cypri*. Idem tamen mihi non videtur, etsi vrinam & lapides expellat. Istud enim Græci iuniores *χιννύ* vocant, & *Paulus lib. 7. cap. 1.* cum *Ætio* asserit iunci flores vrinam & menses in suffitu vel emplastro vsurpato ciere. Quamuis isti nihil de colore mutato scribant: tamen istum à diureticis, veluti alijs medicamentis mutari, certum est. Actuarius seruus ex sumpto medicamento nigras vrinas minxit, vt ipse denarrat *Lib. 2. de urin. cap. 20.* Verum talia fieri quid mirum, cum humores tingantur à medicamentis? Istud magis miramur, quare Medicamenta exterius adhibita, eodem modo agunt, ac si intus assumpta fuissent? Sic violæ capiti impostæ proprium vrinæ odorem conferunt, vt *Simeon Capite de Violis* perhibet: & purgantia pedibus vel manibus illita, aluum soluunt. Mihi omne negotium sic absoluitur: Cum nullus effectus sit absque causa; causa vero non agat sine motu; nihil autem moueatur, nisi vt tangat: consequens est & hunc mirabilem effectum fieri per attactum. Attactus iste dupliciter fit: vel per se, vel per organum. Organo solum ea vtuntur, quæ prudentiâ, & ratiocinio qualicunque prædita sunt. Tali prudentiâ cum Vegetabilia destituantur, & Asparagus vtique non per organi; sed per suum attactum agunt: Continuò enim ex rebus mistis, quamdiu durant, quædam *ἀποσπάσματα*; seu, vt Cicero lo-

quitur, *imagines* quoquo versum fluunt, vt præsentiam suæ essentiae testentur in debito subiecto. Hæ imagines melior corporis pars sunt, & ipsum calidū innatum. Quæ si nimis exhalarint, res marcescunt, & tandem dissoluuntur: vti id in quibusuis Rosis obuium est. Similes imagines ex iunco, & copiosiores manant, si à nostri corporis calore ipsius contextura soluatur. Hæ imagines per nostri corporis poros (si suo modo in textura conuenerint) introrsum deferuntur, circuitu sanguinis plurimum adiutæ. In corpore itaque vi naturali crassiores partes sanguinis attenuant, liquefaciunt ipsiusque colorem exaltant, & rubicundiores omnes partes reddunt. Non secus, quam aqua Rosarum purpurea euadit, affuso spiritu vitrioli.

Ad A. 13. Ambar vel *Ambra*, post Galenum Arabibus innotuit, & ab his ad modernos Græcos peruenit. Dicitur à quibusdā Succinum orientale. *Lexica Iatrica*, ἀμπαρ μυρεψικὸν κόπρον ἰχθύων exponunt. Hoc alterum genus, quod nigrum est, Ambaris, Simeon fecit, & minimi: Modum ex piscibus colligendi docet *Serapio lib. simpl. c. 196*. De ista Ambra authores inter se disceptant. Sunt qui natiuæ speciem faciunt, sed reliquis imbecilliorum; Sunt & alij qui Gagatem sub titulo Ambrae nigræ vendunt, imò & succinum nigrum. Alij tamen factitiam statuunt ex Moscho, Zibetta, Agallocho, Styrace, & Ladano. *Auicenna lib. 2. cap. 67.* & *Serapio*, Fungorum in morem *Ambar* nasci in Mari, & ad littus proijci, sentit. Verior tamen opinio est eorū, qui id *Bituminis* genus statuunt esse, & ex abyssu Maris profluere: Quod etiā

cum Simeone conuenit. Reperitur vero in Indico, & Æthiopico littore.

Ad B. 3. Βερίκοκκα etiam *Artemidorus* habet: Alij verò πρεκόκκια. *Dioscorides* idem cum Armeniacis malis facit *l. 1. c. 165.* uti & *Geoponici*, *l. 10. c. 73.* *Galenus* modo distinguit, ut *lib. 2. de Alim. Facult. c. 20.* modò pro vna eademque re, habet *lib. 7. simpl.*

Ad Γ. 2. Ζαμβάκλαον. vox arabo græca est; & oleum iasmini exprimit: *ιασμὸν* enim seu iasminum Arabes *Zambach*, & *Sambach*, *Serapione* auctore, appellant.

Ad Γ. 4. Garum ex salitorum Piscium muria olim in varios vsus Culinae conficiebatur. Piscium scilicet intestina salita cum pisciculis minutis ut Mullis, & Mænulis in Sole continuò versantur, & ab inueteratis liquamen separatur, quod garum dicitur, reliquum vero alec. *Geopon. lib. 20. c. 45.* Quod vero ex mugilum ouis, folliculis ipsorum incisus, parabatur, *Tarchon* nominatum est. *Ionius de piscib. rom.* Sed Pontus ex sturionum ouis sale conditis, *Cauiare* suppeditabat. *Platina lib. 10. de volupt.* Si Garo mel & oleum adiiciatur Eleogarium vocatum est. *Apitius lib. 1. rei. cul. cap.:* Si acetum, oxygarum *c. 6. l. d.* Si vinum, œnogarum. *lib. 10. cap. 6.* A Græcis tanti istud Liquaminis genus æstimatum est, ut Chereptuli filios, qui illud vendebant, ciuitate donauerint. Nec ei minus Romani incubuerunt. *Plinius lib. 11. c. 8.* Id tamen inter mali succi alimenta *Celsus* recensuit *lib. 2. c. 21.*

Ad. E. 1. Æstatis tempore Ceruos virosos esse de Persia intellexit *Gesnerus*: *Aldrouandus* vero de calidis Regionibus. *Platina* & coquus industrius & historicus diligens, *lib. 4. de volupt. æsta-*

te, vt mense Augusto, Ceruos perhibet suauiores, Autumno etenim foetēt, & hyeme ob inopiam pabuli & adurens frigus, extenuantur. Serpentibus ipsos vefci *Orus* negat in *Hyeroglyphicis*. Imo à Serpenti bus Ceruos infestari, etiam alij prodiderunt. Canan Coatlin America, stupendæ magnitudinis serpens Ceruos spiritu, veluti Magnes ferrum, attrahit; quos deinde suctu oris conficit. *Iob Ensebius Nieremberg. lib. 12. Hist. nat. cap. 17.* Laudat præterea Ceruorum carnes quotidie degustatas *Plinius* contra febres: quia vt *Solino* Exscriptori *Plinij*, placuit, nunquam febricitent. Quendam Principem idem esse expertū docet *Platin. lib. laudato.* Contra tamen *Anicenna* asserit, harum esu febrim quartanam induci: Nam succum concoctu difficilem suppeditant, *Galen. lib. 3. Alim. Facult. cap. 1.* Meo iudicio vtrumque veritati haud aduersatur dogma. Hi namque de alimento; illi vero de medicamento scribunt.

Ad E. 4. Quid oliuæ Colymbades sint, copiosè rei rusticæ scriptores docent, vt & *Geoponici lib. 9. cap. 33.*

Ad Z. 4. Iohannes Manardus, vir supra fidem doctissimus, in *Notis ad Mesuæi Cōposita distinct. 6. part. 2.* ait ζελάπιον Recentium Græcorum esse ex infusione Rosarum, quam Paulus hydrorosatū vocat. In diuersis locis de vtroque Simeon Sethi egit. Imo σιγγάριον vel ζελάπιον nihil aliud est quam Aqua, cui sacharum incoxit; & prout aliæ res adiunguntur, ita etiam aliud atque aliud nomen sortitur. Id ex Actuario didici, qui expresse ait, *Medicamenta decocta ad tertias, colamus, & cum tantum liquorem medicamento sum usurpamus: aut cum al-*
tero

tero quopiam, puta vino, melle, sapa, vel eiusmodi alio coniuncta propinamus: aut quod proportionē ipsi respondet σάκχαρ nuncupatum, vel mel, prout expedire arbitramur, denuo cum medicamento donec concreuerit, coquimus & σιρόπιον vel ζελάριον dicimus lib. 5. *Method. Med. cap. 1.* Simplicissimum autem inter potiones febrientium est Medicamentum, quod ex saccharo & ex aqua coquentes paramus, &c. *cap. 2. libri eiusdem.*

Ad K. 3. Κανναβιόσπερμα defuit in utroque exemplari. Semen cannabi hac voce intelligi certum est: quod apud Sarmatiæ tenuioris fortis homines, ut alimentum, in frequenti usu esse, & imprimis tempore quadragesimæ, lactis vicem præstare, si contritum & aqua affusa expressum fuerit, memini.

Ad K. 4. vox Κάρυον admodum confusè se habet apud Authores. Necesse igitur est, illi paulū inhærere: Quandoque enim de sola iuglande intelligitur, quādoque de nuce quavis. Hanc Latini à nocendo dictam, perhibent. *Plin. lib. 23. cap. 8.* Græci, quod spiritum grauem ac soporem profundum exhalet, si quidam sub eius arbore recubuerint *Plutarch. lib. 3. Sympos. cap. 1.* Iuglans autem quasi Iouis glans dicitur: *Servio* enim autore in Iouis tutela fuit. Quamuis Latini à Græcis quandoque Nomina sumant, aliter tamen ea rebus indunt. Διὸς Καλάνος Græcis non iuglandem, sed castaneam interdum denotat: quod *Hesychius*, & *Geoponi. lib. 10. c. 63. & 73.* firmant. ἐνίοι δὲ ταῦτα καὶ διὸς Καλάνος ὑπὸ τῆς ποιητῆς κεκληῖσθαι νομίζουσιν: *Pollux in Onom. 3.* Aliqui ut *Hermopach*, & *Timachides* διὸς Καλάνος φασὶ κεκληῖσθαι τὸ ποντικὸν κάρυον:

Athenæus lib. 2. Nuces Ponticæ, & λεπτοκάρυα auel-
lanæ & Prenestina dicuntur: *Plin. lib. 15. cap. 22.*
Recentiores Græci, vt & *Simeon* noster addit κάρυον ἀεσματικόν, seu μοχοκάρυον, quæ forsan est nux
Indica in *Sufiméto* Ætij. Καρυόφυλλον inuēitur qui-
dem apud Latinos: *Plin. lib. 12. c. 7.* Primus ta-
men inter Græcos id descripsit *Ægineta lib. 7. c. 3.*
Serapio cap. 309. Simpl. Galenum citat; sed falso:
Nullum enim caryophylum apud Galenum legi-
tur. Vides qui nuces cognoscere, seu

E nuce nucleos esse vult, frangat nucem. Plaut.
in Cistell.

De Nucibus abunde Conuiuæ disputant apud
Macrobiū lib. 2. Satur. cap. 14. & Athenæum, lib.
laudato.

Ad. K. 10. τῆς διακρίσεως confectionem descripsit
Ægineta lib. 7. c. 5. Panem autem calidum citro
imposito continuò mucescere, vix Paradoxum
putandum est, ob rationes in *Cap. de Asparago*, al-
latas. Plurimæ enim res dum corrumpuntur, aci-
dæ euadunt; & quo citius aciditatem acquirunt,
eo facillius mucescunt: inprimis eæ quæ arte
miscentur: Acidi enim ὅσκις sua vi incidendi, sym-
metriam Misti dissoluunt; & eo promptius, quò
copiosiores præsto fuerint ac potentiores, veluti
Citri.

Ad K. 11. Nasturtium comestum acutius inge-
nium reddit: quia caliditate sua, & acrimoniâ
crassos humores in corpore scatentes incidit &
fundit, caputque frigidum calidius reddendo, in-
genium acuit. Idem placuit *Plinio libri 29. cap. 13.*
Florentino apud Geopon. lib. 12. c. 27. Ex eo Antiquis
tantum commendabatur, vt inuentus *Laconica ip-*

foſuſtentaretur: *Pena in Aduerſar.* Idem Perſis familiare alimentum fuit: *Xenophon lib. 1. Cyriped.* Hanc victus rationem tanta ſequebatur corporis ſalubritas & ſiccitas, vt nec ſpuerent, neque emungerent: *Cato lib. de educ.* raroque mingerent. Hanc ob cauſam Interfectorum apud Perſas corpora in modum ſtipitum marceſcebant, nec linquentibus membris ſanie perfuſa maeſcebant. *Ammian. Marcell. lib. 19.*

Ad K. 18. Noſtrum Cinamomum veram Antiquorum caſiam eſſe, & nos veterū cinamomo hodie carere opinatur *Manardus*, perſpicaciſſimi vir ingenij, *lib. 8. Epist. 1.* vel difficillimè inueniri *Matthiol*: Nam in Imperatorum tantum Theſauris reponebatur: & libræ duæ cinamomi vnā libram auri æquabant. *Gal. lib. 1. de antidot. cap. 13.* Verum ſi nauigationes noſtri temporis diligentius inſpexerimus, & Antiquorum ſcripta, cinamomum & Caſiam idem medicamētum eſſe animaduertemus. *Galenus* Caſiam ſæpe in Cinamomum mutari ſcribit: & vbi de Carpasio agit *d. l. ἀκρέμο- νας*, id eſt ſurculos de caſia deciſos, τοῖς κιναμόμω ἀκρέμοσι ſimiles eſſe perhibet. Ex eo puto Cinamomum Antiquorum nihil aliud eſſe, quam extremitates ab arbore Caſiā reciſas. Caſiam autem corticem viliorem, qui ex eadem arbore deglubebatur, ac ſæpius renaſcebatur; & vt hodie enarrant, id quouis triennio fit. Parua vero quantitas ipſi pretium addidit: Quod hodiernæ nauigationes minuunt.

Ad K. 19, Κοιλίανδρον etiam *Ariſtophanis Scholiaſtes* habet. Κοιλίανον ex eo dictum eſt, quod folia redoleant κόειν, hoc eſt cimicem. De ſucci magni-

tate Simeon noster, *Nicandrum in Alexiphar. & Dioscoridem lib. 3. c. 71.* habet *δμοψύχης*. Nec absurdum est succos inueniri Hominibus noxios, quorum herbæ tutò comeduntur. Lactucæ succus ad duas vncias haustus, Hominem in summum periculum præcipitat. Radix *manipuera*, in Brasilia tritici locum explet: succus tamen, si ob dulcedinem ab Animalibus hauriatur, ipsa confestim extinguit. Sic *Tuca* radicem, quàm Mexicanî incolæ *Scamotb* vocant, frangunt, & succum exprimunt, qui crudus exitio est Hominibus: coctus autem, vsui & solatio. Quare *Cardenas* duplicem ei inesse substantiam respondet; tenuis quidem, quæ exhalat, venenum est: crassa vero, quæ remanet, alimentum. *Piso lib. 4. Medic. Brasil. c. 2.* Idem ego de Coriandro dicam, & multum herbas ætate differre inter se cum *Velfero in Notis ad Pharmacop. August.* asseram. Os Arum recens, inflamat, quod aridum non præstat. Sic Coriandrum exsiccatum, passim locorum, ad ciborum condituram adhibetur. Imo succus paulò vetustior à *Dionysio Thoma, Lusitano*, sine noxa iusculis est adiectus, vt *Lobelius* refert. Si quam tamen malitiam innatam formidaueris; eam cum melle, vel vuâ passa ex consilio *Platinæ*, emendabis.

Ad K. 20. Crocus malefici ab Autoribus arguitur, etsi Cor hominis audiat, & *Anima pulmonis*, *Cardan. consil. de spirand. diffic.* Agafo quidam Pisarenensis, super duabus croci sarcinulis requiescens, eadem nocte obiit. *Amatus Com. ad. c. 25. lib. 1. Diosc.* Et quod magis stupendum, nimio risu & lætificando, interficit, si quis tres auros de ipso assumpserit, *Anic. lib. 2. tr. 2. c. 130.* Hoc fœminæ

contigit, quæ postquam Crocum ex iure auium comederat, immoderato cachinno è vita discessit. *Zacut lib. 3. Hist. Prax. mirab. obs. 139.* Valeſius ſuſpicatur ex Croco partes Septi tranſuerſi caleſceri; & ſimul adeò agitari Calidum innatum, vt non poſſit Facultas Septum tranſuerſum continere: *lib. 5. Contr. c. 9.* Quæſo! Si calori iſter ſus tribui debet; quare idem alia eiufdem caloris Medicamenta non ſequitur? Ipſe Valeſius riſus obiectum gaudium & admirationem ex *Fracaſtorij lib. de Sympath. c. 20.* admittit, & ſi vnum ex his defuerit, riſum non excitari docet. Sed quæ mira, & iucunda obiecta calor Croci cauſabitur, cum funeſtus ſit? Ego riſum hunc Cynico riſui ſimilem eſſe puto: nec aliud, quam Diaphragmatis, thoracis & Faciei muſculorum conuulſionem, eſſe. Quia etiam Medicamenta præſentem ſtatum tranſmouent *Hipp. lib. de loc. in hom.* Vtique & Crocus, qui inter ipſa recenſetur, idem molietur: & eò promptius noxam corpori incutiet, quò copioſior, & inſtitorum impoſturâ deterior ingere- tur. Igitur dum ex intèpeſtiuo & immaturo Croci uſu Spirituum partium muſculi laborant conuulſione: difficultas reſpirandi exoritur, quæ cachinnos mentitur; idque magis, ſi muſculi oris ſimul per conſenſum riguerint.

Ad K. 21. De Camphoræ temperie diſceptant Recentiores cùm Antiquis, & ingenioſè rationes pro frigidityte à noſtro Authore allatas refellunt: Videlicet quòd etiam calida Veneris impetū morantur, & inflammationes, poros dilatando, demulceant. Obijciunt præterea contra frigus aduſionem, odorem aromaticum & facilem efflu-

xum. *Dynus Florent. can. 2. c. 3.* Verum istam litem Hippocrates improbauit; nec vsquam qualitates primas in Medicamentis obseruauit: Sed eas tacitus potius impugnavit. *lib. de Vet. Med.* Nihil enim aliud in Curatione quã remotionem Causæ, intendit, quæ præcipuè in Humoribus acerbis, amaris acidis, & sexcentis aliis consistit: in primis, cum ij separati extiterint. Secus nullam vim, corpori inferunt. Ita calidis medicamentis vtitur in calidis, & Cibos exhibet Morbo contrarios, & qui dictorum Humorum qualitates corrigant. Considerare insuper iubet, qui, ob cognationem humoris in corpore luxuriantis, cibi, cum eo facile consentiunt, vt istos reformidemus cibos. Et hac ratione Vinum in pituitosis, cauendum est, quod facile acescat, vti & Aqua in biliosis, cum amarescat.

Ad M. 9. Papauer, non vltimum olim condimentum fuit. Siquidem studiosè polita res, papauere & sesamo inspersa dicebatur. Suauiloquentiam etiam, notabat: *Audiunt mellitos verborum globulos, & omnia dicta factaque quasi papauere & sesamo sparsa.* Petronius in Satyr, Candidi papaueris semen contritum, cum melle in secundam mensam inferebatur apud Antiquos. *Platin. lib. 3. de volupt.* Nec hodie Mensis Polonorum idem exulare, memini.

Ad M. 11. Μαζινζάνιον didici κολοκάσιον esse ex *Ægineta lib. 1. cap. 26.* Hanc Cyamon, vel Fabam ægyptiam ab aliquibus, vocari refert *Plinius, lib. 21. cap. 15.* Aduersatur oculatus testis P. Alpinus. *Colocasia* (quam Ægyptij *Culeas* vocant,) est radix magna, esculenta, si in iure coquatur. Nullum habet

fructum, caulem, & florem. Ideoque non est faba Aegyptia. lib. de Plant. Aegypt. c. 33. Hanc Colocasiam Μαζιζάριον esse nullus dubito. Huius enim Radicem etiam Aetius cum Rapis comparat. Addit praeterea Symeon, quod mali succi sit, in quo cum Rapis conuenit.

Ad M. 12. Myrtum cum Rosis Didymus Geoponic lib. 11. cap. 8. Noster verò cum Granatis, familiaritatem habere, ex Democrito refert. Vix tamen illum Abderitanum ab ipso innui, sed potius supposititium, aut Recentiore quendam, qui apud Geoponicos, Florentini Latini Scriptoris, testimonio utitur lib. 10. cap. 51. & Aristotelis lib. 15. cap. 9. Quis enim sibi persuadeat, verum Philosophiae professorem infami Magiae studuisse, aut illam excoluisse? Itaque quod Agellius etiam habet, lib. 10. c. 12. potius Librariorum auaritiae talia volumina tribuenda sunt: Hi enim vt explerent suam auaritiam, nullius pretij Scriptis falsos Titulos, & nomina magnorum Authorum adscripserunt; quo ipsis maiorem fidem, & auctoritatem mentirentur.

Ad O. 4. Hoc caput de Testaceis, vti & de Coturnicibus, in Basileâ editione non habetur, exscribi tamen ex M S. vtroque debuit.

Ad Π. 3. Πίεον Lexicon barbaro-graecum Panis genus interpretatur. Panem etiam in sterilibus Prouincijs ex milio factum, testatur Strabo lib. 5. Geograph. & Columell. lib. 2. c. 9. vti & Galen. lib. 1. Alim, Facul. cap. 15.

Ad Π. 11. Verbena, in neutro exemplarium exstitit.

Ad Σ. 2. & 3. σπάρτος, & σίχα in MM. SS. non leguntur. Spartos seu Genistas non sine causa abest,

cum inter Alimenta, & Condimenta haberi nequeat; quia purgat.

Ad Σ. 6. Sacchari meminere veteres. Dioscorides id σάχαρον vocat. Autor Peripli σάκχαρι. Recentiores Græci, σάκχαρι, σαχάρι & σάκχαρι; Hesychius etiam σάκχαρον. Negant Multi idem esse cum nostro, quia illud in ipsa arundine, calore solis concreuit, & dentibus veluti sal fragile fuit. Ex eo sal Indorum dictum, sed dulcedine mellis. Aulic. fen. i. can. 4. tr. 2. c. 23. Veterum Saccharum hepati, stomacho & intestinis conduxit sedauitque sitim. Eginet. lib. 7. c. 3. Naturæ etiam opus fuit: Hodiernum vero artis. Ex istis tamen parum cōcluditur. Quod enim viribus illius aliquantum nostrum discrepat; id Lixiuio ex calce ipsius, depurandi gratia in coctione, affuso, tribui debet. Forma quoque nihil diuersum innuit; Quia & nostri, & antiqui sacchari à calore producta est ista quidem solis; illa verò ignis. Arundo saccharifera Antiquis probe nota erat: Quæque ex Fortunatis insulis, velut & hodie, adferebatur, authore Plinio. Ex istis arundinibus probe etiam callebant succum exprimere: vt Varronis testimonio constat:

E lentis premitur radicibus humor

Dulcia, cui nequeunt succo contendere mella, Isidor. lib. 17. cap. 7.

Hunc succum olim Indi bibebant, si fidem meretur Lucanus:

Quique bibunt tenera dulces ab Arundine succos. Imo coctionem ex Statio probo cognouisse, sic enim iste.

Et quas præcoquit Abusita cannas.

Obijciunt multi, Eadem quæ nostro Manna con-

ueniunt, etiam Saccharo Antiquorū propria esse; scil. quod sit tantum Coagulum, Sole cogente rorem ad Mellis dulcedinem: vt in monte Lybano fieri solet. *Alexand. Aphrodisens lib. 2. probl.* Verum istud qua facilitate dicitur: eadem etiam negatur. Multæ enim sunt Plantæ quæ gummi, & lachrymas sponte sudant, quarum si pretium inualuit, expressus liquor, & aliquomodo densior, locum supplet.

Ad Σ. 11. συάκιον in vtroque M. S. defuit.

Ad Σ. 15. τὸ σάμψυχον in altero codice M. S. tantum fuit.

Ad T. 3. Tarchon Græcis, & Mauritanis inducta planta est. *Bauhinus* Dracunculum esculentum vertit in suo *Pinace. lib. 3. sect. 1.* quem secutus sum: etsi non fuit in M M. S S. sed ipsius loco *πείσανης*. Vtrumque tamen inserui.

Ad T. 2, ὕχα Autore *Gesnero*, Germaniæ *Plin* o. nō nisi apud Simeonem reperitur, & cōmuniter vt ait, ὕχα nominatur, latinéque *Sturio*. Huic subscribit *Sigismundus Gelenius* singulari epistola ad *Gesnerū*, & bene *στειώνα* quod rostro suo Proram referat, seu Porcum fluuiatilem appellat: Porcis enim terrestribus, rostro, adipe & tota corporis obesitate similes sunt, & æquē ac porci sub aquis terram fodiunt.

Ad Y. 3. Num pro ὕδρoσάτω, ὕδρoεόσων legendum? Simili tamē modo apud *Nicolaum Mirepsium* legitur. An vulgari consuetudine, quæ voces contræctas amat, vterque loquitur? Id noster obseruat. Conficitur tamē ex rosīs apud vtrumque. *Paulus* modum descripsit *lib. 7. c. 15.* Diuersum tamē habet ab hoc *Ætius lib. 5. cap. 136.* vti & *Oribasius*,

Ad Φ. 2. Pythagorei Fabis abstinēt; sed non in alimentis, quod Simeon habet: Nullum enim legumen Pythagoras crebrius, quam Fabas esitavit. *Aristoxen. lib. de Pythag. Agellius lib. 4. cap. 11.* Fabæ quippe, vt & reliquorum leguminum promiscuus Philosophorum esus erat: vti id fusè enarrat *Porphyrius libris 4. de abstinent. carn.* De Cynicis id etiam notum est: Hinc versus Crate-
tis celebratur apud Aristot.

ἐκ οἷδα πῖρα δύναμιν ἡλικίη ἔχει
 θερμόν τε χόινιξ

Satyricus eodem modo detonsæ Stoicorum, vt & Cynicorum Iuuentuti filiquas, & Polentam assignat. Mysticè igitur solum Fabis abstinuit Pythagora. Et in hoc, atque in plerisque aliis, Ægyptios secutus est Hyerophantas: His enim solemne erat vulgo Hyeroglyphicis imponere: si rationem Dogmatum quispiam sciscitaretur. His enim, & similibus apud Rudes animas sibi reuerentiam summam cōciliabant. Nam Isidis, vt ferebant, adytis vulgatis, se vilescere credidēre. Itaque ipsis Ænigmata plurimùm conduxerunt; inter quæ & Fabæ recensetur. Fabæ enim abstinentiam inculcabant, ne Iudiciis ferēdis se quispiam immisceret. Fabis olim bicoloribus in Iudiciis, suffragia legabantur. Hoc cum suos Auditores etiam Pythagoras edoceret; forte ab imperitis ad esum istud axioma translatum est. vide Beroaldum in Symbol. Pythagor.

Ad Φ. 7. Quid monstri foueret initium huiusce Numeri, dum planè non assequerer, monuit me Nobilissimus, ille vir ac idem eruditissimus, cui

hoc dicaui quicquid est Operis, Iacobus Mentelius: Πήλαμος nempe vice, inanē ac barbaram vocem, φιλόμελη exaratam fuisse. Vt satis superque reuincit sequens contextus verborum, quo natura Piscis eiusce depingitur graphicè.

Sed quis ille Proclus sit, qui de Philpsophia Chaldaeorum obscurè scripsit, certè obscurum est. Quatuor huius nominis Philosophos, & eorum simul scripta enumerat *Suidas*; Chaldaicæ tamen Philosophiæ ab aliquo horum editæ, nusquam meminit *Marinus Neapolitanus*, qui Procli Lycij vitam, in libro de Felicitate, seu vita Authoris eiusdem, enarrauit, nihil etiam de hac re habet: Nisi illius hymnos de Chaldaeorum institutis, *Chaldaicam* illam *Philosophiam* esse, intellexeris.

Ad Φ. 8. Φύλας est φύσκα *Ægineta*, & *Æty*; Vtraque enim vires easdem habet. Nam refrigerat, & ebur non secus quam ceram mollefacit. Hoc potionis genus variè à diuersis temporis Autoribus effertur: Imò & φύσις vocatur à *Tralliano lib. 7. c. 5.* Cuius loco *Andernacus* πουσκαὶ substituit: Forsan ob consonantiam cum Italorum Posca. Autores hunc potum duplicem faciunt: Modo simplicem, ex solo aceto, & aqua temperatum; modo compositum ex variis condimentis. Exempla extant passim apud *Paulum lib. 7, cap. 5. & 11.* & *Æginetam lib. 3. cap. 80.* Simplex olim vulgi potus erat, & castrensis dictus ab *Ælio Spartiano in Adriani Vita.* Num ideò, quod Milites primi aquæ vitiū cognouerint farina inspersa, & aceto pauco instillato, fatiscere. Huic mistioni tanta laus accessit, vt ex his tribus postea solum pararetur. Videtur quod hæc eadem Posca fuerit, quam Asiaticus libertus

Puteolis Ægrotorum gratia venalem habuit. *Sueton. in Vitel. cap. 12.* Hanc Poscam *Chonset* dici, & apud quemuis cauponam in Asia inueniri scribit *Bellonius lib. 2. obs. 98.* Paratur vt idem refert ex farina in vase æneo cum aqua in Massam cocta, & in orbiculos formata; hos in aquam coniiciunt, quæ sine ignis adminiculo ebullit, & in densam sorbitionem euadit. Similem poscam Poloni, sed ex buccella fermenti & aliquot aquæ libris præparant, quam *Barses* vocant. Hanc, si parum de spondilio incoxerit, cum magno fructu in Plica morbo, vsurpant.

Ad X. 1. σκωτία, quasi essent fœtus abortiui, hoc est umbratiles, vt *Animaduers. in Schol. Salernit.* reddidit Renatus *Morellus*; quem dū hæc adnotarem Parisijs, Anno 1657. atra dies abstulit, & funere merisit acerbo tum doctis omnibus, propter eximiam illius eruditionem: tum suis Conciuibus, propter summam in medendo præstantiam. Sed sic natos Porcellos nemo comedit, nec vocauit. Cl. *Salmasius* ὁ μαργείτης, σκωτία vel σκουτία in suo exemplari legit, & Iecora esse, adscripsit; quia iecora animalium δύσπεπτα sunt, & in primis Porcorum. Cui non acquiesco. σκωτὸν quod ficatum, hoc est iecur Suis fico saginata est. *Apit. lib. 7. c. 3.* tanquam præstantissimum omnium non modo ad voluptatem, sed ad alia etiam omnia commendatur à *Galeno lib. 3. Alim. Facult. cap. 12.* Sed σκωτία, tanquam pessimum Alimentum, à Simeone explo-duntur, quod indicium nulli magis parti quam Suis vuluæ conuenit. Neruosa enim est: & ob id mali succi. Cum tamen inter præcipuas mensarum delicias haberetur, & à quouis expeteretur,

sine reprehensione à *Simeone* non oportebat, prætermitti. Hæc vuluam, quo gulæ studiosi maiorem haberent, iugulabāt Sues partui vicinas, & ventres percutiebant, quo fœtu eiecto, lac simul, & sanguinem in carne commixtum ederent. *Plutarch. lib. 2. de esu corn.* Hæc vulua suum non tantum *συστάεια*, sed etiam *χρεία*, dicebatur. Scholiastes Theocriti ad hæc illius verba, Idyllij Θ. Ε'ν πνεὶ ὃ δρυῖν ὡς χρεία? εἰ χρεία, inquit, καὶ τὰ κουτάεια ἐν οἷς εἰσι καὶ τὰ ἔμβρυα.

Ad Ψ. 1. Istud caput de Pane sic recensui ex MM. SS. Et cuius patet, hoc non aliter saluum esse. Plurimi putant *κλιβανίτας* panes esse furnaceos: *ἱπνίτας* vero eos, qui in parvis, & portatilibus furnis coquuntur. Sed contra fidem Antiquorum. Apud Latinos à furnaceo Clibanites differt. *Plin. lib. 18. cap. xi. Clibanus etiam erat coquendis panibus aenei vasculi deducta rotunditas, quæ sub ardentibus flammis ardet intus. Cassiodor. Psalm. 20.* Clibanum furno minorem esse, ex *Aristophane in Acharnensibus* coniicio. Hic Dicæopolis legatum irride, quod boues è Clibano integros in conuiuiο appositos iactitaret. Id Aristophanes absone fecisset, si Clibani nostros furnos magnitudine ex-cellerint. Clibanum etiam *Testum* appellare visus est. *Cato Rei Rust. cap. 74.* Clibanites ideo præfertur furnaceo; quòd æquè in profundo, ac superficie ille coquatur. *Gal. lib. 1. Alim. Facult. c. 2.* Ignem enim, prout libitum fuerit in Clibano augere & minuere licet: quod in furno non fit,

Ad Ψ. 2. *ψίστιον* à *aleno ψήλα* dicitur, & species Piscium latorum, *lib. 3. Alim. Facult. cap. 30.* Genus vero ab *Aristotele lib. 4. Anim. c. 11.* sub quo

Columella soleam, passerem, & rhombum comprehendit.

Ad Ω. 1. Multum subsidij in hoc capite emendando, à Galeno fateor me habuisse; cum in altero M. S. codice defuerit : in altero verò solum obscura literarum vestigia notauerim. Sed τὸ νέμα θυγατέρον τῶρον mel est. Apes enim partim nascuntur ex Apibus; partim ex Bobus. *Varro lib. 3. Rei Rustic. cap. 16.* Scitum Archelai Epigramma extat.

—— Βυὸς φθινομήνης πεποιημένα τέκνα

ἵππων μὲν σφῆκες γενεὰ , μόχρον δὲ μελίσσαι.

Mendas, quas quiuis videt, ita deleo :

ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις , μόχοι δὲ μελίστων.

Quomodo autem hæc Βερόνη, seu Apum ex Tauris generatio fiat, docet *Florantinus Geoponic lib. 15. cap. 2.*

F I N I S.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Simeon

Syntagma kata stoicheion peri trophōn dynameōn

Lutetia 1658

A.gr.b. 3114

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10238252-1